

2712

உதரம

பரபபிபஹ்மசெணகம்

சென்னை மாநகரம்

புத்தகபாத்திர-சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

திருட்டியருளிய

வேதாந்த

மநந சிந்தாமணி.

(16679)

இது

சென்னை,

மைலாபபூர்,

புத்தகபாத்திர

புத்தகபாத்திர அவர்களால்

சென்னை,

கோமகோகவரன் பேட்டை,

சீர்திருநெல்லை அச்சியத்திரகாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது

1909

மனோவிருத்தி யுள்ளவரையில் துககம்
துககசாதனமெனனு மிரணமெ (சொருப
ஞான நிஷ்டையினாலன்றி) வேறெவ்வேத
விஞ்ஞஞ் சாந்தமடையாதிருத்தலின், அம்
மனோ விருத்தியைச் சொருபஞான நிஷ
டையினால் சாந்தமாககுலோர்க்கே துக்கரு
மதன சாதனமு மகலுமெனபது வெளி
படையாம்

சொருப ஞான நிவ்ஹைகரு அனாதமா
காப விருத்தி நீங்கிய ஆதமாகார விருத்தி
யின பெருக்கமே ஹேதுவா யிருத்தலின்,
துக்கநிவிர்த்தியையும் பரமானந்தப்பிராப்தி
யையும் விரும்புவோராலசொருபஞானநிவ்
ஹையை யடைதற்கு நோசாதனமாயுள்ள
மேற்கூறிய சாதனம் (சவிகற்ப சமாதி
அல்லது சமபிரஞ்ஞாதசமாதி) இப்பி
பபை யடைந்ததன்பயனாக வின்றியானை
தப்பியசிகந்த தக்கதாம். இவ் வப்பிர
சம மக்களுக்காக - மபரையாக வேணு

உ
பிஷயத் திருநாள்

பிஷய.	திருநாள்	பக்கம்
சூரநாள்	சூரநாள்	2 15
முதுவின்	முதுவின்	4 5
பெருமையா	பெருமையா	4 6
கண்ணாழை	கண்ணாழை	8 7
மேதாண்டமுனா	மேதாண்டமுனா	11 13
தேவநாள்	தேவநாள்	20 1
சாரதி	சாரதி	15 7
கலசா	கலசா	62 1
பெருமையா	பெருமையா	70 2
மேவமப்ப	மேவமப்ப	96 13
சீர்தனனை	சீர்தனனை	127 5
மெண்ணிஞா	மெண்ணிஞா	128 3
மிஞ்சொரு	மிஞ்சொரு	143 16
புறப்பிணா	புறப்பிணா	170 2
மெனமிவை	மெனமிவை	237 18
புருவா	புருவா	240 4
பாண்டிபொ	பாண்டிபொ	244 13

பி. ௧. ௧.	தருத்தம. பி. ௧. ௧. ௧.	
நா	நாமமானே	245 3
லம	லமரானே	247 4
தா	தாமரானே	249 7
விர்த்த	விருத்த	251 11
கடமுமாகான	கடமுமாகான	301 9
சுகமனைத்து	சுகமனைத்து	301 8
ழியு	யழியு	314 14
ராது	லாது	343 1
யெல்லாளு	யெல்லாளு	353 8
விட்டோடுமே	விட்டோடுமே	356 7
சுழுத்திலே	சுழுத்திலே	356 10
விளக்கொளியாற்	விளக்கொளியாற்	378 26
லேனே	லேனே	387 20
சாதனத்த	சாதனத்த	419 19
நிகழ	நிகழ	433 14
மாயா	மாயா	442 3
சூகசூம	சூகசூம	605 18

ததச்சுத

பரப்பிரஹ்மணேதம .

வேதாந்த மநந சிந்தாமணி.

சியந கலேகம்.

படஹ்மாநந்தம பரமசுகதம
கேவலம ஜஞாந மூர்த்திம
விசுவா தீதம ககந ஸதஞ்சம
சதவ மஸ்யாதி லக்ஷ்யம
எகம நித்யம விமல மசலம
ஸாவதீ ஸாக்ஷி பூதம
பாவாதீதம தரிசுண ம, நிதம
ஸதகுரும தமநமாமி. (1)

அஜஞான திமிராநநஸய
ஜஞாநாஞ்சக சலாகய
சுஷி ஸ்ருண மீலிதா மேத
தவஸ்ய பூந் குமீலகா (2)

குருபாஹ்மி குருவிஷ்ணு
குருதேவோ மஹேஸ்வர
குருஸாக்ஷாத பரபிரஹ்ம
தஸமைஸ்ரீ குரவேநம

(3)

அகண்டமண்ட லாகாசம
வயாப்தமயேந சரீசரம
ததபதம தாகிதமயேந
தஸமைஸ்ரீ குரவேநம

(4)

ஜஞாநசுகதி ஸமாருஹ்ய
ததவமாலா விபூஷிணே
பகதிமுகதி பரதாதயேச
தஸமைஸ்ரீ குரவேநம

(5)

அநேகஜநம ஸமபராபத
காமதாம விதாஹிநே
ஜஞாநநல பரபாலேந
தஸமைஸ்ரீ குரவேநம

(6)

மநாதஸ்ரீ ஜகநநாதோ
மத்குருஸ்ரீ ஜகத்குரு:
ஸவாதஸமவ ஸாவபூதாதமா
தஸமைஸ்ரீ குரவேநம

(7)

மநந சிந்தாமணி.

செய்தநயமா சாஸ்வதம் ராகதம

வயோமாதீதம நீரஞ்சநம

நாசபிந்து களாதீதம

சுஸமைஸ்ரீ குடேவநம

(8)

குருசகிலோ குருாதேவோ

குருபநதுச சரீரினாம

குருராகமா குருஜீவோ

குடேரநயம நவீதயதே

(9)

சொருப வணக்கம்.

ஞானவாசிடம்.

பொன்னுல கத்தினிறபுவியீ லநதரத,
சென்னுடை யுடபுறத நிலங்கு கினறது,
மன்னுசிற டோதியே வடிவ மியாவாமாயத,
துன்னுவதபொரு டொழுதிதைஞ்சுவாம.

குரு வணக்கம்.

நத்துவராயர்.

தநதைசா யாவானுஞ் சாரக்திமிங்
காவானு, மநதமிலா வீனபடமக காவானு-
மநதமுயிர, தாளுகு வானுஞ் சாளுகு வானு
மநத, டோளுகு வானும (10)

(1)

உலகமுதற் பொருளை யுமபாக குணா
வரிதாமபொருளை, யோதியவே தாகாச்சி
னுச்சியினுடபொருளைப், பலகலையின
பொருண்முடுவின முடிவான பொருளைப்
பறறறப் பறறிய பெரியோர் பரவியவான
பொருளை, யலைதிவலை துரைகடலினுதித
தொடுங்குமாபோ, லகிலாண்ட முதிததொ
டுங்கு மதனமூலப்பொருளை, யிலகிய-ற
குருவாகி யானாகும பொருளை, யெங்குமாம
பரம்பொருளை யாமுமவணங்குதும (2)

இருவிழிக ளுலகநிலதூத தனையறியா
ததுபோ, லியானறியும பொருளலதிங்
கெனையறியா மையினுற, கருவிடைபுக்
கினப் துன்பக கடலிடையசுழன்று, கண்
சுலகப்ப படுவேண்க கருணைவிழி யதனால,
அருவினைகளறநோக்கி யாணவமே போக்கி,
யகமகமென றிருந்தவெலா மறிவுகொடே
நீங்கிப், பருவமதிற் பதந்தாக்கிக கறப்பனைக
ளியாயும், பாழாக்கித்தானாகுமபாகுருவைப்
பணிவாட (3)

கைவலலிய நவநீதம்.

பொன்னில மாதராசை
பொருந்தினா பொருந்தாருள்ளந்,
தன்னிலந் தாத திறசீவ
சாட்சிமாத திரமாயநிற்கும,
எந்நிலங் களிணுமிக்க
வெழுகில மவதறினமேலாம,
நன்னில மருவுமேக
நாயகன பதங்கனபோற்றி

(4)

ரானறளித தமிழ்க்குஞ்செயகைக
கேதுவா மயனாயமாலாய,
ஆனறவீ சனுமாயத்தானே
யந்நதமூத தியுமாயநிற்கும,
பூன்றமுத தனுமாயினபப்
புணரியா தவனாயநானும,
தோனறிய விமலபோத
சொருபததைப் பணிவினதேனே.

(5)

எவருடை யருளால்யானே
யெங்குமாய பிரமமெனபால்,
கவருடைப புலனமெல்லாங்
கறபித மெனதறிந்து.

சுவரிடை வெளிமோல்யானென

சொருபசு பாவமானென,

அவருடைப பதுமபாத

மதுதினம பணிகினேறேன (6)

என்னுடை மனதுபுத்தி

யிந்திய சரீரமெல்லாம்,

என்னுடை யறிவினாலே

யிரவீமுன னிமமேயாககி,

என்னுடை நீயுநானு

மேகமென றைக்கியஞ்செயய,

என்னுடைக குருவாயதேதானது

மீசனை யிறைஞ்சினேனே (7)

தகழிஞ்ஞமூர்த்தி வணக்கம்.

சுத்தியநானபோதம்.

கல்லா வின்புடை

நல்லா தொழுதெழ்ச

சின்முத் திரையொடுந

சென்றினை யூரசுதியாய்த

தனது மொழிமைத
 தடககையி னேந்தி
 யனாதி முததன
 யானென வமாந்தாங்
 கறம்பொரு ளினப
 மருளிய பின்றை
 மொழியா மொழியான
 முதலீ டளித்த
 பெருந்தகை போற்றுதும்
 பிறப்பறும் பொருட்டே. (1)

பதிபகபாசவினக்கம்.

வீரா தனத்தி லெழுந்தருளி மின்னிற்
 சிறந்த வேணியராயத், தீரா வையந் தீர்த்
 தருளுஞ் சின்முத திரைச்செங் கையின
 ராயப், பாரோர விண்ணோ பணிந்தேததப்
 பரம .குருவாயப் பலகாலு, மோரா னீழ
 லமாந்தாரை யுள்ளும்புறம்புமவணங்குவாம்.

மூலமா யெவைக்கு மறிவொனா வரு
 வாய முமமலங் களைந்தவர்க் கெளிதா,

யாலபோ சனஞ்செய் தழிவிலா தவனா யரு
மறைச சிரத்தொளிர் பவனாயப், பாலலோ
சனனாயப் பசுத்தொறும் பதியாயப் பகருவச
சனகனா தியாககா, யாலமா நீழ் லமாநதுறை
பவனை யகத்தவி சிருத்தியின் படைவாம.

ஞானவிளக்கம்

கல்லாவின் கீழிருந்த கண்ணுதலை
மாமேரு, வில்லாற் புரமெரித்த வேதிய
னைச-சொல்லாமற், சொலவிப் பிறப்பறுத்த
தூயவனை நன்னெஞ்சே, சொல்விப்பல்
காலந தொழு (4)

அன்னை வயிற்றி லழககிச சிலகாலம்,
பின்னை யுலகிற் பிறப்பித்தது - மன்னுகலை,
யெல்லா மறியவெனக கென்போல வந
தாண்ட, கல்லாலா முற்றுமெனைக் கா. (5)

அதிரகசியம்.

பால னாயனை திருமுலை பருகினும்
பருவ, வேல வார்குழ விதழ்வெள்ளத தழுந
தினு மிளையாக், கோல னாயுயி ரிழப்பினுங்

குறிக்கொளா தொழியே, ஞால நீழலி லமர்
நதமுக கண்ணனுக கனபே (6)

காசிரகசியம்.

மாலம ராடி வாவென நடுவன் வந்து
கொண் டேகுமுன் பிரியுஞ், சீலம ராடி
வாவிலுந் திகமுந் திருமதி முகமுனா துச
சிப, பாலம ராடி வாயநிழல் பொருவப்
பதிபெரும பேறுளங் கொடுக்கல், லாலம
ராடி வாழ்தரு பெருமா னடிமலாக கன்பு
செய்திடுவாம் (7)

திருவினையாடற்புராணம்.

கல்ல-வின புடை யமாந து நான்
மறையா றங்கமுதற் கற்றகேள்வி, வல்
லாக ஞல்வருகுகும வாககிறநத பூரணமாய
மறைககப் பாலா, யெல்லாமா யல்லதுமா
யிருநத்தனை யிருநதபடி யிருநது காட்டிச,
சொல்லாமற் சொன்னவரை நினை யாம
னினைநதுபவத தொடக்கை வெல்வாம். (8)

குருபாத மகிமை.

பாடுபூறை.

அடியேனை யாள வருணமேனி சாததிப்
படிமீது வந்த பரணே—கொடியேனென
றெண்ணு திமைப்பளவி லிங்ஙனே வீடளித
கண்ணு கடைபோகக் கா [த

திருவடிமாலை.

கல்வெண்பா.

செழுந்தராணி தனனிற்
நிருவருக்கொண டெனனை
யுழுந்தருளும் போழி
ஊணாதத-வெழுந்தருளி
வந்தவடி நாயேன்
மனததால வணங்கமதி
தந்தவடி யாளச
சமைந்தவடி-யந்தரதது
விலலும் வியனகனவும
வெண்டேரு நீர்க்குமிழுமா

புல்லு மதினெழுத தூம
 போலவே-சொல்லளவாயப
 பொன்று முடற்குள்ள
 பொல்லாங்கெ லாநினைந்து
 நின்று நடுங்கிமிக
 நெஞ்சழிந்தே-னென்றுணையே
 கோறழ்நேன மாயைக
 ஞாமபைககூத தாட்டவினி
 யாறதேனே யெனன
 வளிததவடி-யாற்றகிலாத

10

தொண்டனையா னென்று
 தொழுது பழுவடியார
 தொண்டனெடு விண்ணப்படு
 செய்யுமடி-கண்டருளித
 சஞ்சமொன்று மிலலாத
 தமிழேனைத தன்னருளா
 வஞ்சலஞ்ச லென்ற
 வமலனடி-மஞ்சனஞ்செய
 நீததங்கொண டெனனை
 யடியவாத நேயததாத்

15

நீர்ததமரட் டிககொண்ட
செம்பொனடி-யாததமா

யசச மற நம்

மடியானென் றுரமிாத
மிசசி றரவிசைநத

வீரனடி-விசசையாற்
கட்டப் பிறவிக

கருவைக கணமொன்றில
வெட்டக கழவிட்ட

வீரனடி-கெட்டேனென 20

ருலம பனமி

வடியேன மனமுருகக
கோலம புனைநத

குரவனடி-சீலமிருப
பாங்காய நலல

பழுவடியாரா தறகுழப்
பூங்கோயி லுள்ளே

புருநதவடி-யோங்கு
மிருவாதே யுற்றவடி

யிபபடிகண காண 21

பருவக் கெனெறு

மனநெக-கருவியாயப

பாயாத கண்ணெனன

கண்ணெனறு பத்தாகண்ம

வாயார் நின்று

வழுத துமடி-காயமுட

னண்ணு முயிரும

பொருளு நயநதுதததத

டண்ணு வித துககொண்ட

பரமனடி-தண்ணியவென

30

சென்னிமிடை வைத்தவடி

சித்தந திரித்தவடி

முன்னையறி வெல்லா

முடித்தவடி-யென்னுரு

காட்டுமடி கண்ட

பொருளெல்லா மெனகண்ணில

வாடடி யெனைய

மலாக துமடி-கோட்டமற

மமபத மலலவிது

நானமறைமா வாககியத்திற

35

ரெமுபதங்கா ணெனற
 சுருபனடி-யம்பரமாய
 ரின்ற பரவுடலி
 ணேராகவே யெனனை
 யின்றி யிடவே
 யிருததுமடி-யினறெனலு
 மீண்ட விடததே
 விளமடி மிதுவொழிய
 மாண்டவிடத திலலையென
 வைத்தவடி-காண்டலிலா

40

வல்லை யறிந்தவறி
 வெங்கேகா ணென்றருளான
 மெல்ல விளமடிவீழிப
 பித்தவடி-தொல்லைமறைத
 தற்பத்தின மெய்ப்பொருளாக
 தற்பரமா யிச்சகத்தி
 னுற்பவத்தை யெல்லா
 மொழித்தவடி-கற்பிதமாய
 பூடசி யிரணமெபோயப
 போதமாயப் போகுதலு

41

மீட்சியு மினறி

விளங்குமடி-காட்சியுங்

கண்ணாகக் காணுங்கண்

டந்தவடி கண்ணென்று

மெண்ணாத வண்ண

மிருத தூமடி-வண்ணந்தான்

மாமறைக னோதரிய

வாசாம கோசரத்தை

யூமை மொழியா

ஹணாத தூமடி-யேமமுற

50

வாங்கி முழுது

மலாததாளி லென்னைமகிழ்

தூங்க வளித்த

சுருபனடி-யீங்கமிராத

மூறி யகங்கிறந்து

தித்தித் துடன்மயிரக்கா

ரோறுநதேக கிட்குச

சுடருமடி-தேறித்

தெவிட்டாது நின்றவடி

தீபபிறப்பு மாள

55

அவட்டாதென் னுள்ளே
 யுதித்தூப-பவத்திலவரு
 மூனைநடங் கண்டவா
 ரொப்பவே மீடடெனை
 ஞானநடங் கண்டு
 நயந்தவடி-யூனில்வரு
 மச்சந தவிர்த்தவடி
 யங்கைக கனியாகி
 ந்ச்சங்க மாகி
 நிகழ்ந்தவடி-பிச்சரைப்போற்

(51)

உத்தாமல வைத்தவடி
 கண்ணாகி நின்றவடி
 வித்தார மெல்லாம
 விளைத்தவடி-சித்தத்தி
 லெண்ணேது மாயத்தவடி
 வெண்ணவாழ் வித்தவடி
 கண்ணேகண னைக்க
 கரைத்தவடி-யெண்ணுற்ற
 காலங் கடந்தவடி
 காமங் கடந்தவடி

(52)

வீலங் குழிகொண்ட

செம்பொனடி-ஞாலமெலா

முனபிழைக்க வல்லவடி

முற்றிந் துடைக்குமடி

யெனபிழைக்குச் சால

வீரங்குமடி-யன்பிழை

மூவரந் தேடுமடி

மூர்தியாய வந்தவடி

யாவருங் காண

வீருந்தவடி-பாவியேன

20

சென்னிகுடி கொண்டவடி

சித்தய புருந்தவடி

சொன்னிகழா நன்ற

சூரபனடி-முன்னையினை

மாள் மிதித்தவடி

வல்வீனையே னேதநிருத்தி

யாள் மிதித்துவந்த

வண்ணலடி-நாளுக்கு

நாளும புதியவடி

நல்லடியா டோடெனையு

75

மாநாட படியிசைந்த
 வையனடி-மாளாவென
 கள்ளத்தை வாங்குமடி
 கண்ணாகு மானந்த
 வெள்ளத் தெனைப்புத
 விட்டவடி-யுள்ளத்திற
 கொண்டகோ ணீக்குமடி
 கோகனகன ருழுமடி
 யண்டாகோ னேத்தமிக
 வஞ்சமடி-தொண்டரெலாங்

80

கொண்ட குலவுமடி
 கொங்கு கமழுமடி
 பண்டை நிலையிற
 பதித்தவடி-கண்டவாதம்
 பாவத்தை நீக்குமடி
 பாகொத தினியவடி
 யாவத தனமான
 வம்பொனடி-வீவற்ற
 வாதி பகவனடி
 யாதித தனைமுதலாங்

81

சோதிக்குஞ் சோதியாக

துய்யவடி-யாதுக்கு

மீதாங்கி நின்றவடி

மேலகீழிலாதவடி

யோதாம லுணமை

யுணாததுமடி-பேதாதி

பேத மறுத்தவடி

பேச வினியவடி

போதக கனமாம

புனிதவடி-யாதிபு

90

மந்தமு மறறவடி

யாபணங்க டேடுமடி

பந்தமும லீடும

படைக்குமடி-சிறதைக்கு

மப்பாலாய நின்றவடி

யனபாக கணியவடி

யொப்பான செயயவடி

யொப்பிலடி-யிப்பிரவி

மாற்றும்மடி தனனை

வழங்குமடி மாதவாகள்

95

பேர்த்துடி மீனபம

உபாரியுடி-கோற்றிலாகட

கின்னலாய சினறவடி

யென்னுளளக தினனமிரதாயக

கன்னலாயக தேனாயக

கலாதவடி-தன்னிலேபேய

வாராது வந்தவடி

வாழ்வறவாழ விததவடி

யாரா வமிரதான

உமபொனடி-தீராவென

100

வஞ்ச மறுக்குமடி

மானங் கடிந்தவடி

கெஞ்ச மறிய

நின்றந்தவடி-துஞ்சலபவப

போக்குவர வற்றவடி

பொன்னான செய்வடி

யாகக மழிவற்ற

வண்ணலடி-யாககையுடன

முத்தி யளிகுமடி

மூவா முதலவனடி

101

பத்தி வலையிலகப்
 பட்டவடி-புத்தியா
 லுள்ளந் கரியவடி
 யுண்ணெக கவருண்ண
 வள்ளத தமிரதான
 வள்ளலடி-தெள்ளூற்ற
 வினசொன் மதிப்புலவோ
 ரேததப் பெருவடியென
 புன்சொ லுவநத
 புனிதனடி-யெனசென்னி

110

செயத தவமான
 செம்பொனடி தீவினையேன்
 கைதவங் காணாக
 கருணையடி-பைதலென
 வாவாவென நெனனை
 யருட்கண்ணாற் பாரததருவி
 வாவாவென் நென்றலையில
 வைத்தவடி-நாவார
 வாழத்த மனநினைய
 மாமலா தூஉ யககரங்கள்

115

சூழ்ச்சி செவிக

திருகேட்பத-தாழ்ச்சித்

தலைதநத வள்ளலடி

தாமறையோ னுண்மைய

நிலையுமபா காண

நிகழ்தத-வலநின்றி

யற்ற பொருளிதுவே

யாரணத்தி லானையே

மற்றில தென்று

மழுவேந்த-முற்றுவகிற்

120

நககவா நால்வரே

தததுவ ஞானத்திற்

பகருவ ரென்று

பகரவரன-சக்கரககை

யாண்டகை தன்பா

லறியாளு வாழித்தோப்

பாண்டவனுக கோதப்

பதினெண்கா-லீண்டிலகிற்

கையின் மணியென்ன

யாவாகருங் கண்ணளிக்குஞ்

125

செய்யசுரு பானந்தன
 செம்பொனடி-மையலாயக
 கன்று மறுசமயக
 கத்திற் கலையாம
 லொன்று மொழிவற
 றுளவெலலா-நின்ற
 படியே சிவமாக்கிப
 பாராதெனனை யாண்ட
 வடியெனனை
 யாண்ட வடி

130

நேரிகை வேண்பா

வடிவிலா மாயையால் வந்த பவத்திற்கு
 முடிவிலா முததிப் பொருட்கு—மடியோரி
 னீண்ட பெருமா னிகளமறப் போதமளித
 தாண்ட பெருமா னடி.

மோக்ஷ சாதனக்கிரமம்.

சோபனபஞ்சகம்.

வேதநிதத மோதவேண்டு
 மதுலிதித்த கன்மமே
 விருப்பமோடு செய்வவேண்டு
 மதுகொ ட்சனபூசனை,
 தீதிலா தியற்றவேண்டுக
 காமியகன்ம புத்தியைத
 தெகிககவேண்டும் பாவபஞ்ச
 முதறவேண்டும் பவசுக,
 மீதநிதத மாதிதோட
 மிகவுங்காண வேண்டுமபின
 மெய்யுணர் வனநதவின்ப
 வானமரூப மடையமெயக,
 காதல்செய்ய வேண்டுநதன்
 மனையைவிட்டு வெளியிலே
 கடுகவோட வேண்டுநடன
 ராசனருளை வேண்டியே.

(1)

சாதுசங்கம் பண்ணவேண்டுஞ்
 சாம்பமூர்த்தி பத்தியைச்
 சலனமின்றிச் செயயவேண்டுஞ்
 சாந்திதாந்தி யாதினையக்,
 கோதிலாமற் பழகவேண்டும்
 பின்புகன்ம மியீர்வையுங்
 குற்றமென்று நீக்கவேண்டுக
 குணநிறைந்த தேசிகன்,
 பாதபத்மஞ் சாரவேண்டு
 மவன்றனேவற் பணிவிடை
 பத்தியோடு பண்ணவேண்டும்
 பிரணவாக கரந்தனை,
 யாதரத்தோ டடையவேண்டுஞ்
 சுருதியீறின் வாக்கிய
 மனைததுங்கேட்க வேண்டுநடன
 ராசனருளை வேண்டியே. (2)

அநதவாக்கி யார்த்தமே
 விசாரஞ்செய்ய வேண்டும்பின்
 ஞானநாத பட்சங்கைப்
 பிடிக்கவேண்டும பின்புநற்,

புநதியாற் றுதாகநதன்னைத
 தள்ளவேண்டுஞ் சுருதிகுப்
 பொருநதுதாகக மேவவேண்டும்
 பினபுசத்திய ஞானவா,
 னநதபபிரம நானேயென்று
 நினைககவேண்டு நாடொறும்
 நவில்கருவங் கெடுக்கவேண்டுந்
 தேகநா னெனுமமதி,
 சுநதியாதே மாற்றவேண்கி
 மறிஞரோடு வாதமுஞ்
 சாநதமாகக வேண்டுநடன
 ராசனருளை வேண்டியே. (3)

பின்னுஞ்சுத்து ரோகநதன்னைத
 தீககவேண்டு நாடொறும்
 பிட்சையன்ன வவுடதததை
 யுண்ணவேண்கி மிட்டமா,
 மன்னவிசசை நீககவேண்டு
 மாரம்பிதத கன்மததா
 லததம்வநத வனனமாதி
 கொடுமகிழ வேண்டிம்பின்,

மன்னுதாசி னததுவம

விருமபவேணும லோகத்தின

மருவுநிடீ ரந்தயைகள்

மாற்றவேணுஞ் சீதமும்,

பன்னுதாப மாதியுளு

சகிககவேணும லீணசொலுப

பரிகரிக்க வேணுநடன

ராசனருளே வேணடியே

(1)

சுத்தமான தேசத்திற்

சுகாதனத் திருக்கவேண்டுஞ்

சூககவஸ்து வின்மனத்தைச

சோக்கவேண்டும்பின்புந,

மத்தனா நடேசன்றந,

வருளினா லகண்டமா

மான்மருபங் காணவேண்டு

மவற்றினாற் சுகததைவா,

திதத்தாக நோக்கவேண்டுஞ்

சஞ்சித மனைததையுந

நோக்கவேண்டு ஞானவலியி

னூலேபாவி கனமடோ,

டொதததங்கம விடுககவேண்டு
 மிங்ஙனே பிராரதத
 முண்ணவேணடும பின்புபிரம
 மாயிருகக வேணடுமே

(5)

தத்துவஞானியே குருவெனல்.

மனிடாபஞ்சகம்.

ஒருதினஞ் சங்கரா
 சாரியன காசியி
 லுததம வீதியிற்
 சஞ்சரிககும் பொழு,
 தொருவனசண் டானவே
 டந்தரித தங்ஙனே
 யூனமில்லா விவன
 ஞானஞ் சோதிககவே,
 திரிதரும் போதவன்
 றனனையங கன்னவன்
 றிட்டியாற் கண்டுநீ
 யெட்டிப்போ போவெனல்,

பயலிடும வாக்கியங்

கேட்டதற குததரம

பறையனாந தேவனாருன

பகாநதைதப பகருவாம (1)

அன்னமே யாதிபாம

பஞ்ச பூசதநின

லாக்கிய வுனனுடை

யாககையைப பற்றியில

வன்னமே யாதிபின

நாரிய லாககையை

யனுருகவொண னாதென

வெட்டிபபோ வெனபதேதா,

பின்னமே துமமிலாப

போதவான மாவினைப

பேணியான மாவினைப

போவெனச சொன்னதேதா,

பன்னிடும் பரமகரு

சாசசிரம யதிகளிற்

பரமனே யிவவித

மென றுந பகருவாய (2)

ஆலையிலா வாரிபோத

சச்சிதா நந்தபா

மானம வாகாசமே

மெய்கணு மல மா

யெலையற நிறகவிந

சநகணன புலையென

நி மமகா பேதமெக

சுலையினுந கண்டேநா

ய் மலமாந கங்கையி

னபபிலும புலையாசம

வ் தியி னபபிலும

விமபமாந தனமையா

னிலகுசொன னகருட

மட்குடப புணாவ்ரு

லிரவிவா னங்களி

னேதுபே தஞ்சொலாய

சாககிரஞ் சொப்பன

நிக திரை மூன்றிலுஞ்

சாட்சியாயப பங்கய

ஞ் திகம பாநசா

மாககைந டமமிலுங்
 கோவையாயச சாட்சியா
 யச்சித்தி யாதொனரு
 காசமே போனறிநு,
 தாககறுஞ் சித்ததே
 நானிந்தத் திருசியந்
 தானல வென்று
 நிச்சய முள்ளவன்,
 யோக்கிய வந்தண
 னீசனரு னாகிலும்
 முத்தவா சானென
 வெனமனே நிச்சயம்.

(4)

எந்தச்சித் துத்தனைத்
 தேவாதிா யக்கொடு
 வீநநா ரியாவரு
 மியானென வறிவமோ,
 வந்தச்சித் தொளியிறை
 சடமன விந்திய
 வாககையெப புலனுமே
 சித்தென வொளிரவதோ,

வந்தமே சுத்தினை
 மறைவதா மிரவிபேரல்
 வளாகர ணங்களான
 மறையுமச சித்தினைச,
 ஈந்ததம பாவிததுச்
 சுகமுறு மியோகிதான
 சாதியா லாரெனுங்
 குருவேனு நிச்சயம்

(5)

பிரமநா னென்னுடை
 மாயைமுக குணமதாற
 பேதமாளு சுகபர
 சீவகற பிதமதாம,
 பரமபூ ரணசிதா
 காசநா னேயெலாம
 பரமநா னெழியவோ
 ரணுவும்வே றின்றெனப்,
 பரசுக நிததநின
 மலநிரஞ் சனபரப்
 பிரமநிச சயவுற
 முடையரு ரோவல்,

னருமையா மநதணை
 னீசனரு னுகிலுய
 மகிலவா சானென
 வெனமனே நிசசயம.

6

குரவனவாக காற்சக
 நகவரம பிரமமே
 குறறுமி னிததிய
 மென்றுரங் கூரநதுபின
 னெருமையாய நாடொறு
 மிடையறப பிரமமே
 யுணரநதுதா னேதனிற்
 சாநதமாஞ் சித்தனயப
 புரிநதமுன வினையினப
 பெளடிய வினையுடன
 பேரதமாம வன்னியிற்
 நகனமே செயதுபின
 வருபிரா ரததததுக
 காககையை யொப்பிதது
 வானம்போ னிற்பவன
 குருவென நிசசயம.

6

பகத வின்பகத

லேலேலே சத்கிரு

விந்திரா னாதிய

ரினபமுற னானவ

ொநசவின பநதனை

யோகிகள ஈநதமா

மிதயமீ தெய்தியே

யினபமே லாகிரு

பநதவின பகத

லுள்ளடங் குமாரனா

தனமைமேயான பிராமமே

பிரமவித தலலமத

நநதததே தேவரும

வந்திகஞா பரசுரு

மனனவன குருமென

மெனமேனா ஈசசும

பி ற வீ க் க ஞ் ச ல்.

பாடுதுறை - அபயம்.

கலிவிருத்தம்.

வேண்டே னிமையோ

பதமே வீடமுந்

தீண்டேன மணிலவாழ்

சிதைபோ கமது

மாண்டே யறுவேன

மயறீர வனையவ

தாண்டா யடியே

அபய மபயம்

1

வேண்டா னமையவேண்

டுதலா கியகோள

பூண்டே யுழலவேண்

புறாதீர பொருளாத

தூண்டா தொளிரொ

தியதாய வனையவ

தாண்டா யடியே

அபய மபயம்

2

மோயயா 'முடலு
 மூலகும பொருளை
 னுயயா வணையா
 னுதவ்வே னுளமே
 மெய்யே புகுதா
 வினாயா வினாவா
 மையா வடியே
 னபய மபயம

3

போதேதா நெடுமா
 லானவா னவரு
 மேழேச தெனவை
 யுறவே யெனையாண
 டேழே யிவனே
 யெனவந சூருந்
 மாதா வடியே
 னபய மபயம

4

கூரினா கியசுற
 றமதா கியதொல
 வலவா டியெழுந்
 சீனே ம வகசுதா

னுருவா யெனையாள
பவனே யொழியா

வருளா பரணை
வபய மபயம

5

நாயதந தைகுலம
பொருள்கல் வியெனும
பேயவந துறவே
பிறிதொன் றறியா
தோயவந துறவே
னுளமே யுணாவே
யாயவந தவனே
யபய மபயம்.

(i)

தன்னால் விளையுஞ்
சகசீ வபயந
தன்னு லழியுந
தனதாம் விழியா
லென்னு லெனையென்
னிலெனக் கருளு
மனனே யடிபே
னபய மபயம

7

வேதா கமமே

முதனூ லலைவா

லீதா மிதுவன

நெனவோ திடுமப

பேதா திகளா

யொருபே தமிலா

வாதி யடியே

னபய மபயம்.

௪

அன்பா மிமையோ

யயாவெய திடவே

யின்பான முருடா

மெனையா ளவிமைந

தெனடோ லுருவா

யெனையுண டொளிரு

மன்பே யடியே

னபய மபயம்.

௭

இருளே வெளியே

யிழிவே யுயாவே

தெருளே ாருளே

செறிவே புறையே

மநந சிந்தாமணி.

..9)

மருளேன மனனே

மனிவீ டறியா

வருளே யடியே

னபய மபயம

10)

குருதரிசனம் விரும்பல்.

பாடுதுறை - பல்லி.

அடிநான்காயத தமமுனொததுவந்த

இ ர ட் டை க கு ற ள

வெண்செந்தூறை.

அருவரு வலாணுருவ

மாகிவரு மாகி

லாதிமறை தேடரிய

வண்ணலவரு மாகிற்

சொருபனெனை யுடையநல

தோழனவரு மாகிற

றுளக்கமற நல்லதிசை

சொல்லுசிறு பல்லி.

1

ஓடுமன நமீரினுட
 ணுறவுசெயு மாகி
 லுள்ளநிலை மெள்ளவுணர்
 வாகிவரு மாகி
 னாடுமிட மெங்குமறி
 வாகிவிடு மாகி
 னல்லகுர னல்லதிசை
 சொலலு சிறுபல்லி

22

நேபபழுடி யாதபொருள்
 செபபவரு மாகிற
 சிலுப்பற விழுத்தவல
 தீரனவரு மாகி
 விபபவ மறுத்தகழ
 லிங்ஙன் வருமாகி
 வினனமொரு கால்வாவு
 சொலலுசிறு பல்லி.

23

ஶுறவடி வைககவல
 வாதிவரு மாகி
 லருளுசிவ மெனக்கெளிவு
 வையனவரு மாகிவ

வேறுமொழி யாவிதகன்

வீதிவரு மாகின

மீளவொரு காலவரவு

சொல்லுகிறு பலலி.

4

இரவுபக லொழியவரு

மீரவிவரு மாகி

லின்பவடி வானகிவ

மிந்நவன்வரு மாகில

வீரவியென யானவல

வீரனவரு மாகின

மீளவொரு காலவரவு

சொல்லுகிறு பல்வி

5

என்னுளமிர தூநிநிறை

யின்பமவரு மாகி

லென்றுமொழி யாதபர

மேசனவரு மாகின

மன்னுமுணர் வாகிய

மனனவன்வரு மாகில

வாழ்வொரு காலவரவு

சொல்லுகிறு பலலி

6

உம்பாக டமக்கரிய
 வுமபனவரு மாகி
 லுராயுணா விறந்தவுணா
 வருவன்வரு மாகி
 லெம்பர மறத்திகழு
 மினபமவரு மாகி
 லீனனமொரு கால்வரவு
 சொல்லுகிற பல்லி.

7

பிறவியி னருமைகூறல்.

பாதுறை - அறுதியுரைத்தல்.

அடியிரண்டாயத் தமமுனொத்துவந்த
 குறள் வெண்செந்துறை

இந்த யுடலம விடுவதன் முன்விரைந்
 திப்பவந தீரா விடின்

வந்துவந துபல னாகிப் பிறந்தெயத்து
 மாண்டே விடுவர் கிடா.

1

- காதல் பிறத்த லெனுகேடு தானறத்
தம்மையுணரா விடிந்
போதல வருதலாற பொன்னாச லாட்டொ
காலத்தும போகா கிடா [ரு 2
- உமமை யுணாநது பலசுகு காடடையொப்
போடே கழலா விடி
னிமமை மறுமையி லேபிடித் துமமை
யெல்லாம படித்துங் கிடா. 3
- ஊனே வடிவெனறல் விட்டுத்தன னுண்
யுள்ளவா காணா விடின [மையை
மானு மழுவுமாய வந்தாலும வனபவ
மானா திருக்குங் கிடர் 4
- இப்பிறப் பிலலே தமையுணர்ந தெல்லாப்
பிறப்பு மொழியா விடிந்
றப்பி யுடல்கொண்டு கொண்டு சதங்கையுங்
காலுமாய நிற்பா கிடர் 5
- ஆந் யறிவே வடிவென நிருநதல்ல
லெல்லாங் கழியா விடிந் [தோற்
குறைகொண டேமாயை யும்மையு ஞாகுத
பாவைக்கூத தாட்டுங் கிடா. 6

மேலா லறிவோ மெனாதே விரைநதுமமை

மெய்கண்டு கொள்ளா விடிந

கோலா கலஞ்செயது வநதுமமை யாசாபை

சாசங் குமைகருங் கிடா

7

பந்தசங் கறபனை யிறறலை வைத்துப்

படாதெலாமி படடி டாதே

யெநதை கழலகூடி னெங்கெழி லென்றாயி

றென்றிருக கல்லாங் கிடா

8

நாடிக் குரவன கழறலை வைத்துண

ராதானை நானென றிடிந்

கூடிப் பெருஞ்சுற்ற மத்தின றலையிலே

கொள்ளியை வைகருங் கிடா

9

மேயயே யுரைத்த வறுதிசொற்கொள்ளா

விலங்குவே தான மொப்பா

ரையோ பவங்கடந தேறலோரா காலத்து

மாகையே யிலலை யிலலை

10

ஆத்மானுபவத்தி னருமை
கூறல்.

பாதுறை - அருமை யுரைத்தல்.

அடியிரண்டாயத் தம்முளொத துவந்த
சூறன வெண செந்துறை.

நானமறை யோதிப் பொரு ளுரைத்து
நாடறி யககலவி சாற்றி னுலுந
தானது வாகை யரிது காணுஞ்
சலிப்பற நிறகை யரிது காணும்.

1

இணங்காமை யெல்லா மறத்து றந்தே
யிருட்டற வேதாந்த மோதி னுலும
பிணங்கா திருககை யரிது காணும்
பேரின்ப மாகை யரிது காணும்

2

எல்லை யிலாகம மேற வோதி
யேதுகக னெல்லா மியமபி னுலு
மல்ல லறுககை யரிது காணு
மறிவா யிருககை யரிது காணும்

3.

பதற்ற வட்டுத் தலைப நிததுப

பாணியைப் பண்ணிப் பயின்றக் காலு

முற்ற நிலைநிறகை யரிது காணு

முடிய நிலைநிறகை யரிது காணும்.

4

ஆறு சமயப் பொருளுங் கற்றே

யங்குளை தாககங்களை சாற்றி னாலு

மாறி யிருககை யரிது காணு

மதுவிது வாகை யரிது காணும்

5

வேறு பிறிதிலா மெயம்மை தன்னை

விததாற மாக விளம்பி னாலு

மாறி யிருககை யரிது காணு

மலிரோத மாகை யரிது காணும்

6

தேறி யுலக மனைத்தி னையுஞ்

சிறபர மாகநாடு செபபி னாலு

மாறி யிருககை யரிது காணு

மலிரோத மாகை யரிது காணும்

7

ஆதாம னு சந்தாமன் கிரமம்.

க க க ம் .

ஓதாமணணிலே யுககமிங்கிலே
 யொளிருந்தேறிலே காலிலே
 புகவிண்ணிலே யிந்தியமிலே
 புகனறவைகளின றிரளிலே
 யேதுமேவிப சாசமேவி
 யிறப்பதாலிச சுழுததியின
 மீதியாயுள பூரணநத
 மேனியான சிவோகமே.

௨

காதியுமிலே யாச்சிரமமிலே
 காதியாச்சிரம தருமமா
 நீதியுமிலே தாசனையிலே
 நிதிததியாண யோகமே
 பாதியுமிலே கற்பனையப
 லா கவாசிரய மாதலாற
 மீதியாயுளிலே நின்றபூரண
 சுததருப சிவோகமே.

3

துநதைதாயிலை தேவருமிலை
 தங்குலோகங் களுமிலை
 உந் தேவதங்க ளில்லையாகங்கள்
 சகலதீர்த்தங் களுமிலை
 தொந்தமற்ற சுழுத்தியிற்றொட
 ரா துந் தருத லான்மகா
 னந்தபூரணச் சத்தியகேவல
 ஞானநித்த சிவோகமே
 பன்னுசாங்கிய சைவமுமிலை
 பாஞ்சராத் திர முமிலை
 யுன்னுசைனமீ மாஞ்சையுமிலை
 யுலகுண்மற்ற மதமிலை
 துன்னுஞானிக ளநுபவப்ப
 சித்ததூய சொருபமாயப
 பின்னமேயற நின்றபூரணப
 பிரமமென்ற சிவோகமே

4

பகருமேலிலை கீழிலைப்பர
 வுள்ளிலைப்புற முமிலை
 யகலமேநடு விலகுறுக்கிலை
 யாகுழுகிலை மேற்கிலை

ககனமெனன நிறைந்தகண்டசிற

ககனகேவல ஸுபமாயசு

சுககனசுக தாதிபேத

விக்கினசுதத சிவோகமே.

5

கௌளையுமிலை கருமையுமிலை

வேறுத சிவப்பிலை

குளளமுமிலை கெடியதுமிலை

குறைபெருததலு மில்லையே

தாளியிதத்தை ஸுபமுநதவி

ராதசோதி சொஸுபமா

யுளள்பூரண ஞானவீனப

வுபாதிக்கின சிவோகமே

10

காததிரந்தனைப் போதிப்பானிலை

சாததிரமபடிப பானிலை

சாததிரமிலை பாடமுமிலை

சாறயூநீயிலை நானிலை

சாததியாதி சுகத்திலைசுகல

மறயுமிஞ்சுத் லானமகா

சாததிரப்பொரு ளானபூரண

சாநதபோத சிவோகமே

7

சாக் கிரமியைச் சொப்பனமியை

சார்சுமுத்தி யிலையிதிற்

ரூககுவிஸ்வனிற் றைந்தனிவே

தங்குபிராஞ்ஞனு மிலலைமுன

ரூககையுமியை யவையவிதனை,

விகாரமாதவி னுலிவை

கீக்கிநின்றிடு தூரியபூரண

நீததபோத சிவோகமே

8

அதிவியாபக மாதலாலழி

வற்றதததுவ மென்றதாற்

சுதசிததபபொரு ளானதாற்றளில்

வேருனறைததொட ராததாற்

சுததமாயுள் சிவமொழிநிவண்

சுகமெனுமபொரு ளேயிலை

யதுவிதென்றுரை செயவதற்கரி

தாமகண்ட சிவோகமே

9

இலலையேக மெனுஞ்சொல்லுமிரண

டெனறுசொல்லுவ தெங்ஙனே

மில்லையேகவல மோடகேவல

மில்லைஞனியா குனிய

மெல்லையற்ற வகண்ட்சிற்சுக
வேகபூண வத, துவாற
மெல்லையேந முடிப்பொருடனைத
தோன்றவெப்படி யோ துவாம 10

வி வேக ச ட் க ம்

அனித தியபூதத தேகநானனு
விநதியததரங்கநா னனு
நனிததவாங்கார பிராணவாகங்க
ளனமுநற புநதியுமனு
தொனித திடுநதார மனைசெல்வங்களுகருத
தூயமாஞ்சாட்சிநா னெனறுந
சுனித துநித தியமாயப்பிரத தியகான்மாவாந
தற்பதப்பொருள தாஞ் சிவோகம 1

உற்பவனவிருதத னனுநாடுஞாகா
வத தினுநசிப்பவ னனு
வற்பொநதேக காரியமான
வ்வையெலா மகங்கா ததலலாறு

ற்றபதவடிவாஞ் சின்மயமான

வெனக்கிலை ஈகளநிஷ்களமா

யெப்புறத்தேனு மெல்லையற்றிருக்கு

மினபசிறசொருபமாஞ் சிவோகம் 2

சுத்தியஞ்ஞா னந்தமாமபிரமத

துதித்திடு மாயையிறசனித்த

மெத துமில்வுலகஞ் சேதனத்திடையே

நசிகஞ்ஞேதென விளமபிற்

றத்தூசொப்பனமுஞ் சுழுத்தியிலசத்தந

தனமைபோற் சத்திலாதிருக்குஞ்

சுத்தபூரணமாய் நித்தியமாகித்

துலங்கியசொருபமாஞ் சிவோகம் 3

பழுதைதனனிடத்திற் பாம்புதோன்றுதல

பரப்பிர மத்திடையதனிற் [போற்

கழிதருமஞ்ஞா னத்திறுறச்வ

னுதித்திடக் கண்டவனெருவன்

பழுதைசெனறதஞ்ஞா சாப்பமோகமுமபோ

பழுதையாய்க் கண்டதுபோல [யப்

வழுவிதேசிகஞ்ஞா சீவனீயன்றென

ற்றைநதிடவாகினேன சிவோகம். 4

எமக்குமன்னியமா மூலகமோனறிலலை
 யெவவுல கங்களெமமிடத திற
 சமித துவுறபவமா மாதலானமாயை
 வடிவம தேதெனிறசாற்ற
 வமைததகண்ணாடி விமபமாரிழல்போ
 லடங்கியெம் மிடத்துனில்விளங்குந
 தமத துவமில்லாச சச்சிதானந்த
 தறபதவிமலமாஞ் சிவோகம

5

சூககிரமதனி லிந்திரியங்க
 டமககுமேற்சாட்சியாஞ் சிவோகம்
 தேகஞ்சொப்பனத்தி லுலகரூபமதாயச
 செயமனசசாட்சியாஞ் சிவோகந
 தாககியசித்த நாசமாஞ்சமுத்தி
 யவததையிற்சாட்சியாஞ் சிவோக
 நீகமிறுரியா னந்தமாஞ்சாவ
 ஸ்ராமலசாட்சியாஞ் சிவோகம்.

6

சொருபானுசந்தானதுதி.

தானந்தவமியாக மாதியினாலே
 தனமனசுகத்தியைப் பெற்றுச்சமஸ்த
 ஸுனசுகத்திலுந் துச்சமதியா
 லோதுமவிராக மடைந்திந்தப்பந்த
 மானவினைக ளினைத் தூநதுறந்திய
 கந்தணரா திகளியாதொன்றைப்பெற்றார்
 மோனசதானந்த பூரணநித்த
 முததபரப்பிர மம்மதுநானே. 1

சுததுப்பிரமத்தி னிட்டையடைந்து
 சாந்தமதியாய்த் தயாநிதியான
 வுத்தமவாசானை யாராதித்தனபா [பாயச
 லுள்ளசொரூபத்தை யோர்ந்தவனமுன
 சுத்தமதியாலே தியானித்ததுமேலோர்
 சொச்சொரூபமாக யாதையடைந்தார்
 சத்துச்சித்தானந்த பூரணநித்த
 சாந்தபரப்பிர மம்மதுநானே. 2

நித்தநிருபாதி யானந்தமாகி
 நின்மலஞானசொரூப வொலியா

யிததனையாகிலு மிசசகமென்னு
 மியமபலுமில்லாத பூரணமான
 வததனைமததாகின யாதொன்றைமேலோ
 ரகம்பிரமமென்னும விர்ததியினாலே
 தொததரவில்லாச சொரூபமாயப்பெற்றா
 தூரியபரப்பிர மம்மதுநானே. 3

யாதையறியாத தாலிசசகத்து
 யாவையுநதோன்றிடுஞ் சத்தியம்போல
 யாதைததறசொரூப மாகவறிந்தா
 வியாவுமுடனிகுவன் றேன்றிடமாட்டா
 வோதுமனோவாகு யாதொன்றினாலு
 முன்னியுணர்ந்தோத வொண்ணாததான
 தீ திலாப்பூரண சுததவிமுத்த
 திவ்வியபரப்பிர மம்மதுநானே. 4

எநதமகானநத வாரி திதனனி
 லெழுநதிவலைகொண்டெல்லாச்சகததுஞ்
 சநததமாகச சுகமுறுமற்றுஞ்
 சலியாவிளங்கிடு மியாதொன்றைப்பற்றி
 யிந்தச்சடசக மியாவுமவிளங்கு
 மியாதைவிசாரிகுமபோதுமற்றெல்லாத

மெதாந்தமுந்தள்ள்த தருவதேதயாகுந
தூயபரப்பிர மமமதுநானே.

5

எந்தமாகானந்த சிந்துவீலெப்போ
தீனமில்லாத சமாதிபலததாற்
சிந்தனையாதொன்று மில்லாமற்சீவன
சீரோதகமபோல லீனனாமப்போ
தந்தமிலாத வவிததைவிலாச
மாகினவிசசக மியாவையுந்தோன்றா
விந்தவிசித்திர மியாதொன்றினுலா
மெனறுமபரப்பிர மம்மதுநானே.

6

நேதிநேதியெனும் வாக்கியத்தாலே
நிகிலசுந்ததை நிடேத்தித்தபினனாத
தீதில்சமாதிச சுகமடைந்துள்ள
திவவியபுருடரின் ஞானவிழிககு
யாதொன்றுபூரண மாகவிளங்கு
மியாதவதைமூன்று மில்லா திருக்குஞ்
சோதிசதானந்த வததுவிதேக
சுத்தபரப்பிர மமமதுநானே

7

வததுததேசகால மூனறுகளாலுய
 வருமபரிசசேதமில் லாதவிபுவா
 யெததுவிதகறப னைக்கதிட்டான
 மாகியுமேதும் விகாரமில்தாயச
 சுததமாயசசங்க விகீனசிவமாயச
 சூககப்பிரணவ வேததியமியாதா
 லிததநிராகார வேகவெளியாய
 நினறபரபிர மம்மதுநானே

8

இநதசொருபானு சுநதானருப
 வினபததுதிதனை யாதரவோயி
 மெநதப்புருடனற் பத்தியினோடு
 மேகாககிரசிதத னாகப்படிபபா
 னெநதப்புருடனு மநதப்படியே
 யிநதததுதிதனை லிததமுங்கேட்பா
 னெநதப்புருட னகண்டப்பிரம
 மாகுவனபபடி வேதமபிரமாணம்.

9

ஆத்மானுபவங்கூறல்.

பாதுறை - ஊர்.

இருட்டைக்குறள வெண்ணெய்துறை.

நானமுக னுககூட

மானவ ரெங்கனா

நானமறை யுநதுதி

செய்யுழ ரெங்கனா

தேவக்குந தேவா

யிருக்குழ ரெங்கனா

தேவர்க ளனறித

திரியுழ ரெங்கனா.

1

தோற்ற வாகத

துணிந்தவ ரெங்கனா

சோகமோ கங்க

மெந்தவ ரெங்கனா

ராற்ற லுடையார்க

கடைத்தவ ரெங்கனா

ராணந்த மாயே

யிருக்குழ ரெங்கனா.

2

காமக குரோதவ

கழிந்தவ ரெங்கனார்
கலவிக கடலைக

கடந்தவ ரெங்கனார்
நாமன பங்க

டவிரந்தவ ரெங்கனார்
னானமே யாக

நவினறவ ரெங்கனார்.

3

அறிவிட் டறியாமை

போககுழ ரெங்கனார்
ரன்னிய மொன்று

மிலாதவ ரெங்கனார்
குறியிட் டிதென்னவொண்

ணைதவ ரெங்கனார்
கோசங்க னேந்தவ

குலைந்தவ ரெங்கனார்.

4

புத்தி விகற்ப

மறுககுழ ரெங்கனார்
பூரண போதமே

யானவ ரெங்கனார்

விததுவும் விளைவு
 மிலாதலு ரெங்கனார்
 விணமுதற பூதம்
 விளைந்தலு ரெங்கனார்.

எட்டுத திசையு
 நிறைந்தலு ரெங்கனார்
 ரேகாந்த மாகி
 யிருக்கும ரெங்கனார்
 தட்டற்ற யோகிக
 டங்கும ரெங்கனார்
 தன்ம பாவங்க
 டவிரந்தலு ரெங்கனார்.

6)

உலகத்தை யெல்லா
 மொருக்கும ரெங்கனார்
 ருண்மையொன் றுகியொன்
 றானலு ரெங்கனார்
 சிலுகற்ற சிற்பா
 மானலு ரெங்கனார்
 சிந்தனை விட்டுத்
 தெவிரந்தலு ரெங்கனார்.

7)

உன்னப படாவுணா
 வானவூ ரெங்களுநா
 குளளொளி யாகி
 யிருக்குமூ ரெங்களுநா
 கண்ணுக கணிததா
 யிருக்குமூ ரெங்களுநா
 களளப புலனைக
 கழிந்தவூ ரெங்களுநா

8

கத்திஞ் சிலுகு
 மிலாதவூ ரெங்களுநா
 காண்பாணங் காட்சியு
 மறநவூ ரெங்களுநா
 சுத்த வெளியிலே
 தோனறுமூ ரெங்களுநா
 சோமபா சுக்மென
 றுணாந்தவூ ரெங்களுநா

9

உலக முழுது முறித்திட மெங்களுநா
 மொருகித வையு மறித்திட மெங்களுநா

கலகாநிலை யாகிய தெங்குநா

கருணா கர னாகழ் லெங்குநா

இருதி யக்களவா சேர்வில தெங்குநா

ரினப நறபயி ரோங்கிய தெங்குநா

பந்த மறறவா பறறிட மெங்குநா

பாாவை யறற பரம்பொரு ளெங்குநா

விரகாக கதி தூரம தெங்குநா

விமலா கட்கணணி தாகிய தெங்குநா

தாரியத தொளிர் சோதிய தெங்குநா

துயய நற்கரு ணைக்கழ் லெங்குநா

..

பாடுதுறை - அறிவு

போகாத மாயையைப்

போககிட லாவதும

புண்ணிய பாவம்

புறத்திட லாவது

மாகா தழியா

திருந்திட லாவது

மறிலே வடிவா

யிருந்திடி னெவ்வோ

1

மனனி லே யாவையுந்
 கண்டிட லாவது
 யாவையு ளெனனையுந்
 கண்டிட லாவது
 மனனியுந் கண்டிலோ
 மெனறிட லாவது
 மறிவே வடிவா
 யிருந்திடி னல்லவோ

2

மோகாதி யெலலா
 முறித்திட லாவது
 முற்றுமுற கனமங்க
 ளறறிட லாவது
 மாகா தழியா
 திருந்திட லாவது
 மறிவே வடியா
 யிருந்திடி னல்லவோ

3

இந்தப் பிறப்பினினை
 மெறிட லாவது
 மோகாந்த மாகி
 யிருந்திட லாவது

மந்தக கரண

மற்றதிட லாவது

மறிவே வடிவா

யிருந்திடி னல்லவோ

4

நற்செய தவங்களு

மற்றதிட லாவது

நானெனு மாங்கா

நச்சற லாவது

மற்சனை யெல்லா

மறவிட லாவது

மறிவே வடிவா

யிருந்திடி னல்லவோ.

5

பாடுதுறை - காணம்.

வின்னிய மில்லையென்

நூதேடா காள

மானந்த மாறோமென

நூதேடா காள

(5)

மநந சிந்தாமணி.

(5)

துன்னு சுடமேயென்
 றாதேடா கானஞ்
 சோதியுட் சோதியென்
 றாதேடா காளம

1

பிறவி கழிந்ததென
 றாதேடா காளம்
 பேதைமை தீரந்ததென
 றாதேடா காளம்
 அறிவே னடிவமென
 றாதேடா காள
 மறியாமை போனதென்
 றாதேடா காளம

2

கோசங் குலைந்ததென
 றாதேடா காளம்
 கூடறி வானதென
 றாதேடா காளம்
 பாசம் பறிந்ததென
 றாதேடா காளம்
 பரமே பரமமென
 றாதேடா காளம்

3

பற்றற்று நன்னேருமென்
 றுதேதடா காளம்
 பராபபறப பாரததேதாமென்
 றுதேதடா காள
 முற்ற வுணாவேயென்
 றுதேதடா காள
 முன்னொளி யானேமென்
 றுதேதடா காளம்

4

உள்ளது போதமென்
 றுதேதடா காள
 முலகமோக காளமென்
 றுதேதடா காளம்
 வெள்ள வெளியிதென்
 றுதேதடா காளம்
 வேதஞ் சொன்னவண்ண
 றுதேதடா காளம்
 னனே மறிவதென்
 றுதேதடா காள
 முணாவே பரிமமென்
 றுதேதடா காள

5

நானே யவனொமென
 னாதேடா காளா
 நானுவ தில்லையென
 னாதேடா காளம

6

உணமைவழவேயென
 னாதேடா காளா
 முட்டறம பில்லையென்
 னாதேடா காளந
 திணமை யறிவேயென
 னாதேடா காளந
 திசைதிசை தோ னுன்ன
 னாதேடா காளம

7

சாதி கழிந்ததென
 னாதேடா காளஞ்
 சவகை தவிரந்தென
 னாதேடா காளஞ்
 சோதி சுகமேயென்
 னாதேடா காளஞ்
 சொல்லவொண் னாதென
 னாதேடா காளம

8

பாதுறை - பாங்கிக்குரைத்தல்.

அடிநான்காயத தம்முளொத்துவந்த
இரட்டைக் குறள் வெண்செநதுறை

சோல்லெல்லா நாத

மெனனவும ஓபற்றேருஞ்

சும்மா விருக்கை

தொழிலாகப் பெற்றேரு

நல்லவ னன்பரு

னுஞ்சேரப் பெற்றேரு

நாயனா தாந்தந்த

வாழ்விது பெண்ணே

1

படுக்கை படுதரை

யாகவும பெற்றேரும

பாணியி லேபலி

கொள்ளவும் பெற்றேரு

முடிகையுங் கோவண

மாகவும் பெற்றேரு

மொன்றுங் குறைநமக

கிலைகாண பெண்ணே.

2

எல்லாரு நமமை

யிகழந்நிட பெற்றேரு

மிமமை மறுமையச

சங்கெடப் பெற்றேரும

நல்லான் மலரடி

நாஞ்சூடப் பெற்றேரும

நாயனா தாநதநத

வாழ்விது பெண்ணே

3

வேண்டாமை யென்னும

விழுச்செல்வம பெற்றேரும

வேண்ட லெனும்பிணி

வேரறப் பெற்றேரும

ஆண்டவ னென்னுகு

மனபினைப் பெற்றேரு

மையோ விதென்ன

தவஞ்சொலாய பெண்ணே

4

எயப்பற்ற சீரை

யுககவும பெற்றேரு

மெங்கணு முள்ளாணை

யாமெனப் பெற்றேரும்

பொய்ப்பத்தி மெய்ப்பத்தி
யாகவும பெற்றொரும
புண்ணிய ஞாதந்த
வாழ்விது பெண்ணே.

5

சுறாவெண்டாழிசை.
மானே பட்டத் சற்றேரு
மானே பட்டது சற்றேரு
மாளிற் பெரியதோ
ராணபிள்ளை வந்தது
தானே நானென்று
போளு னவன
றன்னையுங் கண்டிலே
னென்னையுங் காணேன்.

1

பெண்ணே பட்டது சற்றேரு
பெண்ணே பட்டது சற்றேரு
பென்னம பெரியதோ
ராணபிள்ளை வந்தது
கண்ணே கண்ணென்று
போளு னந்தக
கண்ணையுங் கண்டிலே
னென்னையுங் காணேன்.

2

தடையால் வருந்தல்.
பாடுதுறை - அடைக்கலம்.
கலிவிருத்தம்.

தநதை தாயமனை
வீடெனுந தன்மையிற்
சுநதை யானது
சென்றழி யாவகை
யெநதை யேகுறிக
கொண்டெனை யேன்றுகொ
ளநத மாதியி
லாயுன னடைக்கலம்.

1

மேனமை கல்வி
விழுப்பம் வியப்பினிற்
முனே னுள்ளஞ்
சலிதது விழாவகை
ஞான நாயக
னேகுறிக கொள்ளென்னை
யானை யாவறி
யேனுன் னடைக்கலம்.

2

காம லோபங்

சுதமத மாநியிற

போம தாமுளம

போயதிடா வகை

யோநாநறி

ய்யனகுறிக கொள்ளெனைச

சேம மேதெளி

வாயுன னடைக்கலம்

3

வஞ்ச மேமகிழ்

வேமடி மானமா

நஞ்ச மேயுள

நணணியி டாவகை

யெஞ்ச வில்வறி

வேகுறிக கொள்ளெனை

யஞ்சி னேனடி

யேனுன் னடைக்கலம்.

4

சுமய வாதஙகள்

சாற்று பேதககலைச

சுமையி லேயுளந

தான்றுவ ளாவகை

யமைவி லேனையஞ்

சேலென றருளிடு

விமைய வாவிற்ற

வாவுன னடைக்கலம்

5

விரத மோடு

தவம்பல வெந்நெறிப்

புரைத னூடுளம

போயப்புலம் பாவகை

வரத னேகுறிக

கொள்ளெனை மாககனி

யிரத னேயிறை

வாவுன னடைக்கலம்

6

சீத மோடழ

றீமை நலங்குல

மேத மொன்றற

வேயுள மொத்திட

நாத னேகுறிக

கொண்டு நடத்தெனை

யாத னேனறி

யேனுனன் டைக்கலம்

7

பஞ்சமோடு

மழையடை பூசனைய

நெஞ்சி னாரை

நிலைகுலைக கத்தரு

நெஞ்ச தொன்றி

னிலைதள ராஹைக

யஞ்ச லென்றரு

ளாயுன னடைக்கலம்

8

மீஞ்சி யேமிடை

செயவிகற பங்களா

னெஞ்சொர் போதொரு

வர்க்கு நிலாமைகண

டஞ்சி வந்தான

னடைக்கலம் பூண்டவென்

னெஞ்சு மேவி

யிருந்தரு ணினமலா.

9

தாக மேபசி

யேதணி யாதிடுஞ்

சோக மோகத்

துளந்துவ ளாவகை

யேக நல்லறி

வேகுறிக் கொள்ளெனை

யாக நேயடி

யேனுண் னடைக்கலம்.

10

பாடுதுறை-வாழ்க்கைப்பாடு.

இரட்டைக்குறள வெண் செந்துறை.

தன்னிலே யெல்லா

மிருககு மாகிற

முனெல்லாத துள்ளு

மிருப்ப னாகிற்

பின்னிலன முன்னில

னாவ னாகிற்

பொரிது முடிந்ததென

வாழ்க்கைப் பாடே.

1

குணக்குன்று தானா

யிருப்ப னாகிற

குணமிவி தானா

யிருப்ப னாகி

விண்ககொன்று மின்றி

யிருப்ப னாகி

வினதேற முடிந்ததென்

வாழ்க்கைப் பாடே

2

அண்ட மணுவாப்

பெரிய னாகி*

வணுவண்ட மாகச

சிறிய னாகிற்

கொண்டாராகள கொண்ட

வடிவ னாகிற்

கூடி முடிந்ததென்

வாழ்க்கைப் பாடே.

3

நல்லதுந தீயது

மல்ல னாகி

ஞெனுந்தா னாகி

யிருப்ப னாகி

வில்லது முள்ளது

மல்ல னாகி

வினதேற முடிந்ததென்

வாழ்க்கைப் பாடே.

4

ஒளியா யிருளா

யிருப்ப னாகி

லுருவா யருவா

யிருப்ப னாகிற்

களியாக களியா

யிருப்ப னாகிற்

கடிதின் முடிந்ததென

வாழ்க்கைப் பாடே

5

ஓரா யிரமபே

ருடைய னாகி

லுண்மைக கொருபேரு

மில்லை யாகில

வாராதே நமபால்

வருவ னாகில்

வந்து முடிந்ததென்

வாழ்க்கைப் பாடே.

6

இருக்கச்செய தேயெங்கும்

போவ னாகி

விளமை மூப்பின்றி

யிருப்ப னாகி

லருககற்குந் தானொளி

யாவ னாகி

லனநே முடிந்ததென்

வாழ்ககைப் பாடே.

7

நோல்லாதே சொல்லி

யிருப்ப னாகிச்

குகசொரு பன்னா

யிருப்ப னாகி

வெல்லாமா யல்லா

திருப்ப னாகி

வினநே முடிந்ததென்

வாழ்ககைப் பாடே

8

கண்ணின்றி யாவையுந்

காண்ப னாகிற்

கையின்றி யேகைப்

பிடிப்ப னாகி

லண்ணிய னாய்தி

தூர னாகி

லனநே முடிந்ததென்

வாழ்ககைப் பாடே

9

வித்தினறியே நாறு

செயவ னாகிவ்

வினையாதே போகம

வினோபப னாகிற்

சத்திய முமபொய்யு

மலவ னாகிற் ,

சால முடிந்ததென

வாழ்கைப் பாடே

10

எககாலு மென்றுங்

கெடாத ஒன்னை

யெப்பொரு ளுநதநத

வபபொ ருளே

துககாயப் புகுநதுங்ன

ருட வேண்டுந

தொந்தசி யெனறுநின்

ருட வேண்டும

11

பாதுறை-காரணற்காணாக்
கரணத்திகழ்ச்சி.

நற்றடிமிகருவந்த நானகடிக
கலிததாழிசை

தோழுநதேவர் னினறயாத
துன்பப் பிறப்பி

வழுநதே லெனவெனைததா
னடிப் புறத்தி

லுழுநதார் பொழுதி
ஹுரைததா ஹுரைதத

செழுநதேற லுண்ணை
செவியுரு செவியே

தேசிகன சோகேளாச
செவியுஞ் செவியே.

I

அரும்பி முனையா
யலராசிக் காயத்துக்

குரம்பை பழுததுதிநதோரா
கொள்கைவா யின்னூந

திருமபிப் புகாமே
 சிவனகோயில் கொள்ள
 விரும்பத தவமில்லா
 மெய்யெனன மெய்யே
 மெய்ககோயி லாகாத
 மெய்யெனனு மெய்யே.

2

ஒளிககு மொளியா
 மொளியுருவங் கொண்டு
 வெளிகக ணெழுந்தருளும்
 வேதியனைக கண்டு
 துளிககு மருவி
 சொரியச சொரியக
 களிககுந திறமிலாக
 கண்ணென்ன கண்ணே
 கருணைக கழல்காணாக
 கண்ணெனன கண்ணே.

3

பொற்றா மரையவனாயப்
 புத்தேளி ராயவாதஞ்
 சற்றா மரசாயச
 சுகததே பிறந்திறந்து

சுற்றா மரைபோற்

சுழலா வகையாண்ட

நற்றா மரைமுரலா

நாசியு நாசியே

ஞான மணங்கவரா

நாசியு நாசியே.

4

உயாநதவா னோரு

மொளிமறையும போற்றப

பயநதவா பாராதிப்

பாமிசையே யெனனை

யயாநதவா மூடி

யழிவேனை யான

நயநதவா பாடாதே

நாவென்ன நாவே

நற்சொருபா னநதனென்னு

நாவென்ன நாவே.

5

மலரோன் முதலோ

மறைகோடி கோடி

கலைதேடி நின்றயரக

கண்காண வந்தென்

றலேதேடித தநத
தடநதாளிற் றாவ
வலாதேடிப் போகா
வடியு மடியே
யாலயஞ் சூழபோகா
வடியு மடியே

6

சூழலே யனையமொழிக்
கோல்வனையார மாயச
சூழலே யுழலுமனத
தொலவினையேன செல்லு
மழலே யனைய
பிறப்பறுதத வயபொற்
கழலேவல செயயாத
கையென்ன கையே
கடிமலர் தூயததொழாக்
கையென்ன கையே.

7

உவமந தனக்கி
லுபநிடதந தேடுஞ்
சிவமுந திருவுருவாயத்
தீயேன தெல்லாப

பவமுங் கெடவருளும்

பங்கயத்தே லீழத்

தவமுனபு செய்யாத்

தலையுந் தலையே

தலைவனாருள் சூடாத்

தலையுந் தலையே

௭௨

கீர்பாடு மூவாகன்பாற்

தேவாகன்பாற் செமமைமிகு

டார்பாடுஞ் சாராத்

வானந்தன் றுனவந்திங்

கோர்பாடுமில்லே

னுளமறிய வுளபுகுந்த

நோபாடு தானினையா

நெஞ்சென்ன நெஞ்சே

நெக்குநெக் குளளுருகா

நெஞ்செனை நெஞ்சே.

௭3

இம்மை மறுமை

யெனப்பகரு மின்னல்சோ

பொய்ம்மை யுருவாகிப்

பொன்றாமைப் போதமாய்

மெயம்மையா னநதம்

வெறுமினப மாயவிளங்குந

தமமைப் பெறவில்லார்

தரமெனன தரமே

தற்சொரூப மாகாதார

தரமெனன தரமே.

10

பாதுறை - நெஞ்சிற்கமைவுரை.

நேரிசை வெண்பா.

உப்பகன்ற நீர்க்குழு முண்டாற்பசி
கெடுமா, லப்பதுண்டு கூவல்குள மாறதனி-
லிப்படியைப், பாரத்தமையாய நெஞ்சே
பரந்தெழுநது செனரூலும், பேர்த்துள தின்
மேல்வருமோ பேறு. 1

பல்காய நற்கறியும் பானையபழத் தோ
டடிசில், செல்வாய தேசஞ் செறிந்தாலு —
மெல்லவுணை, யூட்டாஆ முண்டேலுறுபிணி
மற் றியாதொன்றால், விட்டாபோநெஞ்சே
விரைந்து. 2

நல்லவறுசுவைதா னாக் கினுனிமாததி
 ரமே, யெல்லை யிருவிரலே யல்லதிலை—
 மெல்ல, விருவிரலேத் தான்கடகக மாட்டா
 தே நெஞ்சே, பொருகடலைத் தானகடப்
 பாய போய. 3

ஆடை யழகினைநன் காதரிததே யாக
 கதற்கென், ரோடி யுறுபொருளுக குற்று
 முனரூய—கூடியதேல், வண்ணு னெவிமரு
 வார் வைப்பிடமற் றினனவற்றா, லெண்ணு
 யோ நெஞ்சே யிடர். 4

கூறையொடு வெண்ணீறு கண்முழை
 பாழ்கு கோயில்பல, முறையுள சீத முறு
 மெனனின்—வெறுதுயரக், கோடையினிற்
 கோவணமுங் கூட மிகை யித்தனைகா,
 னுடையினிற் காரியநதா னாகு. 5

நீயா யமையாய் நினைநதோடிக் கிட்
 டாமை, யேயா வமைநதா யிடாநெஞ்சே—
 சாயோ, கடையா னார்காய்பசிக்கே காலகுலை
 வர் கற்றோ, ரடையாரோ வாங்கமைவின
 பால். 6

அமையாதே பெற்ற்தனா லாங்காங்கு
நன்றென், நிமையா தெழுந்தோடு கின்றாய
—சமையாச, சிறுமைககு விதததுவாந தே
ராய மன்னே, மறுமைக்கு மஃதே மறைப்பு

ஆற்றங் கரைப்பசுத்தா னக்கரையோ
டிக்கரையாயத, தோற்றும் பசுப்பைத
தொடர்வுறுமே — யாற்ற, வதுவேபோ
னெஞ்சே யலைநதலைப்பட்டு, மிதுவே
யுனகிதனாற் பேறு. 8

இருந்தவிடததே தும்வரக்கண்டிருப்ப
தன்றோ, பெருந்தகைமைக் காபரணம
பேதாய — மருந்தெனவே, யாங்கினியார்
தங்கடையிற சென்றிடினு மாதரியார், பாங்
கிதுகாண பாழ்நெஞ்சே பார். 9

உணர்ந்தார்க்குடம்புமிகையென்றுலக,
முணர்ந்தா ருணர்ந்தே யுரைத்தா—ரிணைந
தாம, பொருண்முழுதும் வீட்டா லும பொய
யுடம்பிற் காதன், மருளதுவா நெஞ்சே
மறித்து 10

இல்லாததில்லை யுளதுதவிராதென்று,
நல்லார் துணிபொருளை நாடுங்கா--லெல்லா,
மமைந்தபடியேவருமா லாங்கசைவெனெஞ்
சே, சமைந்தபொரு டாமறிவார் தாம் 11

இங்கேதன் னுணுயிரை யேதமறக
கண்டவிடத், தங்கே யெலாமமைய லாயிரு
கக—வெங்கேனுங், காடு மலையுங் கடந்த
டமபுக காயவருநதி, யோடுவதே நெஞ்சே
யுரை. 12

அமைதற் குபாய மறிந்திடநீ வேண்
டிற், கமையுற்ற ஞானக கருமபைத—தமை
யுற்ற, வாரியர்பாற் பெற்றங் கவரடிககே
யேவலினை, யோரியல்பாற் செயநெஞ்சே
யுற்று 13

நீடுந தலைகீழ்கான் மேலாகினின்ற லுங்,
கூடும்படி யொழியக் கூடாதா — லோடி,
வருந்தாம லுள்ளபடி வந்திடக்கண் டாறி,
யிருந்தாலோ நெஞ்சே யினிது 14

நல்லோரை மேவி நலங்கிடக்க வங்
குள்ள, பொல்லாங்குகொண்டோடிப்போகா
தே—யெல்லா, மருளியவா செயதங் கல்
தொழிநீ நெஞ்சே, பொருளியல்வேறில்லை
யினிப் போற்று. 15

வைதலும வாழ்ததுதலும் வார்த்தை
யினிற் கறபிதது, நையுமது நெஞ்சே நல
மன்றா—மெய்தும, புரையிடத்து வாயுப்
புரைக்குமொவி யெனறே, யுரையிடததுக
கோனொழிநீ யுற்று. 16

ஒன்பதுவா யாலு மலஞ்சொரிய லுத்
தைகமழ், புன்புலையாங் குறறப் புலாலுடம்
பை—யன்புடனே, யேத்துவார்வைவா ரிழி
வுரைப்பா ரல்லாதா, ராததமா மெய்யுணர்
வார்க் காங்கு. 17

வாயுவன னீர்பிணிதான் மற்றும் பல
பலவா, வாயசட வேதுவினா லாம்பயனுக்—
கேயவொரு, செற்றநலங் கொண்டிலையேற்
சேதனவே துததனையு, மற்றவண நெஞ்சே
மதி. 18

ஆர்வமொடு செற்றத்தை யாரிடத்ததுங்
கொன்னாதே, சாரமுள தெவ்விடத்ததுந்
தானகொண்டு — தீரவுணர், நல்லோதரு
சொல்லை நழுவாமை நீகொண்டு, கில்லா
யிதுவே நெறி. 19

பேற்றதுவே கொண்டமைநது பேரி
ழவிற கொல்காதே, குற்றநல மெனகோள்
குறுகாதே—மற்றும், பயனினை மொழியாதே
பார்த்துளமே நலலோரா, நயமுமற வாதே
நட. 20

பொயக்கனவும பேய்த்தேரும் போலு
முடல் போமனவுஞ், சிககெனவே நாதன
றிருவடியை — நெக்குருகிப், பூண்டிவிடா
தேகிடநது போற்றியிடு நெஞ்சேநீ, மீண்டு
பிற வாதே விட. 21

ஆண்ட வியல்பை நினைநது நினைந
துருகி, வேண்டிமிக மெய்யன்பை மேன
மேலு—மாண்ட, வடியிணையே பூண்டமை
வா மாமரிந்தை நெஞ்சே, யொடிவரவே
நீயுண்டிரு. 22

பாடுதுறை - வளவியுட்படுத்தல்.

அடியிரண்டாயத் தம்முனொத்துவநத
குறள் வெண் செநதுறை.

இமைத்து விழிப்பதற் கில்லைவாண
ளிதிலுள்ள துன்பங்க ளெண்ணில் கோடி,
யமைததுனைப் பார்த்தல் லலறுநெஞ்சே
யாண்டவனென்றென் றரற்றவாரீர் 1

மினனிலு நொய்திவ் வுடம்பின்றன்
மை மேனமேலும வநதிடும் வேதனைக, ளன்
னதே யிவ்வுடம் பாவதனா லாய்வானே
யெப்போது மாயவாரீர். 2

இல்லாது வேண்டினும் வநதிசையா
வுள்ளது தள்ளினு மூட்டுமானா, லெல்லாம
வாக்கண்டோ ரிசையின்றி யிருந்தபடியே
யிருக்கவாரீர் 3

என்னுணை கேளிஃ தொன்றுநெஞ்சே
யேதேனுஞ்செய்தினி யுள்ளகாலந, தன்னாக
நாயோமை யாண்டுகொண்ட தான்களை
யோவாது சாற்றவாரீர். 4

போன்று முடம்பு பொருநது மின்பம
புன்னுனை நீராகும புனமை நெஞ்சே, யென
றபி னெல்லாம லீழவிட்டே யிருந்தபடியே
யிருக்கவாரீர 5

ஒன்றென லாயிர கோடி துன்ப மோய
வினறி யேவரு மோரி னெஞ்சே, யொன்று
மற்றுள்ளநா மாயிருந்தே யுளநாள் கழிக்க
வொருப்ப டிரே 6

தடையகற்ற்கேது காண்டல்.

பாடுதுறை - முத்திரை.

அடிநானகாயத தமமுனோத துவநத
குறளவெண்செநதுறை.

சேததுப பிறக்கக

கொடாதெங்கண முததிரை

செமபிற் செறிககப்

படாதெங்கண முததிரை

யததத்தி லுத்திர

மாமெங்கண் முததிரை

யாலினகீழ் நால்வாக

கரன்சொன்ன முததிரை

எண்ணி விலைககிட்.

டிடாதெங்கண் முததிரை

யெண்ணுவா ரெண்ணங்

கடந்திட்ட முததிரை

பண்ணி யழிககப்

படாதெங்கண் முததிரை

பார்ப்பறப் பாராகும

பாளுன முததிரை

2

வெண்ணூலிற கோவைப

படாதெங்கண் முததிரை

வேதமா நூலின

வினாகினற முததிரை

பெண்ணு ணலாத

பெருமானறன முததிரை

பேசற் கரிய

பெரியோன்றன முததிரை.

3

பாதுறை - மெய்ஞ்ஞானவிளக்கம்.

இரட்டைக்குறள வெண்செநதுறை

ஆடு பாககுதேடா வாரக கோனே
யடையப் படாநதுதேடா வாரக கோனே
யோடி மறியேடா வாரக கோனே
யுள்ளே மறியேடா வாரக கோனே 1

குறுகவளை குறுகவளை கோலக கோனே
குறவனடி குறுகவளை கோலக கோனே
குறுகவளைத் தவிழ்விராய கோலக கோனே
குரமபைதனைக குலையவிராய கோலக கோ
[னே 2

ஒடியிடு காடேநாண போகு தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறிககு தேனே
யோடாமை யுள்ளே மறிதத் வாறே
யோவாமை நின்று நடுங்கு தேனே. 3

ஒவாதே நின்று நடுங்கு மென்னை
யுள்ளே புகத்திரியத் தள்ளு தேனே
காவா நரகமுங் கைக முன்று
கருதுமங் கொன்றையுங் காண்கி லேனே. 4

காணுதே நின்று கழியு மென்னைக
காலிட்டுக காலிட்டுப பாயு தேனே
காணுத கண்ணைத துடைக்கு தேனே
கதிராபோ லறிவங்கே காணகு தேனே 5

அறிவா லனைததையுங் காண்கு தேனே
யறிந்த வறிவா யிருக்கு தேனே
பிறியா வறிவா யெனையு மந்தப்
பேச்சற றிடத்தி லொளிககு தேனே. 6

பேராமை பேச்சற றிடத்தே வைத்துப்
பேரினப்ப பாற்சோ றிடுகு தேனே
யாராதே நானவாரி யுண்கு தேனே
யடையவு நானு யிருக்கு தேனே 7

உண்டு களித்ததுநின் றுடு தேனே
யோவா தொளிறநின் றுடு தேனே
யண்ட மழிந்ததுநின் றுடு தேனே
யலைவறக கொட்டிநின் றுடு தேனே. 8

உண்மைக குழலெநின் றாது தேனே
யுரைமாண்டு சுமமா விருக்கு தேனே
வண்மைக கருணை வளததை யுன்னி
மறுகி யுடைந்ததுக்குப் போகு தேனே. 9

ஆதார மிககுநின் ஞாடாய கோனே
 யதிசய மிககுநின் ஞாடய கோனே
 சாதிசய விடடெறிந் தாடாய கோனே
 சதுரினே விடடெறிந் தாடாய கோனே 10

உபதேசக்கிரம முண்ணுமா
 றுரைத்தல்.

கைவல்லிய நவரீதம்.

இவனதி காரியானே
 னிகதிரி யங்கனாலும்
 புவனதேய வங்கனாலும்
 பூதபௌ திகங்கனாலும்
 தவனமூன் றடைநதுவெய்யிற
 சகிததிடாப புழுப்போலவேயிடப்
 பவமறு ஞானதீர்த்தம்
 படிநதிடப பதறினானே. 1

ஆனபின மனைவிமகக
 ளாததவே டணைகண்மூன்றில்
 கானவா வலையிறபட்டுக
 கைதபயி யோடுமானபோக

பொன்னவன, வெறுங் கையோடே

பொகாத வண்ணஞ்ஞென்று

பொன்ன குருவைக்கண்டு

பொன்ன வணங்கினேனே

2

அடங்கிய வீருததியானென

தறிந்தபின் செறிந்தமண்ணின

குடமபையுட புழுமுனைநூதங்

குறிவியின் கொள்கைப்பால்,

கொடங்கிய குருவுமானம்

கொருபடே மருவவேண்டி

புடமபிஷ்ட சீவனைப்பாரி

தூபதேச மோதுவாரே

3

கனனையுந் தனக்காசாரத

தலைவனை யுங்கண்டானேல

பின்னையத் தலைவனருளுயப

பிறமாயப பிறப்புத் தீரவன

பின்னேய் யறிந்தாயாகி

வணக்கொரு கெடுநிலை

பின்னேய் சீவனையானே

தீவன பிறப்புத் தீரவன

4

புண்ணிய சிவசகநயதத

யிவனென அண்ணாவாண்டா வன

அன்னவன தன்னை சதாரனென

தநிதாவ ஓசுமென தா

கொன்னயின் தீதகியாரித

தகலமல லாமலெனமுட

யின்னது தீதகிட்வையா

பீதையு நகையுங்கொண்டா

1

அத்தியா ரோபமெனது

மபவாத மெனதுஞ்சொல்தத

உத்தியாற பந்தமயினென

துரைசுருமவே தாததமெல்லாப

பிததையா மாறோபததாத

பந்தமா மபவாதததான

முத்தியா மிவவிரணடின

முத்தியா ரோபமேசனா

11

அரோப மத்தியாகவ

கதபரோ யாவெல்லாப

தீதாரை ததுயினிலவதே

தீதாரை ததுயினிலவதே

71 நுமி பணியாயதேசான்றல
 நரஞ்சுகித சூறியிறேனறல
 72 நுமி கானறேனறல
 நிநநதலம வெளியிறேனறல 7
 73 பபடிப போலநாம
 பூபங்க ளிரணடுமினறி
 74 பபமா யிரண்டறேனற
 யுணாவொளி நிறைவாயநிந்தய
 75 பபிற மதநிறேனற
 மைமபூத விகாரமெல்லற
 76 பபுகற பணியிறேன
 செனிறதவென நறநிநதுகொள
 77 பபிற வநதலாறு
 காடடிமேனற காணபவெல்லற
 78 பபிறம போலுமெனற
 அணநதவன நுணரியாவற
 79 பபுகற மலடிக்காலமபைய
 பிதவிறதலா காசுபைய
 80 பபுகற பூதநிறேன
 மபவற தவென நறநிநதுகொள

அரவமூலம் உயிற்றெனருர்போ
 லானன்று தறியெனருர்போல
 குரவனசொல லுபத்தத்ததாந்
 கூறுநூ லொளியைகொண்க
 புரமன்று புலனமன்று
 பூதங்க ளன்றுஞானத
 திரமென்னும பிரமமென்று
 தெளிவதே யபவாதங்காண 10

படமுதா லுமபோற்செய்த
 பணியுமபொன்னுமபோற்பாரககில
 கடமுமணனும போலொனருங்
 காரிய காரணங்கள்
 உடனமுதற் சுபாவமீரு
 லொன்றிலொன்றுதித்தவாழே
 அடைவினி லொடுக்கிகாண்ப
 தபவாத வுபாயமாமே 11

இமபரி னஞ்சைநஞ்சா
 விருமபினை யிருமபாலெய்யும
 அமபினை யமபாற்பற்று
 மழுககினை யழுககாணியாயிட.

வமபியன மாயைதனை

மாயையான் மாயப்பாபின்னை,

தமபமா மதுவுங்கூடச

சவஞ்சடு தடிபோறபோமே

12

பூச்சிய வீசனசீவன

புகலபத மிரண்டினுககுட

வாச்சியம லட்சியந்தான

மலமிலாப பிரமமானா

காச்சிய பாலினையபோற

கலந்தொன்றாங் கடைந்தெடுக்கும

ஆச்சிய மென்னவுனனை

யறிநதுநீ பிறிநதுகொள்ளை

13

பிறிவதெப படியெனறககாற

பிணமாகு முடனென்னனும

அறிவினைக கொல்லலவேண்டிம

ஐம்பூச விகாரமனரே

வெறியதேரா துருத்திமுககின்

விடுவது போலுனமுககால

எறிபிரா ணனுநீயல்லே

. . யிராசத குணவிகாரம.

14

கூறண்டா மனதுபுத்தி

கருசுகாவா மலையானடாடேலா

சுடமுள விரண்டுக்கோசுரு

சுததுவ குணவிகாரம்

வாயு துயிலாநந்த

மயனையு நானென்னுதே

யிரிய தமவருஞான

விருத்தியின் விகாரமே

15

சுததொடு சித்தாநந்தரு

சமநதிரஞ் சாட்சியாகம்

நுத்தியம் வியாபியானமா

நியது வாவறிந்து

பொத்தொடு சடநதுகநாதி

பொருநதுபே தவகனான

ருத்திர பஞ்சகோசுக

குணகவிட்டு லெரியிலாவாய

16

பஞ்சகோசமும விடபபாற

பாக்கினற பொழுது பாழே

யிஞ்சிய ததுவல்லாமல

வேரு னென சொரியக்காணேன

அருசன விருளையோர்நா
 நகமென வநுபவிப்பேன
 வஞ்சமில் குருவேயென்ற
 மகனமதி தெளியச்சொலவார 17

முனபுகல் தசமனபுத்தி
 மொகத்தா லெண்ணியெண்ணி
 ஷுனபது பேரைக்கண்ட
 மொருவருந் தனைக்காளுத
 பின்பவ னிடையிறகண்ட
 பெரியபா ழவனோபாராய
 அனபுல மகனேகாணப
 தடங்கலுங் காண்பாலீயே 18

அலலாங்கண் டறியுமெனனை
 யேதுகொண் டறிவேனென்று
 சொல்லாதே சுயமாஞ்சோதிச
 சுடருக்குச சுடாவேறுண்டோ
 பலலாமுன றசமனறனைப்
 பாரபபதுந் தனைக்கொண்டேதான
 அலலாமற பதினொன்றனு
 மவனிடந் துண்டோபாராய. 19

அறிவுககு மறிவுசெய்யு
 மறிவுவே றுண்டென்றெண்ணும்
 அறிவற்ற குதாககமுடாக
 கணவஸதை பலமாயத்தீரும்
 அறிபடும பொருணீயலலை
 யறிபடாப் பொருணீயலலை
 அறிபொரு ளாகுமுனை
 யநுபவித தறிவாயநீயே. 20

மதுரமாங் கட்டிசுட்ட
 மாபபணி யாரமெல்லாம
 மதுரமாக கியவதற்கு
 மதுரநதான் சுபாவமன்றோ
 அதுவிது வெணஞ்சடங்க
 ளறிவாக வறிவைத்தந்தே
 அதுவிது விரண்டுமாகா
 வகம்பொரு ளறிவாயநீயே 21

கூடநீரின மேகநீரிற்
 கண்டவா னிரண்டும்பொய்யே
 குடவாணும் பெரியவாணுங்
 கூடியொன ருமெப்போதும்

இடமான பிரமஞ்சரீட்சி
 யிரண்டுமெப் போதுமேகம
 திடமாகச சுவாதுபூதி
 சிவோகமென றிருந்திடாயே 22

தஞ்சமாங் குருவுஞ்சொன்ன
 தததுவ வழிதபபாமல்
 பஞ்சகோ சமுநகடநது
 பாழையுந தன்பியுள்ளில
 கொஞ்சமா மிருப்புமவிடிக
 கடஸ்தன பிரமமெனனும்
 நெஞ்சுமு நழுவியொன்றாய்
 ரினதபூ ரணததைககண்டான. 23

அனுபவா நந்தவெள்ளத
 சமுநதியே யகண்டமாகித
 தனுகர ணங்கொளி
 சகலமு மிறநதுசித்தாய
 மனதுபூ ரணமாயததேக
 மானசற் குருவுங்காண
 நனவினிற் சமுததியாகி
 நன்மகன் சுபாவமானான். 24

ஃய்யனே யென்னதா ன்னே ன்ன

நநநதததன மநநநாண்ட

மொய்யனே யுபதேசிக

வெளிவந்த குருவேபோற்றி

உய்யவே முதநிநலகு

முதலிககோ ருதவிநாயேன

மொய்யமா ருன நுநநாண்டேன

நிருவடி போற்றிப்போற்றி

25

தடையெவை யெனிஸருஞான

சந்தேக விபரீதங்கள்

படாசெயு மிந்தமூன்றாம்

பலசனமப பழக்கத்தாலே

உடனடின வருமவந்திக்கா

லயாஞானங் கெடுமிவற்றத்த

திடமுடன கெடுப்பாயகேட்டல்

சந்தித்தல் தெளிதலாலே

26

பிரமபா வணையமூடிப

பேதங்காட் கிவதஞ்ஞானா

கூவனவாக் கியநமபாமற

குழம்புவ தாஞ்சந்தேகம்

திமமலு சுகமெய்யென்றநு

தேகநா னென்றுமுள்ளே
விரவிய மோகந்தானே

விபரீத மெனபாமேலோர 27

ந,ச துவ வறுபோகந்தான

சாதிசுதல கேட்டலென்பார
ஒத்தது பொருளுகத்தா

லுசாவலசுந திசுதலென்பார
சித்தமே காந்தமான

தெரிசனந தெளிதலென்பார
ந்,தமிப படிசெய்தககா

னிரவாணம பெறுவாயகீயே 28

எத்தனைநாள ஞாதாவு

ஞானமு மிருக்குமுன்பால
அத்தனை நாளுமவேண்டு

மபபாலோர செயலுமவேண்டா
ந்ததமும் வெளிப்போறபறா

ஞெயமாந திரமாயசீவன்
முத்தநா னவாவிதேக

முத்திபெற நிருபபாரெ னறும் 29

ஞானமார சீவனமுததா
 நால்வகை யாவாகேளாய
 வானிகா பிரமவித்து
 வரனவரி யானவரிட்டன
 ஆனவா நாமமாகு
 மவர்க்கறித பிரமவித்தின
 தானமு மற்றைமூவா
 தாரதம மியமுஞ்சொலவேன 30

சேனறது கருதாரநானேச
 சோவது நினையாகணமுன
 நின்றது புசிப்பாவெயயி
 னிலவாயவிண் விழுதுவீழ்ந்து
 பொன்றின சவம்வாழ்நதாலும
 புதுமையா வெனறும்பாரா
 நனறுதீ தென்றாசாட்சி
 நடுவான சீவனமுததா. 31

பின்னைமூ வரிவிரண்டு
 பேரகளுஞ் சமாதியோகம
 தனனையுற் நிருப்பார்தேக
 சஞ்சார நிமித்தநதானாய

* ன்னுலோன வானவேறேரோ
 லுணரபவன வரியானாகும
 அன்னியா தமமாற்றனா
 லறியாதோன வரிட்டனாமே 32

அரிதாகு மிவாகளிவவா
 றநேகரா னுலமுத்தி
 வரியாகும பாடுபட்ட
 சுமாதிககுப பலனெதென்றால்
 பரிதான திருஷ்ட துககம
 பரிமவித தநுபயிப்பன
 வரியானும வரனுமறறை
 வரிட்டனுஞ் சுகமாயவாழ்வா 33

3 வனமுத தரைச்சேவித்தோ
 சிவனய நெடுமாலான
 அவரு மகிழ்நோனபு
 முழுநுதுஞ் செயதுசனம
 பாவன மானுரென்று
 பழமடை முழங்குமிப்பால்
 மவருஞ் சீவன்முத்தா
 விதேசகமுத தியுநீகேளாய. 34

உடமெனு முபாதிபோளுற
 ககனமொன் முற்றப்பால்
 வடலெனு முபாதிபோன
 வுதத ஓ, ஸ்வனமுநதா
 அடிமுடி நடுவுமினறி
 யகமபுற மினறிந்நற
 படி திகழ விடேதகமுதது
 பதமடைந் திருப்பமெனறும் :3)

சொல்லிய மகனெயெங்கு
 ரூபமெளி யிருக்கமணனைக
 கெல்லிய பின்புதேதானறவ
 கிணற்றினு காசமபோலே
 ஒலையாம பிரமநூலா
 லுறறது போலேதேதானற
 எல்லையி னுமெப்போது
 மேகமென் திருநதுவாழ்வாய :3)

காணலீர் கிளிஞ்சிலவெளரி
 கந்தாப்ப நகாசுனாவு
 ராணமை கயிறறிநபரபு
 மலடிச்சு முயலின்கோடு

ஸ்ரீமாத் தறிபுரான்¹ற
 பிரபஞ் + மெல்லாம்பொய்யே
 ஞானமெய் மகனையுனை
 நமமாணை மறந்திடாதே 37
 நறகருத துடையோனாகி
 ஞானவா னுகினிருந்
 மாககட நியாயம்போலே
 மகாபூத விகாரந்தொட²
 சாக்ருண வித்தகமுத்தி
 நிலைபரி யந்தஞ்சொன்ன
 49ருரு வினைவிடாமற
 5ந்தத மதுசுரீதநான 38

மனதுகத துவசொருப மற்றிரண்டும
 வந்துகலந்தனவவறறை மாற்றிஞறபோம்,
 தனதுசுவ ராககததைவிடா திருந்தபோது
 சமோருணமும ரசோருணமுஞ் சமிகரும்
 பின்னைக, னைபரிஞ மஞ்சலனம போம
 போனககாறகளவகமற்று நின்றவா காசர்
 போலும், நினைதுளமப படியாமப பிரமத
 தொனருய நிருவிகற்ப சமா தியிலே நிற்குந்
 காண 39

கனங்கமற்ற கண்ணாடி தனமுனவே
 ஞா கனங்கமற்ற கண்ணாடி காட்டுமேபோது
 விளங்கியதன மயமாகியபேதமாகி விகற்ப
 மினறி நிருவிகற்ப மாற்றேபோல, அளந்தி
 யப் படாவிபுவாயச சத்தாயசசித்தா யாநாத
 மாம்பிரமத தைக்கியமான, உளந்தெளிந்த
 படியிருந்தா லுலகமெங்கே யுலேவெங்கே
 யெனறுசங்கை யொழித்திடாயே 40

கூத்தமாஞ் சத்துவமே யுண்மையாகுந்
 துகளிருளபோ னுன்மனமென ளெல்லும
 போமபோம, வாததமானத்திலவந் யுண்
 வையுண்பார வருவதும போவதின்னெது
 மகிழாராவாடா, காததரா மகந்நையைவிட்
 டகாததராகிக கரணவிருத திவ்வததை
 காண்பாராகி, முததராயிருக்கறுமாய புசிப
 புங்குடு முடடிஸையென தறிந்துசங்கலை
 மொகிப்பாயே. 41

சேயகையஞ்செய விககையுந் நிருக
 குங்காந்தச சிலைமலைமுன னிருபுகன்செட

டிகுமாபோல, செய்கைஞ்செய விக்ஷய
மற நிருககுமெனமுன செடமானவுலக
மெலாஞ் சேட்டைசெய்யும், மெய்கலந்த
வீந்திரிய விகாரரூப விவகாரவிருத்திகும
விருத்திதான, மெய்கலந்த சமாதிகுரு
சாட்சியேநான வெயிலபோவென ஹதைதத
வனே விபுமாகத்தன் 42

அறுசுவையின குணங்குற்ற மசுத்தஞ்
சுதத மபத்தியம பத்தியமெனவு னாயந
திடாமல, பொறுமையுடன் கிட்டினததைக
காட்டுத்தீபபோற் போகங்கன புசிப்பவன
மா போகியாகும், சிறிதுபெறி துசுடனதந
ரியங்கண்ணைம தீமைகள்சேரினும்படிகச
செயல்போற்சித்தம, வெறி நிருககுமவனே
மாத தியாகியாவன வீரதமிமமுன் ஹடைய
வரே வீடுனோரே 43

இலககமாயிரஞ் சுருதியாலாகத்தா
லென்மன மசையாமல
பெலககவேண்டிமென றருள்குருவேயகப
பிராந்தியோயத தெளிவானேன்

துலக்காரானசண னாடிமையடிசாடி

துலக்கொற்ற பழுதன்னேற

அலககணமாற்றிய தேவரீரெனகருரை

யமீரதங்க டெவிட்டாமீல

41

ஒன்றுகேணமக னேபுமானமுயற்சியா

லுரைத்ததுமா துடாககீசன

உன்றுசெய்யவே காட்டிய தூல்வழி

நடந்தாநல லவாபினனே

சென்றுதுட்டவா தனைவிட்டு

விலேவகராயச செனித்தமாயையத்தன்

நின்றுஞானத்தை யடைந்தவா

[எ]

பவங்கனபோ நிச்சயமிதுதானே

45

இந்தஞானந்தான வருவதெப்படியென

விடைவிடா விசாரத்தால

வந்தடைந்திடும் விசாரந்தா

னேசெனின மனாதுயாருசரீரத்தில

இந்தநானெவன சித்தெதுசட்டெமது

விரணடுமொன ருக்கடும

பந்தமேதுவீ டேதெனவுசாவுதல

பகாவிசா மமதாரும

46

ஐன்னவாறந்தப பிரமததையறிவிகு

மிலககணத தாலவேசம

ஐன்னஞானமும் விருத்ததால்வருமன

சுருதிநூல் படித்ததாலும் [நிப

ஐன்னதானங்க டவங்கண்மா, திறங்கனா

சாரங்கன் யாகங்கள்

ஐன்னசெய்கினுந் தனனைத்தானறிகின்ற

நினைவகனால் வாராதே 47

சொருபஞானமும் விருத்திஞானமும்

மென்று சொத்திஞானமும் பிரண்டாம, சொரு

பஞானமே விருத்தியின்ஞானமாய்த் தோ

ன்றுமவேறிலைமைந்தா, சொருபஞானமும்

ஞானசத்தருவன்று சுழுத்தியிற் கண்டா

யே சொருபஞானத்தின் மருவுமருஞான

ததையச் சுருவிருத்தியின்ஞானம் 48

துருத்திமாயையையச் சுழுத்தியிற் சு

பாத்தற சொருபஞானந்தானே, விருத்தி

ஞானமாய்ச் சுட்ட தெடப்படியெனில் வெய்யி

லா லுல்லெய்யும் பரிசுத்தஞரியன் ஞரியகார

தத்திற பற்றியக கினியாகி, எரித்தவாறு
போற சமாதியில விருத்தியா லெரிககு
மென நறிவாயே 49

கண்டறிந்தது ஞானங்கேடடதுதனைக
கருதுபா வனையோகம, கண்டபேர்சொலக
கேடடதுமறந்துபோங்கண்டது மறவாதே,
கண்டவஸ்துமெய தியானவஸ்துககள்பொய
கறுவியஞ் ஞானத்தைச, கண்டவககணங்
கொல்வதுஞானமே கருமமனநறிவாயே ()

சுடமதாகிய தியானமெயயாகிய சாவ
முத தியைநல்கும், துடமதானதெப படி
யெனி லவரலா தியானமே பிறப்பாகும்,
உடலமாசையாற் றியானிககிற றியானித்த
வுடல்களா குவர்மைநதா, தொடர்பவங்கெ
டச சொரூபமே தியானிககிற் சொரூபமா கு
வர்மெயயே. 51

பிரமரூபத்தைத தியானித்த போக
னும் பிரமமா குவரென்றால், நரசரீரமாங்
குரவனே விசாரமேன ஞானமே னென
னாதே, பரமபாவனை பரோட்சமாமபின்பாந்

சுப்பரோட்சமேயபரோட்சம், திரவிகாசமா
ஞானமாமுததியாந தீாவையீதறிவாயே. ()

இந்தரிசுசய முத்தருளதுபவ மிரீப்து
தெப் படியென்றால், சிந்தையற்றபூ மண
டலவிராசனுஞ் சிசுவுமபோற் சுகமாவா,
பந்தமுத்திகண மறநதுபோ முண்டென்று
பலாசொலி னகையாவா, அந்தரததையுண
மிழநததோர கொசுக்கெனு மவாகளைநகை
யாரே. 53

மேவுமண்ணிலவ வியததமேவியததமாம
விவகரித திடவேண்டில
நாவிஞ்ஞனமண்ணைக் குடமெனப்
புகுட நசிப்பதுநாவாலே
பாவுநாமஞ் பங்களைமறநதுமண்
பாரப்பதே பரமாததம்
சீவபேதகற் பிதங்களைமறநதுநீ
சின்மய மாவாயே 54

பூரிக்குங்கன சச்சிதானந்தத்திற்
பொயசடந துயர்மூன்றும்
தூரத்தாயினுந் தோன்றுபாழ்விபரிதந
துடைப்பதெப் படியென்றால்

நீரிற்ருள நுநதன னிழலதலைநீழதாய்

நின் றலையினுநேராயப

பூரீத்ரு னறிய தன்னைநாககிழலநதப

பாழநிழல பொயயாமே

55

நூனஙகாபண மறிபெருநகாரிய

நாமரு பபேயகன்

ஆனசெப்படி யழிந்ததெப்படியென

வாயகுதல பலன்னதே

மானமைந்தனே தீரககசொப்பனசகம

வந்ததும பாராமல

போனதுநீனை யாமலுனபோதமாயப்

பூணமா யிருப்பாயே

56

அசத்திலெமமட்டுண் டமமடகிமபரா

முகமாகினு லமமட்டும

நிசத்திலுளவிழிப் பாவையாமிப்படி

நிரந்தரப் பழககததால

வசத்திலுனமன நினறுசினமாததி

வடிவமா யிடினமைந்தா

கசத்ததேகத்தி லிருப்பினுமாநந்த

கடல்வடி வாவாயே

57

நீர்மானதுமுக கியமோருட்ததுள

நீரனதேவெரி யீரந்தான

வசமாவகங்கர மறைந்தானிசமது

பழிந்தானமுககிய வகையாசும

திசையாரதிரிசய மறியாதே துயில

செறியாதேயுடல தறிபோல

அசையாதேமதி சுமமாகியங்லை

யதுதான முககியவாநந்தம

58

மனுடனமனுடகந தருவனதேவநன

மாகந்தருவனெண பிதினோடே

பனுமாநானாகள கருமத்தேவாகள

பகாமுககியநீந திரனான

கனமாபிரஜா பதியெனவிராட்டுபொன

காபபப்பிரமனென நினனோகள

பினவாநந்தக ணுரையாமபிரளய

வெள்ளககடல்பிர மாநந்தம

59

எவனாகிலுமிந்தத துரியாதீதத்தி

லேழாமபூமியி லிருந்தானேல்

அவனாகனகன சிவன மாலயன்முத

லறிவோரதுபவ சுருபோதம

விவகாரதிராசய மிதுவேயநுபவ
 மெனமுனசொல்லிய விவகாரி
 உவமானமுமறி மகனேயவனடி
 யுதிருமபொடிகளென் முடிமேலே. 60

குளிரிளகல வெண்மையெனற
 பதங்களிஞ னீரமுனறுகூரூயிற்றே
 ஒளிதவனஞ செமமையெனற
 பதங்களாலககினியு மொருமுனரு
 வெளிமுதலாஞ சகமசததுமுடமிட [மோ
 ரெனப்பிரிதது விலககிவேதம
 எளிதறிய முரணமொழிந்த
 சததாதுயெனுமபிரம மேகந்தானே

நித்தியமபூ ரணமேகம பரமார்த்தம்
 பரபப்ரம நிதானஞசாந்தம
 சத்தியங்கே வலநதுரியஞ்சமநதிருககுக
 கூடஸ்தன் சாட்சிபோதம
 சுததமிலக கியஞ்சுநா தனஞ்சீவன்
 தததுவமவிண சோதியானமா
 முத்தம்விபு சூககுமமென் நிவ்வண்ணம்
 விதிருணங்கண் மொழியும்வேதம 62

அசலநிரஞ் சனமமிர்த மப்பிரமே

யமவிமலம் வசனாதீதம்

அசடமநா மயமசங்க மதுலநிரந

தரமகோ ஈரம கண்டம

அசமநந்த மவிநாசி நிராககுணநிட்

கனநிரவ யவமநாதி

அசரீர மவிகார மததுவித

மெனவிலககா மநேக முண்டே. 63

இன்னவகை விதிவிலக்குக குணங்க
ணன்றாயச சேர்ந்தொருமித தெல்லாங்
கூடிச, சொன்னபொருளொன்றன்றியிரண
டில்லையொருபொருளைச் சொல்லுஞ் சொற்
கள், பின்னபத மாமதனாற் சததாதி குணப்
பொருளாம பிரமமேகம, அன்னபொரு
ளொருமையறிந் தகண்டபரி பூரணமா
யாவாய நீயே 64

மோகவீருள் கெடக்கோடி யருண்ணெ
ன வருகுருவே மொழியக்கேளீர், ஏகபரி
பூரணமா மென்சொருப மென்னுளத்தி லி
றுகும் வண்ணம, ஆகமங்கள் சொனைபடி

யெனனையகண டாராததமா வறிந்தேதனையா
 புகழுமொத திடவுரைத்தாற் பசுமரத்தி
 லுணியோ லுறைநடுநேளுசே 65

சுருதியுத்தி யொத்ததுபோ லநுபவ
 முய்கேள் சுழுத்திச சுகவாநநசம, மிருதி
 வடி வா தலிலவ வாநநதமேயுறிவாம வேறப
 கிலலை, கருதுபிர ளயஞ்சுழுத்தியிரணடி
 லுந் யிருநதிருளாக காண்கின்றயே, இருத
 யத்திப படிநோக்கி யேகபரிபூரணமா யிருந
 திடாயே 66

பலகலையு முணர்ந்தருரு மொழிந்தபடி
 யிலனுமது பலமவிடாமல், பலமலரின மதுப்
 போலே சச்சிதாநநதமொன்றும் பரமாதத
 ததைப், பலபொழுதுங் கண்மூடிச் சமாதி
 யிருந தானவிழித்ததுப பாரத்தபோது, பல
 வடிவாஞ்சராசரசித் திரங்கனெலாந தோன்
 றுமொரு படமாளுனே 67

இதயமொத்த சற்கருவே நமக்கிதுவே
 பின்பு, மனறி யினிவெறுண்டோ, அஸ்தய

ஹதது மதைந்ஹதது • மிருபபதனேரு
 ஞானிகளுக கானநீதி, முதலுரைக்க துரி
 யாதீ தமுமேழாம பூமியுமுக கியமாமெனற
 பதமுமதன வகையுமெனக நெளிதாம,
 தெளியுமவணம பணிததுஉடே 68

கூறாங்க நிவிரத நிவந்த நிவஞானம
 விருமபுவது சுபேசசையாகும, நறையக
 மொழிவினவி ஞானநால் பழகலவிகா மகோ
 யாநம்பி,முறசங்கடேவடீண்கள விடல,சநுமா
 னெயிந்த மூன்றினாலும, நறசங்கமன,நி
 லுணமை யறிவு,திததல சததுவா பத்தி
 தானே 69

நததுவந்தின மனமுலறதது மிததை
 யெலா மறததலசம சததியாகும, அதது
 விகா நநதமவருந திரிபுடிபோம பதாரத
 தாபா வலையாதாகும, மெ ஹிலையிருநபடி
 யிருநதாமவுல சபாபக தரியமாகும, இது
 துரிய பூமியுமுக துரியாதீ தபபதமென
 றதுவுங்காாய 70

முற்புவிமூன றினுமூலகந தோன்று
 தலாற சாககிரமா மூனறற்கபபால், சொற
 பனமா மதுவுமௌன நழுவுமைநதாம பூமி
 யே சுழுத்தியாகும, அற்புதமாஞ் சுகாநுபவ
 மிகுமாறாம புவிதுரிய மதற்கப பாலோர,
 கற்பனையிலாதவிட மதீதமென்று மௌன
 மாக காட்டுமவேதம

71

பிறநததுண டாளுலன்றே
 பிறகுசா வதுதானுண்டாம்
 பிறநததே யில்லையென்னுப
 பிரமமா வதுவுநானே
 பிறநதது நானென்றாகிற
 பிரமமன நநதநானே
 பிறநதது மிறநததற்ற
 பிரமமா நானேநானே.

72

நானென்ற பிரமமான
 நானேநா னறியேனென்றால்
 நானென்ப தேதுபின்னை
 நமமுடைப் புநதுயென்னில

தரினது மயக்கத்தன்னிற்

சாகுமே சாவாதாகி

நானென நிறைந்திருந்த

ஞானமா நானேநானே

73

நிறைந்தவா நெந்தவாறு

நிலைதெரிந் திலனென்றாயேல்

அறிந்ததாஞ் சுழுத்திதன்னி

லாந்த மதுவேயாகும

குறைந்ததற காந்தந்தான்

சுவலயந தன்னிலிலை

நிறைந்ததே யிந்தவானமா

மிதானமீவ வறிவுதானே.

74

யனத்தினு லெண்ணித்தானே

வந்ததிவ வுலகமாகும

நினைத்திடி லநேகலோக

நற்பதவ் வறிவிலனேரு

அனைததையுங் கடந்தப்பாலு

மந்தமற் றறிவிதாமென்

யறனைத்தனி விசாரித்திட்டா

லேகடாய நிறைந்தோனானே

75

அந்நவா நிருநதுகொண்டே

யாநந்த மகபவிகா

வெதவா நிருநதுகொண்டா

மெனககிது தெரியுமென்னில

யிருதமன நவஸதைதமமு

மெ முந திடும விருத திநீககில

துநதவா நிருநதுநீயு

மாநந்த மலையலாமே

71

நதரு வச திருநிலே

வருகிற விருத தியெலலாப

திருந லடககலாகு

மெனதுதான விவாநுசெய்யல

பாசமா மிரநனருநயப

புநதியைம புலனகமெலலாப

சாதார யிருககபபெறருந்

கலமு மடங்குநதானே

72

விருத திக ளடககவினனம

விருததமாம யோசததானே

துருத திடுபா னா துரு 4லகா

ககமுட ளடககிடுநிரகும

4. முதல்தர கல்வியை மேன்மையாக

காரணம் அந்நியமாதிரி

உபநிசத்தோ மயிதனததனீனப

பிடுங்கி, டி லடங்குந்தாரேன

72

பி. டி. ரணா ஈரீந்தரனாளைக்

கனோவெதவ வாடுறனேருதுவ

ஆரண் ௨ பொய்சொல்லாதே

யதனொபாந ளகத துலுயத சூப

தமிழ் மாகாணத்திலே

புனைங்க டோற்றமென்று

யா யானை வந்ததா கிற

முழுதூய்மை மனிதனாகியவர்கள்

719

அப்படி யிருக்கக்கூட,

மலைசலால் விவகாரத்தில்

மட்டிய சு. வெள்ளை

செலுத்தின விட கொண்டு வந்தேன்

துபபடி சுண்ட வெல்லா

மெனமய மெனகருபபோல

* 1945 - 1946 - 1947

• μ သို့မဟုတ် σ ကို n (အ) အမှတ်ပြုပါ။

20

சீத துநா னீ'றைநதேதானெனா
 திடமற வா றிருநதால
 எததனை யெண்ணினாலு
 மேதுசெய தாலுமெனன
 நித்திரை யுணர்நதபினடி
 நிறகினற கருவேபோல
 அததனை யுமபொயதானே
 யாநத வடிவுநானே

81

தானென வுடலைததானே
 நமபினே னநேகசன்'மம
 ஈனராயப பெரியோராகி
 யிருநதவை யெலாமிபபோது
 கானலில் வெள்ளமபோலக
 கண்சிற குருவினாலே
 னானென வெனனைததானே
 நமபியீ டேறினேனே

82

சுத்தவாதனையடைந்த
சீவன் முத்த ரிலங்கணங் கூறல்.
ஞானவாசிட்டம்.

வைராகிய பரகரணம்

மெய்தரி நிமித்தமாகத்

தரிபபதாம விளம்புஞ்சுத்த

மெய்நினா பிறவியான

வநாதசக்தி னெனறுமெய்தார்

நொயதினி டோககவேணி

டோககெலா டோககியினபர்

செயநிஞ்சு சீவனமுத்தி

சேர்தவ ரெனனலாடெ

1

சுகரீகதை.

அவவறிவு சங்கற்பத தாறகட்டுண்ணு
மதுவிடிவாய் பெறுமநத வறிவுதனனைச,செவ்
விநுவி யறிந்தனையாற போகத திசசை
செகககாட்சி யனைத்தினையுந தோதியானு,
யெவ்வமற நிறைமனத்தா லடையற்பால்
யாவும்டைந தரயகாட்சிக் கெட்டாதொண்

தீத, கவனவாயுற வடைக்கின்றது. முததனா
 ஞாய கருத,கிலுறு மயச்சுமெனாவ கவலை
 தீவாய 2

சீர்தனையாரு சநாகமறசு சுததனாகித
 தினாகடவீர செந்நக்தானருந திலலை
 பேரல, வந்ததுவா தனையாயததத பதத
 மதானருஞா மயமமொ சநதீரத்த வருத
 தந தீரநதா, னைதனெறி யுனகருபா பறிவ
 மதலலா மந்நதமனத தீரகுரிய வடைவ
 மதனவீர, சுததத பகிச்சசெறி பேரக
 மெலலாந தனமதனையுரு சுதததாநதத
 தவீரநது நிதநா 3

முழுதுவீரநாநா

மீசமுயன்று வருந்தாமத சமராகித
 வேணடுகொளாந ரனமுயலவால் வநீநாதக
 தனஞாந,பகாமனமாஞ்சிறுமகல வநீததல
 வேணடும பலபிறப்பிந பரிபாங்க ளகலப்
 பண்ணி, யகலகபவா தீனயுதிததான முய
 தகிபேரு னைபுறிலுரு சுபமுயலவைவயதுநீ

தலல, திரழமணமபொயத * தறபததைத
தெளியுமடகித் தெசிறுநூற கொலவழியிற
செலலுவாயே

நூயதா யிகததின்னிதாயப பொயோரா
மேவுரு சுபததிருள மனவழங்குந் துயரு
மற்ற, மேமமாம பசுமேவி யதுவுதகளரி
விவேந்தபாய மீட்டலுரை நெறியதாக, மா
யைகின்ன வெழிததுவறை சாத்தியினபம
உழுவாம லுதாத்தா மதியாலையதி, யாய
மோழிப பொருளை முனங்கருதுநெருசை
யமாசமருமெய தான பாவி லுசுத்திப்பாய

நல்லவருந் தீயவரு டனனேபோல நம
புத்தகா யமுதுணைந் துணர்நுலு, மல்லன
மலாமகடபுணர்ந் துபோதுமொ உவாமகித்ச்சி
தருரு சாத்தியுமீனார மாணருசெலவநு,
கொலலமெய தினுமசையார புலனைதா
லுக்குற்றமுநன மையுதுவாகது குளிராவா
டார, தொலலறிஞா மகமபுநீந்தோ முனி
வொமையாடா தூயவாயா ரினுமவினகரு
தூயனமேபுரே

ஞானவிஹங்கவ்யதை

அததமி யாதசோதி

யருகருக யனநிலாதாய

மெத்திய ப்ணியிலாதாய

மேவரும பிறபிலாதா

மெத்தவங் களிந்துமொழி

மியாயுமா யாயுதுமெயது

முத்தியு யாகுமோமரு

முத்திய ப பொருவொன லுணை ()

பகர்வரிதாய முததராற பயிலவதா
கீப பாபதலாப புதுதான பலபோபதாறு,
மிகவுணாசாய கியாபுருட னெனமுருக, ந
வெதாந்தம வினங்குஞ்ஞா ப்மமெனதந,
துகளறுவிஞ்ஞாநிகளிய்ஞா ஞானமொன
றுஞ்ஞாநியாரு னியமெனறுஞ்ஞாநியப
பட்டுந், திகழிறவி தேசுருக தேசாயந்ந
தேசளிததுத திகழிற்துத திகழாந்நகும.

அததவநி வாதலாலகாயபாவணையாற
ஞ்ஞாநியாரு, மததிறுனெ யெபொரு

ஞம பாவிதத போதுள்ள ததுவாமதத,
 சித்திடையே மூவுலகுந் திடாகானலெனத்
 தோன்றிச் சிதையுமபலகா, லித்தனையுஞ்
 செய்யவந்தா னித்தனையுஞ் செய்யாம
 லிருக்குமனதே 9

முடிவுகன வஞ்ஞான மில்லாநீ டியில
 துவா முமமையாகி, யடாதருஞ் துருஞான
 ஞையமெழுந் தொடுங்குமிட மதுவேயாகுந்,
 திடவிசுடபன ருயிருநதும விசுயபானநிலை
 யதுவாஞ் சித்தமபுநதி, படாமனமபோயத்
 தாவரமபோற பெருமுளறி வொப்பாமப்
 பரமஞுபம். 10

லீலைகதை

மனவானமும வானமு மாசறு ஞான
 வாஹு, மெனவான மூன்றின முதல்வான
 மிரண்டிமினறிக, கனஞான வானெயது
 தலகண்டதை விட்டுப்போத, நனவா யய
 லொன்றை யுற்றானடி ஞானவாஹும். 11

சுங்கற்பசாலந் தவிராததாலுப ஞாந்த
 ிகித், துங்கப்புவீ யாவையுமாகிய சோது

தோனறு, மீங்கறபமுங் காண்பனவில்லை
வெறுமபொய்யென்ற, வங்கபபொழு தவ
வறி வாலது சோதலாகும். 12

தேயநின்றிய ஞானமே ஞானமு
நீளேததுமேற பெறுமபேறு, மாயவநரிஸைப
பரிசயமுத்தியென ததிற்பரி சயம்பண்ணை,
ஊயத்தாறறம மெனறநத விரவிடில் சொன
னவ ரிருடொருங், காயவாதனை யறிவதா
சமா தியைக கலந்தை வறந்னரா 13

கற்குகுகுக.

சீவசமேஹ ப்ரகஸையான செபபு
வெற வீனுககட்டிற் சிறைசெய்கினதே,
ஹங்கணமதி யாதறிநதா ஹிராவாழவீ
ரெனவகுத்தென ஹரைசெய கெனதே,
துங்கார பதியுரைப்பத தொல்லாகி நல
லமுத்த துளிகளபேரல, வங்கவருக்குரைத்த
வெலா மிராகவகே னெனவசிடட னருள
ஹருண. 14

அண்டநிறை பலகோடி பலவாயு மொ
ன்றமெவ வஹுவீஹாளே, விண்டகடற்

குமிழிகளபோல விரிந்தெந்நெடும வின்ன
 னாயும விண்ணென்றேது, தண்டறவுண்டா
 யிருந்து மிலாதசெது சரித்தேயுந் சரியா
 சேது, கணடிடங்ல லாதாயு நிற்பசெது
 சித்தாயுங் கலலாடேது 15

வானிடையோ வியமெழுது கின்ற
 செது வித்திடையின மரங்களைபோல,
 வீனமிலா வெவவென்று விலகமெலா மிருக
 கின்ற தியாதினினு, மானகடற நிறை
 யுரைப்பா சொருபொருளும் பிரிவாகா
 தை மட்கீரு, மீனமறு மெகிழ்ச்சியுமபோ
 லேதோன்றி யிருமைமெங் கொருமை
 யாகும் 16

இந்தவினா லன்பயின் துமமுணர்வா
 லேதோன்ற வியமபுலீரேற,கந்தமுற வென
 குழனமே லெபபோது மிருக்கின்ற கமழ்
 போதாவீ, மந்தமுறு புந்நியினுல வகுத்
 துரைக்க மாட்டாது யயங்குவீரோல, வெந்
 தவயிற் றெரிகனற்கு விறகாவீ ரெனறக்கி
 விளம்பலோமே 17

மந்திரிமுன னுரைசெயலார் மாசி
 லாப பரமபொருளை வகுத்துச் சொன்னாய்
 சிங்ஸ்தமுத லாமபொறிக ளாருளு மெட
 டரிதாந திறத்தினுலே, யந்தமிலின் மாத
 தீரமாய விண்ணுநோய தாமபரம வஹ
 வேயாக, முந்துப்ர மாண்டமெலா மய
 வஹுவீ லேதோனறி முதிர்நது மாயும 18

தூடமான வதனபுறமில் லாண்மயிடுதல்
 விண்ணாகுந் தனிப்போசத்தா, லிடமான
 விண்ணனா மினனதெனத் தெரிவரிய
 வியலபினுலே, தூடமாக விலதாருந் சற
 பாலத் தாலுளதாயச் செப்பலாகும், புடமாக
 விளங்குதலாறசித்தாகு மறிவதிலாப பொ
 ருடாற கலலாம 19

தூனாகுமிகனோயதாமாகாயத்திற் சகத
 திரளாஞ் சித்திரத்தைத் தானேகோடும்,
 மாளுத விலகமெலாந் தனதுசோதி யாத
 வினா வதற்குவே நயலொன்றிலலை, நீநா
 னாஞ் சகபேத விழவநதாண் நிற்கின்ற வதன

வடிவாய நீ நுகா தென்து ம, நாநாவாம
பொருட்புணாவா னடந்ததாரு நடக்கவிட
மிலாமையினு னடவாதாகும 20

அடைவதற்கொன றி லா மையி னு
லிலையாகு மநவரதஞ் சததையிலுண டாரு
மென்று, புடைபெயாநன மதியமைச்சுன
புகலக்கேடுப போதவியந ததற்பினபு பூப
னையுன, னுடையவுணா விரையென்ன வெ
னுஞ்சொலவா னுலகத்தி லுறுதியிலா
வுறுதிதானே, தடையறுசிற பரம்பொருளி
னுறுதியாந தற்பரத்தி னியலயினனஞ்
சாற்றக்கேளாய 21

கருத்ததனற சங்கற்ப விகற்பமெல
லாங் ஸகவிஞ்சல கைக்கொள்ளப் படுவதா
குந், திருநகமுறு தன்விரியுங் குவிவுதா
னஞ் சிருட்டியுங்குற பழுமாகுந் திரளவே
நாநந்த, தருத்தமுறு வாககியத்தி னிட
டையாகு மவவேத வாககியத்தாக கயறு
மாகு, முருத்திகழு முள்ள தில திரண்டினு
கரு முள்ளாகு மவையிரண்டினுருவமாகும

சுராமா முகங்களைத் தன மனரூபத்
தாற் றான செய்யு மவீ னையாட்டாரு சகமாய
நினைம, புறாதனபா மொருமையினிற
பிரியாதாசும பூரணசின் மாததிரமாம
பொருளைச் சொன்னாய், நிராசையுளத தவ
சுறியும பரமீதென்று நிருபனுரைத் திட
நிருதிநெருகட்கொண்டு, விராவமுத மழை
செரியக குளிர்நதவாபோன மிகககுளிர்ந்
தான சாந்தமுற விளமபலுற்றான 23

உருபத்திற் பிரகாசம்

மிகுபாலுறுபல பொருள்களைப் மேவா
தொழிததேதா மனமவென்றோர், சகமா
யெய்தாய் ததனககுரி ததாந துயாதா
ந்நாசையறிவாரீயா, சகமாமனித புழு
வொப்பார சானேருருமைதத நூறபழங்,
மகராங்லைவு தாமனததா லயருமானதைத்
திருபட்டலா 24

இருமபாலிருமபு, இருதேவபோ லிய
ததமனததான் மனை, திருத்த, திருமபா

நீராசை வடிவாவொரு செறியுத்தனலு
வியற்றுவதாய், விருமபாநின்னோடு 18 கொள்
தான வெய்யமனத்தி ணுபாநி, பெருந
பாநந்தீர நறகதியாம பிறிதொரு கதியுண
ருகா 25

வாவுமனத்தை யசங்கற்ப வாளா
லறுககி னின்றொதெங்கு, மீயாவமுதாவாம
பொருடோனலு மிகதவழிதின றறிவாலே,
மேவுமனதை விழுங்கியதின மேலாமாயா
லிசுறபமொலா, வெறுத்தியா லறிவுகடந
துளத்தவழிபூங்கு ம பொருளுணாவாய 26

வருத்திமுயன்று மனச்செனனை மாற்றி
யிலலை யுண்கெனலு, திருநக பதத்தி
வீருத்திக்வா யிடாநீர்செலவ மிடரின்றிப,
பொருத்தவேணி மனமவெனருந் புவன
மூன்றுக துருமபாகுந திருநகவீரீதென
றனவெலலாக தீதாயததோனநின் மனமா
ரும 27

சித்தவண்ணிற் திகழறிவாக தியா
னத்தாலே யறிவெனலு, மொத்தபடைபா

லையமற வாத்தை யறுப்பாயறுதததறபின்,
மேததுயாபோ மவனிவனான மேவுமெ
ன்னததுவிதுவாய, எவததவிவையே மன
பிதனை மறப்பாமவானா லறுததுவாய 28

தாதுவுமுயாவு மிலலா, சமபாவனை
யாற் பிறப்பிலலா, வாழவுநலகும பாம்ப, ச
மாருப்பதமா மலைவாலை, வீதுருத மன
பரிதாப, வெமமைகனலை விடாததுபோ,
லாழவுசெய்யுமலைவுமன மகலாவறிவினைவு
மனப 29

அலையுமநத மனமுலகா மலைவுபோ
கின மனநகெடுமிந, நிலையதவமு தூதக
ருதது மிலவீடுந துணிபொருளுந, துலை
விலலையே மனமாயை தொடரவாந்நையு
மதனபெயரா, மலையுமனமு மதுவதனை
மாருவிசாரத தான்மாயப்பாய 30

மேததுவின்ற வாதனையை விட்டான
மேலாநலமுளதாரு, சததினசததி னிடை
ந்நறு சைதன்னியத்திற சாட்டியத்தி,
லொததுநடுகின தலைவதுவே யுள்ளமாரு

ரிவடிள்ளு, சித்தின் முயலவாற சித்தா
குஞ் செடத்தினமுயலவாற செடமாகும 31

ஊக்கமுளதாய மனமொன்றி லுறைக
கிலதுவா மாதலிற்ற, றுக்குமனதை மனத
தாலே தளவியேறித தளாவினறி, யாகக
மழிவில பதமவிரைவி லடைவாயமனததை
மனததாலே, நீக்கவலதாந தகைமைத்தா
நிருபனிறுத்து நெறிபோல 32

எந்தவெந்த வாதனைக ளிதயததெழுந்த
வையெயலலா, மந்தவந்த விடத்தழிககி
லதுவேமாயைக கழிவாகு, முகதுபோக
பேதமென மொழிந்தவிருவா தனைவிடய,
வந்தபாவா பாவங்கண் மாற்றிவிகற்ப மற்ற
மகிழ்வாய 33

அறிபவத்தாசை யறிலதுதானே யவி
ததையு மனமுமாண் டதுவாம, பொறிபயி
லாசை துண்பமா நிராசை புகலரு முதனியா
மினபம, பிறிவறுதனது முயற்சியாலுண்
டாஃபேதையருண்டெனுமவிததை, செறி

தரு பொய்யாய நாமமாததிமாயச சித
தெனத்தோந்திடி விலகாம 34

பிறப்பெனு மாயைக் கரையதாயெங்
கும் பிறிவறுபெருமபொரு டோன்றி, விற
பபுறுமாயைக் கிசையேவடிவா மிதனுடை
நாசமே வீடு, நெபய்லசங்கற்பகு சிதைந்
திடி விதுதான றேயந்திடுகு சித்தெனுங்
கதிரோன, புறப்படிவிய விகமபிலவா
தனையாம பொங்கிருள போமெனப் புகல

கணடனவனைத்து மாயையே யென
ருய கண்ணெனுந் தத்துவத்தாலே, தண்
டறவதுதான கரைந்துபோமெனருய தத்
துவமாவதேயுமென, வெண்டவனுரைப
பான் உணர்வதற்கு மென றேயதிடா
தெங்குபுரு மென புரிய வலாகி நாம
மற்றியாவதென வுடன்புறப் பார்ப்பாவே

தூணலாதான வுடன்முதற்பொருளிற
ருனெனும பாவனையாய, வுண்மாயை
யுணாவிலோர் விதிக்க புனைதா முணர்வு

சோராக கிலதா, மாணதங்ங்னதத தைம
பொறியியற்ற மனனவாக கமைசசாபோல்
விவ்வி, லானந்ந மத்பாண முயதசியாற
போகத தாசைவா த்.

முகமாயச சடமாயச ககாககங்களிலே
முத்கியோரா பயனற வருநதுந, தேகமார்
நீயாறகோவகோயீதோர சித்திர மிருநத
வாகாண, யேகாரய மெயயா யிலங்கியப்
மெங்குமாயிருக்கடித தீதானருச, சோக
பாயப பொயயாய விளங்குருமாயை தோன
றுரு திருக்கவுந்தேதானமுப 38

சோருபயவிட்டகலன் மோகமாமவேறு
சொல்லிட முனபுயின பிலலை, யொரு
பொரு ணினைவை யொழிததுமேலப்பா
லொருபொரு ணினைவறிலந்த, விருபொரு
ணமியு ணினைவறவிருககு மிதசொரு பததி
யலபிதுதான, மருவுகறபனைமாண டசை
யிலகறபோலாய வருநஞ்ச சுழுத்திதீர் வடி
வாய 39

இவையறிந்தோர் மோகமெனு மளந்
 றில்வீழா ரிவற்றியலாமுத திவரி லிடாமீண
 டில்லை, நவையுறுமோகத்தொடு நாமடைவ
 தெனனே நலலோரா னன்னூலா னன்ற
 ஞானச, சுவைபெறுது நிராசையிடு லென
 றுநாடல் சுபமவிருமபலாகுமிநதச்சபேசசை
 முற்றி, கவையறுநல லோரியற்கை யாசா
 ரங்குள கைவருதல விசாரமாக கருதல்
 வேண்டிம

40

இனையசுபம் விரும்பலொடு விசார
 மென்ற விசரண்கிறை தலுமலிடயத திச
 சைமாறறி, நினைவுகுவி வதுசித்தஞ் சிமுக
 லாகு நிகழ்ததியவிம முணரூலு நெஞ்சி
 தன்னில, வளைதருமவ விரத்தியிடு லுண
 மைமபேபாத மனனுதலேயுணமைநிலமருவ
 லாகு, மனையனவிநநானகாலு முணைமப்
 போதத் தமுநதியயற் சபரமற் லரங்க
 மாகும.

41

அறைந்தபத மைந்தாலுந் தானும்
 போதத் தமுநதியவின பததமைவாற்

புறனுமுள்ளு, முறைந்தயதாராத தங்கண்
மறைந தயலோரவனபா லுணாவதுவே
பதாராதநினை வொழிதலாகு, நிறைந்த
விவை யாறா லுமபேதமபோகக் கிலைபெறு
தற சுபாவத்தே நிறறாளுன, மறைந்த
பொருள வெளியாக்குந தூரியமாகு மாசுறு
சீவனினமுததா வழியீதாடும் 42

சோனனதன்மே லுடலிறந்த முததா
மேவுநதூரியா தீதப்பதயாந தூரியச்செலவந்,
தன்னுணாவாற் றினையநிகு பெருமை
சானந்தலைவனா லெயதலுறுநதன்மையாகு,
மன்னியவிப பதமடைந்த சீவனமுததா
மகிழ்ச்சிமறுக கததபூநதா மரபுநிலை,
யன்னியாசொல வழிதுயிலவிட் டெழுந
தாரபோல வடுததனசெய குவாசெயயாராகி
வழுவாரா. 43

தோனறியவை விளக்கததா லுணாவ
யாமைமபொறிகுந தெரடபாயி திறகு,
மானற்பதாராத தங்கனெனா மறிவினாலொ
ழிந்துணமை யாகமாட்டா வேனறறிவா

னறிபொருளா மிரண்டினிடை யறிவா
 னுககியைந்தொட, மூன்றியறிபொருளறிவா
 னறிவிவிவை யுறநிடுவ துயாததவீதி 4.4

ஒரிடமவிட டோரிடத்தேக யுளளமுழி
 லவற்றினடு வுண்மையாகிப், பேரிலதா
 யுணர்விலதாயச சடமிலதா யதுநீயாயப
 டுரிடேயென்றுங், கூரியபுந் தியினுலே
 யுகித்தக குகிமப்யெணங் குநீபபை
 யாரந்த, தூரியதாம படிமனத்தின முவக
 கறுதது விருத்தபடி துண்டதுநிறபாய 4.5

பிறபுந்ரபபாம பூட்டைதனைப் பீணி
 ததுதறமு மவாதனையாம பெரிப்பாடு, மறப
 பெரிய முயாடுகியினு லுத்த திகுவாய பரமமா
 மறிவினமுன ின, புதப்படுமபொய யாமுன
 னம புலனவீதற் பங்கனெனும் பொயகை
 காட்டுஞ், சிறப்புந விண்ணிலதாபு மில
 தான நீலத் தரு செறிவதேதபேரல 4.6

கோகமுற கவகரப ராசத்தான மன
 மாளிதெற னுதொட்ட, மோகமெனமுரு

பணி வீட்டகலுஞ் சூறதூல முதிரவந
தான, மாகபவினங்குஞ்சென்ன நல்லறிவு
மாததிமாய மாயாசாகி, மோகமாய விடி
வீனறிப பிறப்பிதபப் ஸாபம் மல்லங்கு
நொயதாய 47

சுக்கிரகந்தை.

மோனனவுலகங் கனுகஞ்ஞவந தோன
ருக்கினற மாததிரமாம, பன்னமினறி
யாவைபுமாயப் பேராவறிவாயப் பெருங்
னாய, மன்னுப் பரம மோனநெனநே வருநதி
முயானறு பால்படா, மனையிலையே கைவந
தா லலைவறறுள்ள மறிவுருவாய 48

தாமவியானகடர்கதை

சுககஞ்செய மயலபேயத் தொந்தந
தவிரக்தொலறெச் சாரவதினறிச, சிங்கி
செய கடடடினினமுஞ் செந்நரச செலலும
புடபேற, துங்கமோ கத்தினினறந தாய
மனம வெளியிறபேறது, பங்கமா மையந
தீரப் பதநெலு மனைததநதீரும 49

போகமெல்லாரு சேதனா • காண்பரனதே,
யந்வினா மனதைவென்றோ ரறபமே
பெரிதாயக்காண்பா, பிறகுதுதுயரா மென
தேபெரியன போகம வேண்டா 53

மனமெனும வினையைவென்றோ மல
ராடி முடிமேற்கொள்வா, மினநகங்களை
னுமிராச்சியத திருநதுவாழ்ந்த, முனமுது
பாவமெனனு முடமச்சக்கவற்றறினாறுங், கன
மயற படைகளாறுங் கரணமாய் பகையை
வெல்லாய 54

துனிமனச செருக்குமாயத் துத தொடா
பொறிப பகையைவெல்லிற், பளிபதி பது
மக காண்போற படாந்தவா துலாகணமா
ருந், தனியறி யொண்டேயெனது சாதித துய
மனமெனமடங்க, கணியிருள் செறியும
பேய்போற கருத்திலவா தனைவந்தெயதும்

மநதிரி யெனலா முணமை மருவுதும்
விசாரத்தாலே, யிந்திரியங்களைனுமிடர்ப
பணை யறுத்தலாலே, தந்திரி யெனலாமிட்

டரு சமைத்தலா லேவலாளா, நெடுதிரி
கிலாதவுள்ள மேக்கிய விவேகதேதாாககே

சூலிககு மினபதசாலே யனபுறு மனை
வியாகும பாலிககு மியலபினாலே பாவன
தநதையாகுரு, சீலிக்கு முறுதியாலே தெ
டருடபுமாகுரு, சூலிககுமவினைகளிலலாத
தூயமனம விவேகதேதாாககே 57

நல்லன தூலகளாலே நல்லன நெறி
யை நோக்கி, நல்லன தியானஞ் செய்து
நல்லனு பவதைதண்ணி, நல்லன சீத்தி
நலகு நல்லதாயத தனைமாயககு, நல்ல
தோ தாதையாகி நல்லவாக குள்ளந
தானே 58

துணிவுறு திடமாயச சாலத துகளற
நோக்கியாதும், பணியறக் கணடுஞானப
பேரணர் வுணாததப்படடாற, பணிவுறு
மிதயநதன்னிற் பழுதிறன குணத்தினாலே,
மணியென விளங்காந்ற்கு மாசறு முள்ளந
தானே 59

மனமணி பேதசசேழநின் மறைந்
தொரு வருகருந் தோன்றுக, கனமுறு
வீவேகநீராத் கழுவினாற் சித்திகாடடும,
வீனவுறு வீவேகவன்பான மெயமனமையை
பதியாறகணடு, சினைமுறு பொறியை வெண்
று தீரவரும் பிறவிதீரவாய

60

வீமபாசுதீடர்கதை

வருத்தமற றச்சஞ்சோக மதமினறி
நன்னூற்பின்போ, யொருத்தரா லேவ
லின்றி யுலாவுக நசிகங் கீவணடா, வருத்தங்க
ளனாததமாகு மளவிலபோ கங்கடேனாயாம,
பெருத்தவா பததாஞ்செலவம் பேரீன்ப
நிராசைதானே

61

இடுமபைகூட சங்கமின்றி யியற்கையா
சாரமெய்திக, குடுமபமாந துயாசிற்றீன்பங்
குறித்திடாப பெருமையோராககு, நெடுந்
புகழ் வாணாள்செல்வ நிறைகுண மனைதது
முண்டாயப் டடுமபலன் வசந்தகாலக கொடி
களபோற பலிக குமனாற்ற.

62

நானெனும் பொருளகாணாதோர் ஞானவா
காயங்காணார், நானெனும் பொருளைக்
கண்டோர் ஞானவா காயமாவா, நா
னெனு மகங்காரக்கார் ஞானவிண் மதியை
மூடி, ஞானேனுப் பரமவாமப னன்மலா விரி
யாதன்றே 63

ழுவகை யுலகிலீந்த வகங்கர முமமை
யென்று, மேவரு மிரண்டுநன்றி மிகவு
மொன் றீனமாகும், யாவதும பரமு நாமே
யீறிலமெமையலாதோர், பாவனையிலதென்
டேருரும பொதமே பரமாங்காரம 64

சேனனெல்லா வினுஞ்சற்றுகிச செக
நாகளுக்கயலாயென்று, மன்னுது மெனக
கொள்போத மறையாங் காரமாகு, மிக
நிலை யிரணயஞ்சீவன முததாபா லிருந்தீ
டேறழிந், துன்னரு முதநிலகுஞ் சுதல
வுறு பந்தநிலகா 65

ஓற்றமா மகங்காரங்க விரணடினாற்
பரமமெய்தி, ஐற்றமாமவறதநீங்கி யோய

கங் கரமுமின்றி, யாற்றலா னிற்றியெனனி
வெறுயா பதமதாரு, தோற்றமுட னென
நுணை சுருதிகள் சொல்லுமுததி 66

அனைததையு மறிந்தேதாத்தமமை யறி
வென வறிவாற கண்டோர், வினைததொட
ரிலாதோரொன்றின விருப்பமும வெறுப்பு
மில்லோர், வினைததுள ிக்குகாலத்தி லெய
தரியுலையினிற்போர், தினைததுணை யெனி
னுணைய மிலாதவா தெளிவுசாண்கீரோ 67

நாநுடன் கூறு.

ஒழியாத ஆயாமாயை யெனுமாபதனை
யொழிக்கமன நாசமோ ருபாயாராகு, மிழி
யாத மெயஞ்ஞானப் பொருளையெல்லா
மியம்பக்கேட டயராம விதயங்கொள்வாய்,
பழியானபோகத்தி னிசைசதானே பந்தமா
மதுவிடலேபசமமாகும், வழியான பன்னூ
லாற் பயன்கொலெனன வருந்தாம லிவவ
ழியே வருதலவேணகிம 68

உள்ளினுயப்புறத்து மெழுந்தசங்கற்ப
மொருக்கிட வொருப்படவினைவா, யென

ருந்தவங்கன கற்பகோடிகணீ யியற்றினும
பாதலமபூமி, தள்ளருந்துறக்க மேவினுமு
னகஞ்ச சாற்றுசங் கற்பமாயவல்லாற, நெள
ளியபரம பதத்தினைமேவத தியக்கமி லுபா
யமவே நிலலை 69

அறிவெனுமவ் னைசங் கற்பமா முளையா
மனையசங்கற்பமாநசனனெப, பிறிவுறத்தா
னே செயதுதான பிரகடம பெரிதுற வொ
கதிடுநதானே, செறிதுயரொழிய வ்னப
மொன்றிலலை யாதலாற் செபபுசங்கற்ப டெ
றியுறந்நையே ளீரபுறநிலையி னிமிடமும
பாவனைந்நையேல 70

எழுந்தசங்கற்ப பாவனைவிட்டா விற்ற
துபேர மிதனையிங் கிடனா, லமுந்தாநமாயத
து மனத்தினுனமனததையறுத துநினன்றி
வீனீநிற்பா, யுமுந்துருள்பொழுதின் முடியு
மீதரிதோ வுலகமுமவானமுமொககு, முழுந
தியபொயயாயப போமவிகற்பததான முளை
ததலை யன்றி முனனிவசால 71

கச்சன் கதை.

நாமுட லென்னுமாசான ஞானககண
குருடாயப்போகுந், தோமுறு மதனைததூர
த தூரப்பேற சோதிஞான, மாழுகி விலா
நிலாப்போல வயங்கிடு மிளைககண்ணு, லே
முறு பிறவிலேயே யிருங்கரை யெளிதுதோ
னறும

72

அனைத்தினுங் கததனல்லே னவனில
னலலேனென, நினைத்துளததுறுதியாகி
நிறையா லஃதினெனனி, லனைத்தினுங்
கததனானையாவறமதுநா னெனன, நினை
ததசைவொன்றுமின்றிச்சயமாகிற்பாய

அன்றெனி லொன்றுமல்ல வொன்று
நாமாகுமெனறே, நின்றவிப பதத்தினன்றா
நின்பதந்தனினீநிற்பா, யொன்றெனும் பத
ததைககண்டவுததமாதனபானிற்பர், துன்
றுவா தனையேபந்தந தொல்லையீ டதனைத
தோதல.

73

உள்ளுறு தொழிலகண்முற்று மொருக்
கியோ குணாவைப்பற்றி, மொளாவாங்குது

வுமாதக கண்ணங்க ஞடனேலிடடுத, தள்ளு
வவெல்லா மெததாற றளளிஞ யதுவுந்தள
பித, தெளளுணா வுள ளஞசெயகைதேசிரு
ளனே ததுந்நாது 75

யறுகுவா தனைகடாந்த மவுனத்தை
யொழிய வேறே, ருறுகதி நல்லதிலலை
யுணாவன் யணாந்த தாகுந ஸுறுதிகை பத்
துளுகாறி மீண்டதாந சொல்லை ஞாலத,
தறுதியா யுணமைகண்டோர சிலாந்னறே
மவற்றின்மாயவோர 76

நேகத்தை நோக்கியன்றே செகமெ
லாந திரிவதல்லா, லேகத்தை நோக்கியன
றே வெங்கனும் பஞ்சபூத, நாகத்தை மண்
னைக்கிழை நாடினு மாறுகாணே, மோகத்
தை விடுதுமென்றே திடமுற்றா முழுதும்
பற்றா 77

பிரமமாஞ்சுதத வேலை நுரைகளாமபி
றங்கலெல்லாம, பரமவாதிததன முன்னாக்
கானலாம பரவைஞாலஞ், திரமதா மிதனை
முன்னே செப்பினன வியாழனறந்த, வரம

கனகசஞ்ஞம பேரோன மறறதுவன் ஸ்ரீ
ட்பாய 78

மேனியிற புறத்தினுளவின் மேலொ
கி கீழிறறிக்கில, வானிலவை யகந்திலெவரு
நானன்றி மறஞ்ஞனறிலலை, யானிலாவிட
முமிலலை யெனநிடத்திலாது மிலலை, தா
னிகழ பொருவவே றிலலை சச்சிதாநந்தமெ
னஞ்ஞன் 79

கீதபபிக்ஷணம்

மேகாவளற பாலது த்யாரிலா தலாநிலை
குறுகத், தள்ளற பாலது தீயவா நெறியெ
லுஞ்ஞ சடிககே, யெளளற பாலதா முலகமே
தியாமெவ நெனநே, தெளளற பாலது
சுரவராலறிவிஞறறீர 80

சனகராஜன் கதை

வழுவறுசத துவகுணத்தோர் தோலு
ரிகதமரவெனன மாயாபாச, நழுவுவரெல்
வாமபிரம நாமதுவேயென்நெண்ணிநாமும்
வேதே, முழுநுலகம வேறென்னு மோக

மொழிப்பாய ப்ரம சூலச்சித்தி, ஸ்ரீமூவன
சுதப்பினையெல்லாங் கடலிலலை போலமொ
யா யிலலை யனடீற 81

நோகமிலை மோகமிலை பிறப்பிலலை
பிறப்பிரப்பிற சுழலவாரிலலை, யேகமென
லிங்கென்று முள்ளபொரு ளேயுள்ளதிரங்
கவேண்டா, மூகமுறவருவனபோ வனன்றை
யோற நெடதனைகளொன்று மிலலா, மாகன
சுததுவகுணத்தோடொருவனா யிட மெல்லா
மாற்றித்தபாய 82

சுமமாகிசு சொரூபத்தேநிலையாகித்ததி
மதியாய்ச் சாந்தனாகி, யமாமனன மௌனி
யாய நன்மணிபோற் நெரீநதுதுய மனைத
துந் தோவாய, நிமலமுற நிகழ்காலத்தொழிற
செய்தி யாவையினு நேயமின்றி, நமதெ
னக்கொள னுதல்விடுத வீரணமெறததுன்
பமெலா நாசனா செயவாய. 83

இனிப்பிறவா முடிவான பிறப்பிலை
மயனான மொதினானடாம, பனிச

கடாவெண் ணித திலங்க ஸ்ரீததயா மூங்கி
லல்லாற படுவதுணமோ, மெனிததவர்க
மேலோராய நலலோராய மித துராய்த்
ளிநதோராகி, யனிததமறு முததராய்ஞானி
காநாருணமெல்லா மவனசம்சரும 84

மேததெனற சரிததிரதி னொதம
மபுலகெலாம விருமபுருதனமை, கொத
தொனற வனமுருகிற் குழலிசையான மகிழ
விலங்கின கடட்டமபாஹ, மிததனமை
யாவருகரும ம்பாநாணயிடு, ஸ்யமப்யதா
மிதனில வேருய, சதததனற வழியிரண
டேழபவந்தாபப லங்கவநதத சாநநக
கேனமோ 85

தேததனசொந மததயாம ஸ்ருடழக
கிற்பையபபையத தியாக நீங்கிப், பேசிய
சென்மததாத லுத்ததில பிறப்பிஞ் லாதல்
பேரும, மாசறுவிற பததிகிறி துணடாரு
மனததாநநன் மனனததாலே, யேசறுமா
காசபலம வீழவதுபோனமெய்ஞ்ஞான மெ
யிதிஹுணடாம 86

வேதியாரும பொருபுறைவோர்விழி
புலத்தினு ழேவாதோர் வ்ளமபுகீத, நெறி
யாரமன னவனகேட்ட படியுரைப்ப நெட
யவனே நினைவிற் கொளவாய, யறிவானு
மறிபொருளுங் கூடியகூட்டரவிலெழு மறி
வாநந்தம் பிறியாத வாசிய தத்துவததெழு
ந்ததாமதனைப் பேணல செயவாம் 87

சுரண்பாணுங் சுரண்பனவுங் காட்சியும
வா தவையுடனே சூலலீடஞ், சேண்பாவு
சாட்சிகுது முதலொங் யா மச்சொருபஞ் சந
தை செயவா, மேண்பாலா முள்ள திலதெ
னுமீரணடி னரிடையெய்தி யிறவிலாதாய,
மாண்பான வொளிககெல்லா மொளியாமச
சொருபத்தை மதித்தல செயவாம் 88

விகடகமென் நினைததுயிரி னிடத்து
மிருந் தனவாத முரைப்பதாடு, ந்கழொளி
யாயானமதத் துவமான சொருபத்தை
நினைத்தல செயவாந், திகழிதய குகையுறை
யுந் தேவதையை விட்டயலே தெயவநதே
டன, மிகவரிய சவுத்துவததை யெறிநது
சிறு மணிதேடும வேட்கை போலாம் 89

மருகநாள் காலைவந்தோ வந்தாடிக
 கொடியின வனததைச்சுடவ, நனாசை யின
 ததாமறுத தனொசுனை நூ விபபயனருடன
 னாபுருய, கோளான பொருளனைத்தில
 முனபொபின பினிமைமலிக குதலய
 கணல, மீளாத பாவனையாற கடணைபா
 வே மிடய வேருன தனநல 90

வருக சிந்தாமணி திவ்யப
 பாடியுள்ள பிதய தனா லுடய துவிலே கத
 தடியல வசொகையா ன டிந, கோனலெற
 படரலிசனா, சிந்தா டெடெ ம துறலேண
 டெட சிந்த, சிந்த, மலி வி யுடா தா கொட, ,
 டெட, சிந்த வந்தா, தா ப, விடையப பெ
 டுடா த கொட, சிந்த, 91

மருக, தின கொடேமலே யில்லாமை
 மருக, தின கொடேமலே மருக, தெனா, த
 மருக, தின கொடேமலே யெபபொழுது
 கொடேமலே, மெனா, த வின்பத தின தலை
 கொடேமலே, மருக, தின கொடேமலே

ளத்தக சனவான குறழ்மிலாப் பொரு
ளேது குறிப்பு னேழ்கே 92

சுருகற்ப நாசத்தா லெளிதாச மனநாச
ந தானே யெய்து, மங்குற்ற மனமிதசுந
சநமந ணங்கனெனு மாமுமாயு, மீங்கிப்பா
லெனை ததிருடுவ களனைககண டேனகண
டே னிலனபோ ரொசம, பொங்குற்ற நெ
ஞ்சத்தா நெருநாணுந தேனின்று பொ
ன்று விபடேன 93

பேசியுனவீச மத்தாற் சனகாபீரான்
பெறுமபேறு பெற்றதலலால், வாசியுள மற்
ருன்றால் வந்ததலல வாரீச மலாடகணமா
லே, யாசிலதாயச செவவியதாயத தனதான
விசாத்ததா லடைவ தலலாற், தேசிகரில
லாயீனா செயதொழிலாற் பெறலாடமா
கிறசொருபம. 94

இலங்கியந தாரணியா நிதயமெனு
ஞ் சரசுகறையி விருசருமட்பாதந, கலங்கலி
லா விவேகியர்க்குக் கருதுபொருள சதபகம்
போற் கணத்தினல்குந, துலங்குவீழா மம

படைத்துப் பேதைமைபோய நல்லறிவு
தோன்றினோரை, விலங்குகவ சததோரை
யமபுகள்போற் காமாது விகற்பநதர்ககா 95

புண்ணிய பாவனர் கதை.

மோகவதசநா பிககொடி முளைத்தெ
ழு மூலஞ், சோகமாசுண மிருநதர சானவ
தோர சூழ், லாகமேமுத வியானெனக கா
ணாமொ டுரன, மேகமாகிய பராபரந தோ
ன்றினு விதகசும. 96

அறிதத மிச்சக மென்பதை நாடொ
றுமகறழி, நுனிதது நோககினா சனகளைப
போலதண னறிவாற, ழனிதத மெயப
பொருள பகருவத்தற்குவா, ழனததால,மனி
தத ழாறகருமத்தினுற ழேவரால வாரா 97

சுன்ன மருகினாககவருடை முயற்சி
யே சாணை, தினமு மியகிவ னுனெனுரு
சிறுமைதான கிணையி, லனகமாயுல கெங்கு
யாம வீசாலமுண டாகு, மன்னுறத,சன
சுயாச்சிதான காணபுற வருமால 98

வாதனை யெனனு மிர்த வலைபுந் தி லா
ளாலீந்து, மோதுகு றைக்காறசிற்து முகி
லெனச்சிறி நிறபாய, பாதவங் குடாந்ததா
லே படுப்பபோனெஞ்சை நெஞ்சாற, நீதற
மாயத்துமேலாய பத்தினிலே திரமாய நிற
பாய (9)

மடங்கலங் ரியத்தாற பெற்ற தசை
தின்னு மாறசா லமபோற, நெடாந்து செ
ன மன்னுஞ்சிற்தாற நேருன்றிய பொருளை
பபற்றும், படாந்துகாண பவறறைப பற்றி
ன மனங்கெடாப பந்தம போகாத, திடங்
கொள்காண பவறறை நீக்கிற சித்தம போ
ய முததியாகும் 100

ஞானியன வினியைம கொள்வா னிரண்
மெவிட டுவறறினுடே, தனிக் கழினியை ம
நாடித் தற்படியமாய நிறபாய, நலிபல ஸு
யப்பான்றுயப்ப திரண்டுகு நடுவேதானே,
யானிசம்பற நீன நிராசு மகுபற்றி யசன
னிறபாய 101

காதலாற் கட்டிலுய்யாரா கயிதறிஞற்
கட்டிலுய்வா, ராதலா லாசைக கட்டை
யசங்கற்பத தழுப்பாய நானென, ஞேனு
பா வணையை நானென னாததோரா வாளால
வீட்டி, யேதமில் சுபாவம் பாவித தெழுபவ
மிலாவீ டெய்தி 102

பொருளினோ மல்லநாமு நமதல்ல
பொருளுமெனறே, தெருளுறறுக குளிர்நதி
யாவும வினோதமாயச செய்யு நெஞ்சான,
மருளறுநிச்சயததால வாதினை விடுதருனே,
யருள்பொழி மேகமொடபாய தேயமென்
றறிவாயனறே. 103

தனதுவா தனைமாண டெல்லாஞ் சம
மதா நெஞ்சாற் பணணி, யெனதென
துடலை நீக்கி னிந்தவா சனைநாசந்தா, னன
கமா நேயமாகு மகங்கர மயமதான, வின
வுவா தனையை முற்றும் வினோதமாய விட்
டோர மேலோர 104

ததததத தென்னப்பட்ட சகலபாவனை
யி லென்றுங், கொததற லாணச மாற்றிக்

குறைவிலபே ஞ்ளததஞகி, சுத்தநல ஸ்தா
ரமான சொரூபத்தி னிறபாய பெத்த,
முத்தமா மாயையினப துனபங்கண முழு
துநீக்கி 165

மேனமுந திரையு மிலலாப பெருங்
கடல போலநிறபாய, மானவ கேணமற
ஞென்று மாசிலா விசார முன்னோக, கான
நீசசய நாலுண்டா மடிதலை மட்டுநானே,
யினவுற தவர்தாய தந்தை யெனபதோ
ரறுதிதானே 166

ஒனறெனும பரமரூபத தொருசத்தி
யொருமையாலே, நினறெழு கினறதனறே
நின்னது பிறர்தெனறும், பொன்றிய திருந்
ததெனறும் பொருளகளிற கருமந்தனனி,
லெனறுமின் பத துனபங்க ரிதயத்தி லூன்
றவேண்டாம 167

உன்னுருவை நீகாணு ஞானக்கண்ணி
லொன்றலா வாயையெனுங் காசமுறு, மன்
னதுதீர்த துளக்கமலத துள்ளேநொயய
வறிவுடைய வுன்மனத்தா லுன்முலுன்னை,

யின்னபடி யென்றோகவி மயக்கமெலவா
மிறையுமறவொழித நினைப மெய்திக் கற்பாய,
பினைவனே யெனமுனனே லுரைத்தா
னென்று பெருந்தகைக்கு வசிடடமுனி
பேசினனே 108

மாவலிகுதை

இசையாம விற்றகுமாண்டா லெண்ண
மாம வன்னிமாளு, நிசைய மாருத்தேயத நி
யாகமா ஸெடுந்த ரேறி, மெச்சிய வுதாரக
கண்ணால் லேடகையான மிகவுமவாடு,
கொச்சைஞா லததை நோக்கிக் குறைவற
விருப்பாய தீரா 109

ஆய தேயத்தி லேமபெரும பூதமு மில
லேச, சேய குன்றிலலை வனமில்லைத தீரத
தங்களிலலைத, தாய தேவரே முதலிய தொ
ல்லுயி ரிலலை, நாயகன பெருஞ் சுடரெனு
மொருவனே நண்ணும 110

மீக்கவறிவால் விசாரத்தான் மெயம்
மை யுணாவு ரிராசையுநீ, யொக்கவேனுங்
கைக்கொளவா யூற்றமான ரிராசையினுந்,

தக்கவிசாரம் விசாரததாத் தவிரா நிராசை
தம்மாற்றாந, தொக்கு நிரம்பும வாரிதியுந
தொடாமேகமுதுன னுதலபோலாம 111

நாடடினியலபு வழுவாம னட்டோராக
கிதமா நறபொருளக, வீட்டி முன்ன மத
னாலே யினிய குணததி லுயாநதோரைக,
கூட்டி யவரா னிராசையினைக கூடியதனால்
விசாரததைத, தீட்டி யதனான மெயஞ்ஞா
னந தெளிந்தான முததி கித்திகும. 112

வருங்கற் பகவிண விரைந்தேக வந
தேன் பலசொல் வியுமபயனென, சுருங்கச
சொல்லும் பயனகேளாய தோன்ற விங்குள
ளதுவுஞ்சித, தொருங்கப் புறத்துஞ் சித்
தெல்லை யுள்ளதுஞ்சித தெல்லையற, நெ
ருங்குற் றதுஞ்சித தியான்சிதது நீசிததுலக
நிறைசிததே. 113

தேரிக்கும் பொருளுந தரிசனமுந்
தீர்ந்து வெறுநின் மலவடிவாய்ப், புரிககு
முதயம் விடாதெனறும் பொலியும் பரமம்

பொருளானேன, வரிககுங் காட்சி யிலாவ
றிவே வடிவா யொருகா லேயெங்கும்,
விரிககு நிறைவா யுபசாந்த வெளியா யறிவா
மிகுபொருணான 114

ஒங்குஞ் சின்மாத திரப்பொருளா
மோங்காரத்தை யுணனினைநது, துங்குந்
தியான பரனாகித் தொடாசங் கறப் மெல
லாமபோய, வாங்குநதொழிலே டனையைய
மன்னஞான மொயிமை, தாங்குஞ் தாவ
னைததுமறத் தனிச்சித்திரமபோ னெடிதி
ருந்தான 115

எங்கேயெங்கே மனமோடி யினையோ
ரெனை வீழ்ந்தமுநது, மங்கேயங்கே நின்
றெழுப்பி யகண்ட வறிவி லடைவிப்பாய,
சங்கேதமதா யிவவாறு சாதித்துளமா மத
கரியை, வெங்கேதமறத் தளைத்தெல்லா
விசாரத்தாலும வீடனைவாம 116

பிரகலாதங்கதை.

எனதற நெண்ண மெல்லாம்போ
யினேப்பறறைந்து பொறிமயல்போ, ■■■■

வறிவாயத தெர்ழிலினறி யறியுட்பொருட
 ரறிவேயாயக, கனமாயுளாரும புறபயினுநீட்
 களமாயுண்டா மாததிரமாயச, சுநமரண
 மிலாவெனளைத தயாகுககனடேன சுநதி
 யமே 117

காதிசூத.

மாலதற குரைபபா னநதனாவிகத
 மணமுத லியாவையு மனததின், பாறுற
 விருபப தனறியே புறததிற பயிலவதோ
 காலமுமிலதா, மூலநில கனவு மயநமு
 மதமு முதலிய நெறிகளி லியாருளு, சில
 மாய நோக்கி யனுபவிககினரா சநனதயுட
 சகமிருப பதுவே 118

இவனவ னானீ ததுவென தெனறே
 யிடரின்முழ குவரறி விலலா, ரவனியா
 முழுது நாமெனு முணமை யறிநதவ ரமுந
 கிளின் றயராரா, பலனமார் பொருளிற பகி
 ஷுறு மனர்த்த பாவனை புநதியிற பொருந

திக், கவருரா ரதனி லீவாக்ணமோ கததிற
கவலவுரா தததுவங் கண்டோ 119

உத்தாலகங்கை.

சங்கதரப வேடகையனு சந்தானங் க
ணந்தோறுந் தவிரத்தி யென்னின, மங்குற
ற மனோலயநநா னதுவாகு மனோலயததை
மருவுபோதம், பங்கதற பிரததியகசே தன
மாகு மதற்குமனோ பாவமென்ப, தங்குந
தா னிலாவியலபா மாதவினா மனோவிகற
ப மினறிப்போடம் 120

நலனிழிவாரு சங்கேதத தாசையெ
னும விசேசிகையை நண்ணுகிச், சலன
முறு விருப்புவெறுப் பறவுணாவின் சாரபா
ந தானாயவாழ்வா, யலகதநா னிலவனவனீ
ததுவெனநாம வாதனைக ளுத்தொன
றெனநே, நிலவியநிட டையிலாறிச் சுறசின
மாத திரபரனாய நினறுவாழ்வாய 121

எனதுபிற ததுவெனனுமெண்ணமறச
சுங்லையி லிரண்டற றெனருயக, கனவயி

மத தம்பமென வுணாவுருவைப் பற்றிந்லை
கண்டுநீறபா, யனகமுட னமலமா யகண்ட
மாந தனனறிவி லமைவென் றுண்டாரு,
சனனமயக கத துகருக காரணமாம பிரி
வன்று தவிராது போமே 122

கூடுசெயுந் தனவாயி னூலாற்பொன்
றுப கோசகா ரகிருமிக கூட்டமபோல,
வோடுபொறி யெனுஞ்சிசுககாண் மயலால்
வீணே யுலர்நதிடுவீர் பொறிககெலகா மு
றையுளான, நீடுமனனே யொடுங்கிப் பொறி
களோடு நீவேறற் றுததுமதத துவததை
நேரே, நாதிதுபற் றற்றொன்றாய முததி
யான ஞானவடி வினைநிலையாய நண்ணு
வாயே. 123

பறறறுதின் ணியமதியோ னுள்ளே
தோனறும பரிசுமெலாந் தளஞ்சினற பார்
வையாலே, யற்றனவாக கினன்மூல வாயில
செமரியங்கததொன் பதுவாயி லனிலமெல்
லாங், குற்றமற முகமடைததாற் புறததுவா
■■■■■ கும்பததுக் கடைபடல்போற் குறிதத

டைததா, னுறறலய மெஹுங்குணததைச
சோந்த நெஞ்சையுயரிதய வாகாயத தொடுக
கிணை 124

விதறபமெலா மிறததலுமே யிதய
வ்ணணில விவேகபா னுவைமறைதது வி
ரிந்த கங்குல, சகத துனி னுனஞ்சனத்தின்
பாரததப்போதே தனனுவிவே கததாலே
தவிரததானததை, யகத திருணை ருயககெ
டலுஞ் சுடாவநதையச வமமுனிவ னதனை
யுங்கண டகதந் மாயத்தான, நிகழ்ச்சியொ
ளி யகறுதலுஞ் சுழன்று நெஞ்ச நிசியினடுப
போலுறகக நோந்ததனறே 125

போகாத துயிலினையு மறுததான
னாக்கம போகுதலு மாநாச போதம வந்த,
தாகாசபோதமழிந் திடலும வலலை யவன
மனமோ கஞ்சோந்த வந்தமோக, நோகா
மன மனத்தினைவிட் டேகுமாறு தூக்கி
ணை பேரிதய நோக்கு மிககோ, னேகாத
விரவுதரு மந்தகார மிவ்வுலகி னினறகறறு
மிரவிபோல 126

அன்னகாலையி லிருங்கடர்துயில்மயக்
கனைததையு மறுத்தோடடி, மன்னுமோ
ரவத தையையடைந் தொருகணம் வருத
தமா நியதுள்ள, மின்னநீர்நதுட னேய
னைத துருவமா மறிவையெய தியதனதே,
நன்னெடுங்கை ரதடுககநின்றேதிராததுமுற
றலநிறைந் திடுநீர்போல் 127

பரந்தவுள்ளத்தி னொருமையின் செறி
வினைப பழகலாற பெருஞ்சித்தது, நிரந்தரித
தெங்குஞ் சமமதாயினன்புவி நிறைவுறும்
வெயிலென்னத, திரந்தருஞ்சித்தி னொரு
மையைநெடுமபகற் செறிபரி சயஞ்செயய,
வாநதைதீரந்தசுற பாவசாமானிய மடைந்த
ன னதனாலே 128

கூரதுகவித.

துயில்விழிப்புச் சொல்லசெலவுதொட
ரந்தாலு மகமுகமாந் தொடர்பா லென்றும்,
பயினமனையூர் நாடெல்லாம் பழுவம்போற்
காண்பவரே பரமசீலா, செயிரிலா வகமு
கததா லெல்லாமா காசமாய்த் திருஞ்சித்த,

முயிரினையாய சீதளமவந் துணணிநையிற்
 தீதளமா முலகமெல்லாம 129

யானூரிச சகமெய்வன் பிறப்பிறப்பெ
 ஁ வனமெனறே யிதயததுள்ளே, யானும
 லப்படியே யாராயின மகததுவமே யடை
 துசாலந, தானுன சுபாவனா யிருநதுளநின்
 விசுவததாற றுனேநெஞ்சு, நீநாமெ படி
 தோனறித தன்னுருவிட டிபோப்பாறித
 துனபநீங்கும 130

எததனையெத தனைநீத்தாயகிலததைப
 பரஞ்சுடரா யெறிககுஞ்சோதி, யததனை
 யத தனைதோனறு மெநாணமட் டனைத
 துமவிடா யநாணமட்டுந, தததுவமாம
 பொருளையதாச சகலமும்போ னுறசேடந
 தானுஞ்சித்தந, தொததறவேற றுமையெவ
 லாம போகாதேற சமமான சோதி
 தோனறு 131

பாசவிபாசர்கதை

நெறியுறவிடாம லுடனுறைநட்பா
 நெஞ்சமாத திவத்தினைக கூடிச, சிறிதுநா

கெதுஞ் சீவனுய்வுறுமாற சிவகியா மிந்தது
 னுடலை, முறிதருகாட்ட மோட்டினே ரா
 முற்றுறு கருத்தினு னோககி, யறியிலிவ
 னவா லறிந்தசோந திடலா மண்டரு
 மிறைஞ்சு பேரறிவை 132

உரைகளுக கெட்டா துளத்தனுபவிக்கி
 லுறுவதா முரைத்தல, துரியங், கரைபறு
 மிவைகண முழுதுமப் பொருளாய் கனபரி
 னாமியாமுள்ளம், வரைவற வொடுங்கி லுட்
 புறமெங்கு மனனியசராசர வடிவாமபுரை
 யறுதேவ தேவனுமபரமப் பொருளனு பவப்
 படுதானே 133

வீதகவ்வியங்கதை.

ஈதனைத்துஞ் சொருபமே யானிங்
 கெததை யிசசிப்பே னெதையிகழ்வே னெ
 னல்பற் றினமை, மாதாநீ ரிதுசீவன
 முத்தாமெயயின மன்னுமா லியானில்லைப்
 பிறருமில்லை, மேதருமின பங்களெலா
 மேவினமேவ மேவாதேன மேவதா யிடுக
 வென்றே, யோதியவாறுள்ளேபற் றினமை

யுண்டே லுயாலீட்டுக ' • கிதுநெறியென
முணா தியனதே . 134

அன்றியே யதாசனேயுந தோங்கி யறி
பொருளின ஸாமவான வறிவாறமுனனி,
யொன லுமுப சாந, தனாயப் பளிங்குபோ லுன
னொன்மேவிச சீவனொரு மித்துநிறப, னன
முணாடுற சுகராசிப பெரியோராகி ஞான
பர மாயப்பரம நனருயப் பெற்றோ, ன்னற
சைவரா புறத்தினமயிற பீலிபோல நிலை
கலவகா மெருவைப்போ நெருகினுன
ளே. 135

அறிபொருளை விட்டகனரு லறியுரு
செதத மநதநிலை வியாபாரமனை தது மிலலாக,
செழிநனவிற சுழுத்தியா மிதனைநாளுந
தீராதபரிபயமே செயயசெயயப், பிறிவின
முது ' துரியமா மெனபாமேலோர பிழை
யிலா விதனிலே நிலைமைபெற்றுந, குறிய
யறுமா நநதமே காநதசீலக கொளகையா
லனநநதங கூடுமனதே. 136

சுடமசுடமெனுநோக்கமிரணடினூடே
தனியாநினைதபர தததுவததை, யிடவிய
பொ தாரணய முதலாமவேத மிராமனே
பலகாவு மியமபுமனறே, படருறுகாண
பனகா—சிமேவுமபோதிற பரமபொருளின்
பற்றுபிப்பயின்ற விற்பந, திடவனுபூ
திரிவனவடிவா மாதலாலே திகழ்பிரமசார
மெனசு செப்புநதானே 137

தெரிபொருளுந் தரிசனமுஞ் சேரும
போதிற சோநதசுக வறிவுநிகசு கிறநததா
சுஞ், தெரிபொருளாவ வளைப்புணடாற
பந்தமாகுந் தெரிபொருளை விட்டகனஞ்
றிடங்கொளவீடாக, தெரிபொருளுந் தரிச
னமுஞ் சேருமபோதிற சோநதவனு புதியி
டா தோநததாகுந், தெறிவுறவாய கனுபறநி
நிதபாய நீரின நிரநிலையாஞ் சுழுததிதனைச
சேருவாயே 138

ஆங்கதாவே யதீதபத மாதலாலே யது
கிஞ்சி லன்றெங்கு மதுவேயாகும, பாங்குறு
வீ டென்றுமப ருலகிலிலலைப் பாதலத்திற

பூதலதிற பாரகிவிலை, விடகியவா சை
களெல்லா மிறந்த சாலை விரிந்தமன மிறப
பதுவே வீடெனேறாது, மோககியவீ டெ
னகருளதென லுள்ளையெண்ண முண்டா
கின் மீண்டுமன முறபவிகும 139

நீனைப்புமிதி லிவனுக்குப் பிறப்பி
றப்பு நீங்காது வனபந்தரிலையதாரு, மனைத
தினுக்கு மந்திரா யுருவமெல்லா மாங்கியகண்
றாதலமந்த துவமேந்தகில, வினைதெந்தாது
ராம பந்தமெது முதலியெது வேரறகிந்
தையைகெடுபபாய மேலதாரு, தனைத
தெளிந்த நிறைந்தமல மெருராயவல்ல சாந்
தியையுந் ஞோவ்ருமபா சறமுமொன்றம்

வேந்தோடு மாபததாங் க
காட்டை வெட்டுமழுப பாழ்துஷ்ட
தானா, சந்தோடரு சாந்தியென்று மரபுபுங்
கொத்துச் சாற்றறுமிந் நிபாபயுற்ற றளாவு
தீரு, மந்தோபா குளப்படியா முளையா
மேரு வாசைகுரு விககடாமவனிழன்றும்,

வந்தோர்புன றுரும்பாகு நிராசைபூண்ட
மாறாத வலங்கார வடிவுளோராககே 141

உபசார்த்திப்பிரகரணம்

பிரானுயாம வனபழக்கம் பேணுகரு
ருச்சொல ஸ்பாயங்கன, விராவாசனம்
போசனமியோகம் விளம்பு மிவற்ற லுயி
ரோடுங்கு, மிராபாசங்க வ்லசார மினமை
பவபா வ்னையினமை, யொராகா மந்திரீட
நோக்க லுசுரதத விவற்றால் வாதனை
'போம 142

தனதுமனததை யொருகாலே விரா
மததாடல் சமிபபித்த, வகைன பிறவிபப
யன் பெற்றே னறபமெனின்று மிதயசுதே,
விசார மெழிலுததான விடாது
யோகத்தாற, கனமதாங்கிப் பலவித
மாங் பாயிரமாயப பலவாகும் 143

சங்கமடியாப் பொருளுண்டாளு சங்க
மடியா ரொபததாஞ், சங்கமடியா வாசைவ
ருஞ் சங்கமடியாப் பிறப்புண்டாஞ், சங்க
மறுததல் வீடென்பர் சங்கமறுததல் பிறப்

பறுததல், சங்கமறுததுப் பொருள்களினீ
தனிச்சுவனின்முத தியைப்பெறுவாய 144

புகண்டன்கதை

கிஞ்சிலாகி விரிநதுசகத திரளாயக
கிளைதத விவையெல்லாம, விஞ்சபிரம மே
யறிவு பிரமமேறி னிப்பிரமம், பஞ்சபூதம்
பிரமமாம பிரமநமது பகைபிரமந, தஞ்சநட்
புக கிளைபிரமஞ் சங்கராதி நிச்சயமே 145

அறிஞாக குலகாந்தமயமறியாதவருக
கிடர்மயமாரு, செறிநத விருளா மநதகாக
குச செங்கணுள்ளோர்க கொளியாகும், பிறி
வில் பிரமமனைததுமென நாடிற் பிரமமவ
னையா, நறியவமுதுண் டவனமுத மயத்
தை நண்ணு திரானனறே 146

இராகவெகுளி விடமபெருக விதயப்
புற்றி லோபமெனு, மராவநதணுகி விழுங்
காத வறிஞா தம்மை யமனணுகான், விரா
விவேக நீாசவறி மெயயாங்கடலில் வடவ
னலாயப், பராமல்வெகுளி வேரறுதத பண்
பிஞோரை யமனணுகான். 147

சுடினமான வெந்திரத்திற கலந்ததி
 லம்பொன துவதென்னக, சொடியமதஞற
 தேயதலுருக் கொளையோமை யானனா
 கான, முடிவிலாத நின்மலபா முததிடப
 தததே சித்தத்தி, நெடியதுயாதோந் துபாப
 பாறு நிலைபெற்றோரை யமனனாகான

மயக்கமுபா திமலினறி வாயமையாகி
 மேலிதமாயத, துயக்குநதொழிநீர்பொருள
 வசத்தே தொடர மனதைச் செயவேண்டும,
 பயக்குநெடுஞ்ஞ னியநலகி யசுத்தமாகு
 பணமைப்பே, யியக்கங் காணப் பொருள
 வசத்தேயெயதமனதைச் செயவேண்டும

சுகமுற்றோர பாலிருக்கிற ககமேசோ
 வன துயருற்றோர பாலிருக்கிற துயரேசேர்
 வன், சுகமுற்று நட்பாவே னாதலாலேதவறு
 றுநோயற்றாவி தடைத்தது வாழ்ந்தே, னுக
 வுற்ற வாபத்தி லசையேனசற்று முயாசம
 பத்திற்சுகத்தோரம் குழநட்பாவே, எனமற்
 றவதனாலே நோயொன்றிலலா வாருயிர
 பெற்றிருக்கின்றே னையவென்றான. 150

தேவபூதங்கதை

எவனுடைய மனப்பற்றி விராகமுனி
வெணுமபணிக வியடாமிலலை, யாவனெனுங்
கற பகதருவா லணுகாத தொனறுண்டோ
வறிவினமிககோய, கவனமற யறிவினா
மதத்தோராயப பலகலைநூல், கல்விமிகருத,
தவமமகா மமவெருளி நிறைந்தோரே வேச
ரிபோற றன்னததக்கோர

151

நீவினையெல லாமறுதது மங்கலமெல்
லா முதவுந தேவபூதை, யாவதெனக கேட
டனுமே யருளெ யவான நெயவந்தா வியா
தெனமேருதிற், கேவலமே யரியலலவானல
ல பூதவுடற கிடைத்த தல்ல, வோவுமன
மனறடியு ருடிவுமிலாச செயப்படா ஷணா
வே தெய்வம்

152

அறிவுசம பாவனைசந தோடமெனு
மலர்களா லெததேவாம, பிறிவரிய வாத்து
மதத்துவததையருச பிப்பதே பெரியபூதை,
குறிவடிவிற பூசனைபூ சனையலல வகண்ட
மெனக கூறுந்தெய்வ, நெறிகொளபுறத்

என்னதூடலிற் சித்கதிராசிலங்குதே
 உவநானெனின், யுனனு மனையுண வாக
 ருக்க ளுடையததித் திரளெல்லாம், பின்
 னமினறி நாயகனைப் பிரியா மகன் பாபாரு
 ளுந், துனனுமெனதே யாவதிக் தொடர
 பாவனைசெய திடல யேண்டிம 160

கோளஞவாஹு கொளபொருளு
 கூடலுயிரககெல லாமபொத்தொ, நனரு
 மந்தக் கூட்டத்தே ஞானயோகிக கத்தான்,
 முள்ளதேதங் கதுதானே யுயரானமாவுக
 சருக்கனையாக, தெளரு மிவநோக காறகங்
 கஞ சேரா மனததாற் சுகததுறைவாய 161

விலம்பலக்கதை

தேரிபொரு டரிசனஞ்சோ கூட்டத்
 திற் சோந்த வினபம, விரிபர மாததமாகு
 மதற்குமே லினிவேறிலலைப, புரிதரு பிரய
 நோக்கா மதனிற்ற பொனறுஞ் சித்தம்,
 வரிசையாரு சித்தநாசம வஞ்சமி லின்பந
 தானே. 162

சிபேக்ததை

நானுவாம பண்திகளுண ணணனு
கினு மொருமையே நணனுங் கற்போ,
லாளுத சகங்கோயுள் ளடக்கிநுமேவற
னுமமேவா தறிவொன்றேயாங், காளுா
பங் கூமெலலாம வேறன்றிக் கனமயமாங்
கணககேபோல, வாளுசிற சொருபததைப
பிரியாத தனமயமாம வைமெலலாம 163

பிரமத்தின சதபாவ வடிவான பேரு
லகின பேதமெலலாம, பரமாதத சுழுத்தி
யாய் சாந்தமாய் சமமாகிப் பயின்ற சித்
தாயக, கரமுற்ற தன்னுருவாங் கண்டு
குங் கலவிடைததா மரைங் போலத, திர
மற்ற சிருடடி மெலாம பயனிலலை யுடலக
னெலாரு சேராவெனனும 164

சதவுருத்திரர்கதை

அகருரு கொருகால விணபோ யரன்
புரத நாளைககண்டு, மிகச்சங் கரளுனென்
றே மெய்மமையாய் நினைத்தலோடு, நககன
துருவமாகி நயநநவா வீசளுடழிற, றெருக்க

பல கணங்களோடுஞ் சூககமெயஞ் ஞானத்
தோடுமெ. 165

பகீரதன்கதை.

பகீரத னுரைப்பானையா பயிலச்சுரை
மரணமோக, மகிலமா டச்சுஞ் செய்யு டருந்
துயாக கவதியேது, திகழவுற வருளலா
யென்னத திரிதுல னுரைப்பான் மனஞ்,
நிகழவுறு நேயந் தனை நிறைவுடி வாக
நோக்கில. 166

அன்றுபோந் துண்பமெல்லா மதப்பநத
மனைத்துமாயு, மொனறலா வையம போரு
முறுகரு மங்கணமாயு, நனறதா நேயந்
தானு ஞானமே வடிவமாகி, நினறதற சொ
ருப்பமாகு நிகழ்த்திட விதனைக்கேளாய்

திரிதுல னுரைப்பான் மனஞ் சித்தந்
தா னிதய விண்ணில, விரியுஞ் னததானே
ய நிட்டையை மேவும பின்னர்ப், பெரியதா
மனைத்து மேனிப் பெருநதகை யாயசீவன்,
பரிபவ மாயசன்மம் பயில வுஞ் துலகின்
மீட்டே. 167

சிகித்துவசன்கதை.

பலமதனை யொருகாலும் பலியாத
 எாவன, தனை பரிசுபோல, வலமருவா தனை
 தோந்த கிரியையுமேற பலநதனை யளிகக
 மட்டா, வலகமெலாம் பீரமெனும் பாவ
 மெய்யா வலஞான மொழிந்து போனாண்,
 மலமுறுவா தனே ஷோனா காணலீனீ நுண்
 டென்று மதிப்பாருண்டோ 169

நிறையறியின் சமமான நோக்கினரைச
 சேவித்து நம்மதரிசுதுப, பொறையுடனே
 வினவினா முதினுபறு நுண்ணறிவு
 பொருந்து மெனா, மலையவனடீபா தித
 தலுமே கணகனீர் சொரிந்திரங்கி மன
 னை சொலவா, னிறையவனே யறபு
 துமை யுனாலே யுணர்வுறறே னேழை
 யானே 170

சுன்னகருமந களின்விததாயத தரு
 வையசைக்குந காற்றேறபோற், றினமுமுட
 லை யசைப்பதுவுஞ் சித்தமிதனைத தீவது
 வே, டனகசகலத தியாகமதா மதுவே பரம

வாநந்தம், வினயபிதவேல லாரிகவும் வேரு
வுகின்ற வெந்தாயரே 171

இனையமன மெனுமபொல்லா மரத
தின கொம்பை யெப்பொழுதும் வெடடி
வே நீர்ததுமாய்படாய, வினையுறவா தனை
பனைகள் பலகாயகாயகும் வேதனவா னா
லுள்ளே வெடடிவமாயு, நினைவதபபற்ற
மவன மாகிவந்து நீராந்ததுமெய வாரூவனே
நெஞ்சைச் செதடே, மனையமரப பனைவெ
ட்டற கவுணமெனப ரதனவேரை யறுத்
தலே யறநனறெனபார 172

வூதலினான் மிகநல்ல நெய்யாலேநீ
யந்தமன மரத்தினவே ருறுததுச சுட்டாற்,
சாதமுழு தென்றலுமே மனனன் சொல
வான நனிமரத்தின் விததாகு மகம்பாவத
தை, மாதவனே சுடககனலே தெனதுங் கு
மபன மறுததுரைப்பா னுனமெனமெனறு
கின்ற, போதவிசா ரமதானே மனத்தின
விததைப பொன்று விசுருங் கனலெனம
பூபன் சொல்வான. 173

என்னுடைய புத்தியினு ஸெண்ணி
 னேனா னிசாநா னல்லமல வுடனா னல்ல,
 துனனுபொறி எருமலல மனமுமலல
 தோடாபுநதி யல்லலகங்காரமலல, வினன
 சடமாதலுஞ் செனலுங்குமப னிலவயனேற
 லவேருநீ யியம்புகெனன, மனனனுரைப
 பாணெல்லாம படைததளித்த மடவசன
 மாததூரமாம வடிவநானே 174

இந்தவடி வாடுமனககோ ரெதுகானே
 லிட்டபடனத்தா ருவின்விதையா பகங்கா
 ரதலாத, யுத்தமலலக யறிக்கிலே ளுத்தவுநத
 லோடிவரு மிதருவன னுடைநீட்டினென
 ன, வந்தணனொல வானமனனா காரணத
 தை யன்றிடியா காரியமுண்டாகமாட்டா,
 முநதுமகவ காரகாரணததைநாடி மொழி
 யெனை மீண்டரசனமொழிவதானுன் 175

அகமென்னுங் குற்றத்தின காரணந
 தா னறிவாகு மவவறிவிங்கடங்கு மாறென்,
 மிகவுங்காண பவறநிலறி வெழுதலாலே
 மெல்கினதேன டாண்பவறறை விடுமா

தேவநன், பகல்கென மீண்டநதகரும
பன் சொல்வான் போதத்தின் காரணநீ பு
கன்றற பின்னே, நிகழுவசா மனமுமகா
மனமுடூ சொல்லே னிகாக்குநா னென
வதநீடு நிருபன் சொல்வான் 176

புகனறவுடன் முதர்பொருளுண் டா
தலாலே போதமுள் தாமவைபொய யானு
விலலை, யசமகமலை தன்மென்னு மனந
திவலிதது மடங்கிவிடு மெனவதற்குக்
குமபன்சொல்லா, னுகந்தவுடலா தியு ளேற
திததுண்டா முடலாதி பலபொருள்க ளி
லாதபோதி, னிகழநதவறி வெப்படியே நி
னறதென்று நிகழ்ததென மீண்டநத ந்ரு
பன் சொல்வான் 177

எனறலுமே யாதிமுத லுள்ளவேதா
வியற்றியபல படைப்பாகு மிந்தஞால, நின்
றவவ னிதற்குக்கா ணமலலாத நெறியே
தென் றலுங்கும்ப னிகழ்த்து கிறபான்,
றுன்றுகிருட் டியினமுனபு வெறிதாய்ச்
சாநதந் தொடர்பிரமமேயுளதாயத துலங்கு

மநத, வொன்றொழிய விரண்டிலலாக கார
ணத்தா லுயாவேதா காரணத்தை. யு
னென்றே த 178

காவலன்பாத துயாபிரமம வேதா
வுக்குக காரணமன ரேவெனனக குமபன்
சொல்வான, கேவலமச சுதமநதஞ் சா
தஞ்சுததங் கேடுபிறப் பிடாதோற்றங் கி
ட்டா தெனறும், பாவனையற நடிமுடிவற
றொன்றாயத துனறிப பகாவரிதாய நாடரி
தாயப் பரம நீற்குந, தாவரிய வதுவெங்ங
னே துவெததாற சமைப்பவனாயப் புசிப்பவ
னாயச சாருமாறே 179

ஆதலின லீதொன்றுஞ் செயததல்ல
வடுததுளவிச சகமில்லை யறிவுமட்டு, மே
குசங் கறபிதமே வேதாவாகு மெய்யாக வந்
வன்றி வேறொன்றில்லைச, சேதனமாத திர,
துதிதத கிருட்டி யநதச சேதனமே வடிவொ
ன்று செப்பலாகு, மோதியசெய வோனபுரி
பபோ | னிரணமெல்ல னுறுபவநதீர பிரமபே
யுனவ்வெல்லாம் 180

உண்டான | சிருட்டிதா னன்றாய்ப்
 பார்க்கி லொழிநதுபோ முறதியா யுணரா
 வாற்றாற, கண்டார்களை கயிதந்லே பாம
 பென் பாபோற் காட்சியுறுங் கலைதூலாற்
 கற்றோ சார்வாற், றண்டாத பரிசயததாற்
 சிலகாலத்திற் ருவுமன நின்மலமாய்ச் சசி
 போனிதகிற, பண்டாய வனுபூதி மயமாயத்
 தானே பாக்கியவான் களுக்கிநதப் பாரவை
 தோன்றும் 181

உயிரக ளியாவையு முள்ளுற நானென
 வுன்னுபா வீனதானே, செயிர்செய சிதத
 மெனறுரைததலு மிடுகிது தீர்ப்பது மிக
 வன்பாம, வயிர மாவது தீர்வதெவ வகை
 யென மறிததுமந் திர்சொல்லான, வெயில்
 செய துன்பமோர் சிறிதிலை யகங்கரம விட
 மிக வெளிதாகும். 182

அலர்கசக்குமுன் னிமைக்குமு னகங்
 கர மகற்றுத லெளிதாகும், பலவுரைப்ப
 தென் னேகமா யந்தமாய்ப் பரமசித் தே
 யாகிக், குலவுசுத்தமாய விண்ணிலு நுணணி

தாங் குறைவிலாப் பொருணிற்சூஞ், சலன
மற்றதைப் பாவனைசெய்துப் சாந்தஞ் சிவநீர்
தோவாய். 183

நீகருங் காலமு முதலிய வசததுறு சிறு
வடி வறததுணபந், தொக்க வன்னவற் றான
மறை யாமலே சூககமாய் நொயதாகி, மிகக
சோதியா யனைததுமா யொன்றுமாய் மெய்
யறி வொன்றேயாந், தககவிநிலை நிலலென
வுரைததனன் றலைமையா முபதேசம். 184

பொய்ய தாமுயற் கொம்பினைப் பற
றவும் போக்கவு நினைப்பாரா, னைய னேபா
போதபூ ரணத்தில யயலொன்று வருமா
றென, பொய்ய தாகிய லநேகபா வனையி
னைப் பொருநதலுன பிறப்பாகு, மைய
மின்றிய வேகபா வனையினி லமுநதுதவ
பவநதோதவ 185

மீதீதையாபுருடண் கதை.

கடமதுடைந்தால் விண்பிரியாக கரண
மழிந்தா லுயிரழியா, தடவி தாஞ்சின் மாநீ

திரமாயச சததாய விண்ணி ஸண்ணிய
தாயசு, தொடரு மணுவுக கணுவாகுரு சொ
ரூபமைந்தா நானென்று, படருமணுபு தியி
னனவே பயிலுங்குடமஃபா னசிரத்திமால

யாதுமென்றுமெவ்விடத னு மிறததல்
பிறதத விலதாரு, மோதுமவிவாதத ரூபத
தா லுவநாயப ப்ரமமேவளரு, பாதலாலிவ
யலகெல்லா மடியமுடிய நடுயுமறப, பேதம
றப பாவாபாவம பிறவாப பொருளென நி
டாதீரவாய. 187

ஆபததுமகெல் லாநிலைய மறித்தமவ
ச மலிவேகா, பாவசுதுக்கு முதனயடமை
பவவித சூழிவைப பறநியது, சாபததுக
கோ ரீடமான தகவிலகங்கா ருக்கனை,
ந்பறநிலலா வறிவாக்க நீக்கிலதுமே சமல
நிலை 188

விதத்தியகதை

ஆதலாற காணபவறநி ஸுணமைநிலை
யிப்படியே யறிவில் வையம, பேதமாய
வெருனற்ற பிறத்திலைக கயிறநிலராப

பிறப்பே, போ, லாதபனில வெறிலையா
தபமென்றே பாவித்தோராக காத பநநான,
பேதமற வாதபனும் பேணுந்ரு விகற்ப
மிது பேசுககாலே 189

தெரிபொருளென் றுளதல்ல பொய்யு
மல சொப்பனத்தின நிரளபோற ரோன
றுந், தெரிபவனகேட போனசொலவோன
பரிசிபபோன மணங் கொளவோன செல்
லோன மீளவோன, புரிவனவெல லாந
தானே புதிதாந் மலவெலலாம பொருளெ
ன்றோவாய், புரிதருந்ந் ரெழுவெலலா
மலமறுசின மாததிரமாம பொருளே
டாய 190

பெருமபெரிய வடிவான பிரமமேயாத
லாற பிறிதொன்றிலலை, வருமபொரு ளெல்
லாமறிவின கண்டையா யிருத்தலிலிவ வைய
மெலலாங், கருமபுயலே யறிவேயாங் கற்
பனைவே நில்லையாற காணப்பட்ட, வரும்
பொருள்க டமிலறிவுண டாதலினு லறி
பொருளா மனைததுமில்லை. 191

சேப்பியலிம் மாகததன் மாபோகி
மகத்தான தியாகியெனற, விப்பரிசு விளங்
கவரு ளெனக்கேட்ட பிருங்கீசற கீசன
சொலவான, வெப்பமுறு மிராகமுனி வின்ப
மிடரறம்பாவ மிகு மிவற்றின, தப்பில பலா
பலமிவறறில் விருப்பமறச செயவோனே
தனிமாகத்தன. 192

மோனமுற வகங்கரமு மானமுமச சர
முமபோய முடுகிவாடா, தீனமிலா தன
செயவோ னெங்கணுமன பறச்சாட்சி யென
லாயிசசை, தானறவே காரியஞ்செயவோன
வெருட்சி யாநநதந தாககுறாதோ, னானசம
னயத்தொழிலா விடாசுகங்க னுதயமுற
தவனமாகததன். 193

சுனனத்தின மாணத்தி லுதயத்தி லத்
தமனந் தனினேராகி, மனமொத்தேன மா
கத்த னெனத்தெளிவாயமாபோகி மரபு கூறி
ற,சினமுற்றொன் றினேக்ககா னெனறை
விரும் பான்பகுதி சேரத துயப்பேனை

வினவுற்ற மாபோகி யிலன் பெருமைமீளவு
நாம் வினமபக கேளாய 194

மிகவெருவ லாந்த மில்லவாய மயக்க
மே வ்ளைப்பதான, சுகமிடாகள் புசித்தவற்
றூற் கலங்காதோன சரா஽ரணந் தொடரு
மாபத், தகலரசு மிடிகளுநன றெனப்புசிப்
போன் புளிப்புகைப் பழறசியுபபுப், பகர்
நிறைவு குறைவுசம மாயப்புசிப்போன் மா
போகிப் பாணமை யோனே. 195

உப்பினியல்பெனநன்மைதீமையிரண்
டினுஞ் சமமா யோதது நிற்போன, றுப்புறு
மா போகியா மகத்தான தியாகிசுணஞ்
சொல்லக கேளாய, தப்பிலறம பாவமிடர்
சுகமரணஞ் சநநமெலாஞ் சேரத்தன்ளுஞ்,
செப்பமுள புந்தியுனோன மகத்தான தியா
கியெனத் தெளிநது கொள்வாய். 196

நீங்கிடர்தீர் பிரமமாயக் கற்பனையெல்
லாமேவிச செயகைக்கொன்று, யோங்கிய
வித் தாய்ப்பரம ரூபமாயப் பெரிதாகி யுயர்
மகத்தாய, வீங்கியபா வனையெல்லா நிறை

வதாய மெயஞ்ஞான வீராகிஞ்சி, லீங்கில
தென் றுரைப்பதா மாகாய மேததுவே
யென்று முண்டால 197

அன்னியமா வோரிடத்தி லீதுகிஞ்சி
லெனவெனறு மசததுஞ்சத்துந், துன்னலு
ருதென்றுள்ளே திடநிலையா யகங்காரந் து
டைத்து நிற்பா, யுன்னுள்ளே முகமாகிப்
புறத்தின்வரு வனவெல்லா மொருங்கு
செயது, பின்னுதொழி லிடர்மேவா துரு
வமிலா வகந்தையைநீ பிரியவென்றான 198

இட்கவாதுகதை.

வேகந்தேயு முலோபகுண மெவியுங்
காம வினையடங்கு, மோகம்போயெங் கொ
ளித்திடுமோ முடுகிககிளரா தைம்பொறிகள்,
சோகந்தாவி யடராது சுகமுமேலிட் டெழ
மாட்டா, தாகந்தீரக குளிரநதுள்ளே சமந்
தோன் றிடுமா லெவ்விடத்தும். 199

இனைய காரணங் களைப்பற்ற விகழ்த
லிரண்டு மியல்பல்ல, வினைசெ யுடல முதற

பொருளகண் மேவுமியலபின் மேவிகெ,
வனைய பொருளகள் புநதியினு லகலக்கி
யதிசீதம், புனையுட் கரணத தினனாயெப்
போதும் பரம மயமாவாய 200

தெளியுநீரி லுட்புறமபு செறியும் வெ
யில்போற பொருளனைததி, லொளிகொ
ளான்மா நினறிடுமா லுருவமெலலா முட்பு
ருது, வெளிசெய பணிக டொறுமபொன
னின் விசித்திரம்போல விளங்கிடுமா, லளி
யவஃதல லாவுருவா மானமாவுடைய சக
மாதி 201

பரமவிண்ணே சகமெல்லா மென்று
பாவித தாசையறிற், பிரமகவச னின்ப
முன பெரியோனாகு நானென்னும், பொரு
ளகக்கி னினைவின்மை வடிவா னினைவாற
பொருளனைதது, முருவமிலலை நிராலம்ப
முணாவு சாந்த மெனநினைவாய. 202

உலகின பரப்பை யுள்ளாக்கி யுன்னு
நினைவுக கப்பாலாயக், கலகமடவார் பொ

ருளென்னுங் காதனமூலி நானென்னுங்,
 குலவு மிருள்போய விவேகநிலை கூடும
 வனே பரானந்த, மிலகவடைந்தோனெடுங்
 கால மிவனை துன்ப மிலலாதோன 203

சாந்தனாகிச் சமநிலையாய் சாலநொய
 தாயறிவுருவை, வேந்தனேசுந் ததநின்றவா
 யெனறுமனுமீண மிரைசெயவா, ஞயந்த
 நூலா னல்லோரா லறிவை வளாகக வேணடு
 முத, லேயந்தயோகத் துக்குமுதற் பூமியிது
 யோ கிககில்லை 204

மாநுவேடிகதை

பந்த நிதானஞ் சங்கற்ப மனரோ வது
 நீ பற்றறுப்பாய, முதுது சங்கற்ப பந்தவிரை
 தான் முததியதுவா மதுதனனைப், புந்தி
 யதனாற் பரிசயிப்பாய பொருளும் பொருள
 கொள் பவனுமுறின, மைந்தமெள்ள வெப்
 போது மறவா தொழிப்பாய சங்கற்பம் 205

நீதினமுனிவ னுரைபொருள்க டெரி
 யாவேட னாககன்றா, னாத லாற்கே டிரி

யத்துக் கயலோர் நிலையு முளதன்றா, .வேத
டான விகற்பமெலா மிறநத வறிவே தூரிய
டதா, மீத லாதிவ கயலொன்று மில்லைக்
கண்டா யிராகவனே 206

நீர்வாணப்பிரகாணம்

எல்லா நீகதி மகாமவனத் திருப்பாய
நிருவா ணததினனாயப, பொல்லா டனம
போயச சிததம்போயப் புநதிடோயத்தா
னென்பது போயச, சொல்லாவுமை குருடி
செவி டொததுத தூய லானமாவி, னில்லா
யுள்ளே முகமாகி சிதத நொய்தாய நிறை
மதியாய் 207

ழடனாகிப் பலகுற்ற மூடுமவனுக்
கனேகமென, நீடுபிறப்பா முதற்பூமி நேரு
மடடும் பிறப்பகலா, நாடுமிதுவன் றியிற்
காக தாலீயம்போ னல்லநெறி, கூடு மெ
னினு மதனாலே குறைவி னிராசை யது
பிறகரும் 208

அன்றிநல்லோர் கூட்டரவா லடுத்தவி
ராகமதுபிறக்கு, மொனறுநிராசை யுறு

போதே யோகபூமி யுற றப்பா, துன்று மத
 னாற் பிறப்பகலுந் தொகுதூற பொருளின
 சுருக்கமிதா, நின்றயோக பூமியுட னிதன
 மடைந்தேரா நெறிகேளாய 209

யோகபூமி யமசமவிடா துறலாற்பழை
 யதீவினைபோ, மாகவீமான மதற்பினபு வந
 துகொடுபோய வானவாவாழ், நாகமுதலாமு
 யர் பதியி னன்மே ருவின்சூழ பொழின்
 முழையிற, போகமடவா ரொடுங்குடிப்
 புணாநது சிநதை களிகூாவன 210

அருநது போக மாய்தலினு லளவில
 பண்டை யிருவினையும், பொருநதமாயு மப்
 போது புலியிற் பிறப்பர் யோகி கடாந,
 திருநது செல்வங் குணஞ் சுததஞ் சிறந்த
 நல்லோர மனைப்பிறநது, வருந்தி முன்னம்
 பழகுதலால் வழுவாயோக நெறிநிற்பா 211

தூலவு முடமீர் முத்தியெனக் கூறுமே
 ழாம் பூமிதனைச், சிலாநற சிவமென றுரை
 செய்வர் சிலாரு னியமென் றுரைசெய்வ,
 சிலகு பொருளென் றுரைப்பர்சில ரியைநத

கால மென்பா சிலா, விலகு பஞ்நியென்பா
சிலா வெவ்வேறுக விசாரிதது 212

நிலைமை யெனனு முயா கணையா
னிறைநத வலியால வினோதததாற, ஞெலே
வில் பொருளியா லையுமாகித துன்னி
யொன்றா மிசசைதனை, யுலவிலெல்லா
வகையாலு மியோகி வெல்வ துததமமா,
மலேவோ டுதுண டாகவென லகத்தே
தழைக்கி லதுகளாய. 213

தள்ளு முடிவின் றியினித்தைச சுவத
தின றிரளை விருப்பறல்போற, நெளனும்
பிரத்தியாகாரத்திறத்தினுலே வா தனையை,
நளஞ் மிசசை மாததிரமசய நயவா திருக்கு
மபபோதே, யுள்ளு வெறிதே யிருப்பதுவே
யுணாவிலாமை யுறுமுயறகி. 214

எனதிதென்னு மறிவுதனை யிடர்கற்
பனையென றுரைசெய்வார, கனமா மறி
வின் பாவனையாற் காண்பதெல்லாங் கைய
கலி, லனகாதிபனே கற்பனைக ளற்ற

தென்ற ருயர்நல்லோரா, மனமா நினைவே
சங்கற்ப மனத்தி னினைவற் றதுசிவமே 215

கேனா நின்று னிவனெனை வொரு
வன் கிட்டா மையினாலே, தோளா லுயரக்
கையெடுத்தித் தோன்ற நின்று சொல்
கின்றோ, மீளாதான வசங்கற்பம விமலமான
பரமபதம், வாளாவுள்ளே பாலிகக மாட்டா
ரதனை யென்னம்மா 216

கேறிபார் முழுதான் பவன்பதமுந்
திரண மென்னப் பரமபதம், வெறிதேயி
ருககுமிருப்பினான் மேவுமன்றே பேரூராகு,
நெறிபோம் பதிகன் றனக்கிருதா ணினையா
திருக்க நடப்பதுபோற், பொறிகூர் தனது
தொழினடக்கும் பூணவாளா விருந்தி
டவே. 217

எனக்கீதென்னு முணர்வுடைமை யி
டர்விட்டகலா துணாவின்மை, யனர்த்தமில்
லாவீடளிக்கு மாயையேதிங் கதுசெய்வாய்,
சனிப்பில் சிவமெங் கணுமுளது சாந்தஞ்

சுபஞ்சித் துறவென்னுங், கனத்தவநத
வொருநினேவே கருமதயாக மிராகவனே ()

முழட்குப்பிரகரணம்

ஒதுகின்ற பொருண்முழுது முன்பின்
கூட்டி யுணர்பவர்க்கல லதுபசுவை யொப்
போர்க கெல்லாந, தீதகன்ற குருவுணமை
செப்பா ரன்றே திகழ்சாநதி விசாரமொடு
செறிசந தோடஞ், சாதுசங்க மெனவீட்
டின வாயில காககுஞ் சதுட்டயரு முறவா
கித் தடைவே றுண்டோ, மேதினிகா வலா
மனையிற் கடைகாப பாளர் விடுவதுபோல்
வீட்டிலவா விடுவ ரனறெ. 219

அநநால்வர் தமிலொருவ ரன்பா
னாறு மனைவருமொத் தன்பாவ ராத் லாலே
பனனாறு மிகமுயன்று யாது நீததும பற்றி
யொரு வரையேனும பழக வேண்டு, மன
னாத பிறப்பறுகக நவலோரா நன்னுன் மாத்
வததா லறிவைமுதல் வளாகக வேண்டு,
மின்னாத மாயையெனு நஞ்சம போத மென
கின்ற காருடமந் திரத்தான் மீளும் 220

முற்கூறியவற்றை
வற்புறுத்திக்கூறல்.

சசிவக்ஷபோதம்

அலகை யசுச மறவக வான்களு
மூலகின் முததி பெறுமபரி சோதுவாம்.

புணாநத பாவ மெலாமபரி பூரண
முணாநத ஞானி விழிபட வேடுமே 2

வாழியென விறைவனடி தொழுது
வரு பவமா, மாழியினை யகலுமறி வருளு
கென வவரே 3

பரவறிவு மபரவறி வெனவுமிரு பரிசா
ந, திரவறிவை யறியுமவா மொழிவாதெளி
வுறவே 4

அபரவுணா வருமறைகண் முதலகில
கலையு, முபரமம் தறவுதவு; முணாவுபர
வுணாவே 5

புராணமிதி காசமெவை ! யுமபொருள
னைத்தின், பிராணனறி யாதுள விடத்தி
வை பிதற்றே 6

ஆகம விதங்குகறி வாரபர மறிவார,
யோகமொ றெங்குமவ ரேபர முணர்ந்தார 7

இயலறிவ திசையறிவ தினமறிவ
துளவா, மயலறிவ தறிவதல வறிவறிவ
தறிவே 8

நவிலுகலை யறுபததுநாலுமறி வாரும்,
பவலயம தறுசுத்த பரமமறி யாரே. 9

ஆகவறி வாளரறி வாரிலைய னேதது,
மேகவறி வாளரிவை யாவுமறி யாரே. 10

ஐயறி வறிந்தவை யடங்கினவ ரேனூ,
மெயயறிவி லாதவாகள் வீடதுபெராரே 11

பூசனையு மதுசகல பொருளுமறிதமை
யு, மீசனையும வேறதற வறிவதறி வென
லே 12

மெய்ம்மையறி வல்லதமில் வேறறிவ
தெல்லாந், தமமையறி யுமமறிவ தேயறிவு
தானே. 13

நானெனு முடமபிது தனைததவிர
வேரு, யானெனு மருததமுள வேவரு
ளு கெனவே 14

எனதாடை பொன்பூ மகன்றையல
பாயமா - விபங்கண முகங்காலகை மெய
மென்ன வென்றுந, தனதா யுரைப்பான்
வகுத்திந்த வுளைத - தானென் றயாததுரு
சொலததக்க தன்றே 15

தாளாக ஆராழி யார்வெநவில் வீணாத -
தண்டாக வன்மாபு தட்டாக மொட்டா,
நாளா மலர்ச்செனனி கூடதற கொடித்தோ-
நாணு மூர்வானில வேருக நாடே 16

கடககுஞ் சரமபண்ணி யுண்ணின் று
ருத்தன் - கைபாத கன்னங்கண மெயபோ
வியககுங், கிடக்கும நடத்தா விடத்துவ
வுடம்புங் - கிடக்கும மொருத்தன் னைத்தா
விடத்தே. 17

ஒருகூறு மனமாகுமொருகூறுமலமாகு
மொருகூறுடம்பாகு - முண்டற்றவனன, மிரு

கூறு நீயாகி லொருகூறுநீயா- மிழிக்கும்ம
லஞ்சோ றிடப்பட்ட வுடலே 18

கிளராதரத துண்ணு மன்னஞ்சுடககை
கிட்டப் பொருதே யிருந்தார் கிடந்தார்,
தளராதுறுப்பொன்று முயிர்போகவனதே-
தழற்பள்ளிமீதே துயினரா சகிததே 19

நீழற்பாவை கண்ணாடி யிற்பாவை கை
கா- னிமிாகதம முடககு மிவனசெய்யு மெ
ல்லாத, தொழிறபால வாமதறிவ வுடலஞ
செயதொழிலுஞ்- சுடர்ஞான வடிவானவன
செயததொழிலே 20

அறிகினறபொருளென்று மறிவானில்
வேதே- யாளுலிவ யூளுரை நானென்ன லா
மோ, செறிகினற புள்ளல்ல வேகடிவ வ
கையே- செடமான வுடனின்னில் வேதெ
ன்று தெளியே. 21

நிலமாகும் வற்பென்ற னெகிழ்கினற
நீரா - நெருப்பா மிதிற்சுட்ட வெல்லாமு
மணிலஞ், சலமான புரையான வானிகத வுட

லஞ் - சடமான வைமபூத வருவங்க டா
மே. 22

விழியைப்படி மானென்னில ரவியாதி
யாலே- விளக்கஞ்செயுமற்ற வருவத்தையற்
றே, லொழியப்படுங் கணன முதனாறு மவ
னன்-றுருக்கண்ட கண்டனை யொப்பாக
வுன்னே 23

அழலுண்பொருள் களிலுண்பவை
முககூறதின முறகூ-றணியெனபு நடுகூ
றதுமசைக்க கணியாகு, மெழிலகொண்ட
கடைக்கூறதுவாககா யெழு மெனறே- யிய
னாமறை யந்தங்க ளிசைக்கினறன வா
மே 24

உண்ணும்புனன் முககூறதின முற்
கூறுவா நீரா - முதிரந் நடுவிற்கூ றகடைக்க
கூறுபிராண, னெண்ணும மிதிவிரு கூற
வை நீயாயிடி னன்னே - விறுகின்ற பிரா
ணன்னது நீயாகுவை யிசையே 25

பிராணனு மல்லதுஞ்சி லுணாவின்
மையாலஃ துணரும் புலன்க ளொழிவாற்,
பிராணன தெனனை மனை யொழியாது
சேனை, நகாருழ் வலஞ்செய் பொழுதே 26

கரண மொடுங்க வாழு நிகழ்வெனகொ
லென்னி - னுடல்காவ லாகு மிலதேன, மா
ணமடைநத தென்றுதமா சுட்டிடாமுன - வ
ளேவாலின் ஞாளி கொளுமே 27

இனமுற வெண்ணவுள்ள கரணத்தி
ஞெனறி - தெனலாவி தென்ன தெனலான
மனமுன மன்ன மெனற வதனாறு மலல-
மதியல்ல வநத வகையே 28

இடரின புனதாய நிலையற் றறிவற்-
றெண்ணுங்க ரணங்க ளிலாயெவரு, மடரும
பிறவிக கடியெனறுணரு - மகங்காரமு நீய
ல வென் றறியே 29

ஐயப்படலோர் பொருணிச்சயமா - யறி
யப்படல் யானென தெனறு மதஞ், செய
யப்படல் செயவது சிந்தனையாஞ் - சித்தம்
மது வன் றென நீ தெளியே 30

முன்னாக வுடம்பது சித்தமதே, முடி
வாக மொழிந்த பொருட்டிரடா, னினனா
கில நீயறியும பொருளாய, நிகழ்கின் றதனா
லெனநின் மலனே. 31

உன்னாலறி யப்படும் யாவையுமுன்-
 னுருவன்றென வோதினை யொகருமெனக்,
 கெனஞாலறியா தொழியும் பொருளோ- யா
 னுருவ தென்றன னென்றலுமே 32

அறியாப்பொருள் காரணமாயருறித
 தறியும்பொருள் காரியமாமுலகிந, நெறி
 யாற்றிகழ நானமறை யநதமெலா-நீயனநெ
 ண வோது நிரந்தரமே 33

அறியும்பொருளன் தறியாப் பொரு
 ளன், தறிவாகிய நீயெனு மப்பொருடான்,
 பொறியின் வழிநின் தறியும் பொருளோ,
 போதகண் விழித்தறியும்பொருளே 34

வேதப்பொருடா னிதுவேறுசொலுய-
 வினை யாவையு மன்றொரு வேறு மிலாப,
 போதப் பொருளநத மறைக்கணியாம- புனி
 தப்பொரு டதவ மசிப்பொருளே. 35

நீமலமாம்பர மது வெனுமபொரு- ணீ
 யெ னுமபொருள் சீவனே, யமலமான வி
 ரண்டினயிக்கிய-மசிப தப்பொரு ளாவதே.

வருமையாகிய பிரமமுன்னிலை யாகு
மாருயிர பின்னிலை, யிருமையான வீரண
டினயிகக, மெயதுமாறெவ னென்னவே 37

உபாதி யாலரு பேதமேயிவா பேத
மோன்றுரு வுயிரினின, கபாதியாழுடல
போலின்றககுன, காரணதிகன காயமே 38

நசனமுற் றறிவான வியாபி யெவை
ககு மேது வியமபுமா, காசகன்னிரு பாதி
பாவனை காரணதிக ளாவதே 39

நீதியாலிரு பாதிரீங்கிட நீயெனச
சொலபதததின, மாதியாகிய தற்பததது
மசுத்தசுதத முரைததுமே 40

ஆகமுன்றிக தேமுநானென ரொம்ப
தத்தி னசுததமே, சோகமின்றிய கானறு
நானென ரொம்பதப்பொருள் சுததமே.

அகிலகாரண மாதிரானென தற்பதத்
தினசுததமே, சகலகாரண சரணறுநானென
தற்பதப் பொருள் சுததமே. 42

சேறிந்தகாரண காரியங்கள் சிதைத்
துமேலுறு சித்ததா, யறிந்தவாதனை தானு
மறறதவ் வசிபதப பொரு ளாவதே 43

விசுத்தமாகிய திருபதத்தினு முககி
யப்பொரு ளாவதே, விசுத்தமான திலககி
யப்பொரு ளென்று சொல்லுவர் விமலரே

முரண்டசீவ பரங்கடம் முடன் முக
கியப்பொரு ளாவதே, யிரண்டில வேற்று
சிற்சொருப மிலககியப்பொரு ளாவதே 45

ஊககியப்பரசீவர்தங்க ளுடம்பிரண்டு
மிலக்கனா, வாககியப்படி நீக்கினு லொரு,
வததுவே பா வததுவே 46

ஒரில்விட்டதும் விட்டிடாதது முபய
மும்மென வுணர்வுளோர, தேரி லக்கனை
திரிவிதத்தி லிசைப்பர்மறற தியமபுவாம

மஞ்சு கூப்பிட லென்றல் போலவும்
வடபகீரதி யுள்ளதே, விஞ்சுகோஷம் தென
றல் போலவும் விட்டலக்கனை யாவதே. 48

சிவலை நின்றது வெள்ளை போயின
தென்று செப்புதலபோலவே, கவலையின்றி
விடாத லககளை யென்று நீகொள கருத
திலே 49

மேவும்விட்டு விடாதலக்களை மெயம்
மையா தெனி னநதவித, தேவததத னெ
னும பொருட்படி, சிந்தைசெய்து தீரவே.

விட்டலககளை தனையுமவிட்டு விடா
தலககளை தனையுந், விட்டுவிட்டு விடாத
லககளை யாலவிளங்கு விளங்கவே 51

போது மேவிய தேசம் விட்டொரு,
புருடனைக கொளு மாறுபோ, லோதும்ரு
டல் கண்டுவிட்டத னுண்மைகாண வுரை
ததிடே. 52

பிரியாவுயிர் காரியமா முடலும் பிர
மத்துறு காரணமா முடலுங், கரியாகிய
வாதனையுங் கழியக காட்டும்படி கண்டு
கொள்கணனுறவே. 53

கரணத்திரணிதயினு மப்பொருளைக்
காணக்கிடை யாதவை கையறவே, மரணப்
படினுமமது கணடுகொளும வழியிலலை
யேனுமபடி நீமதியே 54

வினவிற் பரத்தை யறிவுறுதற் கவத
தைப்புலன வினை மாறியே, நனவிற் சுழு
ததினிலை வரினப் பொருட்டிகழு நலளு
கவே. 55

நிமலப்பொருட் சுருதி நெறியிற்பெ
றக் கருணை நிதி கூறவே, யமலப் பெருட்
பெறுத வருமைததெனக கழறி யடிவீழ
வே 56

தமரக்கலைக் களவு தெரிவுற்ற தற்பொ
ருளதனை யீசுவா, நமரர்க்களப்பரிய பத
நற்புனற் கொடுசெய தட்டேகமே 57

பவளத்தின் வைத்தவமிர்தினின்மிச்சி
லிட்டினிய பரிவொடுமா, தவளப்பொடிக்
கவச மெனவிட் டிடற்பகைக டலைசாயவே.

உதகத துடறபொருளோ டியிரகைக
கொடுச்சிமிசை யொருபொதொடே, 'பத
கத தலததையிட விருகைத தலததொ
டிரு பதமேவவே 59

ஒழியப் புலககணுப நிததப் பொருட்
டெரிய வுளஞாணமாம, விழியைக கொடுத
துமொழி யெனமுப பதடபொருளும் வெ
ளியாகவே. 60

நனவைத துவககிழுடி தூரியத்தைமுற்
றவிறை நவீனீதுயே, மனவாக்க மறநவது
பவமுறற சிறகனவின வலியோ தூவாம. 61

புரணமாகவே புறம்புள புலனகளு மந்
தக, கரணமியாவையும வழங்கிட நனவெ
னககண்டேன 62

புரணமாகிய புறம்புள பலன்கெடவந்
தக், கரணமியாவையும வழங்கிடங் கனவெ
னக கண்டேன 63

மரணமாகிய திசையிது வெணும்படி
மனாதி, கரணமியாவையு மிறந்துள சுழுத்தி
யுங் கண்டேன். 64

எஞ்சலின்றியெக் கரணமு மிறந்திரு
ணடிருந்த, துஞ்சலங் குணா போதமாந்
துரியமுங் கண்டேன் 65

துரியமாகிய போதமோர் துளக்கமற்
றனைத்தின, கரியதாயிருந் திடமபரண
வெனக் கண்டேன். 66

புணாநத விசசகத் தொழிந் துணா
போதமாநதனையே, வுணாந்தமற்றது பரண
கனவேனுமபடி புணாநதேன 67

கூன்றுசாககிய மிறந்திடத் தானிருந்
தமையுந, தோன்றுறூவிடம் பரன் சுழுத
தியதெனத் துணிந்தேன. 68

மரித்த தென்றுணாந் துரைத்ததும்
மரித்திடந் தனிலே, தெரித்த போதமே
ததுபரண றுரியமாயத் தெளிந்தேன 69

இறையெனும் பொருட்டுரியமேயென்
னையாண டவனே, மறையினநதநற் பதப்
பொரு ணனென மதித்தேன். 70

பண்டைவிச்சுவலாதனைப் பழுதுபோ
யமுழுதுங், கண்ட கண்ணதே யாகிய கன
வதுங் கண்டேன. 71

காட்சியாவையுங் கண்ண தாவககணுங்
கரைநத, மாட்சியாகிய வகோசர முறகக்
மாய மதிதேன. 72

அருந்தவாமறை யந்தமா மகோசர
தனிவீ, யிருந்தவாறறி வித்தவா நெங்ஙன
மிசைப்பேன 73

எம்பிரானிடந தொறுமிடந தொறு
மது வதுவாயத, தம்பிரானடஞ் செயும
வகை சாறறுமா றறியேன 74

ஆவியேயடி யேனசெய்கைம்மா றுனக
கென்னைநிற, பாவியேனது தானு முன்
னுடைய தாமபண்டே. 75

ஆவல் சேய்தென தாக்கை யுள்ளவ
நின்னடியாக, கேவலசெயலதே யன்றிமற்
றென்று நானறியேன். 76

இறவிலெப்பத மூமபெறவேண்டினே
 னெனனம, பிறவி வேணடுவ னினறிருப
 பணி செயப பெற்றேன. 77

ஏட்டிலறி வினறியிறை தன்னிலறி
 வின்றியிங வுடமபினுடனே, வீட்டிலுறை
 வாணையினி வீடுபெறு மென்பது விளமபுங்
 ளமே 78

குமாரதேவர் மகாராஜா துறவு.

இருவகைச சார்வாம புறப்பற்றை நீக்
 'கியிசசையின் மீட்டதி னினேவு, மொருவி
 யே யுடற்கா வலையுங்கை விடுததே யுடகா
 ணங்களை வாதனையும், குருவரு ணெறியே
 யொடுக்கிழில வீடுங் கூடுநதா னாகவே பவத்
 தின, கருவழிந் திடுமிந் நெறியைநீ விரை
 விற்றைகுகொண்டி செல்லென வுரைத்தான்.

பொருந்திவா ழிடுமொன் றுகிற பொ
 ருந்திடும் பற்றென் றெண்ணி, இருநதில
 னோரிடத்து மெங்கெங்கு மொருவனாகித்,
 திருநதிய சமாதி விட்டித திரும்பிடா

தூன்றக்க வுன்னி, யிருந்திருந் திடநகனெங்
கு மேகமே நோக்கி நின்றான் 2

தோன்றிடு மூலக மெங்கே தோன்றிடு
மெனன நோக்கித, தோன்றிடு நினைவி
லெனறே தோன்றிய நினைவுதானும், தோ
ன்றிடு மிடத்தைப பார்த்துத் தோன்றிடுரு
சொருபத தெனறே, தோன்றிடும பொரு
ள்க ளெல்லாரு சொருபமே யென்று கண்
டான. 3

தோன்றிடம் பொருள்க ளுண்டாய்த
தோன்றியே யினப மாகித, தோன்றிடு மத
னாநதச சொருபமே யென்று கண்டு, தோ
ன்றிடுரு சொருபந தன்னிற் றேனறும்
தசத்தே யென்று, தோன்றிடுஞ் சொருபந
தாலுய்த துளக்கமற் றிருந்தான வேந்தன்.

உலகினை வேறதாக வுணர்ந்திடிற் பந
தமாகும், உலகினைத் தானேயாக வுணர்ந்
தின் முத்தியாகும், இலகிடத தோன்ற
லெல்லா மென்னினை வேயென் றெண்ணி,

இலகிடக கண்டு வேறற் றிருநதன னிளமை
வேநதன. 5

பந்தம்வீ டெனறு மில்லை பரமபொரு
ளொன்றே யெனறும், தநதஞ்சங் கறபததா
லே சாலமோ கிபபா தீயோரா, அநதமா திக
ளமில்லா வருமபொரு ணாமே யென்று, சந
தத நோக்கி யநதத் தறபந தானேயானுன.

மனமிரு பொருளைப்பற்ற மாட்டாத்
டாவதான, இனமவை புறநோக கானவேதி
னற் கூடுமவீடு, கனவுண்ணோக காகுமில்லங்
கருதிய புறநோக் காகும், அனகவிவ் வுந்
தோன்ற வறைகுவநாமே கேளாய. 7

ஆடிய சகல மடங்குகே வலமு மகத்தி
யேயொளிப்படை கொண்டு, மூடிய விருளை
முழுதையும் வீசி முடிவில்வீ டதனையே
யுணர்ந்தோர், நீடிய ஞால மிசையினிற் பால
னிசமரு ஞடையன்பேய பிடித்தேனா, கூ
டிய குணத்தி னூரிறபோயக குடியின கூலி
யா ளினினியல் படைவார. 8

வினைகளோரிரண்டுஞ் சமமதாய ஞான
மேவிடு காலையி னிந்த, மனையின்பங் காணற்
சோற்றிறகண் டொத்தது மாற்றியே கைவிட
வருமேல், தனையுள படியே யதுபவ மதனிற்
ருணுணர்ந் தானந்த மடைந்தோரா, பினையு
மவ் விடயம் பூண்பாக ளெனவே பேசுதல்
வழங்குமோ சொல்லாய 9

சுத்த சாதகம்

சகசநீட் டையது லபித்திடுங் காலே
தம்முயற் சியதொன்று மினறிசு, சகசமதா
கித் தன்னுள மதனிற் றுனிந் திங் கிடை
விடா தூறும, சகவரு ளமுத மதனையே
யருந்தித் தொல்வடி வதுமெள்ளக் கரைந்து,
சகவருள வடிவாயசு சுட்டெலா மருளாய்த்
தோன்றினிந் திடுகினற் படியே. 10

சத்துவ குணமே வருத்தனை யாகித்
தங்கியே யுளத்தினு ணினரூல், ஒத்து
நிட்டை கூடிமயிலதே லொருவியிசு சகல
கேவலத்தைத், தொத்தது மனறிக் குண்

முபா யையினிற் றேன்றின தாதலாலிந்த,
ஒத்துறு ரிட்டை யுணமையே யனரு முபா
சக ரிட்டை யென் றுணர்வாய். 11

எங்கெங்கு நோக்கின் மருணமய மாகி
யிருந்திடும் பந்தமாந திசையில், தங்குந்தன்
வடிவ மருணமயமாகித் தங்குகியே நின்றது
குறிபோல, எங்கெங்கு நோக்கி லருண்மய
மாகி யிருந்திடு முததியாக திசையில், தங்
குந்தன் வடிவ மருணமய மாகித் தங்குகியே
நிற்குதல் குறியே. 12

அருள்வடி வதுவே பார்வையிற் றொ
க்கி லகப்படர் தென்றுநின் றிலகும், மருள்
வடி வதுவே பார்வையிற் றொக்கில் வந்தக
ப்பட்டினின் றிலகும், அருண்மரு ணடுவா
மோவடிவதுவே யகப்படும் பார்வையொன்
றுக்கே, மருள்வடி வுலகு மோவடிவோராகு
வாய்த்திடும் பார்வையொன றுககே 13

தேகமும் பொறியுங் கரணமுமுயிருந
திரிவுறு மாயையின் மயத்தை, ஏகநின்

நகறறித் தீக்கையி லாசா னிவைககநிட் டா
 னமந திரமே, ஆகநின் றமைதத வணக்தரு
 வருளா லறிநததிற் பாவனை திடமாய, ஊ
 கமதுடனே முன்னினை வகற்றி யுளத்தி
 னிற சகசமே பிறுது. 14

சூரியந கிரியை யனைத்தையும் விடி
 னுந தனககநதப பிரணவ வமுதம, அமைய
 கினலூறி யதனையே யருநதி யவவடி வாயிடு
 மளவும, சமயிகள பாக மதனையே கொண்டு
 தற்பர நிவேத்தியம புரியும, அமைதியை
 வீட்டான் மேறகொளா தெனப தறிநததை
 கியமமாயக கொள்ளும. 15

சுடுததல மதினு மிலிங்கமே யாகித
 தானெனல விடுததருந தியபின், கொடுத
 தவன் ருனுவ கொடுததிடு பொருளுந
 கொள்ளுவோன ருனு மொன்றாக, அகித
 தவிம மாயா வடிவதை நோக்கி யகறறியவ்
 வோமயமாக, விடுததனு தினமும புசித்தி
 டிலனைததும் விமலவோ மயமதாயவிடுமே.

இன்னதன் மையவாஞ் சுத்தபா வனை
யிலிரும்பிரா ரததமபோ யொளிததுத, தன்
னது ணின்றிங் கிடைவிடா தூறுந் தகக
தோபிரணவவமுதம, அன்னதை யருந்தி
முனவடி வதுவு மங்ஙன மோமயமாகி, இந்
நில மதனிற் றேற்றன்மாந் திரமா யியங்
குதல சீவனமுத தியதே. 17

விஞ்ஞானசாரம்.

உலக மெதினின றுதித்திடுமென்
றுன்னி நோக்கி னினைவசனில, இலகவு
திககு மேனரினைவு மெதினின றுதிக்கு
மெனநோக்கில, திலக வறிவு தனிலென்
றேசேர வளைதது மறிவாளுல, கலக மிடு
தத்துவ மெல்லாங் கலங்கா வறிவா யேக
ரையும். 18

முன்றங் கிசமு மதிட்டான மொழி
யும் பினிரண் டங்கிசமும, ஆன்ற வதிலா
ரோபிதமா மதனாற் சொருபங் காரணமா
யுத், தோன்று முலகு மசத்தாகுஞ் சொருப

மொன்றே சுததாகும், ஊன்றி நோக்கி
லெககாலு முளதே தோன்று மில்திலதே.

நாம ரூபந தனைமெய்யாய நாடுமிடத்
தின் முப்பொருளாம, நாம ரூபந் தனைப்
பொய்யாயநாடுமிடத்தி லொருபொருளாம,
நாம ரூபந் தனைமெய்யாய நாடிற் சீவ னவ
னையாம, நாம ரூபந் தனைப்பொய்யாய
டிற் பிரம மவனையாம

20

ஒருவிகற்பங் களுமில்லா வொன்றும்
பிரம மதினின்றே, ஒருவிகற்ப நினைவாலே
யுலகுசீவ பரமாகும், ஒருவி னினைவை முப்
பொருளு மொடுங்கு மதுவே முப்பாழாம்,
ஒருவிகற்ப நினைவதனுக் குதிக்க வொடுங்க
விடமதுவே.

21

என்று நிலையி லொருபடியா யிருந்து
தனையே கண்டிருக்கச், சென்று நினைவிற்
பரசீவ செகமாய விரியு முன்னிலையில்,
நின்று நினைவைத் தானொடுக்கி னேனோ
என்றுஞ் செனொடுங்கு, மென்று கண்

டோன் மூன்றாமபாழிறந்த சொருபமே
யன்றோ. 22

பூத நீங்கிற் பகுப்புப் போம பொறிக
ணீங்கிற் காட்சிபோம, ஒதந் தகக ரணம
போகி லுளவாதனைபோ மிருளபோகில,
போதந தோனறும புருடன்றான போகிற்
சர்வஞ் ஞத்வாதி, போதம் போருங் காலப
ரம் போகி லவ்வா தனைபோரும 23

வந்த வியோம நீங்கி யிழில் வாங்குமி
ரண்டாம பாழ்பரத்தின, தொநத நீங்கிலுல
கம்போந தோனறு மாயை தானீங்கில,
பநத முறும்வ் வாதனைபோம பகர வொண்
ணப் பினைநீங்கில், அநத மூன்றாம் பாழ்
போரு மனைதது மாண சிவநதோன்றும்.

நேரே நெறியி லடைவோர்க்கு நியதி
நெறியி லடைவோர்க்கும, ஊரேதொன்றே
யோரோருவர்க் கோரோன் றதனிற் சமம்
தமாம், ஆரேயெனினு மிவையி லொன்றி

லாசா னூன்மா ணைகக னெத்தால், சாரே
தொன்று மில்லாத தனிவீ டேதா மாருவ
ரால். 25

தூங்கத் தனநத விதமாகித தானேரிக
மூம பணிதி யெல்லாம, தங்கத் தினுக்கோர்
காலையினுநதான்வே ருகத தோன்று தின்,
பங்கற் றொளிநு மென்னிடத திற் பலவாய
நிகழுஞ் சகமுழுதும, பங்கற் றொளிரும்
யானெனதே பாரதது விளையாடாநிற்கேன.

என்னை யெனது நினைவினா வி துவாய்
நாளு வாயககாண்கேன், என்னை யெனது
நினைவிலதி னேகமா யதுவாயக் காண்கேன்,
என்னை யன்றி யொரு 'பொருளு மிவகு
மவகு மிலையதனால், என்னை யிவகுமவகுமா
யானே கண்டு நான் மகிழ்கேன். 27

அத்துவிதவுண்மை.

ஆண்ட குருவே கணமணியே யருளே
நீ நா னொன்றாகப், பூண்ட வடிவை யென்
ஹுடைய புநதியதனு ணின்றணர்த்தி, ஈண்.

டப்படியே யென்னுவி லிருந்து முரைக்க
வேண்டிடுநீ, நீண்டமாலு மயன போற்று
நிமல விருத்த நாயகியே. 28

மேலாஞ் சதுட்ட சாதனங்கண் மேவி
நிறைந்த போக்குரைக்கின், மேலாமதுநா
மெனத்திடமாய் விளங்கு மவையில் லாத
வர்க்கு, மேலாம் பரமன் மான் மழுவாய்
விளங்கி யுரைததும விளங்காது, மேலாஞ்
சாதனங்கள்வர மேவ வேண்டிஞ் சாதுசங்
கம். 29

உண்டாய்த் தோன்றிரமித்திடுத லொ
ருநம் வடிவே யுருநாமம், கண்டே யிடன்
மாத் திரமல்லாற் கருதிப் பார்க்கின் வேறி
ல்லே, பண்டே முதலித தகவாகும் பலவா
யக் காணன் மைத்திரிவால், விண்டாற்றிநீ
யேகமாய் விளங்கு நமதுவடிவமே. 30

எந்தச் சத்தி லசத்தாகு மிந்த வுலகு
சத்தாகும், எந்தச் சித்தி லசுத்தாகு மிந்த
வுலகந தான் விளங்கும், எந்த விற்பிற்

றுன்பாகு மிநத வுலக மினபாகும், அநதச
சச்சி தானநத மதுவே நமது வடிவாகும் 31

எல்லா நாமே யென வறிநதா லெஃ
தை நினைவா னினைத்திதிதல், சொல்லா
லெஃதை யுரைத்திதித ரொழிலா லெஃ
தைச செய்திதிதல், நில்லாவுலகை வே
றெனவே நினைத லுரைத்த ரொழில்புரி
தல், நல்லா ரனைத்து நாமெனவே நாடா
ரவையி னெனறையுமே. 32

துங்கந தானே பணினியாயச சாற்றும்
விதமாய விளங்குதவின, அங்கமுதலாஞ்
சகங்களா யறிவே விளங்கு மயலிலலை,
இங்கங் கென்றே பங்கொன்று மில்லை யக
ண்ட வறிவொன்றே, துங்கவறிவு தோன்ற
ளவுந தோன்று நாளு விதருபம. 33

துங்கமொன்றே பணிதிகளிற் சாற்றும்
விதங்கள வெவவேறு, தங்க விலக்க ணமு
மன்று தங்கம விடவும் வேறன்று, தங்கம
ழியா பணியழியிற் சாற்று மிநதத் தங்க

மைபோல், எங்கு நிறைசிற தாநம்மி விவரு
மிந்த வுலகமே. 34

கனவிற றேன்றும் பொருளெல்லாங்
கனவிற கனவென றுணர்நதக்கால், நனவில்
விவகா ரநதோன்று நவிறறு மிந்தத தகை
மைபோல், நனவிறறேன்றுஞ் சுகமனை தது
நமது சங்கற்ப மமெனவே, நனவிற்றேன்றி
யிடுவகாலை நமது சொரூபந் தோன்றியிடும

கனவைக் கனவென றுணர்நதநதக
கனவி னனவை நோக்கிடினக, கனவை
யொழிந்த வக்கணமே காணு நனவில் விழி
க்கு மதின், நனவைச சங்கற்ப மென றுண
ர்நது நனவிற் றனையே நோக்கி யிடின, நன
வை யொழிந்த வக்கணமேநமது சொரூபத்
தேவிழிகும. 35

தோன்றி விளங்கும் பொருளெல்லாங்
தொல்வே தாந்த விசாரணையில், ஊன்றி
நோக்கி யனுதினமும் யுகமதனிற் பரிசயித்
தால், தோன்றி விளங்கு மறிவொன்றே

சொன்மாத் திரமாய விடு முலகம், ஊன்றி
நோககா தவாகட்கே யுளது போலத தோ
ன்றியிடம் 37

ஏகமாகி நினைமலமா யிருக்கு நமககிப்
பநதமெனும், மோகம வநத தேதென்று
முனபின் பராதிப்பநதம், போகவழியே
தெனநாடிப் பொருநதும் வேத விசாரணை
யால, யுக மதனிற் சிதைக்கினதி னுள்ள
வியல்பு பின்றோனறும். 38

மரத்தை நோக்கின் மதகரியு மறை
ந்து விளங்கு மதைநோக்கின, மரத்தை
மறைத்துத தான் விளங்கும் வாறு போலச்
சகமுழுதும், பரத்தை நோக்கி னதின்
மறைந்துபரமாய் விளங்குஞ் சகநோக்கில்,
பரத்தைமறைத்துத தானவிளங்கும் பரமே
யனைததுமாதலினால். 39

நாம ஞபந தனைநோக்கி நாடன் மன
மும் புறமுகம்மு, நாமஞபந்தனைநீக்கி நாட
லறிவு முண்முகமும், நாமஞபந் தெவ்வளவு

நாட்டஞ் சொரூபந தோன்றாது, நாமரூப
நாட்டம்விடினமதுசொரூபந தோன்றி
விடும். 40

அரைய குமாரன் புலையருட னணுகி
மறந்துமொருவரால், அரைய குமாரனென
வறியிலஃதெப் போது மறவாதின, தரையி
லாசா னெழுந தருளித தனைப்பார்த ததுநீ
யெனவுரைக்கின், புரையி லதுவா மூவவத
தைப்பொருந்தும் பொழுது மறவானால்.

விளங்குஞ் சகங்க னனைத்தினிலும்
விளங்கு நாமா திகணீங்கி, விளங்கு மதை
மாத் திரநோக்கில் விளங்கும் பிரம மககண
மே, விளங்கு நாமாதிகளுமதாய் விளங்கும்
வேறாய் விளங்காது, விளங்கு மிந்த நிலை
யெவர்க்கும் விளங்கு மவிரோ தமதாயே.

உருவ நாம நோக்கிடத்தி லுளதா
மிந்த வைவகையும், உருவநாம நீக்கிடத்தி
லொன்று மிவைக ளிலவாகிச், சொரூபமொ
ன்றே கிகழ்தவினாற் சொன்ன மிவைக

ளேவகையும், சொருபமன்றி வேறில்லை தோ
ன்றும் விவகா ரததிசையில் 43

விவகா ரததிற் பகுப்புகளாய விரியும்
பரமார்த தமமதனில், சிவகா ரமதாய விளங்
கியிடுஞ் சிவமே யனைதது மாதலினால், பவ
காரியத்தை யுடையோர்க்குப் பகுப்பே யெ
ன்றுந் தோனறி யிடும், பவகா ரியத்தை
யொழிந்தோர்க்குப் பகுப்பொன் றின்றிச்
சிவந்தோனறும். 44

உருவ நாமந தனை நோக்கி லொருதன்
னிலையை நீங்கினதாம், உருவ நாமந தனை
நீக்கி லொருதன் னிலையே நின்றதுவாம, உ
ருவநாம மவையிரண்டு மொருதன் வடிவே
யெனக்காணில், உருவ நாமந் தானேயா
யொளிநு மதுவே முததியுமாம் 45

கோள்ளு நெறியே தேதுபந்தங்
கூடும் வீடே தெனவேண்டாம், உள்ளும்
புறம்பு மெனமிவைமி லுதவு மெஃது தனக்
கதனின், நெள்ளுஞ் சங்கந் பங்களெல்லா
மிரியநோக்கி நின்றதன்னை, உள்ளும்புறம்பு

மின்றி யெங்கு மொளியாய்க் காணலாகி
யிடும். 46.

மாயை வேறொன் றெனவுன்னி மதி
க்க வேண்டாம பேதமதி, மாயை யாகுமற்
றஃதை வருந்தி முயன்று போததிடுக, மா
யைநீங்கு மிந்தமதி வந்தவழி யேதென வே
ண்டாம், மாயை நெறியி லமமதியை வதை
க்கி லதுவந ததுதோன்றும. 47

நீருவிகற்ப நமதிடத்தி னின்று விக
ற்ப முதித்தளவில், ஒருமுப பொருளுமுதி
ததுவிடு மொருங்கே மூல விகற்பமதை,
ஒருவினமது நிலைதோன்று மொருமுப்பொ
ருளு மதுவாகும், குருவி னருளி னிநிலை
யைக் கூடவேண்டு நெறிநினதே. 48

னைவே மூலமற்றதனி னின்று விரியு
மும்முதலும், நீனைவை நீங்கி லவை மூன்று
நினைவிலொடுங்கு மதனாலே, நினைவே பந்த
நினைவொழியி னிலைமையான முததியுமா
ம, நினைவை நீங்கி யனுதினமு நினற நிலை
யே நின்றிடுக. 49

தன்னைச் சீவ னெனத் திரிவாயத் தா
னின் றுணாத லஞ்ஞானம், தனனைப் பிரம
மெனத் துணிவாயத் தானின றுணாதலே
ஞானம், முனைத் தொடர்ச்சி விடயமது
மூலவரவும வாதனையும், பின்னையொரு
ங்கே யொழிந்ததுவிடும பேணல் விடுதலவை
வேண்டா 50

நீமல நெஞ்சை யுடையோர்க்கு நிலத்
திலாசா நெழுநதருளி, வீமல தததுவ மசி
யெனவே விளம்பி லவனுக் கககணமே,
மூமலநீங்கிச் சிவம் விளங்கு மோக நெஞ்
சையுடையோர்க்கு, மூமலச் சாவாம் வாத
னையே மூடி மிதவு நிறைந்திடுமே. 51

எங்கே நிறுத்தி னங்கிருக்கு மியல்
பையுடைய நெஞ்சுடையோர்க், கிங்கோ
மயக்கங் கருமில்லை யிசை யிறந்த நிலையா
கின், அங்கே யாசா நெழுநதருளி யதுநீ
யெனவே யுரைத்த வுடன், அங்கே சொ
ரூப நாமெனவே யறுதி யாகத் தோன்றி
யிடும். - 52

ஒருவ வேண்டு மனைதது மென வுன்
 னவேண்டா வினைநீங்கில, ஒருவு மனைத்தும்
 வினையுளதே லொன்றி மேவு மதறவை
 யை, ஒருவல பற்ற லவையையிடுத துள்ள
 படியே முடியு மெனசு, சொரூப நாமேயெ
 னத திடமாயத தோற்று மதறகே முயன
 றிடுக. 53

தன்னை மறைதத பந்த மதைத தள
 ளி நீககித தனையறியில, தன்னைவிட வோரா
 பொருளு மின்றிததானே தானாய விளங்கி
 யிடும், தன்னையறியு மவவளவுந தன்னை
 விடவே றிலே யெனறே, தன்னைநோக்கி
 யொரு நினைவாயச சாதித்திடவே மிகவே
 ண்டும. 54

இந்தச் சீவன் கற்பிதமே யின்றி வே
 ரோர் பொருளல்ல, அந்தச்சொரூப மிவளு
 கா னந்தச சீவ னென்றாகும், இந்தச்சீவ
 னதுநாமென நெண்ணிச சோகம் பாவிக்க,
 அந்தச சொரூப மாயவிடுவ னவனை விட
 வே நிவனிலதின். 55

பிரமானுபூதி விளக்கம்.

தங்குங் ஸ்வேதனைச் சாராது நீக்கிடத்
தில், எவருஞ் சிதம்பரமா யிருளறவே கண
டனமே. 56

தனதங் கிசமுன்றுந் தானபிறித்துத்
தானோகந், றனதங் கிசநதோன்றுஞ் சகம
போ யொளித்திடுமே. 57

தன்னனைவி னுலே சகமாய் விரிந்த
தெனத், தன்னனைவை நீங்கித் தானா யிரு
ந்தனமே 58

உண்டா யொடுங்குவது முண்டான
தன்னிடத்தே, யுண்டாகு மென்றே யொடு
ங்கி யிருந்தனமே 59

இவ்வடிவு நாமல்ல வென்று நியதிபண்
ணி, யவ்வடிவை நோக்கிடத்தி லனைத்துநா
மேயானேம. 60

இவ்வடிவு பந்தமென வெண்ணியே
நீக்கிடத்தி, னெவ்வடிவுநதானா யிருந்தே
னதிசயமே 61

இவ்வடிவந தானாகி யெங்குந திரிவே
னுக், கெவவடிவுந தானா யிருக்கி லினி
யென்செயவேன 62

எனைத்தவிர வேறென்று மில்லையெ
னக கண்டளவிற, நினைத்தவிப்பு நீங்கிப்
பிரமமா யேயிருந்தேன 63

நினைவென்ற சங்கற்ப நிசவடிவை நோ
க்கிடத்திற, நினையன்றி வேறில்லை தங்கத
திற பணிதியைப்போல் 64

எல்லாவடிவு மியாமெனவே காண்ப
தன்றி, யெல்லா ரனுபவமு மியாமறிய வே
ணடுவதில. 65

நினைவதனை நீக்கி நிஜசொருபங் கண்
டவர்க்கு, நினைவதனைக் கூட நினையா
தொருகாலும் 66

கூண்ப தெல்லாந் தன்னுருவாய்க் கா
ண்பதன்றி வேறாகக், காண்பதுவு முண்
டோ கயிற்றைவிட வரவுண்டோ. 67

இத்தகைநிச சயமுணர்ந்தே யிதிறக
லக்க மிலலாமற, புத்திசமா தானத்தைப்
பொருத்தலசமா தியதாகும 68

முத்தியுள்ள தென்றெண்ணின மொப
பந்த முண்டாகும, புத்தியினி லஃதொருவிப
போதமா யிருந்தனமே 69

சுகமென்றுந தானென றுஞ் சாற்றிடு
தன மாத ஸ்யமே, யகமதிறறோந திடுமிடத
தி லகண்டமா யிருந்ததுவே 70

அறியாமையாலே யகிலம்போற் றோ
ன்றியிடு, மறியாமை நீங்கிடத்தி லறிவாயே
தோன்றியிடும 71

அதவினாற் காண்பதெல்லா மறிவுரு
வே யெனககண்டு, போத விழிதிறநது பொ
ருளா யிருந்தனமே. 72

முன்வினையாஞ் சஞ்சிதத்தின் முடிச
சை யவிழ்ததனமே, பின்வினையா காமியுத்
தைப பிடிததுப் பிசைந்தனமே. 73

தேரிசனத்தின் முததியெனச் செப்பு
ஞ் சிதம்பரத்தைக, கரிசனமாயக்கண்டு கரு
க்கழிய நின்றனமே 74

பாரத்தவிட மெங்கும் பரிபூ ரணமா
கிக, கோத்திருந்த பாழதனிலே குடியாயிரு
ந்தனமே 75

சேகமதையுந தான்விழுங்கிச சீவ
னைபு முள்வாங்கி, யகமதுவும் புறமுமிலா
வகண்டமாய நின்றனமே 76

அதுவிதுவென் றிடவில்லா வகண்ட
பரி பூரணமாம், பொதுவதனிற் குடியாகிப்
புகுந்தே யிருந்தனமே. 77

ஒவதனின் மூவெழுதது மோரொழுத
தே யானதுபொற், சீவபா சிவமுனறுஞ்
சித்தொன்றே யல்லவோ. 78

ஞானவம்மானே.

ஆனவம் மாயை யசத்தேகா ணம்மானே
சித்திய நின்மல நீடின்ப மமமானே

ஐயந் திரிவற வறிந்தேன்கா ணம்மானே
 எம்மதத்தோகருமெழிலவீட்டி லம்மர்ணே
 தோன்றுத லெல்லாஞ் சொரூபமொன் றம்
 தோன்றுதல் வேறென்று சொல்லிடி லம்
 ஐந்து பதார்த்தமு மாறாறு மம்மானே
 ஆகி வேறுபோ லமாந்திடு மம்மானே
 அனைத்துஞ் சொரூபமென் றனுபவத தம்
 ஆறாறு மைந்து மதுவாங்கா ணமமானே
 இதனா லெல்லாநா மென்றுகண்டம்மானே
 ஏதுமபதைப்பற்றிருந்தேன்கா ணமமானே.

சுகசநீட்டை.

பொதுவுறத் தருமம் பண்ணிப் புகல்
 வினை சமமதாகி, அதுவீது வென்னுஞ் சித்
 த மமலமா யறித்த நித்தம், இதுவென வுண
 ர்ந்த நித்தத் திகபரத் திசையெற்ற, சதுரர்க
 ளிடத்திற் பாசந தகர்ந்திடும் பத்திதோன்
 றும். 80

பத்திதான் பதிந்த காலிப் பகரங்கத்
 தன்மடைந்து, சுத்தியா யங்கமந்தத் தொல்

வருட் சத்தியாகி, நித்தியா னந்த லிங்க
நேரதாய்த தரிககப் பட்டுத, தித்தியா நின்
றவீன்பந திருத்தியிற் களிக்கு மென்றும்.

பிரமசித்தி யகவல்.

காமா திகளோக கைவிட லியமம்
விட்ட பொருள்கண் மேவிடிற் றள்ளி
நிற்குத னியம நிருபா திகமாய
ஒரா தனத்தி லுறைகுத லாதனம்
நாமரு பத்தை நாடு மனத்தை
இருதய மதனி லிருககப் புகுததல்
பிராண யாமம் புறவிட யதைப்
பெயர்த்துளே மீட்டல் பிரததியா காரம்
விடய வாதனையை விகற்பற நிறுத்தல
தாரணை யாகுந தரசொரு பத்தை
நாடறி யான நவீற்றிடு புறமும
உள்ளு மறவல் வொளிதா னேயாய
ஒத்து நின்றிடலே யோங்கிய சமாதி
துணிவது வாகத் தோன்றா தந்த
மந்தாந்த கார மாறிடிற் றேன்றும்
அஃதினைப் போல வறிந்திடு சாததி

ஜெனனிய ஞானஞ் செப்புத லின்றிக்
 கிருதகிருத தியனாகுகிளர்சா தனங்கள்
 நானகு முடைததாய ஞான சிரியா
 அருளதி ஞலே யாரண முடிவாம்
 மாவாக கியத்தின வகுத்திடு பொருளை
 விருப்பம் துடனே விசாரணை பண்ணி
 இச்செக லீவ விருப ரமமவைக
 கதிட்டான மாகிய வபபர சொருபம்
 தானே யென்று தன்னுள் ளிருளை
 யகன்று சமாதியென றறைநதி கின்ற
 சமாதான புத்தி தானது பிறநது
 தனது சங்கற்ப சத்தியி ஞலே
 ஆரோ பிதமா ய்னைகத துவங்கள்
 விளங்கினவென மூவிலங்கிமிவைக்க திட்
 டானநதானே யாமென வென்றும்
 பழுதையி னிடத்திற் பாம்பொரு காலும்
 இல்லா தஃதி னிலவா ரோபிதம்
 இலையென நீங்கி யெழிலதிட் டானம்
 ஆய்நிற் குதலே யசங்கற்ப சத்தி
 இதுவே முததி யிச்சங் கற்பம்

அசங்கற்ப மென்ன வறைந்திடு மிவற்றுக்
கதித னேதா னாகையி லவையின. 82

ஆகமநெறியகவல்.

சிவமே ஞான தேசிக னாகும்
அவனரு ளாலே யாகம நெறியின்
ஐந்து தொழிற்கு மானே யுரியன
ஆமென் றுயிர் பொரு ளசகார் பெவையும்
உடறகா வலையு மொருங்கே நீக்கி
அருளினை நோக்கி யாசா னருளில்
உச்சியி னிறகு முபலம போல
ஆணவ மாயை யவையினிற் றேன றும
மறப்பு நினைப்பு மாற்றிடி லல்பகல்
அற்றவீ டெனநே யறைந்திடு மாகமம். 83

வேதநெறியகவல்.

ஆசா னருளி லருமறை யந்த
ஞான விசாரமே ஞானதீ பமுமாம்
அவ்வினக் கங்கொண் டறிந்திட வேண்டும்
அதிட்டானந தோன்றி லாரோ பிதமபோம்
தனையா ரென்றே தான்முதற் றேரின

துளபடி யுணரி னெருங்கே யனைத்தும்
தோன்றிடம பழுதை தோன்றின் வுடனே
கட்செவி யெனறல் காணு தஃதின்
அகிலமூ நீங்க லன்றியே தோன்றில்
பேயத்தேர் போலப் பிரவர்த் தகமும்
கனவது போலக் காணாடி மவையாய்
நின்றிட லொருவி நிததிரை தன்னில்
கண்டிடுங் கனவிற் காட்சியீ தென்று
தனைவே ருகத தானுணர்ந் திடலின்
உடன்முதற் றள்ளி யொருசுவ நாமென்
நிருளகன் றுறுதி யிதயத் துதிததுக்
கந்தர்ப்ப நகரங் கண்டிட லிற்சகம்
கண்டிவ் வுறுதி கலக்கமில் லாமல்
நிற்றல் சமாதி நிலையிது வாகும்.

84

பிரமானுபவவகவல்.

சிவத்தின குறியைச் செப்பிடக் கேளாய்
சாக்கிர மதனிற் றுக்கிடம பொருளில்
நினைவெழு முனமே நின்றிடு நிலையே
நின்மல நிலையந் நிலையினி னோக்கின்
விளங்கிடு னேயம விளக்கிடு ஞானம்

நோக்கிடு ஞாதுரு துவலுமில் மூன்றும்
 நாமே யாக நன்றாய விளங்கும்
 அவ்விடத் தறிந்த தமலசத தியினால்
 அபினா பாவ மாயே கழுமாம்
 அநநிலே நினைறே யசைவுசெய நினைவில்
 அடைந்திடு மிடத்தி லைவகைப பொருளும்
 முன்பி னின்றி முழுது நிகழும்
 இஃதுணர்ந் திடுத விருமபின னையினில்
 அசைவுசெய் நினைவி லடைந்தவக கணமே
 சுவாசமங் கிசமெனத தோன்றிடும வாக்கு
 நானறா னென்னவே நவிறறிடா நிற்கும்
 இவையே சுருதி யெழிலா கமமாம்
 நிலையினி லொன்றாய நினைவினி லேந்தாய
 விளங்கு நம்மிடத்தின மேவுசத திகளால்
 இததகை யனறே யிருந்தாட னிகழும்
 இதனா னாயே யிருஞ்சிவ மாகும் 85

பேரியநாயகியம்மை பதிகம்.

விரிவுறு முருவ நாமம தகற்றின் விட
 யங்கள்விளங்குற விதனா, மருவுறுபொறி

போம பொறியறக் கரண மாய்ந்துறுங் கர
ணமாய தவிஞற, புருடன்முன் னேழுஞ்
சுத்தமோ ரைநதும் போமிதாற் சசசிதா நந்
தங், கிரியையற நிலங்கு மென்றனள் விரு
தத கிரியமா பெரிய நாயகியே 86

உளப்படு முருவநாமம தகற்றி னுள்ள
சற் சிற்சுகந தோனறும், வளப்படு மிதஞ்
லுலகுகண னாடி வருநிழ லாநிழன் மறிந
தால், விளககுறு ஞான வெளியதா மிதனி
ன விளையுமின பெனவெனக் கிசைததாள்,
கிளககுறு தவததோர தரிததுரை விரிதத
கிரியமர் பெரியநா யகியே. 87

அறிபொரு ளறிவோ னறிவினைக் கொ
டுப்போ னுனமுப்பொருளு மோ விடயம்,
பொறியுறப பிடிததா லுளவீதை விடுத்தோ
ர் பொருளோநா மிதன்முன ரிடையே, பிறிவ
றததோன்றுஞ் சொருபமிந நிலையிற் பேசு
முப் பொருளகளு மிலவாங், கிறியற வறிதி
யென்றனள் விருதத கிரியமர் பெரிய நாய
கியே 88

ஒதுறு நாம மகற்றிடிற் றேன்று முள்
 ளசற் சிற்சுக மிதுவே, தீதறு சீவ சாட்சி
 யிங் கிதனைத் தெரிந்திடுஞ் சீவனு மிதுவா,
 யேதமொன றிலலாப் பிரமமா மெனறெ
 னிருளற வருள்புரிந் தளித்தாள, கேதமி
 றவத்தோர் சூழ்தரும விருத்த கிரிய மா பெ
 ரிய ளாயகியே 89

உபதேச சித்தாந்தக் கூட்டளை

ஆதமாக்களை முததியிலே விடவே
 ண்டி வாக்குமனாதீத கோரமாகிய
 அருட்சுத்திதானேபாசவயிராககியம்,
 சீவகாருண்ணியம், ஈசுவரபகதி, பிரம
 ஞானமென்னும நான்குமே ஒருதிரு
 மேனி யெனக் கொண்டருளிய ஞான
 சாரியர் இனிப்பிறவாத முடிந்தபிறப்
 பில் நித்தியாநித்திய வஸ்துவிவேகம்,
 இகமுத்திரார்த்த பரபோகவிராகம்,
 சமாதிசுட்கம், முழுட்சுத்துவ மென்
 னும் சாதனசதுஷ்டய சம்பத்தியே

ஒர்வடி வெனககொண்ட சமசீடனுக்கு
அனுககிரகம பண்ணுமுறைமை:—

உலகத்தின கண்ணே வயித்திய
ராயினோ ஒருவனது விபாதியை நிசச
யமபண்ணி இதனை தினத்தினமேல
ஒளடதங் கொடுக்க வேண்டுமென்று
நியமிருப்பினும், ஒரோ அசாததிய
விபாதியை யுடையவனுக்குக் கண்ட
வககணமே கனமாகிய பூபதிமுதலிய
ஒளடதங்களைக் கொடுத்தது உடனே
நிருபபவேண்டும்; அதுபோலச் சாத
னங்களை யுடைய அதிதீவரதர பக்குவ
னுக்கும் ஒராண்டாகிலுஞ் சோதித்து
அனுககிரகம பண்ணவேண்டு மென்
றாலும் ஒரோர் அதிதீவரதர பக்குவ
னுக்கு அநதக்கணமே இந்த உபதேச
சித்தாந்தத்தை அனுககிரகம்பண்ணிப்
பவரோகத்தை யுடனே நிவிர்த்தி பண்
ண வேண்டும்.

இந்த உபதேச சித்தாந்த மார்க்கத்திலொழிந்து, மறறைய மார்க்கத்தினாலே பவரோக நீங்காதோ வெனின்?

பாதாதிகேச பரியந்தம் அக்கினி பற்றிக கொண்டவனுக்கு விழுந்த துறையிலே அவனை விழுங்கி மேலிடப்பட மடுவிலே யன்றிக் கொஞ்சஜலத்தில் பிரவேசிக்கில் உடனே அஃதவிர தொழியாது; அதுபோல அதிதீவர தரபகருவனுக் குடனே அவனையும் விழுங்கிமேலிடப்பட்ட அகண்டாகார ஞானம இம்மார்க்கத்திலேபிரவேசித்த அககணமே யுண்டாம். அஃதெப்படியென்னில்? சற்குருசநிதியிலேசற்சீட ஞானவன் தேனிரம்பிய மலரைத்தேடும் அனிகள் போல்பூதலமெங்குநதேடி வெப்பநதீராமல் வந்தடைந்து கண்ட

அக்கணமே உள்ள மகிழ்ச்சியையடை
 நது தாரகமாகிய சிவமே யெனக்கண்டு
 அவருடைய அருள்சரககும்படி பண்
 னிகமொண்டு சுவாமி! நானா? இநதநா
 னாவாகிய வுலகமயாது? இஃதாரை
 யுடையது? எனக்குச் சன்ன மரணம
 வந்தவாறேது? இஃதெதனாலேநீங்கும?
 இவற்றை யனுககிரகஞ் செய்யவேண்
 டும். இவற்றுள், பிரதமத்தில அடியேன்
 நானொன்று விண்ணப்பஞ் செய்தபடி
 க்கு என்னையறிவித்தால மறறை நான்
 கும அடியேனே விண்ணப்பஞ் செய்
 வேனென்றுசறசீடன நானொன்றுகே
 ட்கு, ஆசாரிய ரனுககிரகம் பண்ணு
 கின்றா:—

நல்லது உன்னைக் கரதலாமலகம்
 போலக காட்டுகிறோம்; நீ நன்றாகப்
 பார்க்ககடவாயென்று திருவடியைச்

சூட்டி அஸ்தமஸ்தக சைபோகம் பண்ணிக் கிருபாதிருஷ்டியினாலே நோக்கி இங்கே யுண்டாய் விளங்குவதெல்லாம் நீயே யென்றா.

சுவாமி ! இங்கே யுண்டாய் விளங்குவ தெல்லாம் நானெப்படியாவேன்?

ஆனால் உனக்கிங்கே என்னபிரகாசிபா நிறகின்றது?

சுவாமி! நாமரூபமயமாகிய உலகமே தோன்றுகிறது.

ஆனால் வுலக மெவ்விடத்தினின்றும் தோன்றுகின்றது?

சுவாமி! என்னுடைய நினைவிலே நின்றும் தோன்றுகிறது.

ஆனால் நினைவு வேறு உலகம் வேறே?

சுவாமி! உலக மெதிரிட்டுக் காண்
கையினாலே வேறுதானே.

ஆனால், உலகமாகிய நாமருபத்தை
நீக்கி நினைவைப்பாரா,

சுவாமி! அப்படிப் பார்க்கு மிடத்
தில நினைவைக காணேன்.

ஆனால், நினைவை மோகி நாம
ருபத்தைப்பாரா

சுவாமி! அப்படிப் பார்க்கு மிடத்
தும் நாமருபத்தைக காணேன்.

ஆனால், நாமருபமபமாகிய உலக
மேது?

சுவாமி! என்னுடைய நினைவுதா
னே.

ஆனால், அந்நினைவு எங்கேநின்று
தோன்றுகின்றது.

சுவாமி! என்னிடத்திலே நின்று
தோனறுகின்றது.

ஆனால், நினைவுவேறு நீவேறே?

சுவாமி! என்னினைவாகையினாலே
வேறின்றி நானாளுனே.

ஆனால், நினைவைநீக்கி யுன்னைப
பார்.

சுவாமி! யான் பிரகாசியா நிற்கின்
றேன்.

ஆனால், நினைவு நீ யெப்படியா
வாய்?

சுவாமி ! நினைவு என்னைவிட
வேறுதானே.

ஆனால், உன்னைப் பிரித்து நினை
வைப பாரா.

சுவாமி ! அப்படிப் பார்க்குமிடத்
தில் நினைவைக்காணேன்.

ஆனால், நினைவு யாது?

சுவாமி! நினைவானது நானு மல்ல
என்னைவிட வேறுமல்ல.

ஆனால், அஃதெப்படி?

சுவாமி! தங்கத்தி னிடத்திலே
பணிதியானது தங்கமுமல்லாமல் தங்க
த்தைவிட வேறுமல்லாமல் கற்பிக்கப்
பட்டதுபோல நினைவு மென்னிடத்
திலே கற்பிதம்.

ஆனால், இந்த நினைவு வேறே சத்
தையோ?

சுவாமி! அதற்கு வேறே சத்தை
யில்லை; என்னுடைய சத் தை யே
தோன்றி விளங்கா நிற்கின்றது.

ஆனால், இங்கே தோன்றுவதெல்
லாம யாது?

சுவாமி! இங்கே தோன்றிவிளங்
குவதெல்லாம் நானே.

ஆனால், நாமுன்னம் எல்லாம்
நீயேயென்று சொன்னோமே; அதற்
குனக்கு ஐயந்தோன நிறநே; இப்
போது எல்லாம் நானேயென்று நீ
சொன்னது திரிவே நன்றாய்ப்பாரா.

சுவாமி! முதற்றிரிவினாலே எல்
லாம் நானெப்படி யாவனென்று கேட
டேன்; சுவாமி கடாக்கூத்தினாலே
திரிவு பண்ணிக கொண்டிருந்த அந்
னான விருள் போய்த் துணிவாகத்
தானே எல்லாம் நானேயெனக் கண்
டேன்.

ஆனால், உன்னைக் கண்ட விடத்
தில் அனுபவ மெப்படி யிருந்தது?

சுவாமி! அகண்டாகார மயமாய்
கட்டிற்றந்த சுகாதீதமாய்ப் பழுதையி

னிதத்திற் பாம்பொருகாலு மிலலா
ததுபோல், உலக முயிரி பரமென்பது
ஒருகாலு மிலலாததாய்ப் பிரகாசியா
நிறகினறது.

ஆனால், இதுவே தற்சொருப
முததி. இதிற கலககமில்லாமல தேக
பதனபரியந்தம நிறபாயாக. இஃதன்றி
அந்த முததி நீயானதுக்குக் குறிவே
றலல; பற்றை நான்கும நீ உன னனு
பவப படிக்குச சொல.

சுவாமி! நானாவிதமாகிய பிரபஞ்
சம் என்னிடத்திலே ஆரோபிதம்;
அது சங்கற்பத்தையுடையது; அந்தச்
சங்கற்பத்தையுடையஆரோபிதமாகிய
பிரபஞ்சம அதிட்டானமாகிய என்னை
விட வேறலலவென்று காணாத திரிவி
னாலே எனக்குச சனன மரணமாம்.
எல்லாம் நானே யென்றறிவில் சனன

மரணமில்லை; இப்படி மற்றை நான்
சும சுவாமி கடாசுத்ததினாலே எனக்
கனுபவ மாயின.

நல்லது, நம்முடைய அனுபவமு
மிதுவே; சுருதியினுடைய முடிவிலே
சொல்லுவது மிதுவே; உன்னுடைய
வனுபவமு மிப்படியேயாகில் இதுவே
உபதேசசித்தாந்த மென்று இதிற்கலக்க
மில்லாமல் வாழ்வாயாக வென்று ஆசீர்
வாதஞ்செய்தார்.

விவேக சூடாமணி.

கீவருக் கிவரு மாந்தர் சென்மமே யரி
தா மததின், மேவுதற் கரிதா மாண்மை
மேவினு மறையோன் றன்மை, யாவதற்
கரிதா மத்தை யடைகினும் வேதந்தானே,
யோவலற் றோது மார்க்க மொன்றுவ தரிய
தாகும்.

அததினும விதது வாளு யமைவதிரு
கரிதா மத்தின, வித்தா வான்மா னுனம
விவேகமெத தரிதே யதந்ந, சுததமா
ஞானமற்றே சொருபமாய நிறகு முததி,
புத்திசே ரனநத சனமப புண்ணிய மனறி
யெய்தா. 2

பேசிய வடைவா யாவும் பெற்றிட
வொணுத தேனு, மீசனவ வருளி னாலே
யிசைவதா யருமை யான, மாசிலா மதுடத
தனமை மனனிய முழுட்குத தன்மை, தே
சிக ராசன சேவைத திறமையிம மூன்றும
போதும. 3

எததிற வேது வாலோ வெய்தியு மது
டத் தேக, மத்திலு மா ணூர்த்த மறிவதற்
கேதுவாக,வொததவாண் மையை யடைநது
முண்மையா முத்திசேர, வெத்தனஞ செய்
யாமுட னென்றுமான மாவைக கொன
ரேன். 4

அருமையா மதுடத் தேக மடைநததி
வாண்மை தன்னை, மருவியும் யாவன் றுன்

சோ மாசிலாப் பயனை வேண்டித், தாணி
யின முயனறிடாமற றவிருவ னவனை
யன்றி, யொருவனு மூடனுண்டோ வுள்ள
வா ரோருங் காலை. 5

ஓதிய பலவா நூலை யொழுங்குறப் படி
தது மெனன, தீதிலாத தேவா தமமைத
தினமுமாச சித்து மெனன, நீதியாக கன்ம
மியாவு நிததமுஞ் செயது மெனன, கோ
திலாத தேவா தமமைக குறித்துபா சித்து
மெனன 6

ஈதலா லினன மிவங் கெனத்தனை யிய
ற்றி யென்ன, வாதியாம பாசீ வைக்கிய
மறிநதிடு மறிவா லன்றி, யோதொனாக கற்ப
கோடி யுறறகா லத்தி னாலுங், கோதிலா
முததி சித்தி கூடுவ தெனறு மிலலை 7

ஆகையால் வித்து வானு னமலமா
முத்தி சேர, வாகிய சுகவி ரூப்பம் வரையற
விடுதது மேலோ, னாகின நல்லா சாளை
யுடைந்தவ னுபதே சித்த, வேகமாம் பொ
ருளிற் சித்த மிருத்தியே முயல வேண்டும்,

அனிசமிப பவமாம பவவ மழிநதிந
தனனேத தானே, இனியயோ கததினாலே
யெய்திய சொருப ஞான, மெலுமகா
நாவாய கொண்டே யிப்பவ வாரி நினறுங்,
கண்பரப பிரம மாகுங் கரையினமே லேற்ற
வேணடும் 9

கீதிலா வதிகா ரிககுத திரவிசா ரததி
னாலே, கோதிலா ஞான சிததி கூடங்கு
செவவி தாக, வேதமி நேசங் கால மீசனல
வருளே யாதி, யோதிய ஞானஞ் சேர வுறு
துணைக காரணம் தான 10

ஆதலா லான்ம ரூப மறியவிச் சிதத
நீரன, காதலீர் பிரம விததாயக கருணைவா
ரிதியா மாசான, பாதமே யனுச ரிததுப பர
மமா மான்மாத் தனனின், கோதிலா நலவி
சாரங் குறைவறச் செயய வேணடும் 11

மேதையின் மிக்கோ னாகி மிகுநதுள
சாரா சாரம, யாதுமே கூட்டத தள்ள வியல்
புறுஞ் சதுரனாகி, யேதமி னூலுரைத்த விலக்

கண மிடாவும் பெற்றோ, னாதியா மான்ம
விததைக கதிகாரி யாவ னன்றே 12

உததம விவேகி யாகி யுள்ளுற விரகத
னாகி, நிததமுஞ் சாந்தி டாதி ன்னமலககுண
நிறைந்த, வுததம முமுட்சு வுககே யுண
மையாம வததுத தனனின், யுததம விசா
ரஞ் செயய யோககியத தன்மை யுணடால்

சுததவே தாந்த நூலுஞ் சூகருமக் குர
வன் சொல்லுஞ், சததிய மெனபதாகச சார்ந்
திடு நிசசயததை, வத்துவின சாட்சாத கா
ரம வருவதற்கேதுவான, வுததமச சிரததை
பெனறே யுரைப்பருண் மையை யுணாந
தோர் 14

முத்தியி னேதுவாக மொழியுபா
ளுக்குட், பத்தியே மிகவு மேலாய்ப் பகரலா
மஃதே தெனனி, னிததமுஞ் சொசசொ
ரூப நிகழ்த்திய வனுசந தானம், பத்திதா
னாகு மென்றே பகருவா பரமு ணர்ந்தோர்.

ஒதுசா தனசம பததி யுள்ளவா றுறற
தீரன, தீதிலா வான்ம ரூபந திகழ்வே
யுணரவேண்டி, யாதுமே யுணரநது தனனை
யெய்தினோர் பவபந தததைக, கோதறத
தோபபோ னுன குருவிடைச செல்ல வேண்
டும.

16

கருதியேமுதனமானததாற்சொல்லிய
தனுடா னிததுப,பரவிய பாவமற்றுபபற்
றெலா மறரோ னாகிப, பிரமவித தாகி யந்
தப பிரமமே சாரநது காட்டம், மருவிடா
வனனி போல மாசறச சாரந னாகி

17

காரண மியாது மின்றிக கருணைவா
ரிதியே யாகிப், பாரினிற றனைபபறறிப்
பணிந்தசா துகக ளுககுப், பூரணப் பநதுவா
கிப் பொருந்தியவாசான றன்னைச, சேரலுற்
றன்பி னோடே சீடன்சே விககவேண்டும.

பத்தியால் வணங்கிச செய்த பலவிதச
சேவை யாலே, மெத்தவுந் தன்னி டததின்
மெய்யருண் மேவா ின்ற, யுததமக குருவை

நோக்கி யுணர்வேண் டியதை யெல்லாம்,
புத்திமா னுன சீடன போற்றியே வினவ
வேண்டுமெ 19

படாந்தரீ வினையே யாகும பவனா
லுலாசதப படகுக, கடந்திடாப பவமே
யாகுங் கானவன னியினுல வெம்பித, தொ
டாந்தரீ தியினு னீயே துணையென நம்பு
மெனனை, முடிந்திடா மரண மாதி முடி
வுறச செயது காப்பாய 20

பிரமவின பாது பூதி பெற்றதாற சீத
மாகி, நிருமலமாகித் தூயதாய நின்முகக
தலச நினறு, வருவதாயச சுகமே செய்யும
வாக்கியச சுதையி னாலே, விரிபவக கானத
தீயால் வெதுமபிய வெனைந னைப்பாய 21

இப்பவச சிந்து தனனை யெவ்வித
மியான கடப்பே, னெப்படி யிருகு பாய
மேதுதான் கதியெ னககா, மிப்படி யென்
றிவற்றை யெவளவு முணாகி லேனியா,
னப்பனே யருளா வந்த வரதைதீர்த்
தென்னை யாள்வாய 22

விததுவா னுன மைநதா வெருளுநே
லீனியு னகஞ்ச, சுததமாயக கேடே யில
லேசு சுழல பவக கடல கடகக, விததம
வுபாய முணடிவ கூணமி லெதிகளமுனன,
மெத்தினு லீவைக டநதா ரினுனக கதை
யிசைப்பாம 23

விததரப் பவப யததை விரைவிலே
நாசரு செயய, சுததிசே ரோரு பாயஞ சக
த்தினின் மேலா யுண்டு, புத்திர வதன
னீயும புகலபவக கடல கடநது, நிததமும
பரமானநத நிலைமையை நணணி நிற்பாய.

சுததவே தாநத நூலிற் சொல்விய
பொருள் கடமமி, னுததம விசாரத தாலே
யுதித்திடு முணமைஞானம, புத்திர வவற்றி
னாலே பொருநதிய பவதுன பங்க, ளிததனை
யேனு மினறி யிறநதிடு மிவகுத்தானே. 25

மன்னிய சிரததை பகதி மாசிலாத்
தியானம யோகம, பன்னிய முழுட்கு வுக்
குப் பரமமாமுததி சேரத, துன்னியவேது

வென்றே துகளிலா வேதந்தானே, பன்
னுவதாலி வறறைப் பற்றினோ பந்தம்
பற்றா 26

உன்னிய சிரத்தை யாதி யுத்தம சாத
னத்தை, மன்னியே நிலைமை யாக மாசுறச
சாதிப் போககே, வின்னவென றுணர
வொண்ணு வியல்புறு மவிததை செயத,
பின்னமாந தேக பந்தம் பெயர்ந்திடும்பின்
னுங் கேளாய. 27

ஊனமில் பரமான் மாவா முன்றனக்
கஞ்ஞா னத்தா, லீனமா யனன்ம பந்த
மிசைந்ததா ல்சசம சார, மாணதில் வான்மா
னன்ம வருவிலே கதது திதத, ஞானமாங்
கனவி மூலாஞ் ஞானகா ரியமெ ரிககும். 28

ஏதுதான் பந்தமாகு மெவ்வித மீது
வந்த, தேதுதா னிருப்பி தற்கா மெவ்வித
மீதி நகரு, மேதுதா னுனமா வாகு மேத
னுன மாவு மாகு, மேதுதா னன்மா னன்ம
வியல்புணா விவேகஞ் சொலவாய 29

நதுகேட் டாசான் சொலவா னிவ்வ
வித் தையினால் வந்த, வேதமாம பந்தம்
விடடிங் கேகசிற பிரமமாகச, சாதுவே
யிருப்பவிச்சை சாரலாற ^{நீ}தன்னி யனவீ,
நீதொழி லியாவுரு செயதோ னின்குலந்
தூய்தே நினனால.

30

தநதைகொள் ருணததைத் தீர்த்துத்
தளாவறச செயவ தற்கு, வந்ததன் மைந்த
ராதி வையகந தன்னி லுண்டு, சிந்தைசோ
பந்தந தன்னைச் சீக்கிரஞ் சிதைப்ப தற்குப்,
பந்துவாயத் தன்னை மன்றிப் பாரினி லாரு
மில்லை

31

சென்னிசோ பார மாதி செய்ததுன்
பம விடுகக, வன்னிய ருலகி லுண்டிங் கடை
ந்ததன பசியே யாதி, தன்னினால் வந்த
துன்பந சுவீர்த்திடத் தன்னை யல்லா, லன்
னிய ரில்லைப் பந்த மகற்றலு மிந்தவாறே 32

பரலிய மருந்தை யுண்டு பததியஞ்
செயவோ னுககே, யர்யனே பிணிக ணீங்கு

மன்றிமற்றாருஞ் செயத, கருமம்யா தொன்
 றினாலுங் கருதிய பிணிக ணீங்கா, வரவிய
 பந்தநீக்க முரைத்தவிந நீதி போலாம 33

ஞானநல் விழியாற் றனனா னற்பொரு
 ளுணர வேண்டு, மேனையோரா ஞானியைக்
 கொண் டிப்பொரு ளுணர வொண்ணு, தீன
 மிற் றனது கணனா விநதுவை யுணரவ
 தன்றி, யேனையா தொன்றி னாலு மிநது
 வை யுணர லாமோ. 34

ஒங்கிய பரசீ வைக்கிய முணர்ந்திடு
 முணர்வா லன்றிச, சாங்கிய மதத்தினாலுஞ்
 சாராந்நிடு மியோகத்தாலும், வீங்கிய கன
 மததாலும் வேறுபா சனையி னாலு, மோங்
 கிய முததிப்பேறறை யொன்றவ தென்று
 மிலலை 35

ஆதலா மனமயக்க மடைவதற் கேது
 வான, காதல்செய சப்தசாலக் கானகந தன
 னை விட்டித, தீதிலாப் பிரமவிததாந தேசி

கன் றனபால் சென்றிங், கேதமில் ப்ரமக்
தனனை யிலங்கவே யுணரவேணடும 37

பரவுமஞ ஞானமாகும பாமபிஞ்ற கடி
ககப் படடோக, கருமையாம ப்ரமஞான
மாகிய மருநதை யன்றி, மருவிய மறைக
ளாலென மறறுள நூலக ளாலென, பாலிய
மருநதினாலென் பகருமந திரங்களாலென

நீரிசிய நாசநதனைத திரமுறச் செய
திடாமற, பிரமமா மானமருபம பிறங்கவே
யுணரத்திடாமற, பரமமே நானென்றோ தும்
பகரணமாத திரமேயான, யுரையிஞ்ற பிரம
மாக வொன்றிடு முததியுண்டோ 38

வூதலால் விவேகியாடோ டனைத் துபா
யத்தினாலுந, தீ திலாத தற்கொருபந் தெரிந்
துபந் தமவிடுகக, நீதியாயத் தாங்கடாமே
நித்தமு முயலவேணடும, மோதுரோ காதி
நீக்க முயன்றிடு நீதியேபோல 39

புரிநதவிவ் வினவலுககுப் பொருநதிய
வுததரததைப், புரிநதுநாமின னுககுப்பகரு

வம பவபந்தததால், வருந்திய நீயிவற்றை
மனத்தினே காக்கிரத்தோ, டிருந்துகே
ளிவற்றறபந்த மீதுதானுடனே நீங்கும் 40

புத்திமா னுனமைந்தா பூரணமுத்தி
சேர, நித்தமில் லாததான நிகிலமாம பொ
ருளக ணினறு, மெத்ததும் விரதி தன்னை
மேவுதன முன்ன ரேது, சித்தமரா சாந்தி
தாந்தி திதிட்சையும பின்னரேது 41

பினபுதன் கன்மரியாவம பேணியே
துறப்பதேது, பினபுவே தாந்த வர்த்தம
பிறங்கவே கேட்டலேது, பினபுதான
கேட்ட வாததம பிரிததுணா மன்னமேது,
பின்பிடை விடாம ஸெனழம பேணிய
தியானமேது 42

சுதயநிர் விகற்ப மச்ச மாதியா லமைவ
தான, வததுவின சாட்சாதகார வலியிற்றை
பரமானந்த, முத்தியை யிவ்விடத்தே
முமுட்சதான்பெற்றுநிற்ப, னுத்தமமுத்தி
சேரு மொழுங்கிதே யுணமை யீதே 43

விரிவுறு மானமா னுனம விவேக
மியா துறுதியாக, வரியனே யின்று நினனா
லறிந்திடத் தகக தததை, யுரைசெயக
கேட்டு நன்றா யுளத்தினுட டரிய வறற்ற,
புரையனா மாவை முனனம புகலுவாம
பொருந்திக கேளாய 44

மசசைமே தசுவெலும்பு மாமிச முதி
ரஞ் சாம, மிசசைசெய சுக்கிலமமிவவேழுதா
துகக ஞறறிவ, வுச்சமாஞ் சிரசு பாத முரு
கை முதுகு மாபென், நிசசட வங்கோபா
ங்க மியாவையு மிசைந்த தாகி 45

இயானென தென்னவெங்கு மியாவரு
மறிவதாகி, யீனமா மோகமெல்லா மிருப
பதற கிடமேயான, ஆனமா மிவவுடம்பே
யொன்றிய தூலதேக, மானதென றுரைப்பா
மைந்தா வகிலமு மறிந்த மேலோர. 46

சுத்திய வான மாதிச சூகசும்ப் பஞ்ச
பூதம், புத்திர வொன்றி லொன்று புகுந்து
பஞ் சீகரித்து, மெத்தவுந் தூலமாகி மேவிய

தூல வாகைகை, கொத்தகா ரணமதாக
வொனநிதி மறறுங் கேளாய 47

மருவிய பஞ்சபூத பாதவிசை யைநது
மெய்குடி, புரியுசெய சத்தமாதிப புலனக
ளாய்ச் சிவருசுருசு, கருதிய சுகமளிககக கா
ரணம் போடில் பதானையம், பாவிய வவைக
டமமைப பற்றினோ கெடுவதைசகேள 48

பேசிய புலனக டமமித பேதையா
மெத்தமுர்க்க, ராசையாம பாசுத தாலே யழு
நதீவ கட்டுண டாரோ, தூசுறு தங்கள்
கனமத தூதறு விழுககப பட்டு, வீசவே
கீழு மேலும வெறிதவ ரலைநது சோலா

உலவுபாம் பானை வீட்டி லூருமீன்
வண்டிவ் வைநது, மொலிமுதற் புலனென்
றெனறி லுவநததா லிறககு மாகிற், புல
னிலை யைநதி னுமமால பொருநதிய புரு
டன் சேரும், பலவிதத துன்பந தன்னைப
பகாநதிட முடியு மோசொல். 50

தவ்விய புலன னைததுந தன்னுடைத
துகளி னாலே, வெவவிய கருநா கத்தின்
விடத்தினுங் கொடிதேயாகுங், கவ்விய வவ
விடநதான கடிததலுற றவனைக்கொல்லும,
தவ்விய புலனினைநதோன தன்னையுங் கொ
ல்லுமனரே

51

பரவிய புலன்க டம்மை பற்றிய வா
சை யாகு, முரவிய மாபா சதூத யுள்ளவா
ரமுததவனரு, னருமையாமுத்திபபேறறை
யடைநதிடச சதூரன மறரேன், கருதிய
வாறு நூல்கள கறகினுஞ் சதூர னன்னரல்

நீடமிலா விரதி யோடே தீர்க்கமாம
பவமா கினற, கடலுடைக கரையி லேறக
காதலசெய முழுடசுத தனனை, யடருமா
னக்க ரந்தா னவலுடைக கண்டத தீழ்த்திக,
கடலுடை மத்தியத்திற் கடிதியின மூழ்க
வைக்கும்

53

ஆதலால் விடய வாசை யாகிய நக்க
ததை, யாசொரு முழுடசு வாணு

னிலங்கிய விவேக மாகுங், கோதிலா வசியி
னாவே கொய்வனன்னவனே யாதும், வாதக
மிலாம லிந்த வாரிதி கடக்க வல்லோன.

சுததமாம் புத்தி யினறிச சூழ்புல னெ
றியிற் சென்றோன, மெத்தவுந் துனபந்துரு
சன மேவுவன மேலு மேலு, முததம புத்தி
யோடே யுயாந்தவ னுசான சொல்லி, வை
ததநன னெறி நடந்தோன்வரமான பயனே
சார்வன் 55

நிச்சய மீதே மைந்தா நின்கருநன் முத
திசேர, விசசையே யிருக்கு மாகி லிப்புல
னனைத்தையுந், துச்சமாம் விடத்தைப் போ
லத் தூரவே போகத் தள்ளி, யுச்சமா நற்கு
ணத்தை யொழிவுற வுவாது சார்வாய 56

நித்தமு மருட்க ளிப்பு நேர்நடை பொ
றுமை மற்றுஞ், சுததமாம் சாந்தி தாந்தி
சூக்கநூ லுரைத்த மற்ற, வுத்தம குணம
னைத்து மோங்கிய சுதையைப் போலப், புத்
திர வன்பி னோடே புந்தியிற் பொருந்து
வாயே. 57

சாதுவே சந்ததம்நீ சகலகா ரியமும
வீட்டே, யாதியில் லாவலிததை யாககிய
பநதந தன்னின், கோதிலா முததி தன
னைக குறைவறத தேடு வாயில், வேதமாந
தேகந தன்னை யெவளவு நமபி டாதே 58

தேகமே யாதியான திரளிலே தியங்
கா நின்ற, மோகமே பெரிய காலன் முமு
ட்சுவாம புருடனுககுச, சோகமா ரமமோ
கத்தைச சுததமாய வென்ற வனரா, நேக
மா முததிப பேற்றை யெய்திடச சுதூர
னானே 59

மோகமியா தினைமுன் னுள்ள முனி
வாகள் வென்று நனரா, யேகபூ ரணவான்
மாவின்னேத்தியபதமடைநதார், தேகதாரஞ்சு
சாதித் திரளிலே யிசைநத வநத, மோக
மா காலன் றன்னை முமுதுமவென றப்
பதஞ்சோ 60

மேத்திய தொக்கு மேதை மேதசு
மச்சை யத்தி, சுத்திய நரம்பி சததஞ் சுழல்

மல மூத்திரங்க, ளிததனை வகைநிரம்பி
யிருககு ரித தூலதேக, மிததினும வையகத
தி லிசுந்நதிடும பொருளவே றுண்டோ 61

வன்னமாச சிம மாதி வகுப்பிதன னி
யமமாகும, முன்னுமா னுவமான முதலிதன
விசேட மாரு, மினனலசெய பிணிகளெல
லா மிருப்பிட மிந்த தூலந, துன்னியசூகக
தேகத தொடர்பினை யினியிசைப்பாம, 62

சீரவணந தொக்குச சட்சுச சிங்ஙுவை
நாசியைதூம, பொருளகளை யறிவதாலே
போதவிந திரிய மாகும, பரவிய வாகுப்
பாணி பாதபா யுருவுபததம, கருமமே செய
வதாலே கருமவிந திரிய மாகும 63

துன்னுமுட் கரண மொனறே தோன
றிய விருத்தி யாலே, மன்னியமனது புதகி
மறரகங் காசுதித, மென்னவே நானக தாக
விசைநததா மெவ்விடததும், பன்னிய வி
தன்விருத்திப் பகுப்பினைப் பகரககளாய்

விரிவுறு சங்கற் பாதி விருத்தியான்
மனமி தாகும, பொருளுணர் றிசுச யத்தாத்

புகன்றபுத தியுமி தாகும, பரவிய வபிமானத்
தாற பகரகங் கரமு மீதாம, பொருளனு சந
தானததாற புகன்றசித தமுமிதாமே 65

விரிவுறும் பிராண னென்றே விருத
தியின் பேதத தாலே, பரவிய பிராணு பா
னன பகாவியா னன்னு தானன், னுரவிய
சுடான னைநதா முதகசொன நுதிதானே,
பரவிய விருத்தி யாலே பலவித மாவதே
பேரல 66

சீரவண மாதி யைநதுஞ் செறிந்தவாக
காதி யைநதும், மருபிரா னுநி யைநது மரு
வுமவா னுதியைநது, மிருதய மாதினுஞ்
மெய்திய வவிததை காமம, பரவுகனமம
மிவ்வெட்டும் பகாபுரி யட்ட கங்காண. 67

ஒதிய கரணநதானே யுள்ளகன மங்க
ளெல்லா, நீதிபா யான்மா முனபாய நிதத
முஞ் செயவதாலே,சாதுவே சகலத்துக்குஞ்
சாட்சியா மான்மா வெந்தப், போதுமே யச
நுகமாகும பொருநகிடா தொருவிகாரம.

ஆதலா லின்ப துன்ப மகங்கரத் தாம
மேயாளு, சாதுவே யகண்டா னந்த சாகர
வானமா வுககீ, தேதுமே யில்ல யென்று
மெய்திய விடய மெல்லா,மோதுமான மாப்
பொருட்டா லொன்றிடம் பிரியமாக 69

ஒதிய விடயந் தானே யுள்ளவா பிரிய
மாகா, தேதமி லான்மாததானே யெவாகரு
நற பிரிய மாகு, மாதலா லானமா வென்று
மகண்டவா னந்த மேயாந, தூயதா மானமா
வுகருத துன்பமோரா காலு மிலலை. 70

புரிவுசெய சுழுத்தியின்கண் புலனிலா
வான்மானந்தந், திரமதா யாவராலுந தின
மனு பவிக்க லாகுளு, சுருதிதான் பிரத்யட்
சந்தான் சொல்லிய வைதிகந்தான், பரவிய
வனுமா னந்தான்பகாந்ததிற்பிரமாணங்கள்.

அரியனே கார ணுக்கை யடைவினிய
றையக் கேளா, யிருளவவி யத்த மாயை யே
தமா மவித்தைப் பேராயத், திரிகுண வடிவ
மாகித திருசியங் கட்டு மேலாய்ப், பரவியே
யனாதி யாமோர் பரசிவ சத்தி யுண்டால். 72

தரணியி லந்தச சததி தன்னுடைக
காரியங்கொண, டருமையாம் புதழிமான்ச
ளாகினே ரனுமானிகு, முருவமாய்ச் சகம
னைத்து மொழுங் குறப் படைப்பதாகி,
யொருவித மீதா மெனன வுரைத்திட வொ
ணாத தாகும 73

ஈதுசத் தானதல்ல வீதுதா னசத்து
மல்ல, வீதுமற் றுபய மல்ல வீதுதான
பினன மல்ல, வீதுமற் றபினன மல்ல வீது
தா னுபய மல்ல, வீதுசா வயவமல்ல வீது
நிர வயவமல்ல 74

ஈதுமற் றுபயமல்ல விதுவிசித்திர
மேயாகி, யாதிதென் றுணரவொணனாவரி
ர்வச நீயமாகுந, தீதிலாப் பரசீ வைக்கியத்
தெரிவுதா னிதையழிக்குஞ், சாதுவே பழு
தை ஞானஞ் சர்ப்பமா வழிப்பதே போல.

சகலரு மறிவதான தன்னுடைக் காரி
யத்தால், மிகவுமெங் கும்பிரசித்த மேவிய
முக்கு ணந்தான், புகல்பான சத்திக்குண்டு

புகன்றவிம முகருணத்தி, லகலிரா சதருண
த்தா லாகுமவிட சேப சததி. 76

கிரியையே வடிவ மாகிக ிட்டும்பிர
விருத்தி யெல்லாந், தருவதற் கேதுவாகத்
தங்குமவிட சேப சததி, பரவிய காமமாதிப்
பலதூய ராதியான, விருதய விகாரமெவ
லா மீதினா விசையு மென்றும் 77

உரவியகாமங் கோப முலோபடம பம்
மகந்தை, மருளுறு மருயை யீர்வைஷ் மச
சர முதலவி காரந், தரணியி லிராச தத்தின
றாமமா மிகருணந்தான, புருடரிற்பிரவிருத்
தி செயயும புரையினாற பந்த வேது 78

இருளுறு தமருணத்தா லீன்றதா வர
ணசததி, பரமமாம வந்துவித்தாற் பார்க்க
லாம வேறேபாகப, பி ரி ஷ று விட்சேபத்
தைப பெற்றவே துவினாலீதே, புருடரின
பவத்தி னுககுப பூருவ காரணங்காண, 79

பேரிதுபண் டிதனானும் பிரக்ஞ
யுள் ளவனானும், மருமையாஞ் சூக்குமாரத்த

மறவறிந் தவனாளுஞ், சருவவல ஸவனா
னாளுஞ் சாற்றமா வரணசத்தி, யிருவர்
னா முடப்படடோ னியலப்கை யியம்பந
கேளாய 80

அருமையாங்குரவனமேலா ரான்மரு
பததையுன்பா, லுமதாய் வெருவித்ததா
லுணர்தகினு முணரானனனோன, பிரமை
யா லாமோப்தத பேதமாம பொருளோததா
னே, திரமெனு நனற்தெனனுந் தியங்கி
யே யவலம்பிப்பன 81

ஆதலாற பொலலாங்காக வமைந்ததா
மதகுணத்திற், சாதலா யுமேயாகச சாரந்
தவா வரணசத்தி, சாதுவே யறபராலே சால
வுங் கடக்கவொண்ணு, தீ து டை வலல
பததை யென்னவென றுரைப்பமந்தோ

நதினோ டிசைந்தோனறனை யேது
மே யறியாததனமை, யோதினு முணராத்
தனமை யுணரினு மையஞ்சோகை, பேத
மா யறியுந்தனமை பேசிய விவைக்கார,

வேதவிட் சேப முந்தா னென்றமே யிழுத
தலைக்கும் 83

நித்திரை சோமபலவெணமை ந்கில
முந தவிர தன்மோகம, புத்தியின சாடடி
யாதிப புகலதமோ குணவிகார, மித்திநே
டிசைநதோனியாது மெ வ ள வு முணரா
வண்ணம, நித்தமுந துயிலவோனபோலு
நிண்டதூண போலுநிற்பன 84

சுததுவ குணஞ் சலம்போற் சாலவுரு
சுத்த மேனுஞ், தொத்திய விருகுணத
தைத தொடராததாற பவததுக கேது, ந்த
தமு மான்மாவித்தி னிகழ்வுறப பதிவிமபித
துச, சுத்திய சடமனைததுஞ் சூரியன்போல
விளங்கும். 85

புருடனன் முயற்சியாலே பூ ரு வ ம்
போல மெதத,விருகுண மிருந்திடாம லில
ங்கிய சுதது வத்தின், மருவிய தருமங் கே
ளாய மானமில்லாமை யாதி, வரியம நியம
மாதி வரன்மிகு சிந்ததை பகதி. 86

நீரமுறு முழுட்சுத தனமை தெய்வ
சம் பததிமறறு, புரைபுறு செயலையின
கண்பொருநதிடா மீட்சியாதி, சருவமும்கிர
மான சததுவ குணத்தின் நாமஞ், சருவ
முஞ்சுததமான சததுவ மகிமை கேளாய

சுததசத துவகுணத்தின் குககுமத
தெளிவினாலே, நிததியான மாநு பூதி நகழ்
நதிடும பரமசாநதி, சித்தியாந திருப்தி மே
வுஞ் சோநதிடு மிகக களிப்பு, ந்ததமு மான
நதஞ் செய் நின்மல நிடைட கூடும. 88

இவவித முககுணத்தோ டிசைநத வவ்
வியதத சத்தி, செவவிய வானமாவுக்குச
சோநதகா ரணவுடம்பாம, விவவிதப் பொ
றிமனங்கள விருத்தியில் லாசசுழுத்தி, யெ
வவமா ரிவவுடம்பி னிசைநதுள வவத்தை
யாகும 89

அகிலமாம விதமு மான வறிவிலாச்
சுழுத்தியினைக, ணிகனமனம விததாய நிற்கு
மேதுமே யுணாகி லோமியாஞ், சுகமதா
யுத துயில்கின ரோமென சொல்லிடும பிற

சித்தியாலே, மிருகக வான்மாத தானே
மஞ்சுரிய யிதிவல்லவாகும 90

உடலுயிர பொறிபுலனக ஞ்லேமன
மகங்காராந், யிடாதரு விகாரமியாவு மின
பதுன பாதியுமற, நடாககரு திபூதி யாதி
யாகிய சகயனைதது, மிடரவவி யததமீரு
மிவைவெல்லா மனனமா வாசும 91

மாயை காரியமே யான மகததது வா
தியாயிக, காயமீ ருனயாவுங் கலங்கியபொ
ய்ய யாசுந, ஆயனே சொன்ன தெல்லாந்
தொருத்தனான மாவு மாசும, நீயிதைக கா
னனீரி னீகரென நீனைதி யெனறும் 92

எத்தைநன றுணாநதோன பந்த மிக
ழ்ந்துகே வலனா மென்றும், பததனே யினி
யுனககப பரமான்ம வருவஞ் சொலவாம,
நிததமு நாளுனென்று நிகழ்ந்திடு மனுபூதி
ககிம, மெத்திய பொருளேயாகி மெயமமை
யாய் நிற்கு மான்மா 93

தீரிவித வவததை கட்குந் திருநதிய
சாட்சியாகி, விரிவுறு பஞ்சகோச விலட்சண

மாகியாது, மருவிய மனவீருத்தி மறழ்தின்
பாவ மியாவது, கருதிய வலத்தை முனற்றி
கண்டிடு மஃதே யானமா 94

யாதனைத் தீரோயுங் காணு மியாதினை
யனைத் தீர காணு, யாதுதான புத்தியாதி
யாவுமே சித்தாய- செய்யு, யாதினைப்
புத்தி யாதி யாவுமே சித்தாய- செய்யா.
தோதிய வலதா னேயுன னுடைய வான
மாவா மைந்தா 95

யாதினாற் சகமனைத்து மெங் தமே பர
வலாரு, யாதினை : சகமனைத்துமெவளவும
பரவ மாட்டா, யாதொரு போதாருப் பிழை
நதுவீச சடமனைத்து, நீதியாய் நிகழும்மே
நினனுடை யானமா வென்றும் 96

நீதுட லீந்தியங்க மயங்கிய மனது
புத்தி, யீதுதன் செய்கையினாண னே
விடப் பட்டதேபோத, சாதுவா மைந்தயா
தின் சன்னிதி மாபுதிரத்தா, வீதியாய்
செல்லுமீதே நினனுடை யானமருபம், 97

தோதநிய வகங்கா ராநித ஆலமீமுன
யாவடு, கதநிய புலனைநதுஞ் சுசாநியுங்
கடமேபேரல், கதநிய போதயாவி நிலைமை
யாய் நகழா ல்லற, யவதநிஞ லறியலாரு
மீதுமின னுனைமா வாரும 98

யாதிஞ னுயிரும வாசரு மிடாவுமே
யியங்கு மந்தப, போதமா மந்தாரனமாப்
புரணை புராண மனன் றும, பேதயி லகண
டானந்தன பெருகிய வேகமுபன, சாசுமார
விருததி தோழஞ் சாட்சியாய்ச் சார கது
நிற்பன 99

காதுவே யிததேகதநிற சாரமனக குகை
யின் கண்ணே, யோதுமவ வியாத விண்ணி
லொளிரகதிமி மிந்த வானமா, பேதமாம
பொருகா யெல்லாம பெருகிய தனதே
சாலே, நீதுயாய விளகரும விண்ணி னிகழ்
ந்திடு மிரவி யேபோல் 100

அடாமன வகங்காரங்க ளாககியவிகார
மியாவு, முடலக்பாறி யுயர்கா செயபு

முலைசூழ முணரு மானமா, சுடுபன லயப
பிண டம்பொற சொல்லிய வனைத்திடுஞ்
நெ, சொடரினுய விகார மேவான சொற
பழுநு செய்சே மான 101

புதுவே யிதா வானமா சன்னமா
கானமரிககா, னே நாம வளவுநுனமற
நினைத்திடான் விகாரியா மா, னேதமா மிந
தததேக மிதககிது மிதவானிதகன, பத
மாவகடரிதககித பெருருவா னிரிபபதனை
டோ 102

பததனை பருதியா ரிப பருபயினு
நெல்லாம வேருயச, சுதததத சொருபமா
கிச சுழலவுதுரு சதசதசொயன, ந்ததமும்
வினககிவைதது ந்ருவிசேடமபொருநதுஞ்,
சததியப பரமான மாவே சாககிரா தியிலி
லங்கும 103

நிததமு நானுனைனதே நிலைமையாய
நிகழாநினறு, பததியினை சாடரியாகப பொ
ருநதிய பரமானமாவை சிதததவகாக்கிரத

தைச் செறிநதுநான பிரமமெனேற, புத்தி
யின தெளிவினாலே புலனுற வுணர்தி மை
ந்தா 104

நித்தமு நீனனான்மாவை நீன்னிடைந்
யுணர்த்தி, தத்திய சன்னமாநித தரங்கமா
யப பாரபதிற, உத்தம ராமாருப படை
னைககடா து நனமுயச, தத்தியபபிரமபாந்
சாரபயன் சாரநது பிறபாய 105

உணமார தெளிவினாலே கதையதத
திட்டபபட்ட, வருமையா ஞான மெனன
மசியினுற சிததயும பந்தம, பாவிய வத்திபா
திபபடைகணமற றனிலம வனனி, யுரவிய
கனமகோடியொன்றி லுஞ்சிததயமாட்டா.

கருதியை நம்பினோகருச சொன்ன
தங் கனமநீட்டை, மருவிய மவறறினாலே
மன்னியுஞ் சிததசுத்தி, பரமுச சுத்தியா
லே பரமுணா ஞானமுண்டாம், விரிவுறும்
பவமவறரு ல வேருட னசிகுருமன்றே 107

ஒதிய பாசிக கொத்தை யுதகநின் றொ
துககுங்காலே, சாதுவே புருடனுக்குச் சவில
மே தூயதாய்த் தோன்றித், தீதுறு தாகந
தாபந தீரப்பதாய்ச் சுகமளிகு, மேதுவா
யுதவுமினற வியலபினையிவகு கண்டோம.

இந்தவா பஞ்சகோச மிவற்றினையபவா
தித்தாற, சந்ததா னந்தமாகிச் சாலவு மிலங்
கா நின்ற, பெந்தமில் பரமான் மாவும் பிரத
தியக கான்மாவாக, மைந்தனே தூயதாயத்
தோன்றி மாசுக மளிகு மனநே 109

பூகையால் விவேகியாடோ னடைந்த
தன் பந்த நீக்க, வேகமா யான்மா னான்ம
விவேகமே செயயவேண்டு, மூகமாம விவே
கத்தாலே யுணமையா னந்தசித்தா, யேக
மாம பரமான் மாலை யிங்கறிந் தின்பஞ்
சார்வன. 110

மருவிய முஞ்சிப் புல்லின் மத்தியு ளா
ணியைப்போற், நிருசியத திரளி னினதுந
திகழ்திடுந் தனனான்மாலை, யருமையாம்

புத்தியாலே யசங்கமா யசலமாக, மருவிய
தெனறுகண்டு மாசற வகுக்கவேண்டுட 111

ஒவவிதம வகுத்தபின்ன ரிங்குளதிரு
சியங்க, ளவவித வான்மாவென்றே யனிச
மூம பிரவிலா பிததுத, தவவற வான்மாவா
கத தரணியி லிருப்ப வன்றூன, செவவிய
முத்திபபேறறைச சேர்ந்தவ னனகமைந்தா.

மேதைதொக கத்தியாதிமேவிய கூட்
டமான, வேதமாந் தேகநானென் றெண்ணு
வன மூடனானே, கோதிலா விசாரசீவன்
ருமபையின வேறேயான, வாதியா மான
பரூப மகமென வறிவன் மைந்தா. 113

உடலிது நானேயென்றிங் குன்னுவன்
மூடனானே, னுடலுயி ரிரண்டுநானென
றுன்னுவன் கருமஞானி, திடமுறு விவேக
ஞானத திறமுடைத தானமேலோ, னிடரி
லாச சொரூபநானென் றெண்ணுவன் தன்
னையென்றும். 114

மேதைதொக கெனபேயாதி மேவிய
வாககை யினகண, சாதுவே யானமபுநி
சறழநீ சராந்திடாதே, போதவா னந்தவுண
மைப் பூரண சொரூபநானேன, நீதினைச
சாராதேயென்று மெய்திடுபரமசாந்தி 115

மொழியும்வே தாநதநீதி முழுவதூந
தொரிந்தோனேனு, மழியுட லாதியின்க ண
ததியாசத்தினுலே, யெழுமகம புநதி கனனை
யெவனவிடா னெமமட்டமமட், டொழிவி
லா முததியென்றிங் குரைத்தலு மவலுங்கி
ல்லை 116

உன்னுடைச சாயாதேக முனபதிபிபப
வாக்கை, யுன்னுடைக கனவுதேக முன
மனோ ராசசி யாககை, யின்னதி லானம
புநதியேதுநீ யியற்றா தேபோ, லின்னா
வாககை மீது மீதைநீ யியற்றிடாதே 117

ஒதுதே கானமபுநதி யுணர்விலாமுட
ர்க்கெலலா, மேதமாளு சன்னமாதி யின்
னல்செய வித்தேயாகு, மாதலான் முயற்சி

யாலே யதனைவிட் னெததினாசந், தீதற்ச
செயயிவறமுற றிருமபவிப் பவமேசாராய்

மனநினையனறி வேரூய மற்றொரு
வவிததையிலலை, மனதுதா னவிததையாகு
மற்றிதே பந்தவேது, மனதுதான வளரும
போது மற்றதும வளர்ந்ததாகு, மனதுதா
னசிககுமபோது மற்றது நசித்ததாமே 119

காதுவே சுழுத்தியினகண சலமன
மொடுங்குமபோது, யாதுமே யணுவுமில்லை
யாவரு மறிவரிததை, யாதலாற் புருடனுக்
கிவ வசத்தியப பவசம்பந்த, மோதிய மனத
தாலுண்டா முண்மையிற் பவமேயில்லை.

வீசிய காற்றே முன்னர் வீண்மிசை
முகிலைச்சோததுப, பேசியவதுதானபின்னு
ம பெருமுகி நீர்ப்பதேபோற, னாகுறுமன
மே முனைந துனபமார பந்தஞ் செய்யும்,
மாசறு மனமே மற்று மாசுக வீடளிக்கும்.

பேருகிய கயிற்றா லாவைப் பிணிப்ப
தும் விடுவதுமபோற், நிரிவிதக குணங்க

டம்மின றிறமையாற சீவனுக்கிங், குரை
தரு மனதுதானே யுபயமுஞ் செயவதாலே,
பாவிய பந்தமோட்சம படைப்பதற் கேது
வீதே 122

இதுதமோ ரசகுணங்களுக்கிசைநதுதான
மலினமாகித், திதமுறு பந்தவேது திக
ழ்ந்திடுஞ் சத்துவததை, நிதமுமீ நன்னுசரித்
து நிருமல வடிவமாகி, யதிசய முதநிபீயது
வாயிடு மனக மைந்தா 123

கோதிலா விவேகததாலுங் குறைவி
லா விரதியாலு, மீதுதான சுததமாகி யின
பவீட்டினபொருட்டா, மாதலாற புத்திமா
ஞயமைந்துள முழுட்சுவானே, னேதுமிவ
விரண்டை யுமமுன னுரமதா யடையவே
னடும. 124

மனமெனும பெயருடைத்தாய மகத
தான புலியொன்றிந்தக், கனமுறு விடய
மென்னுங் கானகத் தேசத்தினக், ண்ணு
தினஞ் சஞ்சரிக்கு மாதலா லத்தேசத்தி,

லனிசமு நன்முமுட்சு வற்பமு மணுகவே
ணடா 125

ஆதலா லானமரூப மறிந்தபண டிதாத
ளெல்லா, மீமாதிய மனத்தயெனறு மீமாங்
கிய வவிததையெனபா, மீமாதிய காற்றினு
ளே முகிறறிகள் சுழலவழிதடீபா, லீதினா
விந்தஞால மியாயுமே சுழலுமனஞே 126

ஆதலான முமுட்சுவானே னலைவுறுந
தனமனததைச, சூதி லா முயறசியாலே
சோதிக்க வேணடுமீது, சோதனை செயயப
பட்டுச சுததமா ந்றசுங்ககாலே, யோதிய
முத்திசித்தி யுளங்கையிற் கணிநேராமே

வீடுறும விருப்பததாலே விலிதமாம்
. விடயத்தின்க, ணேடனை விட்டுக்கனம
மியாவையுந துறந்தன்போடே, நீடுறுஞ்
சிரவனாதி ரிட்டையி னிற் பவனஞன்.
மூடிய மனோவிகார முழுவதும் விடுததோ
னவன். 128

ஊனமாம் புத்தியெனனு முபாதியின
சமபந்தததா, லீனமாம சீவபாவ மேகமா
மானமா வினகண, கானலீர நிகரேயாகக
கறபித மாதலாலே, யானயீ துணமையாகா
தநிர்வச நீயமாமே 129

புத்தியோ டேபுணாசசி பூரணவான
மாவிறகு, மித்தியா ஞானததாலே மேவிய
தாதலாலே, சத்திய ஞான மொன்றற சாற்
றிய புணாசசினீங்கும, புத்திர மற்றொன் று
லப் புணாசசிதா லீங்கா தென்றும் 130

நிததமாம் பரசீவைக்கிய நிகழ்த்திய
ஞானந்தானே, சத்திய ஞானமென்று சம
தரு சுருதிக்கெல்லாஞ், சத்தமா மானமா
ஞானம் சொரூபநல விவேகததாலே, யுத்
திற ஞானமுண்டா மாதலால விவேகரு
செயக. 131

மலமுள சலத்தி னினறு மலத்தினை
நீக்குங் காலே, சலமது நிமல மாசுச சகத்தி
னிற ஞென்று மாறே, நிலையுறு தனஞ்ஞ
மாவி னின்றகங் கார மாசிப், பலவித வசத்
தை நீக்கிற பரமமா யான்மாத தோன்றும்.

ஆதலாலகங்கா ராதி யகிலமா மசத்
தையும நன, னீதியா யான்மா நின்று நித
தமு நீக்கவேண்டு, மோதுவிஞ்ஞானகோச
முணமையாயானமாவாகா, தேதெனிலனக
மைந்தா வேதுவை யியம்பக்கேளாய 133

சாதுவேவிகாரியாலுஞ் சடமதாந
தன்மையாலுந, தீதள வுடையதாலுந திரு
சிய மாவதாலு, மேதுமே நியமமன்றி யிது
விப சாரியாலு, மாதியா மானமா வாகா
தநித்திய நிததமாமோ. 134

பரமமா மானந்தத்தின பதிபிமப மத
னைச்சாந்த, வருவுமா மவிததை விர்த்தி
யோதுமா னந்தகோசம, பிரியமோ தப்பிர
மோதப பிரிவுடைத தாகியிட்ட, மருவிடும்
போதுதிகு மறறகா லத்தொடுங்கும 135

யாதொரு கோசந தன்னி லியாவரு
முயற்சியினறி, யோதுமா னந்த மெய்யா
யொன்றிநித் தஞ்சுகிப்பர், போதனை யக்

கோந்ததின பூரண வதுபவந்தான, சாத்வா
மறிஞருக்கே சந்ததஞ் சாரலாகும 136

பரவுகோ பாதியாலும பருதியின
விகாரததாலுங், கருதிய புண்ணியத்தின்
காரிய மாநல்லுந், தாமுறு விகாரகூட்டந்
தன்னிலுட் பட்டதாலு, மருவுமா னாத
கோச மாசிலா வானமா வாகா 137

திருதியக் கடமுணாநது திசுந்நிடுந்
தேவததான, மருவுமக கடமுமகான மறற
தின் தாமமேவான, பரிசுபோற பருகோ
சப் பருபய்னை யுணருமான்மா, மருவுமக
கோசமாகா மறறதின தாமமேவா 138

பரவிய பருசுகோசப் பருபய்னை யூகந்
தாலே, புறையற வபவாதிததாற புரிந்தவவ
வபவாதத்தின், மருவிய வவதியாகி மாசி
லா வகண்ட போத, வருவமாயச சாட்சி
தானே பொருமையாய மிஞ்சித்தோனறும்.

விரிவுரு பருசுகோச விலட்சண வருவ
மாகிந், கருதிய வவததைமுன்றின கரிய

தாய நருவிதா, நிருமல போதானந்த நிலை
மையா மிவொனமாவை, யரியனை விவேக்
யாடுஞ் சைமென வறிபுவெண்ணிம 140

விரிவகங் காரமாதி விகாரமற் றதன்
பாவங்க, ளிருமையா மிவதறை யெல்லா
மிவகியா துணருமியாதை, யொருபொரு
ளுணரா தந்த யுணர்வுரு வான சாட்சிப,
பொருட்களை மிகவு துணமைப புத்தியா
லுணாதி மைந்தா. 141

சூனியத்தப்பாலாகச் சொல்லிய வான
மாவிறகு, மேனிலை யாகவொன்று மேவிய
திவிலை யெனது, மானதா லறிபொருடரு
மறிபடாப் பொருட் னொரு, மேனிலை
யறிவேமெய்யாய மேவிய வான்மா நீயே

காதுவே யெந்த வானமா சாககிர
மாதியினக, டோதிய பிரதத்திய கான்ம
வுருவமாய நானொன்னு, சோதியாயுளத்தி
லென்றுஞ் சொலித்திடு மேகமாக, வாதியா
மயவானமாவை யகமென வழிகீயெனதும.

விதர விதார முற்ற லிலி, மாயத
தோனமுரினற, வததிர வகங்காராதி யகி
லமு டேரேகணமி, ந்ததியா னகத சித்தாய
சித்தநதி(க) நினனா ன மாபவப, புத்திரகூக
மன புத்தியாநுணாதி நனருய 144

பேரதமார லிலேகி தேகம புத்திரித
பதிபிரபகநர், யாதமவிட் டுதயலிண
ஊட்டெகமா யா புபகாநுணா, மோதியா ய
ணடபோத சொருபமாயச ததத திகருட,
பேசமாந தன்னுண்டாயைப் பரிதேரண
தறியவேணகம 145

நித்தமாய் விபபுமாகி ர்'நிலாநாணமு
மாகி, மெததது நுணைமமாகி மெபுமுள
வெளிதளித்திப, பித்தியக கான்மாவாகப்
பிறங்கிய பமான்மாவை, புத்திரவிலேகி
யானேன் புலமுற வறியவேணகம, 146

பிரமமே யானனானி பினனரிச சமன
மத்தை, மருவிடா நுதலாலே மாசறமு முட்
க லானேன், பிரமநான் பிரமமேநான் பிற

மமோ நானெனநிறநனை, நிரமதாயப பிரமந
தனைன " நினைமுமே யறியவேணம 147

காதறிய நீடுயேபோற சததூயப பிர
மதநி ன்ண, டோதலு சாரிய மனைதூந
தூயநிலாப பிரமமாய, மேதறிய பிரம
மல்லா லெனவும வேதேறியிலை, தேதற
ய யுளவிலெனகுந நிதூவநாபிரமதூனே

(1) உருகுரு காமேன, து மேகமாம
யி மமேயென, ததூவண வுபநிடதநி னதி
ய மாண வாகுரு, நிரமதாயச சொலவ
யாலே நிருமேய மனைதூ, து, தயமததமன
மினநி யெனாநி லம ப்மேயம 149

வேதமாம மாணததாலு வின்னகிய
போதததாலு, மோதிய சொப்பனாநி யுததம
வு, ததியாலு, மீதிலை ய் திலை மற தீதிலை
யெனபகாகப, பேதமா ருபாநியெல்லாம
பெயாகதிடத தளனவேணம 150

இவவிதந நிருசியாதை யேகமாய, த
தள்ளிப்பினன, மவவிதப பரசி வைக்கிய

மநிந்நிதிக் தாந்நாலை, செவவிலக கணையி
 னுடேல் பெய்ய வவாகடமமை, யெவ்வமற
 பணரவேணடி மெய்யாய நிற்பதற்கே 151

ஸிட்டலக் கணையுடவேண்டாம விடாத
 வர கணையுட வேண்டா, மிட்டனே யுபய
 மான நில கணே பெண்குமீது, திட்டமாளு
 சோயகதேவ தந்தனென் கின்றவாக்கிற,
 தடமிடா வரப்போ லீதாந தத்துவ மசியாம
 வரகில 152

நிருதமாரு சோயகதேவ தத்தனென்
 கின்றவாக்கு, நிருதமாந் தருமமெல்லாம
 ஸிட்டலக் கணையுட, தரிதநிடச சொல்
 வரீதபோத த ருவ மசியாம வாக்கும,
 விருதமாந் தரும மெல்லாம விடுததயிக
 கியமே சொல்லு ம. 153

இத்திறம விரோதநதளளி யிலக்கியச
 திததேபான, சுததமாம பரசீவர்க்குச சொல்
 லிய வைக்கியததை, நிததமுமறிஞ் சொல்லா

நிலைமையாப்ப பரிசயிப்பா, புத்திரீயுடவ
வா புகனறதைப பரிசயிப்பாய 154

செத்திறை வேதந் தோறு மிணையசா
வாககனேக, மத்திர தூலமாநி யாதநினை
யாபவாநித ருச, சுத்தமாய வானமபோலந்
சூகமாயத தானேநிறை, வசதமிவிநத -ஈ
வாந ககண்டவைக் கியமேசொலலும 155

ஆதலாற பொயயே யாகி யகமென
வறியப்படமுங், கேதெது தோனருயிற்ரு
மிறையெலா நன்னுயவிட்டுப, போதவா
னநதவுணமைப் பூரணப் பிரமநானென,
தேதமில் புத்தியாலே யினதுனை யுணாநி
மைந்தா 156

யாதினாற பிரமமனறி யாது மே
வேறிங்கில்லை, யாதலா லதுவே யுணமை
யாதுதா நெவாகுமானா, யாதுவததுவி
தஞ்சாந்த மமலமாம பரமாமெனறுஞ், சா
துவே யதுநியாவாய சத்திய மையாமில்லை

மருவிய சோமியினறி மாசிலயோ கியர்
மனத்தாற, கருதிடப பட்டுமறழோ கரண
முங் கருதொனாத, வருவமாய மனதிற
கெட்டா யுணமையாய நிறைந்து நன்ற,
பிரமமே ததுநீயாவாய பிரிவற சிந்தை
செயவாய

158

ஓதிய விவவாதததை யுத்தம வுத்தி
யோடே, கோதிலாப புந்தியாலே குறித
துளந தன்னிற்சிறதி, யிதின லையமாதி
யினறியே புனங்கை நீர்போற், சாதுவே
யுணமை குன்னு னனி, திடுகு சங்கை
யிலலை

159

வடாவுறு சயினியதது ளரசனைக்காண்
பதேபே, லுடனமுதற் றரரினாகு ளுண
ரவுமாத நிரமையாகித, திடபரி சுததமாகத
திகழந்திடு நன்னைக்கண்டவ, விடரிவாப
பிரமநானென றெண்ணியவ வடிவாய நிற
பாய

160

நிருமலப பிரமமாக நின்னினீ யென்று
நன்று, பிரமமா மத்தவுன்னிற் பிரிவுபோற்

ஞேன்றாநின்ற, திருசியத திரளையெல்லாந்
திரவே பிரவிலாபிததுப், பரமவா னந்தம
பெற்றுப் பகுப்பிலாச சாந்திசாராய 161

சுததசத திறகு வேருளு சுத்திய வேக
வததுப், புத்தியாங் குலையின சுண்ணே
பொருந்துமவ வததுவாக, நித்தமிக குகை
யினகண்ணே நிலைமையா யாவனிறபன,
புத்திரவன்னோன மீண்டிப் புரையுடற்குகை
யிற்சேரான 162

மைந்தனே யான்மனோக்கான மாபிலா
நின்னான் மாவிற், சுந்தத நீயிருந்து சலிப்பி
டபவழியற்சியாலே, வந்தவா தனையடங்கு
வாவா யடக்கத தைத்தான், முந்தியவங்
ட்ட கி முனிவரா முத்தியெனபா. 163

ஒருவித மிலாததான வுலகுடைச சா
பை விட்டிப், பொருளகளை நாளுவாகப்
புகலுநூற் சார்பும விட்டிப், பரவியவனாத்த
மெலலாம் பற்றுடாசார்பும விட்டிங், கரி
யனே யான்மனோக்கா லத்தியா சுந்தவிரப
யாய. 164

சுந்தத மான்ம நிட்டை சார்ந்தநா
லியோகியாககுத, தொந்தமா மனாநிறுநருந
துட்டவா தனையடங்கு, மைந்தனே யதனி
னாலே மயங்கிய வததியாசப், பந்தனையா
யுந் தோததுப பரமமாம பதமாயநிறபாய

நானொரு சீவனன்று நற்பரப் பிரமமே
நான், றுனெனு நிசசயததாற் றள்ளியே
யசுததையெல்லா, மூனவா தனவே கததா
லுன்னிடை யுதியானின்ற, வீனமா மததி
யாச மியாவையு நீயொழிப்பாய 166

சாதுவே பிச்சை வாங்கல் சலம: "வி
டுதலன்றி, யாதுமேதியானியாககிந் காப்பற
றிடுரு செய்கையிலலை, யாதலா ன்னம்
நிட்டை யனிசமு மடைந்ததாலே, மீமாதிய
வததியாச முழுவது நீயொழிப்பாய 167

தத்துவ மசியேயாதி தருமகா வாக்கி
யத்தா, னிததமும் பரசீவைக்கிய நிகழ்த்திய
போதங் கொண்டு, வததுவி லானமபுந்தி

வலியுறக கிடைப்பதற்கே, யத்தியா சததை
பெல்லா மனகனே யறவொழிப்பாய 168

முடமா மிததே கத்தின் முளைத்திடு
மகங்காரந்தான், சேடமில் லாதுநனரூயச
சுநதைவுறுங் காலமட்டுஞ், சீடனே சாவதா
னஞ் சோநதுநற் றியானியாகித, தோடமா
மத்தியாசத தொடாபினைப் பரிகரிப்பாய

நித்திரை யுலக வாரததை கீண்டசத்
தாதிக்கூ, நித்தமா மான்மரூப நினைந்திடா
மறநிக்குமநீ, யித்தனை யேனுமெங்குமினட
னெனிகொடாமெலன்றும், புத்திர நினனான்
மாழவ ப் புநதியிற் சுநதை செயவாய 170

குறுகிய கடாகா சததைக் கூடாமகா
காசத் திற்போற, சிறுகிய சீவான் மாவைச
சிற்கனப் பரமானமாவி, லறிவினாற பிரவி
லாபித்தவ வகண்டமாம வத்துவாகி, வெறி
திருந திடுவாயென்றும் விமலமாம யோகத்
தோனாய 171

அருவவக கிரியமாகி யறிவுமெய யின்ப
மாகி, யொருமையா முனரூபத்தை யொன்
றியிப பொய்யுடமைய, யரியனே விதிநு,
த னடைந்துதன் னிசரூபத்தை, வீரியமு
வேடரூபம் விடுந் திடுந் திடுபபோல 172

நோந்தமாம பவத்தைச் செய்யுந் துட
டமாம பிரதிபந்த, மைந்தனே யனேகமேனு
மருவிய வவற்றிறகெல்லா, முந்திய விரா
மாக முளைத்திடு மகங்காரத்தான, சந்தத
மூலமத்தைச் சருவதா வொழிககவேணடம

பிந்தியும் பரமார்த்தத்தைப் பெற்ற
தாற காதனீகி, கிந்தைசே மகங்காராதி
மினறவிரத்தியினை மீட்டிங், கந்தவுன் சொ
ரூபானந்த மதுபவித தகண்டமாகிப், பந்த
மினிருவிகற்ப பதந்தனிலவெறி திருப்பாய்

பெருகிய வகந்தைமெத்தப் பெயர்த
திடப் பட்டபோது, வொருகண மேனு
மற்று முளத்தினு னினைக்கப் பட்டால்
விரிவுறப் பின்னுமுண்டாய் விட்சேபம்வெ

குவாயச செய்யும, மருவுகாற் றுலலைநத
மழைக்கால மேகமேபோல. 175

பலபுலச சிந்தையாலிப பகையகங கா
ரத்திறகிங, கலைவுற வவகாசத்தை யற்பமு
மளிககவொண்ணு, துலரெலு மிசசையுயய
ஹ்றறிய நீரேபோலிச, சலவகங்கார முயயச
சலசிந்தை யேதுவனரே 176

தேகாதி சிந்தையுறரேன் றிருசியப்
பாசம பெறரேன், நேகாதி சிந்தையற
ரேன் றிருசியப் பாசமவிட்டோ, னாகாத
சிந்தைதானே யாதலாற் பேதங் கொண்
டிவ, வேகாதபவபந்தத்திற கேதுவாயிசையு
மைந்தா. 177

காரியம வளரு மாகிற் காரண மான
வித்தும, பாரினில வளர்ந்ததாகப் பாரககலா
மதுதான் நீங்கிற, காரணமான விததுங் கடி
தியினீங்கலாலே, தீரனே காரியத்தைத் தீர்
ததிட வேண்டுமுன்னம். 178

காரிய மான சிந்தை கருத்தினில வள
ரும் போது, காரண வாதனைக்கோள கருத்
தினில வளமா நற்கும, காரண வாதனை
கோள கருத்தினில வளருமபோது, காரிய
சிந்தையுநதன கருத்தினில வளரு மைந்தா.

வந்தவச சிந்தையாலே வாகியசு செய
கை யுண்டாக, தொந்தமாரு சிந்தை செய
கைத தொடர்பினு முன்னுரைத்த, வந்த
வாதனைவளர்ந்திய ககிலமாஞ் சீவருக்கும்,
பந்தமாரு சமசாரத்தைப் பலவிதம் படைக்கு
மன்றே

180

ஒதிய வேதுவாலே யொழிவிலா துதி
த்த விந்தப், பேதமாம் பவபந்தத்தைப் பெய
ர்த்திட வேண்டி முன்ன, ரோதிய மூன்றை
யுந்தா னொழித்திட வேண்டு மத்தி, வேது
நல்லுபாய மெனனி விதனைக் கியம்பக்
கேளாய.

181

எவ்வவத் தையிலு மெந்த விடத்திலு
மெக்காலததும், விவ்விதத்தோற்றம் பெற்று

வேறெனக் காண்ப தெலலாரு, செவ்விய
பிரம மேயாரு சிறிதுமவே நிலைமென்னு,
மீவவிதப் பாவை தானிங் கியமப்ய நலனு
பாயம. 182

ஒதிய பாவை யாரு முண்மைவாதனை
யுரத்தாற், கோதுறு செய்கைமுன்னாக் குவி
ந்திடும பின்பு சிந்தை, யாதுமே யிறகும்
பின்ன ரேதுவா தனையடங்கும், வாதனை
யடக்கந் தானே வழுவிலாச சீவன் முததி

வாவமும் பிரம மென்னுஞ் சததுவா
தனைவு ளாநதால், மருளகங் காரமாதி மவி
னவா தனைய டங்குங், கருமையா மெவ்வி
டததுங் கலந்துள வந்த கார, மருணனின்
காந்தி தோன்று மளவிலே ழியுய மாபோல்.

இருளிருட் செய்கையாக விசைநதுள
வனாதத மெல்லா, மிரவிநின் றுதிக்கும்
போதிங் கிறந்திடு நீதி யேபோ, லருவவத்
துவிதா னந்த வதுபவ முதிக்கும் போது,
பெருகிய பந்த மத்தாற் பெற்றதுன் பமுமி
லாதாம. 185

நீரிசியத தோற்றந தன்னே, திருகரு
மாதநிரமேயாகப், பிரவிலா பிசுது நினனே,
பிரமமாத நிரமாயப பாததிங, கரியனே
வெளியி லுள்ளி லாவது சமாதி பெறழக,
கருமபந தம்வரைக்குங காலநீதள ஞாவாயே

கோருபநிட டையையோரா காலுஞ்
சொறபமுந தவிர வொண்ணு, தரணியி லந
த நிட்டை தவிராதலே காலனெனறு, பிரிய
னே பகவா னுன பிரமபுத நிரவ சிட்டன,
பாமலா சிட்ட நூலிற பலவிதம பகாநதா
னன்றோ

187

ஆதலாற் சொருப நிட்டை யன்றியுந
தவிராதன ஞானிக, கேதமாமனர்த்தமாகு மே
தெனிறறவிராதலாலே, சாதமாமோகமததாற்
சனிததிடு மகநதை யததாற, கோததாம
பநதமுண்டாங கூடிடு மவற்றாற ழுனபம்.

பொருவினா ஞானியேனும் புலத்தி
னேர் செனறோன் றன்னேத், தரணியிற்
சொருப நிட்டை தவிராதலா மறதிபுநதிப்

புரைகளா லலைக்குஞ் சேரா ர புருடனைச்
சோரமாநிங், கரியனே விவிதமாக வலைத
திடு நீதியேபோல. 189

கீரனா ஞானியேனுந் திருசியஞ் சென்
றேன றனைக, கோரவா வரணசத்தி
குறைவுற மறைக்கு மன்றே, நீரினுட் பாசிக
கொததை நீக்கினுங் கணத்தி லந்த, வாரி
யை யதுதானமற்றும வழுவுற மறைப்பதே
போல. 190

சுலிததடிக கினறபநது சற்றுமேதவறி
மாடித, தலததுள படியிலவீழ்ந்த தன்மை
போற சொருபமென்னு, மிலக்கிய நினறு
சித்த மெவளவுந் தவிருமாகிற், புலத்தினேர்
முகமே யாகிப் போயவிழுமங்கங் கேகாண்.

புலனாடைச சென்றசித்தம புலத்தை
யே நன்றிதென்று, பலவிதஞ் சங்கற்பிக்கும்
படர்ந்தவச சங்கற்பத்தாற், றேலைவிலாக்
காமமுண்டாந் தொடர்ந்தவக காமந் தன்
னாற், சலமுறு பிரவிரத்தி யுண்டாஞ் சாரந்
வப் பிரவிர்த்தி யாலே. 192

அருமையா மாணமநீட்டை யகன்று
போ மதறவறருற, புருடனுந் தங்கிலவீழ்நது
போருவ தனநிமறமுந், கொருபமே சாரா
னியவன கொன்னவீவ வனாதத மெல
லாந், தருவதாரு சங்கற்பததைத் தனரு
யான விடவங்கயாடுஞ்ஞை 193

அருமையா மாணமநீட்டை யனறியுந்
நவிரத குடுந், சாதுவே விவேகியாகருச
சாறறிய காலஞ்சுது, கொடிலா வானம நீட்
டை கூடிஞ்ஞை பேறறைச்சாரவ, ஞாதலாற
சாவதான மாகவந் நடவட சாரவாய 194

கேதமா ருடநிருந்துப் கேவல ஞை
வன்ஞை, பேதமா ருடலிலாத பேற்றிலுங்
கேவ லனகாண, சாதுவே பேதந் தனனைச
சறதுமே காண்ப வாக்கு, மேதகயசுரு வேத
மிகவுமே பயததைச சாற்றும். 195

போதவா னெப்போ தேனும் பூணப்
பிரமத தின்க, ணைதமாம பேதநதன்னை
யெவனவுங் காண்ப ணைவ், பேதமே யன்

ஞானாகுப பீதியா மாதலாலே, சாதுவே
மறநுமபேதஞ் சற்றமுமே காண வொண்ணு

சுருநிண மிருதி நீதி சுததமாய
நீடேசஞ் செய்த, திருசியத தான்மபுகி
செயபவன் விலேகியேனும, விரிபுற மேலு
மேலும விவிதமார தனபஞ் சமாவ, னீரி
யனே நீடேத காததா வாகிய பாவியே
போல்

197

ஃததிய வனுசந தானஞ் சாரதவன
முதத னாகி, மெததவு மகததுவததை மே
புவ னிததமாக, மிததையி னனுசநதான
மேவினோன மிகநசிப்பன, பததனே யசோர
சோரா பாலிதைப் பாரககலானோம

198

ஆதலாற் சநநியாசி யசததனு சநதா
னந்தா, னேதமாம பநதவேது வென்றிதை
யிகழநதுநன்றாய்ச, சோதியானநதசததாயச
சொல்லிய பிரம நானென, ஞானிய பிரம
நிட்டை யொழிவற வொன்ற வேணடும

நீதிவரன் மானுபுத்தி, நிகழ்விஞ்ஞற துட்
மாயுய பெற்ற, பெருமில் பிரபநிடபடை
பெருகிய சுகஞ்செய விரிநு மேதமா மரு
ஞானத்தா ஸெயுய தயரை யெலவாஞ்,
சாதுவே யாதங்கட்டை சற்றுமில் லாதுசெய
யுய 200

வாகிய வனுசத்தான மலினவா தனை
யைத தானே, பாகனை மேலுமேலும் பயன
தாய வளர்ப்பண்ணு, மாகையால விவேகி
யத்தை யறிந்துடன் பாகியமலிட், டேகமா
மானபருப மென்றுமே யனுசந் திப்பான

வாகியம் விட்டபோதே மனது நின்
மலமா மைந்தா, வாகிய வமம் னத்தா
லடையலா மானம் ஞான, மேகமா மத
ஞான மிசைநத்தாற பவபந் தம்போ, மாகை
யால பாகியத்தை யடக்கலே முததி மாக
கம். 202

சாதுவே முழுட்கு வாகி சதுரஞ்ச
சத்தி தோருது, வேதமே நமபி யானம்

விபுததுவ மறிந்தோ ஞாதான, கேதமா
 ரசததுத தனனைக கெடுததிடு மென்றறிந
 தும, பேதமா மவவசதவதப் பேனுவன பா
 லனேபோல. 203

உடன்முதலபிமானததை யுடையவன்
 முத்தி சாரான, நிதமுற முதததிகாரந
 தோன் தோகாதி யபிமா னிககான, சடமுறு
 துயிலு டைத்தோன சாககிரஞ் சாரானத
 தை, யுடையவன் றுயிலைச சாரா னுபயமுய
 வெவ்வே றன்றோ 201

தன்னையே சராசரங்குள சகலத்தி னுட
 புறத்தூந, துன்னிய சாட்சியாயுந தொடர
 திட்டானமாயு, முன்னியிவ வுபாதினெல்
 லா மொழித்தெவ னகண்ட மாகி, மன்னுபூ
 ரணமாய் நிற்பன மாசிலா தவனே முததந

சகலமாம்விதத்தினுலுஞ்சம்சாரம விடு
 தற் கேது, வகமிலா வகண்டபாவ மன்றிமற்
 தோதுமில்லைத், துகளிலா வானம நீட்டைத

தொடர்பினுற் திருசியததை, யிகழிலவ் வந
ண்டபாவ மிசைநதிடு மதிகாரிககே 200

மருவுதே கானம புநதி மனனிபபா
கியமே யான, பொருளுடை யதுபவததிற
போகிய மனததனாகி, யொருவித மிலாத
செயகை யொழிவிலா துறநேளுககுத, திரு
சியந தன்னை நீக்குந் திறமையெவ் விததந்
லுண்டாம. 207

அகிலமான தாமவ் காம மததநியப புல
னனைதது, மிகவுமே துறந்து ந்ததம மெய
யான நடடை சார்தது, சுசுகன சொரூப
மோராதச சுசுததையே யிச்சிப போககே,
திகழவுறு முயற்சியாலே திருசிய நீக்கமுணை
டாம 205

திருசிய மியாவு நீக்கித துடமுற
வகண்ட பாவஞ், சருவதா வடைவ் தறகே
சாதுவா மெதிகளுககுச, சிவண மாநிகன
மஞ் செய்தபின சுருதிதானே, சருவதா
சுருவிகற்ப சமாதியை விடுககு மன்றே.

இருளுமா வரணசத்தி யாவுமே நசியா
தாகின், மருளுமவிட் சேபசத்தி மாசற நசி
ககமாட்டா, பரவுமா வரணநாசம பால்னீர்
பகுப்ப தைப்போற, றிருசியந் திருக்கிரண்
டைத் திகழ்வுறப் பகுததா லுண்டாம 210

நல்லபோ தத்துதிதத நல்லதாம்விலே
கநதானே, சொல்லிய வான்மா னுனம
சொருபநன் ருயப்ப குததுத, தொல்லையா
மஞ்ஞா னததாற் றொடாநதபந தஞ்சிதைக்
கு, மல்லல்செய பநத மற்றோர்க் கற்பமும்
பவமீண் டில்லை 211

சேவ்விதா யான்ம ரூப தெரிசனஞ்
செய்வதாலே, யெவ்வவா வரணநீங்கு மிறந்
திடு மித்தை ஞானம, விவ்வித விட்சேபத
தால் விளைநதுள துன்பநீங்கு, மிவவிதஞ்
சொன்ன மூன்று மிசைநதவோர் திருட்
டாந தவகேள். 212

கீதற விரசக ரூப தரிசனஞ் செயவ
தாலே, மோதுமா வரண மாதி மூன்றுமே
முடிநதவன்றோ, வாதலாற்பநதநீக்க மலடந

சுற்றிய கியானே, னாதியா மான்பருப
துத மறிய வேண்டும் 213

இத்திற நிததாநிதத வியலபினைப் பரு
பிறறி, னித்தமாந தன்னான மாவை நிச
ம தறிவாங் கண்ணா, லத்திற மாந நா
னே யகண்டசிற பிரமமென்று, தத்துவ
மறிந்தோ னியாவுந தவிராதுதான் சாநத
னுவன். 214

நிருவிகற் பகமேயசக நிகழ்நதிஞ்சமா
தியாலே, யொருமையாந தன்னானமாவி
னுணமையை யெநதப்போது, புருடனிங்
கறிவனநதப போதுதா னனானததான,
மருவிய சகலமான மனமுடிச சிறந்து போ
கும். 215

பத்தனே நிருவிகற்பப் பரமவத் துவி
தான் மாவிற், புததியின் ரோடத தாலே
பொருந்திரீ நானிதென்று, நிததமு விகற்ப
கு மண்டா நிமலமாஞ் சுமாதி தோன்றிற்,
த த்துவ வனுபவத்தாற் தவிருமவ் விகற்ப
பு மலலாம. 216

சுமதமா தியைய டைந்த மே நசியா
சநசியாசி, யமலமாஞ் சமாதியாறந்நுற நசி
டபா வமபொருந்நித, தமசிஞல வருணீர்
பந தனளிந்நா விகற்பனையா, யகலமாடரண்
மாகார மாகவே சுகிதது நிற்பன. 210

எவாகடஞ் சுரோத்தி ராதி யிந்திய
மிதய மியாவுஞ், சுவமதா ஞானான்மாவிற்
சுததமாயப பிரவிலா பித்தங், கவமிலாச
சமாதி பெற்றோ ரவாகளே முதத ரானோ
விவிதமாம் பரோட்ச வார்த்தை விளமபு
வோர முதத ரனஞல. 218

பேதமா முபாதியாலே பின்னனாமோ
ருவன்றானே, யேதமா முபாதி தோத்த
லேகஞ் மவனே மற்று, மாதலா லுபாதிதீ
க்க வனிசமும் விவேகி யானோன, சாத
நிருவி கற்ப சமாதியே செய்ய வேண்

ஏகமா நிட்டையாலே யென்று
மத்தின்க, ஞானமா சுகதி யுள்ளோ
டசற் பிரம மாவன, ரோகமே யுற்ற

சுற்றிய பிரம ரத்தை, யேகமாயப் பாவித
துத்தா னெனறுமே யஃதா யிறதே 220

கிரியைக ஸ்யாவும் விட்டுக் கீடகம்
பிரம ரத்தை, மருவியே தியானஞ் செயது
மற்றதே யாகு மாபோ, லொருமையா நிட்
டையாலே யுண்மையாம் பிரமந தன்னைச,
சருவதீத் தியானிப் போனுஞ் சத்தியம்
பிரம மாவன். 221

மிகவுமே துண்மையான மெய்ப்பரப்பிர
மந தன்னைத, தகவிலாத தூலதிட்டி தன
னிஞ்ஞலெவருங்காணர், நிகழ்மதிதுண்மையு
ள்ள நிமலரேசமாதியாலே, மிகவுமே சூகக
மானவிருத்தியாங் கண்ணாற் காணபர். 222

மேததவும் புடபாகத்தான் மேவியமல
த்தை விட்டுச, சுத்தமாந தன்குணத்தைச
சொன்னமே வுலதே போலச, சித்தமுந்
தியானத தாலே சேர்ந்தமுக குணமலத்
தைச, சுத்தமாய் விட்டுத் தன்னின் சுபாவ
மாஞ் சொரூப மேவும். 223

இடைவிடாத் தியானததாலே யிருத
யஞ்சுததமாகித், திடமுறப்பிரமததின்சண்
டியங்கிடா தடங்கு மெப்போ, தடர்மிரு
மகண்டா னந்த வனுபவ வேதுவான சட
மிலா நிருவி கற்ப சமாதியப் பொழுதே
யுண்டாம். 224

ஆனவச சமாதி யாலே யகிலவா சனை
முடிசகம், போனதாம் விவிதமாகப் பொரு
நதிய கனமம பொன்று, மேனையுள்வெளியி
லெங்கு மென்றுமோர் முயற்சியின்றி, யூன
மில் சொருபத தோற்ற மொருமையா
யொளிரா நிற்கும் 225

பலிப்பினுற் பார்க்கும் போது பாது
கான சிரவ ணத்தின், சலிப்பிலா மனனந்தா
னே சதகுண மேலா மத்தி, னிலைப்பிலா
நிதித்தியாச மிலககமாங் குணமே லாகு,
மலுப்பிலா நிருவிகற்ப மனவிலாப் பலனு
டைததாம் 226

பிரிவிலாச சமாதியாலே பிரதிபந்தங்
'களின்றி, யொருமையாய்ப் பிரமரூப முண்

ஈலா மஃதி லாதேற், சருவதா மனவிருத்தி
சஞ்சல மாதலாலே, விரிவுற விரோதமான
விருத்தியோ டேகலககும் 227

நூதலாற் பொறிகள புநதி யடககிகீ
நின்னான்மாவிற், சாதுவே சமாதி பெற்றுச
சந்ததம் பிரம ஞானச, சோதிகொண டவி
சாரத்தாற் சுழலவுறு மிருளை யெலலா, மீதி
யில் லாது நீக்கி மிஞ்சிய வடிவாய் நிற்பாய.

ஏதுமே பேசாத் தன்மை யெவளவும்
வாங்காத் தன்மை, கோதுறு மானையினமை
குறைவுசெய கிரியை யினமை, சாதுவே
யேகாந ததிதிற் சந்ததம் வாசஞ் செயகை,
யீதெலாஞ் சமாதி தனனை யிசைநதிட
முநது மாககம் 229

ஏகாந்த தேச வாச மிந்திய மடங்கவே
து, போகாத வவ்வடகம் புராமன மடங்க
வேது, வேகாத வவ்வடக்க மிவவுட லாதி
நானென், றுகாந வாநனைக்கோ ளடங்கு
தற் கேதுவாமே. 230

வாதனை யடக்கத் தாலே வரையிலாப்
பிரமா னந்தத, தேதமி லநுபவந்தா னென
ஹமே தியானிக கெய்து, மாதலால் விவேகி
யானோ னலைமன வடக்கந தன்னைச, சாது
வே முயற்சியாலே சாதிகக வேண்டு மென்
ஹம 231

அரியனே மனதில் வாக்கை யடக்க
தைப் பததி யினகண, பிரிவற வடக்க வற்
றைப் பிறவரு சாட்சியி லடக்கு, புரையிலாச
சாட்சி தன்னைப் பூரண நிருவி கற்பப, பிரம
மாயத தானே பாததுப் பெருகிய சாந்தி
சராவாய 232

ஏதமாந் தேகம் பிராண னிருதிய மன
துபுந்தி, யாதியா முபாதி கட்டு னலைமன
மெந்த வெந்தக, கோததா முபாதியோடே
கூடமம் மயமே யாக, வோதிய தியானி
யாவ னெழிவிலா னந்த மொனருன் 233

ஆதலா லந்த வந்த வனர்த்தமாமுபாதி,
சேர்ந்த, வேதமாந் தன்மனததை யேகாது,
மீட்கவேண்டிச, சாதுவேதியானியானோன,

சகலமு நன்றாயத தள்ளி, யோதிய பிரமத்
தினக னேயவதே யொழியா வினபம 234

பாகனே விரகதன் றானே பரமோட்ச
விச்சையாலே, வாகியாந தரத்தினாலே வரு
வதாம் பற்றிரண்டு, மேகமாய விடுவதாலே
யியமபிய விரகத னுககே, வாகியாந தரமிர
ண்டாய் வருததநற றுறவு கூடும. 235

பரவிய புலனக னோடே பற்றுதல்
வெளிப்பற் றாகு, முரவகங் காரமாத் தி யோ
டுபற றுட்பற் றாகும், பெருகிய விரதிபெற்
றேன் பி ர ம சி ட் டையை யடைந்திவ,
விருவிதப பற்றையுந்தா னேகமாய் விடுகக
வல்லோன் 236

பரவிடு மோபட் சிக்குப் பறந்திடவிரு
பட்சமபோன், மருவிடு மோட்சமாகு மாடி
மேற் சீவனேற, விரதிநல் விவேக மென்ன
வேண டிய திரண்டு பட்ச, மிருமையிலொன்
றிலாதே லீ தின்மீ தேற வொண்ணா. 237

நிகவுமே லீரக்த னானேன் மேவுவன்
சமாத் தன்னைப், புகழ்சமா தியை யடைந

தோன் பொருந்துவன றிடபோதத்தை,
யிசுழ்விலாப போத முற்றே நெய்துவன்
முத்தி தனைத, தகமைசேர் முத்தனைன்
நுந தடையிலா நநத முணபன். 238

விரதியை விடவே நெனறும் விமல
மாஞ் சுகமளிக்கக், கருதிய வேதுவாகக் கா
ண்கிலேன றியானிக கெங்கு, மரியனையவ
விரகதி யமலமா ஞானத தோடே, மருவு
மேற் பேராணந்த மாரும லளிககு மென
றும. 239

யாதினான் முத்தி யென்னு மிலங்கிய
மாதைச சேர, வோதிய விரகதிதானே யுத்
தம மராகக மாரு, மாதலா லகிலமான வா
சையு மறவே விட்டுச, சாதுவே நின்னான்
மாவிற் சந்ததங் கருத்தை வைப்பாய 240

விடசம விடயத தின்கண் விசிதிரீ
யாசை யெல்லா, 'மடமைசெய யாசை தா
னே மரணுதி மார்கக மன்றே, படர்குலஞ்
சாதி யாதி பற்றிய வபிமா னத்தோ, டிடர்

தருங் கன்ம மெல்லா மெவளவு மிலாது தீர்
வாய. 241

மித்தையாந் தேகமாதி மிசையக மதி
யைத தள்ளி, சத்திய வான மா வின்கண்
சாலவம் மதியைச செய்வாய, நிததமும் சா
ட்சிநீயே நிமலநிாப் பயமாய நின்ற, வுத்தமப்
பிரம நீயே யுள்ளவா ரோருங்காலை. 242

இலக்கியப் பிரமத்தினக ணீதயத்தை
யூன்ற வைத்துச, சலீத்திடு மிநுதியத்தைத்
தனதுகோ ளகத்திருத்தி, யலைத்திடா வா
ககை யோனா யதனிலே யுபேட்சை செய்து,
நிலைத்துள பரசீ வைக்கிய நிததநீ யடைதி
மைந்தா. 243

அநதவைக் கியம டைந்த வகண்டமாம
வீருத்தியாலே, சுந்தரப் பிரமாணந்தச சுதை
யினை மகிழ்ச்சி யோடே, சந்ததம் பாணஞ்
செய்வாய சாரமில் சகததைப் பற்றிச, சிந்
தைசெய மயல்க னாலே சேர்பய னுண்
டோ சொல்வாய. 244

கருதொணுத் துயருக் கெல்லாங் காடி
ண மாகா நின்ற, மருளுறு மனனம சிந்தை
மாசற விடுதது நிதத, மரியனே யின்ப
முத்தியடைவதற்கே துவான, பிரியமாமான்
மசிந்தை பிரிவுறச செயதி யென்றும 245

நிகழ்சயஞ் சோதி யாகி நிகிலசாட்
சியுமா மான்மா, புகலுமவிஞ ஞான கோசம்
பொருநதியே விளங்கு மெனறு, மிகழ்விலா
விலவான் மாவை யிலக்கிய மாகப் பற்றி,
யகமென வ நு ப வி ப பா யகண்டமாம
விருத்தி யாலே. 246

இகழ்விசா திகவிருத்தி யாதுமே
யில்லாதென்றுந், தகமைபாயப் பழகா நின்ற
சந்தத விருத்தியாலே, சுக்கன மானவானம
சோதியைச செவ்வீதாக, வகமெனக கோச
நித்திங் கனிசமு மறிய வேண்டும். 247

பகருமிப் பரமான் மாவிற் பாங்குற
வான்ம புநதி, மிகவுமே தீடமாய்ச் செயது
மித்தையா மகங்கா ராதிப, பகையிலாய்

'புநதி விட்டுப் பலவுமா மவறறி லென்றும்,
புகல்கட படாதி யிறபோற புத்திர வுபேட்
சை செயவாய். 248

போதமாத திரமே யாகப் பொருநதிய
சாட்சியின்க, ணேதமின மனத்தை நனரு
யிருத்திநற் பழககததாலே, சாதுவேமௌள
மௌளச சலனமில் லாது செய்து, தீதி
லாப பூரணத்தைத் திகழ்வே னோக்கவேண்
டும. 249

ஏதமான் தேகம பிராண னிந்திய மன
தகநதை, யாதியஞ் ஞானத தாலே யாககிய
வுபாதிச கூட்ட, மேதுவி லகண்ட போத
வினபமாந தன்னா ன மாலை, யோதியு
மகாகாசமபோ லொன்றென வுணர வேண்
டும. 250

ஓதிய கடங்கு தூல மூசியே முதலாய
வந்த, பேதமா முபாதி போனாற பெரியவா
காச மொன்றே, யீதுபோ லகங்காராதி யீன
மா முபாதி போனாற், போதவா னந்தசுதத்
'பூரண வான்மா வொன்றே. 251

யாதினா லயனே யாதி யீனமாந் தம்ப
மீரூ, யோதிய ஷபாதி யெல்லா முண்மை
யில லாத தாகு, மாதலா லேகரூப மாகிய
தன்னான மாவைப், பேதமில் புரணமாகப்
பேணியே பார்க்க வேண்டும். 252

எதிலெது மயக்கத தாலே யிங்குககற்
யிதமா யிறரோ, வதுவது வாகுமன்றி யறிந்
திடி லதில்வே ரூகா, திதமுறு ஞானத
தாலே திகழ்மய னசிக்கும போதிங், கெதி
ரவே கண்ட சாபப மிரசகவே யன நி
வேரோ. 253

ஈதுபோ லான்மா வீன்க ணிலங்கிய
யாவு மான்மா, வாதலா லான்மாத் தானே
யயனரி யரனு மாகு, மோதுமிந் திரனுமாகு
முயர்குரா நரரு மாகு, மேதுமே யான்மா
வன்றி யெவளவு மிதிவவே நிலலை 254

அலைதுரை குமிழி மற்று மாகிய சுழ
லையாதி, பலபல வருவ மெல்லாம பார்க்கி
லோர் சலமே போல, வலைவுறு தேகமாதி

பகங்கர மீர யாவு, நிலையுறு சித்தேயோகு
நிமலமாரு சித்த தொனறே 255

வானிகர் மலமி லாதாய் வருவிகற்பமு
மிலாதா, யூனமா மளவியவக லோவிகாரமு
மிலாதா, யானவுள வெளியிலாதா யபின
வத துவிதமான, வீனமில் பிரம மேநா
மினியேந்தை யுணர வேணடும. 256

விரிவதா யிங்குரைகக வேண்டியதொ
ன்று மிலலை, பிரமமே சீவ ரியாவும் பிரம
மே பரவு மீசன், பிரமமே யணுவீ ருகப்
பிறங்கிய சகமனைததும், பிரமமே யேகமெ
ன்று பேசலாற சுருதி யெல்லாம் 257

பிரமமே நாமென் றிந்தப பெரிதான
ஞானம பெற்றோர, பரவிய பாகி யததைப்
பறருது நன்றாய் வீட்டே, யொருமையா
னந்த சித்தா யுணமையா யுள்ள வந்தப்,
பிரமமே பாகி யென்றும் பிறங்குவ ருறுதி
யீதே. 258

மலமய தூல மீது மற்றுமே வாயு
வைப்போ, லலைவுறு குகக மீது மகமபி மர

னம் விட்டுப், பலமறை புகழா னந்தப் படி
வமாம் பரநா னெனநே, சலனையில் பழக்கத
தாலே தற்பர வடிவாய நிற்பாய. 259

தன்னுடை மனவிருத்தி தன்னுடைச
சொருப மாகப், பன்னிய நிருவிகற்பப் பர
மமாய பூரணத்தின், மன்னியே சமாதி
பெற்றான மறறொரு விகற்ப முந்தான்,
றன்னெதிரகாணாததாற றத்வமாயவிகற்ப
மில்லை 260

சித்தமே மூலமாகச் செறிநதன விகற்ப
மெல்லாஞ், சித்தமில் லாதபோது சிறிது
மே விகற்ப மில்லைப், புத்திர வாதலாலே
புகன்றசித தமுநசிகக, நித்தமும் பூரணத்தி
னிலைமையாய்ச் சமாதி செய்வாய். 261

பகுதியின் விகாரமின்றிப் பாவஞ்சீத
மாகித், திகழுமோ ருவமை யின்றித் திர
சம ரசமே யாகிப், புகழ்பரி புரண மான
பொருளினே விதது வான்ரு, னிகழ்வுறு
சமாதியாலே நித்தமு மனுப் விப்பன் 262

வளமுறு சமாதி பெற்று வழுவினா
மனத்தனாகி, யளவிலா மகிமையுள்ள வகண்
டமே யதுப வித்தூத், தளாவிலா முயற்சி
யாலே சமசார பந்தந தளளி, யெளிதிலா
வாணமை தன்னை யினறுநீ சபலஞ் செய
வாய. 263

சுருவமா முபாதி யின்றிச சச்சிதா
னந்தமாகி, யொருமையா யுள்ளந தனனி
லுன்வடி வாக நின்ற, பொருவிலாப் பிரமந
தன்னைப பொருநதிநீ பாவிப் பாயேன்.
மருவிய சமசா ரத்தின மார்க்கமே மறறுஞ்
செல்லாய. 264

சுச்சிதா னந்தமான சாந்தமாம் பிரமத்
தீயி, விசசட ஷுபாதிப பஞ்ச யாவையு
மெரிததுப் பின்பில, ஷ்சமாயப் போதா
னந்த ஷுணமையாயத தூயதாய நின்ற, துச
சமில் பிரம மாகத துலங்குவன் ஞானி
யெனறும. 265

மீருநதுன வீராகத் திறகு மேவிய
பயனும் போதம், பகாந்தவப் போதத திற்

னம் வீட யனுப ரதியே யாகுந், சுருதனி
வமாம பம்¹ ததாற் றொடாவுறு சாந்தி தானே,
தாலே சுவ வுபர திகுப் பரமான டயன
தா 266

செ வகுததுள் போககி யத்தின வாசனை
யுண்டா காமை, மிகுததுள் விராகத் திற்கு
மேவிய வவதி யாகும், பகுததுள் தேக
மாதி பற்றிய வகத்தை பின்பு, மகத்தினு
ளுண்டா காமை யவதியாய் போகத்
திறகே 267

சுருதத முயற்சி யாலே சச்சிதா னந்த
மான, சுருதரப பிரமத தினகண சூகசமாய
லீனமான, சிந்தையின் விருத்தி மற்றுஞ்
சிவீதுமே யுன்டா காமை, மைந்தனேயவதி
யாகு மாசிலா வுபர திக்கே. 268

நித்தமும் பிரமா கார நிலைமையாய்
கிற்ப தாலே, யத்திரவாகி யங்க ளறிந்துடா
மனத்த னாகி, நித்திரை யுறரோன போலு
கினைவிலாப் பாலன் போலு, மத்திர விடய
புபரத மணியரா வறிந்தோ னாகி. 269

சோப்பனந தன்னிற் கண்ட சொருப
மில் சகததைப் போலிக, கறபித சகத்தை
யோரோரா காலமே காண்போனாகி, யிப்படி
யுள்ள ஞானி யாவனோ வவனே தனைய,
னற்பமில் புண்ணி யப்பே தடைந்தவ னவ
னே பூசசியன. 270

யாதொரு சநி யாசி யேகமாம் பிரமத்
தின்கண், இதர வீன மான சிததனாயச
செயகை யின்றி, யேதுமே விகார மின்றி
யென்றுமே யின்பஞ் சாவ, னேதுதியவன
வனரு னொளிர்திடப் பிரக்கு னானே

ஈததநற் பிரம சீவா சொருபமா மைக்
கியத்தை, நிததமுங் கோச ரிதது நிருவிகந
பகமே யான, சிததுமாத திரவிருத்தி சீ
பெறும பிரகனா யிததை, நிததமும் பற்றி
நினனோ னிமலமாஞ் சீவன் முததன் 272

தேகவிக திரிய மாதித திரளிலே
யகந்தை யுமமற், றுகிய பொருள்க டம்மி
லமைவுறு மமதை யுந்தா, னேகமா யாவ

னுக்கிங் கெங்குமே யிலாத தாகு, மோகமி
லவனே சீவன் முததனைன் றுரைக்க லா
வன. 273

நீலேபெறு ஞான முற்று நிரந்தர வின
பம பெற்று, வலைவுறு சகம றந்திங் கமாந்த
வன் சீவன முததன், சலமென* விருத்தி
கெட்டுஞ் சாக்கிர முற்றே ஞகி, யிலரு
சாக கிரமு மினறி யிருப்பவன சீவன முத்
தன். 274

எவனிகழ் வாத னைக்கோ ளிலாத நல்
ஞானமுற்றே, நெவனவேகு லிகற்பமான
விப்பவ மியாவும் விட்டோ, நெவனகலை
யுற்றே ஞயு மேதுமே கலையற றேன,
மவனிடர் பந்த மற்ற வமலனஞ் சீவன்முத்
தன் 275

பூதகா லத்தி றந்த பொருளினைச்
சிந்தி யாமை, டோதிய வருகா லத்தி லுறு
பொரு ளோர்ந்தி டாமை, யேதுமே நிகழ்கா
லத்தி லெய்தினு மதிலு பேட்சை, யீதெ

லாஞ் சீவன் முத்த னிலக்கண மாகு மைந
தா. 276

ஏதமுங் குணமுஞ் சோநத வியல்பி
னால் வெவ்வே ருன, யாதிலுஞ் சமமாம்
பாவை யெய்தினோன் சீவன் முதத,
னோதிய பார்வை யாலே யொன்றிய விட்
டா சிட்ட, மேதிலும விகார மறனோ னிலங்
கிய சீவன் முததன் 277

பிரத்தியக பின்னமான பிரமவா னந்
தந தன்னைக், கருத்திலே யநுபவிககக காத
லுண் டான சித்த, விருத்தியைப் பற்றலா
லே வெளியிலு முளிலும் வேறு, கருத்தறு
ஞான மற்றோன் களங்கமில் சீவன் முத
தன். 278

விரித்துள சகத்தி னுக்கும் விமலமாம்
பிரமத் திற்கும், பிரத்திய கான்மா விற்கும
பேசிய பிரமத் திற்கும், விருத்தமாம் பேதந்
தன்னை விருத்தியி லோர்கா லேனுந், தரித்
திடு ஞான் மற்றோன் றகைமையுள் சீவன்
முத்தன். 279

கடமான வித்தேகத்தைச் சாதுக்க ளர்
 சித்தாலுந், தொடர்வான விதனை மறநோர்
 துடடர்கள் பீடித்தாலுந், திடமான ஞான
 கிட்டை சேர்ந்துன நிறைமை யாலே, யிட
 ராத சம்பாவத்தை யெய்தினான் சீவன முத
 தன. 280

கருதியின் பலத்தி னாலே சூகசும
 வான்மா விறகுப், பிரமபா வததை நன்
 ருயப் பேணியிங் தறிந்த வன்றான, மருவிய
 பவபந் தததை மாசற விடுத்தோ னாகி, யரு
 மையாங் கைவல் யத்தை யடைகுவ னைய
 மில்லை. 281

பேதமாய ■தியிவ்வந்த பிரவாகம வாரி
 யிறபோல், யாதொரு வெதியி டத்தி லெய
 திய விடய மெல்லாங், கோகிலாச சொரூப
 மாகக் கூடியே லயிகரு மற்று, மேதுமேகல
 ககஞ் செய்யா தினனவன் சீவன முததன

மேத்தவ்மபெண்மயக்கமேவியமூடன்
 ழன்னின், சித்தமுந் தாயிடத்திற் செல்

லாது நிற்குமா போற், சுததவா னததமான
சொருபமே யுணராதோ னுக்குஞ், சித்தமிவ
விடயாநதஞ் செல்லாது சிறகுமனரே

பிரமமே நாமென் றிஙஙன் பெற்றுள
னானததாலே, சுருவதாந கற்ப கோடி சரு
சித வினைநசிகு, மருளறு சாககிரத்தான
மயக்கமாஞ் சொப்ப னத்திற், கருதியகனம
மெல்லாங் காணாது நசிகுமா போல் 284

சங்கமில் லாமலென்றுஞ் சாநதமாம
ததது வததைப், பங்கமில் லாது தானாயப்
பாததநன ருயறிநத, துங்கமாஞ் சன்னி
யாசி தூர வாகா மியததை, யெங்குமேயெ
வளவேனு மென்றுமே யிசையான் விண
போல். 285

சித்தமு வாக்கி யாவுஞ் சென்றுகோ
சரிக்க வொண்ணாச, சுதததாய்ச் சுத்த சித்
தாயச சாருமோ ருவமை யின்றுந் நித்தவா
ணநதமாகி நிகழ்சொத சித்தமான, வதவயப்
பிரமத்தின்க ணனுவுமே பேதமில்லை. 286

நிருவிகற் பகமேயான நிருமலச சமாதி
கொண்டே, யொருமையா முன்சொருப மு
ணாவதாந திட்டி யாலே, மருடரு மைய
மினறு மாசற நோககு வாயேற், பிரியநீ
கேட்ட வதது பின்னரும பேதி யாதால்.

சுருதிகள் பௌதுவே யாகச சொல்
லிடு மெப்படித தாயக், குரவரு மப்படிததே
கூறுவா சீடனேநம, பரசிவ னருளாற்றநத
பரமுண ரதுபவததால், வரையிலாப் பவமா
கின்ற வாரிதி கடகக் வேணடும. 288

சுகலவே தாநத தூலிற் சாரமாய்த்
திட்டிமூன்று, திகழுமத திட்டியாலே திரு
சிய மியாவு நீக்கி, நிகழுமத் துவிதா கண்ட
நிருமலப் பிரமந் தன்னை, யகமென வறிநத
வன்றா னகண்டனாய முத்த னாவன். 289

பரவீய திட்டி மூன்றின் பகுப்பினைப்
பகரக் கேளாய், விரிவுறு வாத திட்டி மித்
துயா திட்டிமற்றம, பிரிவெலாநீக்காநின்ற
பிரவிஸா பதிட்டி மூன்று, மிருமைநீ
ரிஷைகடம்மி னிலக்கண மியம்பு வாமே. -

மருவிய சுழுத்தி போலு மகத்தான
தாணுபோலும், பிரமமா மென்னிடத்திற்
பிறிதுபோற் காண்ப தெலவா, மொருவ
ணு வேனுமில்லை யுள்ளவ னானே யென்று,
நிருமலப் பாவை தானே நிகழ்த்திய வாத
திட்டி. 291

இருமைசேர் கனவு போலு மிந்திர
சாலம போலும், பிரமமா மென்னிடத்திற்
பிறிதுபோற் காண்பபட்ட, சுருவமு மித
தையாகுஞ் சத்திய நானேயென்று, விரி
வுறும் பார்வைதானே மித்தியா திட்டி
யாகும் 292

பரவிய வாழி போலும் பார்த்திடுவ்
கனவு போலு, மொருசிதா காசு மான முரு
வமா மென்னிடத்திற், பிரிவுபோற் காண்ப
தெல்லாம் பிரமமா நானே யென்று, பிரிவி
லாப் பார்வை தானே பிரவிலாப திட்டி
யாகும். 293

ஒதிய திட்டி மூன்றி லுளத்தினு
ளிசைநத தான, வேதொரு திட்டி யாலு

மிருமையாக திருசி யத்தைத, தீதற நீக்கி
 நிததந திருக்குமாத திரமாய நின்ற, பேத
 மில பரமு ணர்ந்து பேறறினை யடைய
 வேண்டிம 294

பரமமாம் வேதாந் தத்தின் பரமசித
 தாகத மீதே, பிரமமே சீவர்யாவும பிரமமே
 சகமனைத்தும், பிரியனே பிரம மாகப் பிரி
 வற வீருத்தன் மோட்சஞ், சுருதியின் முடி
 வனைத்துஞ் சொன்னதிற பிரமா ணங்
 காண். 295

பிரமசீ வைக்கி யத்தைப் பேணிஞ்
 னறிந்ததாலே, பிரிவுசெய்யுநதி யும்போயப்
 பிரவிர்ததி யாவுநீங்கி, யுருவிது வருவி
 தன்மென் றொனறையு முணாகி லேனியா,
 னொருமையா மிசசு கத்திற் குற்றவோர்
 கரையுங் காணேன. 296

தேரிந்திடம் பொருளு னன்று தெரிந்
 திடாப் பொருளு னன்று, விரிந்துளவிலை
 களெல்லாம் விளக்கிநற் சுததமாகி, நிரந்தர

மாகவெங்கு நிரம்பியுள் வெளிக ளின்றிப்,
பொருந்திய வகண்டா னந்த போதமாம்
பிரம மேநான். 297

அகண்டமாம் பிரமததோற்ற மகிலமு
மாதலாலே, சகமிது வென்னுந் தோற்றஞ்
சத்தியப் பிரமமேயென், றகததுறு மான்ம
நோக்கா லாறிய சித்தஞாயநீ, யிகபர மெவ
விடத்து மேகமா யென்றும பார்ப்பாய்.

ஏதமாம் பதிபந தங்க ளின்றிய விருத்
தியாகிப், பேதமில் பிரம ஞானம் பெற்றுள
பெரியோ ருக்கு, யாதொரு தேசங்கால
மில்க்கிய திட்டி யாதி, யோதுமா சனமே
யாதி யொன்றுமே தேவை யில்லை. 299

தன்னினை யறிவதற்குத் தானொரு நிய
மம் வேண்டா, மன்னிய கடமி தென்று
மறைவற வறிவ தற்குத், தன்னிய பொ
ருள் விளக்கந் தோடமில் சட்சு வன்றிப்,
பின்னொரு நியமந் தன்னைப் பேணு வ
தெங்கு முண்டோ. * 300

அநதவா நித்த சித்த மாகிய வில்வான்
 மாவுஞ், சொந்தமா மனவி ருத்தி சுத்தமா
 யிருக்கும் போது, சந்ததந தானே தோன்
 றுஞ் சாருமோர தேசங் காலம், பிந்தியோர்
 சுத்தி யாதி பேணுவ தொன்று மில்லை 301

பீரிவிலா னந்த திருப்தி பெற்றுள
 பரம வித்து, மருவிய விடயத் தீலேமகிழ்வு
 சோர் வடையா னத்தி, லுரவிய காம மாதி
 யுற்றிடான் றன்னி டத்தே, சருவதா ரமிப்
 போ னாகிச சந்தத மகிழ்ச்சி சார்வன். 302

சீந்தை தைனிய மிலாமற் செறிபலி
 யன்ன முண்டு, வந்தது குளமே யாதி
 வாரியைப் பானஞ் செயது, பந்தமா நியம
 மற்றுப் பயமற வனம யான, வெந்தவோ
 ரிடதது ஞானி யேகனாயத் துயிலசெய வா
 னல். 303

சுத்தமாய்த் தோய்த்து லர்த்தாத் துகி
 'றரித் தலது திகை, வத்திர மாயுதித்தி
 வந்தபூ மியினடநது, வித்தா வேதாந் தத்

தின் வீதியிற் சஞ்சரிதது, விததுவான் பிர
மத தினகண விமலமாய் ரமிப்ப னென
ஹம 304

இன்னவென் றுணர வெண்ணு விலக்
கண முடையோ ளாகிப், பன்னிய பாகி
யத்தைப் பறறிடா வானம ஞானி, யன்னிய
ரிசசையாலே யமைவதைப் பாலனேபோற்,
ஹன்னுதே காபிமானத துகளிநதவனாய்த்
துயப்பன. 305

அகண்டமாளு சிதம்பரத்தி லமர்ந்துள
பிரமஞானி, திகம்பர மலது மறறோ திவ்
விய வமபரநதான, வசுநதவேர் வற்கலாதி
வத்திரநதானுடுத்திப், பகுப்பிலாப் பாலன்
பிததன பசாசெனச சஞ்சரிப்பன். 306

தததுவ மறிநதயோகி தன்னிலே தா
ன்மகிழ்நது, நிததமுளு சருவான மாவாய
நிகழ்நதுதன னிசசைவாறே, யெத்தனை யு
ருவேர் வாகி யேதுமே தான்பு சித்திந், கித்
திந மேக ளாகி யெங்குமே சஞ்சரிப்பன்.

ஒருமையாம் பரமானந்த முற்றுளபிரந்
ஞாணி, யொருவிட மூடனேபோ லொரு
விடம விததுவானபோ, லொருவிட மன்ன
னேபோ லொருவிடம பித்தனேபோ, லொ
ருவிடம் சாந்தனேபோ லுலகினிற் சஞ்
சரிபபன். 308

ஒருவிடஞ் சாக ரத்தோ டொத்தவா
சாரனாகி, யொருவிட நேயனாகி யொருவிட
நேய னன்றி, யொருவிட மறை யோனாகி
யொருவிடந் தெரிவோனாகி, யுரைதரு மிவ்
வாறெல்லா மொருவனே சஞ்சரிப்பன் 309

அருத்தமில் லாதிருந்து மனிசமு மகி
ழ்ச்சி சார்வ, னொருத்தரின சகாயமற்று முர
விய பலமே சோவன், திருப்திசெய் புதி
தத லற்றுந் திருப்தியே நித்தஞ் சேர்வன்,
பொருத்தவில விடம மெல்லாம பொருந்
திய சமமாயப் பாரபபன். 310

கத்ததாஞ் சேவன் முததன் சக்கர மூல
மேபோற், காததுரு கரணமாதி கற்பனை

யாவு மற்றுச், சுத்திய விநதியதன்தச் சுழல்
புலன் றனனிற சேரா, னத்தினின் றுநதி
ருடபா னவனுதா சீன னுவன் 311

ஒருட னொரு வேடததை யொன்றி
஁ மொன்றூப போதும், புருடனே யாகு
டாபோந் பூரணப் பிரமவிதது, மொருமை
யி லுபாதி தனனை யொன்றினு மொன்றூ
ப்போதும், பிரமமே யாவனன்றிப் பிறி
தெது மாக மாட்டான. 312

஁தெனீ விந்தத் தேக மிறந்திடன்
மோட்சமனறே, யோதிய கடதண் டாதி
யொழிததலு மோட்ச மனறே, யேதமா
மவிததை யாலே யெய்திய மனமுடிச்சு, யா
துமே யொழிவ தன்றோ வெதிகளுக ஈசை
ந்த மோட்சம். 313

ஆதலா லெவணின ஞானி யாககை
தான் வீழ்ந்ததாலே, ஞேதியதருவிற்பன்ன
மொருநதி வாயக்கால் வீதி, மேதரு சிவா

வயாதி மீதுதான் வீழ்ந்ததாலே, யேதுமே
சுபாசுபந்தா னிசைவது தருவுக குண்டோ.

சுகலவா சையுமே யற்றுச் சாரமாம பு
த்தி பெற்றுப், புகலகலிதோட மொனறும்
பொருந்திடா முழுட்சுத தனைச, சுகமிதி
னீசோ திததுச சாறறுமிப் பொருளை யெவ்
லாம, மகனேயவ வதிகாரிககே மயலற வுப
தேசிப்பாய். 315

மேததவுங் கிட்டினிற மெய்யுணா
வனந்தா னந்த, வதவயப் பிரமமாகு மமிர
தவா ரிதியைக காட்ட, வுததமச் சங்கராசா
னுரைத்திடு மிந்த நன்னூல, நிததமு முத
தியின்ப நிலைமையாய் நிகழா நிறகும 316

மகிழ்தரு வீவேகருடா மணியெனு
மிந்த தூலை, யகமுறவாசான முனபா யமல
மாயப் படித்தறிந்தோன, சுககன வடிவாய்
நிதத சுததமாம் பரமான மாவே, யகமென
வறிந்துநன்றா யகண்டமாயிலங்கா நிற்பன்.

சொருபசாரம்.

சிறசொரு பந தானே செகசொருப
மானவெலாந, தற்சொருப சாரமாயச சாற்ற
வே-பொற்சொருப, மசசுருவாம் போல வது
வதுவாயத தோற்றுமொரு, சொசசொருபந
தானே துணை. 1

பூதாதி யைநது பொறிபுலன்க னெல்
லாஞ்சித, தேதாதி யநதமவை யெல்வாஞ்
சித-தோதரிய, கற்பினையுஞ் சிததனைததுங்
காணபானுங் காட்சியுஞ்சித, தற்பமுமவே
றிலலாமை யால. 2

புத்திவிகற பததாற் பொருநதுசக
பேதமெலாஞ், சததியமபொற ரேன்று
வது சாட்சியனரே - முததிமுதற, சுததம
சுததஞ் சகாசகங்க ளுள்ளதில, தததனை
யுஞ் சததாத லால. 3

பாரதத்திசை யெல்லாம பரிபூ ரண
சொருபந, தோததமெல்லா மானநத சிற்சொ
ருபங்-கீர்த்திக்குந், தோததிரங்க னெல்லாஞ்

சுகசொருப நமமையல்லால், வேற்றுருவ்
மேதாரு மே. 4

அய்யா சுகத்தோற்ற மாதார மெல்லா
நீ, பொய்யாது சோதியெனப் போதித்தான் -
மெய்யாக, வுற்றுணரி னுனென் றுமையா
ரொருவரிலே, முற்றுணாவா நானே முதல

நமமையறி வேவடிவா நாங்கண்டோ
நமமையனறிக, செமமை யுலகத் திரள்கா
னோ - நமமைநா முற்றுப்பா ராதிருந்தோ
மல்லா லொருகாலு, மிறறுப்போ னோமோ
வியாம. 5

எல்லாரு நாளு விருந்துரைப்பா ராகி
லெனை, யல்லாம லீச னனவுமிலே - சொல
லாலே, பெற்றமகன தம்பிப பிதாப்பேரு
ரைத்தொருவற, குற்றவுடல் வேருகு மோ

நாமா யிருந்தோமு நாமேநா மல்லவா
யப், போமாறு போகும் பொருளு நாம-யாமத
துத, தானே யுறங்கிச சுகத்துருவாய்த
தோற்றிவிழித, தானே ய வ ன ப் பா ல த்
தான். 6

ஆகமா யாருயிரா யஞ்ஞான மாய்ஞா
னப, போகமா யின்பப் டொருளாகி - யேக
மாஞ், சிறசொரூப மாகியெல்லாச செயகை
யுமா நமமுடைய, தறசொரூப மேதான
தால 9

ஆனநந மெனபா ரதீதமென்பார் நான
மறைக்கு, தானநத மாஞ்சருவ சாட்சியென்
பா - ஞானதூல், சொன்ன குறியெல்லாந
தொடராந வென்வடிவுக, கென்னகுறி
சொலவ்வேன யான. 10

நாஞ் வதுவோ வதுநாஞ் நானது
வோ, ஞாஞ் தயமோநா தாநதமோ-மோ
னமோ, சுததமோ சூனியமோ தோற்றுஞ்
சுபாவநிலை, யிததனைபு மல்லவா மே. 11

புத்தோக முததோகம் பூரண னாதோ
கஞ், சுத்தோகஞ் சித்தோகஞ் சாநதோகஞ்-
சுத்தோக, மாணங்க டேடரிய வற்புதோ
கஞ்சகல, காரணமாஞ் கைதன்யோ கம் 12

சோல்லாச சுவானுபவா தீதச்சகாநந்த,
மெல்லாழ நாமா யிருநதோமே-தொல்லை.

வினை, யற்றோ மெனுஞ்சொலவு மற்றோ
மே நமமைநாம், பெற்றோம பிழைத்தோம
பினாய். 13

சுந்ததமு நீங்காத் தனியரசு பேற்றோ
மே, தொந்தச சுகாசகமுஞ் சுட்டோமே -
சினதனையை, வாட்டியதே காதி ஷனவாசம்
வீட்டோமே, வீட்டிற் குடிபுகுந்தோ மே.

நனவிற் றசேநதிரிய நட்டியங்கள் பா
ர்ப்போங், கனவின் மனககூத்துங் காண்
போ-நினைவில், சுழுத்திலே யில்லாத சூனி
யக் கூத்தாடி, விழுப்பொருளாய நாமிருப்
போமே. 15

நானென் றிருநதவஞர் நான்கண்டே
ஞகிலவ, னானென் றுருததரிகக வொட்
டேனே-ஞான, வடிவான நானேநான் மற்
றுளநா னெல்லாம், படிவா னிறந்துபிறப்
பான். 16

சாயையென வாழ்குமீம்பந் தன்னைச
சுமநதாலு, மாயையெனு மேக மறைத்தா

ஹம் = தூயவெளி, தானாய் விளங்கிச் சக
சாட்சி யாயிருக்கு, ஞானாதித தன்றானே
நாம 17

ஏதேது வந்தாலு மேதேது செயதாலு
மேதேதி வின்புற் றிருந்தாலு - மேதேதுந்
தானாகா வண்ணந தனியே தெரிந்திருக்கு
ஞானகா ரந்தானே நாம் 18

ஆட்டிவிட்ட பம்பரம்போ
முத லிககரணங், கூட்டி முடித்தாலுங்
கூடோமே-சாட்டியதிற், சம்பந்த மற்றோ
மே தற்சொருப மானோமே, யெம்பந்தம்
போனவா றே. 19

அஞ்ஞான மெத்தா ஸழிந்ததோ வாரா
யும், விஞ்ஞான மெததால் விளைந்ததோ-
மெயஞ்ஞானச, செம்மையனு பூதித் தெ
ளிவுபெற்ற தெவ்வனோ, வெம்மையல்லா
லேதுகண்டோம் யாம். 20

மெய்யெல்லா நாமாய் விளங்கியபின்
னாமாய், பொய்யெல்லா மெங்கேனும் போய்

வே - மெய்பொய், யிருவகைககு நாமே யிட
மாளுந தொந்தித, திருவகைககு மெட்டா
மலே. 21

தேகநா மெனரோமே செலவநம
தெனரோமே, போகநா மெனரோமே
பொய்யனரோ - வாகமுத, னுமா யிருந்தது
மெய நாமசங்க மானதுமெய், தேமாவித
தேபோற நினம. 22

வாலமதி யுகமதி போனனான வுரு
னானக, காலமுநாங் கண்டு கழித்தோடே -
சீலமா, யப்போது நயமிலே யாரோப மாந
வெலா, மிப்போது பொய்யான வே 23

பொயதானே யினபப் பொருளாயப
பரம்பரையின், மெய்யாச சுகம்போல்
விளைந்தககா, லையோநா, மெங்கே பிறந்தோ
மெதைத்தெயவ மாததொழுதோ, மெங்கே
யடைந்தோ மியாம. 24

ஆராகி யோவிருந்தோ மார்க்கோலீ
ணுக்குழைத்தோம், பேராயிரமாகப் பேதித

தோம - பூனாயினி, னமமாலை தேடரிய
நமமைகாங் கண்டோமே, யமமா பிழைத
தோ மடா. 25

கூளன மன்ததைக கரைத்துருகப் பெ
ற்றோமே, யுளன்படி ந மமை யுணர்ந்தோ
மே-தென்னமுதச, சச்சிதா நந்தமுநாந தாமா
யிருந்தோமே, யசசெல்லா நாமாகை யால

கண்ணலாற காட்சியுண்டோ காதலாற
கேடபதுண்டோ, விண்ணலா லேதும விரி
ந்ததுண்டோ - வெண்ணுங்காற, கானலா
ரோடிவரக கண்டதுபோற ரோற்றுகினுந,
தானலா துண்டோ சகம. 27

என்னைத தவிரமற்றிங் கேதுமிலை
யென்னுனை, பொனைத தவிரவிலாப் பூட
ணம்போற்-பொனையுரு, வேருககிப் பே
ருரைதத வேற்றுமைபோ னமமையும்ல்,
வாருப் பகுத்துரைத்தோ மால. 28

வாககிறகு மெட்டா மனத்திற்கு மெட்
டாது, தேக்கிடா லுந்தெவிட்டாத் தெள்

ளமிாத-நாக்கினீ, ஸுறல்போ லெம்மிலே
யூறியூ மைக்குடம்போல, வேறநா மாயி
யிருந்தோ மே. 29

ஏதுசிவா னநதமோ வேதுசிவா கார
மோ, வேது சிவன்செயலோ வெனனாதே-
யேதும், பிறிவாகா லொன்றாகாப் பேதமா
காத, வறிவா நிறைவே யது. 30

தானறியுந் தத் துவ ங்க ளெல்லாந்
தனக்கனியந், தானதுவே யன்மென்று
தளளுங்கான் - ஞானமாய்த், தளளுமவ னு
யிருகருந் தன்னாற்றா னெனறுணர்ந்து,
கொளளுமது வேசாந்த மாம். 31

சாந்தமே தற்சாட்சி தற்சாட்சி யே
பிரமம், போநத பிரமமே பூரணமா - மாயந்
துணர்ந்த, சுத்தபரி பூரணமே தோன்றாச
சுவானுபவஞ், சித்தநிலை தானே சிவம். 32

சித்தம் பிறந்து செகம்பிறநது நானெ
னலோர், கத்தன் பிறந்தவழி கண்டோமே-
சித்த, மடங்காமை பேழாயை யம்மாயை
மாய்ப்பார், திடநதானே சாயுச்சி யம். 33

எல்லையற்ற சென்ம மெடுத்தோ மிறந்
தோமென, றல்லஹற பீதி யழிந்தோமே-
தொல்லுலக, மெல்லாக கடுவெளியா யென்
வடிவா மென்றன்வடி, வ ல் லா து பொய்
யாத லால

34

காலங் கருதிக் கடவுளரைக கைகூப்
பிச, சாலவிர தங்களைலலாஞ் சாதிததே-
மேலுணர்வா, லீசெல்லா நாமலவென்றெண
ணியனந தானந்த, போதநா மாகாத போது.

நிததியமா யேகமாய் நின்மலமாய்ப்
பூரணமாயச, சததியமா யானநத தற்போத-
சுததராயச, சிததநிலை பெற்றவராய்த தீநத
செனனததவரா, யுத்தமரா யுள்ளாக் குறும்.

வேட்டெனவும பேசார் வெகுளார்
முகங்கோனோ, ரிட்டபதார்த் தமபெரி
யோகக் கேறுறுவைபபார் - துட்டர்களைச,
சேரா ரியாவாககுந் தீங்குரையார் கண்சிவ
நது, பாரா பிறவிதீர்ப் பார்.

37

பொன்றும் பொருளைப் பொருளாக
வும்போற்றூ, ரென்று நலந்தீங்கெடுத்துரை

யா-சென்றசில, காரியகதை நோக்கிக் கழி
யா நிழிவுசெய்யா, ராரியரே தாமாகு வார 38

வேத விதியை வெறுத்ததுரையா நுள்
ள்ளவு, 'மோத லுருக லொழிந்திரா-சாதன,
மறவாருத தினகி மணனுலகில் வாளுசை,
ப'றவார ப'றவாத போ 39

சீதத சலனந திடுக்கெனவுரு சறறு
முறா, முததிவழி கேட்கவே மோகிப்பா-
புத்திபோய, மாடுநம வீ'ம'னே மகக'சல
வ மாற்சரியந, கூடியபூந தாரப' குவா 40

பூரககு வருவீருந்தென ஸுவனவும
போவனவும, தோக்கிலை யனறித தெளிவ
ரோ-பார்க்குங்கால, சாநதராய ந்ததியராயத
தத்துவபோ தத்தவராயத, தோநதிலை நின
ரா சிலா 41

சங்கற்ப சாலச சகததோற் றரவையெ
லா, மிங்கறப மெனா திழிவரே-பங்கமற,
விமமை மறுமை யிரணடிடதது மப்பாலு
தம்மையன்றிக் காணு தவா. 42

சுததப பிராந்திசத சுததாம் பிராந்தி
யெலாரு, சிததப பிராததியென்றே தேறு
வார்-முததாதா, மாரோப மாரு மவததை
தொறுந தோற்றியழி, யாரோபம பொய
யாத லால் 43

தேகா லயததிற சிதாகாச தேவதை
யை, யாகாய சாந்தி மலராலே-யேகாந்த, மந
திரததாற பூசைசெய்யு மாதவரை யாதரித
து, சுந்த சமவா 2 வாராககா சரி 44

முககனிபும பாரசோறு முன்பிருக்க
நாயருநநித, ககியசோற மகசூக கருதுவா-
மெக்கலைசூ மெல்லாப பொருட்டு மிரும்
பொருளயா மெனனாமல, வவலார்க கடிமை
புகு வார 45

சேமமையறியார செகத்தோற்றரவறி
யார், தமமையறி யாவினையுந தாழ்வறியா-
தம்மிலே, யந்தரராய வீணை யவமதிப்பா
நல்லோரை, யெந்தவழி போவா நிவா 46

ஐங்கணையும பூவா மறுகா லளிநாளு,
மென்கருமபாமவில்லணங்கன வீரனும்-வன

காத, லேற்றுவனா மெல்லாம்பொய் யிப்
படியே பாழுலகத, தோற்றமெலா மெய
தானா சொல் 47

காலமோ தேவதையோ கன்மமோ மா
மாயைச, சீலமோ விம்மனத்தின செயகை
யோ-கோலியநல், லுச்சாக மோநலந்தீங் குத
தரிப்ப தேததிலே, யெச்சார்பு மில்லா விவ
ராக்கு 48

தன்னைத்தான் தேடாச் சதிகார ரேன்
பிறந்தா, ரன்னததால் வநதவுட லார்தாமார்-
முன்னம், விடுத்தவுட லெததனையோ மீண்
டுமீண்டின்பா, லெடுத்தவுட னூரு யிரம 49

பொய்யாககப் பொய்யைப் பொரு
ளைப் பொருளாகக, மெய்யாக் குருவொருத
தன் வேண்டிற்றே-யையகோ, பூபால ராகிப்
பொலிநதிடுசீ வன்களெலா, மாபாச சென்
பதுவே யாம். 50

ஒன்றிலே தோற்று முலகப் பிரதி
பிம்ப, மொன்றுபோற் றோற்றாத வுண்மை

யெனனே-வென்றும், பொருளாகப் பாராத
புன்மையறி வோககே, மருளார் பொறி
போல வாம 51

தன்னே யறியாமற ருனே தனைத்
தேட, வென்ன புதுமையிதை யென்
சொல்வேன் - மனனுலகிற், தண்ணீரி
னின் றுகொண்டு தாகந் தணியார்போ,
லெண்ணீரமற் றேதுரைப்போம் யாம். 52

சாத்திரங்கள் கத்தித் தலைவிகு வீர்
குலமுங், கோத்திரமுங் கொண்டிவினை
கூட்டுவீர் - சாத்திரரா, யும்மாலே யும்மை
யுணர்ந் தோயாத தொழில்விட்டுச், சும்மா
வீருக்கொணு தோ. 53

ஆசிததுத தெய்வத் தடையாள முங்
கொளுத்திப், பூசிததுக் கைகூப்பிப் போற்
றுவா-நேசிக்குந், தானே வதுவோ சதுரா
■ தெய்வமென, ஆனே கிழல்வா ருறார். 54

தேரைத் திருநானைச் சேவிப்பார் தம்
மைவிட்டங், கர்ரைத் தொழப்போரு

ரையகோ-தேரிடையே, பார்க்கின்ற தெய்வம் பரிபூரணமலவோ, யாகருந் தெரியாததோ
55

ழலைககு னேயிருநது மூச்சடக்கிப் பேச்சடக்கிச், சாலக கனயோகஞ் சாதிப்பா -
மேலுணர்வு, கண்டிருக்கச் சாதனையேன்
காயத்தை யேவலித்திங், குண்டிருக்க
வெண்ணுகிற ரோ
56

கட்டப் படாமற் கரபரத் திரந்தரிப்பா,
மட்டித் தொருகோ வணராவா-சிட்டர்போற,
நூங்காமற நூங்குஞ் சுகமும் பெறுவாரே,
யாங்கார நீங்குவார னால். 57

எச்சாத திரம்வேண்டு மெச்சா தனை
வேண்டும், பிச்சாட்டல லோகெடுவாய பே
தையர்க்குப்-புச்சாண்டி, காட்டுவார போல
வந்த கற்பனையை மெய்யெனப்பா, ராட்டு
வார் தம்மைக்கா னா. 58

ஆண்பெண் ணவியென் றனேக வித
மாகக், காண்பனவு மொன்றாகக் காண்பனவு-

மாண்புடைய, சித்தினிடத தோற்றமல்லா
 லுண்டோ விவைதெரியா, ரேததனைசா
 திததாலு மென் 59

எவ்வாறெவரிருதெனெவ்வாறெவா
 பாயென், குருவவாககூட டிற்றனிமை
 யோதததே - யெவவிதமு, நீங்குவார் நீங்கா
 நிலையிலு புதி க ண டி, துங்குவார்க
 கனரே சுகம 60

விண்ணுருவ மீசனென்பார் வேற்றுரு
 வுரு சீவனென்பார், கண ணு மிரவியும்
 போற காணென்பார்-திண்ணமதா, யதது
 வித மாகா நவையிரண்டு மாகாத, சித்தரு
 வந தானே சிவம் 61

சுதத சடமான சுககிலங்கெர்ப் பீகரித
 து, சித்தத துவங்கலந்து சீவிததுச-சத்தி
 யமபோல, வந்தபொழு தீதெல்லா மாயை
 யெனறே தற்சொருபஞ், சிந்தைசெயவா
 ரன்றே சிவம 62

நேற்றின்று நாளையென நிசசயித்
 திராபபகலை, மாற்றுசுயரு சோதி வடிவாகி-

யேற்றபடி, யென்றுமொரு நாளா யிருக
ருந் திருநாளேச, சென்றுதொழு வாரே
சிவம் 63

ஞானநூல் கற்றாலு நற்றுறவு பூண
டாலு,மோன சமாதி முயன்றாலுந-தானாகி,
யெல்லாக கவலையுமற் நிற்புற் நிருபபது
வே, சொல்லாரு முத்திச சுகம. ' 64

மாகேள்வி பெற்றாலு மாயோக முற்று
லுந, தேகேந திரியந திரிந்தாலு-மாகருணை,
சேரா ருபசாநதி தேரூர் பெரூர்பேறு,
சோராத முத்திச சுகம 65

இசை யரிசை பரவிசை யோடுழ
லுங்,கொச்சைப் பிராரத்வக் கூழர்கான்-பிச
சைமுத, லேற்றா ரிடுவா ரிவனென் றுணர்ந்தீ
ரேற், காற்றாடிக் காலாக லாம். 66

என்னைநான் கண்டபடி யிப்புவியி
லெல்லோருந, தன்னையே காணத் தருங்கா
ணுஞ்-சொன்னெ, னொளிநாட்ட மோடுமன
முண்ணாட்டம் பெற்று, லெளிநாட்ட மாகா
விடின. 67

கன்மந் தவருமற் காலந தவருமற்,
சென்மந் தவருமற் செயவரேற-கனமவிதி,
செயவான் செயலிரண்டுஞ் சித்தத்தேகண்டு
தெளிந, துயவார் பொருளாகு வார். 68

உள்ளபடி கண்டுகளித துற்றுருக
மாட்டாத, கள்ளரையுங் கண்டு களித்தோ
மே-கொள்ளையா, விநதிர சாலககமல மெத
தனைபுட் பித்தாலுஞ், சநதிரனுக குண்டா
மோ சலம 69

தீங்கடாநது மேனமேற் செனித்தகரு
வேலடியின், மாங்கனிவந் துற்றதொப்ப
வாயத்தே-யாங்காணு, மெலலாருந் தேடு
பொருள் யாமாக வேயருள, வல்லான றிருத
தாண் மலா. 70

நாளு யிருந்ததெங்கே நானபிமா னித்
ததெங்கே, வாளுள மண்ணுள வாஞ்சை
யெங்கே-ஞானகுரு, தேசிகளு ரெங்கே சிவ
சிவா முததியெங்கே, பேசிடாவா யெங்கே
பிளாய. 71

என்னையே யல்லாமல் யானபெற்ற
 உத்தமியை, யெனனையான் பெற்றிருந்த
 தெய்வபாதி - மெனனையனறிப, பந்தமில்ல
 வீடுமில்ல பந்தத்தில்லவ யாராயினு, சிந்தனையு
 மில்லாத தெ 72

செய்யபடிப்பாற உடையரு டேசிகளை
 யோவனேதது, மீயபடிச்சா துதிதூணாந்த
 மெனனையா-மையபடியுரு, செனமமுடி
 வாகுபடிச்சா உபததினையா, வெனமய
 மையபடிப்பாறமென யான 73

அனமைப டீகாசமா மாகமீய யுள்ளன
 வுரு, சொன்னபடி டீகட்கிற சுகமடைவா -
 யெனனான, செட்டபாழ வாசனையைக
 கிட்டாந்த யாதேனு, மீட்டபடி கண்டே
 யிரு 74

பெருநிலா னெனநெடுநாட போதறி
 வளாச தீய, யறிவானந தப்பொருளு
 னான - பிறிவாரு, முங்கனையு நாரு
 ஷணாநது கொண்டே வீங்குளினி, யிங்குழி
 யா தொனரு யிரீ 75

ஆசையே யுனன லீலந் கூவிட்ட
னென்ற லு, நீசெயுப காரத தினி னகற்றேன-
தேசிகனை, யுனன லீலந் கூவிட்ட
முத்தியிடு, மெனன லீலந் கூவிட்ட 76

கேபமே யுனன குறைதோந்தே லீ
யெழுமபிடு, தரபமே செயயுந் சலிப்பாலே-
யாப, தீநகுமுப சாநியிலே லீலந்
கனவிலுநீ, யெய்குமேயுந் பாதையிடு 77

கேபமே யுனன லீலந் கூவிட்ட
ஹனுருவா, பாவமே யெய்பருணமை
பறகுநா - நீபெருச, வார லீலந்
யாபாவி யுனன லீலந், யார லீலந்
னமை 78

தேருசகமே நானேநீ நீயேநா னென்
றிருந் தும, வருசகமா யுனனை மறந்தேசனை-
தருச, முனகருநா னெனபதுவு முணமை
யே யுணமை, யெனகருநீ வேரு யிராய 79

ஒடித திரிநதா யுடிததாய பிழைக்கும
வழி, தேடிப பலகிலையுந் சிந்திததாய

நாடியொரு, சற்குருவைத் தந்தாயென் சிந
தாய தயவுசெய்த, நிறகுதவி யென்செய்
தேனே. 80

உன்னுருவாய நானிருந்த வுண்மை
போ லென்மனமே, யென்னுருவாய நீவந
திசைந்தாயே - செயநநன்றி, பாராட்டு ■■■
ருளைப்போ லுண்டோ பரமபதச், *சீராட்
டின் மாறாதிரு. 81

ஆசைவர்க்க மெல்லா மகற்றிப் பொ
றைமுதலாக, தாச வர்க்கஞ் செய்யநலந
தந்தாயே - நேசததா, லாதிகா லந்தொழித
தென னன்புவிடா நெஞ்சேநன், னீதியா
லெனபோல நில. 82

என்னெஞ்ச மூருலவ யானுமது போ
லிருந்தே, யின்னஞ் சமமாகா விட்டேனே-
யென்னெஞ்ச, மென்போ லசையா திருக்க
வது போல்யானும, பொன்போ லிருந்
தேன் பொலிந்து. 83

ஏதுவர வேண்டி மதுவருக வென்னை
விடுத்தேத கலவேண்டு மஃதகல்க - கோ

தென்று, பிசசையுந் தன்னேன் பிரமபத மும
வேண்டே, னெசசெயலு நாளுகி னேன 84

எங்கேநான் போற்றுவது மென்னை
யே தேவதைபென், நெங்கே தொழுவது
நா னென்னையே - யெங்கே, யிருந்துகிடந்
தோடுவது மென்னிடத்தே நானே, யருந்து
வதுங் கொள்வானு மாம். 85

தன்னிடத்தி லேதோற்றித் தன்
னிடத்தி லேயிருந்து, தன்னிடத்தே கூடு
ஞ் சகததெல்லாந் - தன்னைவிட, வேறன்
நெனக்காண்ப ரல்லாவிவ் விடுபெற்றோர்,
மாநென்று காண்பரோ மற்று 86

ஏதுக்கா சைப்படுவா ரேதுக ககங்கரிப்
பா, ரேதுக்கு மாற்சரிய மெய்துவா-ரேதுக
குந், தாமே சராசரமாயத் தாணுவா யெழ்பு
விக்கு, மாமேரு வொத்துவாழ் வாரா. 87

ஈதிக்கு மாறி மதிகருகித் தீக்குளிர்ந
திவ், வாதித்தன் நெற்குவடக் காளுஞ்-
சோதித்து, முன்னிலையை யாராய்ந்த முத்

சுரோ யெஞ்ஞான றுந், தன்னிலைமை குன்ற
தவா. 88

விசை முதலாப பிரமபத மீராக,
விசை வரினு மிசைநதாலுஞ்-சொச்ச, நலங்
காதார தாமதுவாய நாடாதார சித்தங், கல
ங்காதார ரோஞானி காண 89

வந்தித துரைப்பார வழிபடினும் வண
கடனா, நிந்தித துரைத்தாலு நெஞ்சுரா -
சுந்தியறறு, மேகா டவிவரினும் வெய
யோ னுதித்தாலு, மாகாயம போலலா
ராவர் 90

எந்தெந்தப் போக மெதிராரு மவவன
வு, கந்தந்தப் போக மனுசரிப்பார் - பந்த
மற்று, நீதித தனிநிலையே நிறபுகிரணம
பரவு, மாதித்தன் போலே யவர் 91

சித்தருவ மாகிச செகசாட்சி தாமான,
முத்தரைக்கா மாதி முனியாவே-சித்தத்தி,
விங்கறப் வாசனைக் கொலலா மெதித்தருந்
தி, சங்கற்ப மிலலாத தால். 92

எங்கும பெ ருது ■ ர யிருக்குமொரு
சிவனமுத்தர், தங்குமிடந் தானே தலவாச-

மங்கவாகன, பாரவையே தீர்த்தமவா பாதார
விந்தமலாச, சேவையே சாயுச்சி யம 93

மேததெனற சொலனும விருப்பமற்ற
கோகருமெலாரு, சததெனற நெடுசுந
தளாநலையுரு - சித்தத், தடங்கா மகிழ்வு
மனவரதம பெற்ற, திடநதாண் ஞானி
செயல் 94

எல்லா வீடத்து மெமைகண்டோ
மெமமிடநதி, லெல்லாமுங் கண்டோமென்
தேகமாக - கலலாமை, கற்ற வ்ஷுத்தி
சைகண்டார மறதேது, மரஞாச் வலி
முகத ராம 95

நானேக னாகியுப சாந்தனாய நீனமல
னாய, வானே முதற்றன வடிவாகு-புான்,
வித்தததொழி லெல்லாம விலககாந மன்
னே, னத்தததெழி லாசார மாம், 96

உருநு சந்தான ஞானிகு நீராட
முருகந்த கோலரு சதாசார-மானமற
வாங்கிப் புசிப்பதுவே மாபூசை சஞ்சாரந
திங்கற்ற சுத்தசமா தி 97

அண்டமெல்லாந தானு யறிவு வெவாகக
கண்டபரா னந்தசிவா காரருக்குத்-தணடி

துத், தள்ளும் பொருளேது தள்ளா விதி
வழியே, கொள்ளும் பொருளேதுவா கும்.

பேற்றபே ரின்பப் பெரியோர் சரித
திரத்தைக், குற்றமென நாடுங் கொடியோர்
கன்-பற்றராக, கோசகா ரப்புழுபபோற்கோ
டான கோடிசென்ம, மாசார்வ ஷேனறே
மதி 99

நீதத நிராகா ர நின்மலா னந்தமய
சுத்த பரிபூ ரணசொருப-வததுவித
மெல்லாமுந் தாமா யிருப்பார் கருணைபெற
வல்லா ரவராகு வார். 100

உள்ளமற்ற ருள்ளத் துறுபொருளற்
ருருள்ளக், கள்ளமற்றா ஞானக் கரையற
ரார்-தெள்ளமுதச, சிற்பரமு மற்றார் சிவா
னுபவந் தானுமற்றார், கற்பனையு மற்றார்கள
காண். 101

பருவசா ரததாற் பலிக்குமனு பூதச,
சொருபசா ரத்தின சுவையை-யிருசெவியா,
ஹண்டிருக்க வல்லா ருலகமெலாந் தாமா
கக், கண்டிருக்க வல்லார்கள் காண். 102

அத்துவிதரச மஞ்சரி.

சீராரு மததுவித மேயுண்மை யென்று
மிகத தெருட்டு தற்குப், பாராருங் கயவுருவ
நரவுருவம் புணர்வடிவம பரிந்து சாத்தி,
யேராரும் வரமொருங்கு நல்குமவிககி னேச
னென. திதயத்தினபா, னேராரு மததுவி
தந தனையறியும விசேடமெலா நிகழ்த்து
வானே. 1

எத்திசையும் பத்திபாயந் திலங்குறு
முள் வாயில்புண ரெழிறகண்ணாடிப், பித்தி
மனை தனைமருவு பாலனுக்கு வெளிவருதல
பெருவன் பாம்போற், குத்திரக்கற் பனை
மயமாய மிகப்பொலிபல் வகையுருவங்
கொண்டு வேரு, மத்திரவஞ் ஞானமதை
மருவுபுருடனுக்குமுத்தி யடைதல்வன்பே.

சேரர்களைற் கொடியவா ரணியவழி
யிணையண்மித துயர்கூர் பூமா, னீரகஞ்சோ
தன்னுரை நன்குதொந் தோன்மொழியா
னேருமாறு, சேடர்நற் சாந்திமுதற் சாதன

ராக னிழைநதுமிகச் சிறந்த பூமா, னேரறி
சற்றூருநாசன மொழியாற்றற் பதநிலையை
நேருவாடிவா 3

நீருபனுடைக குமானுகுத் தனதான
தததுவத்தை நிகழ்த்த லாலே, வருகயவ
நீரமைகழ லககழன்று நிருபனியல வாய்
சகுமாபாற, சொருபசுக வொருபொருணீ
யெனசொலகுரு வு ப நி ட த ச சொறந
வாலே, மருபுகருத துருத துவமாயந தொரு
சுகமெயப பொருணேரே வாயககு மனதே.

தீரமலடி மைந்தனுக்குத தேகமுத
லாங்குணங்களை செறித ருணும, புரையறுமக
குணங்களைலாம பொன்றுதலும் வெட்ட
வெறும பொயயா மெனனப், பிரமமயக்கூட
தத ந்ததசுக போததனுப் பிரத்தியக்குக,
குரமருவு பந்தமுத்தி யென்பதும்புன் மயக்
கததா லொளிராநிற்கும 5

தேரிகின்ற துறைதிமிரம் பேயாக
வசசமிகச செறிந்தோ னுக்கே, யெரிகின்ற
விளக்கெளியாற் கண்ணுற்ற லாங்குததா

னியங்குங் கொல்லோ, திரிகின்ற வலிசுர
திட்டியின லுண்டெனச்சொல செகங்க
ளெல்லாம, புங்கினற வுண்மைவிசா பதநி
னாககு கிருசிலுமே பூண தனறே 11

போற்றுமொரு சிற்சோதி தானேயிவ
வுலகுருவாயப பொவியா நிறகுந, தேற்ற
முற வாராயின வேறுபொரு ளொன்றே
னுரு செறிவ திலலைத, தோற்றுமயற கடுக
ரண மாமபழுதை யல்லாது துனறுசாப்பரு,
சாற்றுறுவே ரொருபொருடா னாகுதற்கெவ
வாற்றாணுந தகக தாமே 7

திறப்படலீ தெனத்தோன்று ஞால
மெலாம பிரரநதிமாத திரமே யென்று,
முறப்பொலிந்தன னியமின்றிச சுமயமா
மான்மாவே யுண்மை யாகுரு, சிறப்புறநின்
ரொளிருதலான் ஞாலமதுமுண்மையெனத
தெரிகே னென்ற, லறப்புதுமை சுததியிர
சிதததாற்றன் னியனெவன்று ஞகா னே
கோ. 8

சோல்லுரினை வுறுபோது மற்றதெழு
முன்னுமது தொலைந்த போது, மில்லதுதா
னென்றாலு மில்வுலக மிலங்குகின்ற திறும்
பூதாமே, யல்லததி சயமென்னை போலு
மகேந திரசால மாண திங்குப், புல்லுறுமா
யாவியினற் கற்பிதமென் றுலுமிகப் பொ
லியு மனதே. 9

இநதுதினந துவிதமகன் றிரிநதிடி
னும் புருடனுக்கிவ கிசைதற் கண்ணில்,
வநதுறையுந தீமையினற் பலவடிவந் தானாகி
வயங்க லேயப்ப, நநதவில்சன் மயப்பூமா
வெனுஞ்சொருப மொன்றேனு நாநாவாகிக்,
சநதநதற் கற்பிதமாந தமப்படலக் கூட்
டுறவாற் றயங்கு மன்றே. 10

மட்டற்ற வெறும்பிராந்தி யால்விரிந்
திரநாளு மருவாதான, கட்டப்புன் புவண
வட்டங கொள்ளிவட்டந தனையுறழக் கா
ணல் வேண்டி, முட்டற்ற தெய்வகதி யாற்
பிராந்தி ஈட்டமெழுன் முந்துமானாற், றுட்

டததிண் புவனமது முன்னாட்போல் பின்ன
ளுந தோன்றா தனறே 11

நிலைமையிலா விவ்வுலகங் கந்தார்ப்ப நக
ரம்போ னிகரற றேங்குந், தலைமைசெறி
ஞானமெனும் பெயர்பூணட வம்பரத்திற்
சாலத் தோன்று, முலைவகல வெமக்கான்ம
வுணாவுதிககின வெயிலெறிததா லொழியு
மின்போன, மலைவுசெயு மந்தவிநத வுலக
மெலா மககணத்தின் மறைநது போமே.12

ஐரோபமானசகத் தடங்கவடைலினி
லொடுககு மருநதி றத்தாற், சீராரு நமது சித
தஞ் சிவமயமே யாகிநனி சேட மாகும், போ
ராருமததகயம் பரர்ச்செற்றுப் படுகுழியிற்
புணராதென்றா, னேராது மில்லாமற் கேவ
லநதா னொன்றேயாய் நிகழுமன்றே. 13

இம்பருடலின்னொழிக வலதுறைக
சசியருக்க னிருக்குமட்டும், விம்பமயச்சித்து
ருவாய் விளங்குமெனக்கதனாலேவிசேடமெ
ன்னே, கும்பமிப்போ துடைக வன்றிச்சி

சால நீலபெறுக சூமபர பம்பு, மமபரத்தி
 னுக்கனுமாத திரமேனும விசேடமெனப
 சனுகு முசே 14

தபகுறநிந தனையினமுத சத்தினுற
 ரேறறுகிறை சையற கண்டில, வங்கனை
 மறு தவனொன்றே நீனாவெய துயிராத
 திரங்கு மவனைப போலுன, சங்கற்ப மாததி
 ரததாற பலவிகற்ப மாயதேதாறதுஞ சக
 ங்கனொலா மிபகுச்சத தியமெனதேற மாத
 மதி யினவொளா வேற மாலும 15

தன்னியலபிற றறகவையாயச சச்சி
 தானந்தமாயத தபங்குமெனபாற, றுன்னிய
 மா மோகத்தா லுணைடனச்சொற நிடுமிந
 தத் தொனமை ஞால, மன்னியவோ ரிடத
 தினுங்காணப்படா தருவுருவேவடிவமாகு,
 மன்னியவிண னேவியமே போலுமென
 வையமற மதிதது மியாமே. 16

வானிறமபோற நிகழ்த்தி யாசபே தத
 தினுன் மறைபட்டாலு, ஞானகன மான

பொருள கண்டவொரு தரசுநவைய ஈனி
நீங் காதா, ஓனமுறு பறபலச மாநாவிடுத
திரததேர டொன்றி னொஹ் தானமருமபட
வியலபைச் சித்திவத் திரமெனதுந் தன
திடாதே 17

சுததுயிற் றககனமா யகணடிதமாயத
தெளிபொருளாயத தாஸு மாணம, தகசுவ
வததுவையொருவ னொன்னேற மிகததெ
ளிவன தருடயொன றினற்ப, பொத்தூட
விந்நியமுதலி யவறறையல வாத்தகள
பூண்டு நிறு, மத்தமதி யினனென்ன தி
பானென்னேற சங்கையற மதிதன மாணம்

செங்கதிரோன் வெங்கதிரா லெதிரா
சிகழும் பேயததே தைரத்தீரத்திரதது,
கங்கையினற குளிர்முனைப் புனிதமுறு
மதிமானகள் கைக்கொண்டாங்கு, மங்குல
கை வெறுமபொயபசை யிலதெனத்தூரத
தகற்றி மாதீரததார, பொங்கினிய வொரு
சுவையை முனிவராக ளுநபவிப்பர் பொலி
யுள் ளத்தே. 19

ஒன்றாகு மண்ணியதா மிகவெளிதா
 மிணைததாகு மொப்பி லாத, நனராந வம்பா
 ததி னனிதோன்று ஞாலமெலா நகுவித
 தெங்குந, தனறேசாற் பரவுமெழி லாததும
 தத துவவிரவி தன்னையையோ, வனறீய
 மூடவுல குலூகதிரை யாதரிதது மதியா
 வன்றே. 20

மண்ணியவா னந்தவொளி வடிவமதாய
 நிகழினுமிம மாஞா லததை, யண்ணியமா
 மெனப்பாவித தறிவிலலான் பெருந்தாப
 மடைவன் சீசீ, மினனியதீ பாதிகளிற் றிரு
 சியமாய மிளிர்ந்தருந்தன மேனிச சாயை,
 தன்னினைவே நென்றெண்ணி மாமோகத
 தினின்மூழ்குந் தனிசசே யொததே. 21

மடமான மாயைதன தூருவமிலா வான
 முதலாம் வகைக ளாலே, தடமான வசங்க
 வொரு சின்மயனைப் பேதிககத தக்கதன
 ருந, திடமான மழைததாரை தன்னுடைய
 துளிகளின்மென் றிரள்க ளாலே, யிடமான
 பசும்பதுமபத்திரத்தை நனைப்பவுரித் தென்
 கொலாமே. 22

தேவதரவு மாததிரமிங் குருவான சக
 விகற்பத தொகுதி யெல்லா, மூற்றமுறு சங்
 கமெலா மொருவியசின மயவென்னை யொ
 ட்டா தனறே, மாற்றருமா ரோபிதமா மலி
 னாதி விசித்திரதன மங்க ளெல்லாந், தேற்ற
 மிகு நிருமலமாய வெளியுருவாம வியோமந
 தைத தீண்டிங் கொல்லோ 23

பரிபுரண மாகிநிறைந் திருக்குமொரு
 கரியான பரமா மெனபால், விரிவுறுசாக கிர
 த்தினொடு சொப்பனமே சுழுத்தியென
 விளம்பப் பட்ட, திரிவிதமா மவத்தைகளு
 நடோதாமபிறப்பிறப்புச் செறிந்தவாகி, வரி
 யமரு முரகபதி வடிவினிறகஞ் சுகங்குள
 போல் வயங்கு மன்றே 24

நோப்பனமே சாககிரமே யெனபபுக
 ளும் விசேடமிது சொலாலவந் தன்று, துப
 புதுமா யாமயமா ருதலந் தவிரண்டினுகஞ்
 துலிய மேயா, மபபடியே பிரததியாகஞ்
 பராக்கென்னும வீகற்பமுந் மத்தா லான,

தெப்பொழுது மெயஞ்ஞான சுகமேயிவ
விரண்டினுகரு மியல்ப தாமே 25

புறப்பொருளின வருவிசன சம்பந்தத
தாலினைப்புப பொருநது ருதாயப், பறப
பறவிந தியவழிச்செல லாதடங்கிச சகவிகற்
பப பற்றொன றினறிச, சிறப்பமர்தன
ஞானநத மாததிரமாயத தளித்திருக்கரு
சித்தம பெற்றோ, ருறப்படுசாக கிரத்தினு
நற் சுழுத்தியது பவத்தினிலை துவகை
கூவாரா 26

காயமுயல் வுறுதருமக கட்டுறோ
ரென்னைமிகக கருதத னென்றே, யேயரி
னைக கினறனரே லதனாலென் னிருந்தபடி
யிருக்கின் றேனாற், ரோயவரு மேகமதிற்
புககானென் றறமூடர் துணியப் படட, தூய
குளிர மதியமவவா றமபுதத்தி னணித
தேனுந்தோயுங கொல்லோ. 27

மீத்தையதாயத தோன்றுறுமற்றோன
றுறுக விவவுலக விசித்தி ஈந்தா, னததுனை

யாற் றத்துவவித தாகிநிக ழெனகருவரு
மானி யேதோ, சுததமயக காங்கனவிற்
பயநதருகைப ப க டா தி திகழு மேனு,
மொததவிது சொப்பனமே யெனறனுசந
திப்பவனுக குறுமோ பீதி. 28

அனைததுலகு மசததென்றே நெடுங்
கால நன்றாக வாயந தே தா ர் ந தோனும்,
திளைததெனினும் பிரியாதத் தியாததும்
திட் டியைச்சததஞ் செறிந்தே நிற்பா, னுன
சதகுமிங் காணனநதா' எனக்காலு மில்லை
யென வொருபபட்டோனு, மனித்திகழ்
தன் முகங்காண விரைந்தததங் கைக்கொள
ளன் மாணு மனதே 29

பேருததமுறு மாதாவாற கவளங்க
வளந்தோறும் புலனுற்ற லும், பெருத்ததயி
லாறசுசுதான் வேறெனறுந் தெரியாத
பெற்றி போலப், பருததவிழியதனாவ்வுல
கெனுமிந திரசாலம் பாரததிட்டாலுந், திரு
ததமுறு மகத்தோரொன் னொளியாலே யா
தொன்றுந் தெரிக்கிலேனே. 30.

நீருசியந்தான புடமாகத் திகழுமெனி
 ற பூமவுருத் திகழா தாகு, மிருமையறு பூம
 யுரு விலங்குமெனிற் றிருசியமற நிலங்கா
 தாமே, மருவலுறு மறுதீவு தெரியுமெனி
 ன்பபூமி மறைநது போருந், தெரிவுறுமே
 லிப்பூமி மறைநதுபோ மவவாறத் தீவு
 தானே 31

சுந்திரன்றன் கலையெனப் தனுதின
 மும் பெருகுதலைச் சாராத தாகின், பைநது
 லுபே நிருளான தடைவாக நாசமுறு மரபு
 போலச், சுந்தரநற பிரபோதம் பயப்பயய
 மிகவளர்ந று துன்னுமென்றால், வெநதுயா
 செய விப்பிரமை துகடர விருதயத்தில்
 ய்யநது போமே 32

பிரமவது பூதிதரு மொருகவையா
 னிறைவுபெறு பெரியோர் தம்பாற், கரும
 வது பந்தததால வருவிதிக ளெல்லாமுங்
 கழன்று போமே, வரமருள்சித் தர்கடெரி
 வ்ததிடுமிரசா யன மருந் தி மகிழ்வாந்
 டோபாபாற, தரமுறுபா கததால்வந் துறு

மருந்தின் விதிகளெல்லாந் தங்குங் கொல்
லோ 33

சுகலவடி வமுந்தாளுய்த திகழுமுனி
வரனுமொரு சமாதி தன்னை, யகிலமதி
ஞட்கழிப்பான் முனபோலன புற்றுமிக
வாதரிப்பா, னிகிலவளப் பமுநிறைந்தபூபநல
னொருவனரு னேரம போகக, வகைவகை
யாரு சதுரங்கந தனைநேயம் வைத்துமிக
வளாபப னனநே. 34

விதிகளெல்லாஞ் செய்யாமல் விடுத
தோனையான்மாவை மிகத்தோந் தோனாயப,
பொதுவெனுமா மறைபுகலு நிடேதமெலா
மாநந்தம்பொருத்து விககுந், திரமருவு கரும
மாத திரநோக்காச சோமபனுக்குச செய்கை
யாதுங், கதுவுறவேண் டாவெனறு புகல்
வோனறன் மொழிகணமனோ கரங்க ளர்மே.

தத்துவத்தை யனவரத மனுசந்தித்
திடுமுனியாரு சாவ பெளம, நொததபடி
நிற்பினுமெல் லாஞ்செய்யுந் தாவனே

வொண்ணா னுமா, வித்தையெல் லாங்
கைக்கொண்டரசாண்டு வேண்டியவா றிரு
கரும வேந்த, நைத்துமன் னுயிராக ளா
லேவலகொளற் கெக்காலு மரியனாமே 36

பரமார்த்த நோக்கமுடை யவனுக்கு
முன்னொடுபின் பண்ணப்பட்ட, தருமாதன
மத்தொழிலக ளாற்சம் பத்தேவிபத்தே சற்
று மினாரும், பெருமேகம் பொழிதருநீர்
முழுககாலும வெப்பமிகப் பெறுத லாலு,
மெரிமேவு பாலைவனத தினபயிருக கேற்ற
முட னிழிவு மினதே 37

ஒல்லைவினை யாலுண்டாஞ் சம்பத்தே
யாதல்ல தொழிந்த தாதல், வலலையது பவித
தோனாய்ப் புருடன்மிகு திருத்தியினை மரு
வுவானு, லல்லல்செயும் பாமபாட்டி தன
வயத்தி லகப்பட்ட வரும்பு யங்கம, புல்லி
யவ னியற்றுதண்ட விதிகளைநீங்குறச்சமர்த
துப் பொருநதுங் கொல்லோ. 38

ஆன்மவறி வுடையவன்முற் கருமபரி
பாகவச.மடைந்தோ ணேனுந், தான்மருவு

தனபரம வவதியிதா மெனததேறித் தளா
வு நண்ணுன, கான்மருவு வழிச்செல்
வோன் காலவருதத மெயதுகினுங கிரா
மாந தத்தின, மேனமருவு வழியளவைத்
தெளிநதுவருந திடைவிசன மேவா னன
தே. 39

அகம்புறமும் பரமான்மா வொருவனே
யாமெனநன கறிநத ஞானி, மிருநதவிச ன
மதுறினு மோசுறிதுங கிலேசமே மேவா
னனதே, செகங்கலங்கு போழுதததே
விசயமுற வொருநோககாந தீர னானே,
னுகமபரவு மொட்டலரால் வருந்துறினுங
கிலேசமற்ப முறுவ துண்டோ 40

ஞாலமதி லுறுவிபவ நனிபரம வற்புத
மாய் நண்ணு மேனுஞ்,சாலவத னதுவாய
மை தனையறிந்த மாதீரன் றனைம யக்கா,
கோலமடவரல்வேடங் ஞாம்நபயின்மேலல
ங்கரித்துக கொளளா நின்றோன்,கேலவின
த தாற்றனைத்தே விடிலையயா யினுமயச்
கிட்டா னீடே. 41

அகத்தினியைத் தரமேலா யிலங்குகின்ற
வானமவடி வாயநிற டோனே, யிகப்பொருள
க டமினாளு முனபோல விசனமே யியைவ
தில்லை, யிகழ்ச்சியறத தெய்வகதி யானிதி
யோரிடத்தூறா லிலம்பா டின்னோ, னுகத
தினின்முன போலெளிய னெனக்கருதிப்
புகனறுலைவ துண்டாங் கொல்லோ. 42

பேரியவிழி மருவுறுதன் மகிமைசெறி
பெரியோனைப் பெருஞ் னத்துக், குறிய
சுப குணங்களங் கரிப்பனபோ லுஞ்சுயம்
வந் தோன்றா நிற்கு, மரையனவன் றனவய
னாச சுகிர்தனாயிருக்கினவற்காளானோரும்,
புரையறுமல் வரையனையே தானே வந்
தொன்றிமிகப் பொலிவ ரன்றே. 43

‘வஞ்ஞான மேயில்லை யில்வுலக முள
தாமென் றறைவ தெங்கே, விஞ்ஞான வடி
வாஞ்சீ வேசதே சிகரெனசசொல விகற்பஞ்
சேய்த்தா, மெயஞ்ஞான வொருசுவையா
ய்த் தனித்துநிரு மலமாதி விளங்குந் தானு,

யெஞ்ஞான்றும் பரிபுரண கேவலமாம பிரம
மே யானா கின்றேன 44

சுமாதியவத தையிலுதிததொற் றைக்
கொம்ப னுபதேசஞ் சாற்ற லாலு, மமான
மயப பரமசிவேந திரனெனுநதே சிகவரியா
னனுஞ்ஞை யாலுஞ், சுமாவிருககச சதாசி
வமா தவ்னோதிவ வததுவிதச சுவைப்பூங்
கொததே, யெமாலுடைக்கு மகமுகமா மறி
வுடையோ ராதரததா லெயதற பாறறும் 45

சுததசதா சிவயோகி வரியானோ திய
விந்தத தூய நன்னூல, புத்தில முடையோ
ராகுற் பவனோயககோ ரவுடதமாய்ப் புகல
லாகுங், கொததுறுபா தகங்களுக்காக கடு
வாகு முபநிடதக் குறிப்பா மேலா, முததம
மா மாநந்த வமுதந்றை குடமாமென றுரை
ப்பா மேலோ 46

துயயசதா சிவப்பிரம மெனுமுனிவன்
வடமொழியாற் சொல்லப் பட்ட, செய்ய
வதது விதாசமஞ் சரிநூலேச செந்தமிழ்ப்
பாச செயது தந்தான், வையமிசைப் பொலி

கழனி மாநகர்வாழ சோதிலிங்க வடிவமான,
வையன்முத்தி ராமலிங்க குருபானென்
னகமவாககு மமைநது ந்நறே 47

முறறிற்று

—१३३—

சோருபானு சந்தானம்.

காட்சிமெயமமை மோகததாழ கலங்கி
யுயிரக ளிசசைவழித, தாட்சி யான சீவனெ
னத தன்னை மதித்துத தனையுணருஞ்,
சூட்சி யினறி மிகமெலிநது துயாகூபிறப்பி
லுழல்கின்றார், மாட்சி யான தனதுணமை
மதித்திங் குணாநதார பிறவாரே 1

பிறப்போ டிறப்பென றுரைக்கின்ற
பேதமெல்லா மனததளவாம, சிறகும்பரம
நிலைமாறித திரிநது பலவாப் பிரிததுண
ரும், மறப்பில் விளைநத சகமோக மாறறுஞ்
சுருதி குருவருளால், திறகரு ஞானக கண
கொண்டு செகததைநோக்கிச க்கிபபோமே

சங்கற் பநதான பிறந்திறந்து சரிகரு
முடலா யுயிராகி, யிங்ஙன் புலனும் பொறி

கரண மெல்லா மாகித தொழில்புரியுந், தங்
கும்பரம சிவன்முதலாத தானேயெல்லா
மசைப்பிககும், எங்குநிறைந்த பரம்பொரு
டா னென்று மசைவில் சாட்சியதே 3

தூனனூர் வீட்டு வழிதப்பித தமொற்
றங்கொணை குழலபதிசு, நென்னூர் காட்டி
வாழ்வீப்பார் யாரேயெனனத் தளாபோதி
ன், முன்னூர் ரதூர் முளைத்தவூர் மோகமகலக
காண்கென்னு, மன்னூர் காட்டி யருள் குர
வன் வழியே சென்று வாழ்வானே. 4

அனைய பிரமம் பூரணமா யசைவற்
றகண்ட சாட்சியதா, மினைய பிரம சங்கற்ப
மியைந்த பெயரே சிவனாகும், புனையுஞ் சங்
கற பத்தியங்கும புவனமெல்லாஞ் சிவமய
மாம, நினையத் தருமெய யுணர்வுடையோர்
நிறைந்து குளிர்ந்த மதியாலே. 5

முதத ருள்ளஞ் சிவமயமா மோகஞ்
சற்று மிலதாகும்,* பற்றுமபாச விலட்சண
மாப் பரமா னந்த வடிவாகும், சுற்று முலக

சாலமெலாஞ் சொரூப மென்னக் கண்டு
ணர்ந்து, சித்த சலனஞ் சற்றுமுரூர்
செறிந்து சாவ மாததிகழ்வார 6

வதுவோ நானோ நானதுவோ வதுநா
னான வதற்குள்ள, திதமாஞ் சச்சி தானந
தச் சீமை யெனக்கிங் குளதாமோ, சதமா
யெங்கு நிறைவினது சததாந தன்மை யுண்
னோககால், விதமாம் புறச்சங் கற்பமெல்
லாம விடுததா லதூநீ யாவாயே 7

நிறைவா நினது சிற்சொரூப நிலை
யை மறந்து வெளிநோக்காத, சிறிதாயத
தோன்றி மறைகின்ற தேகநானா மயல
கொண்டிங், கறியாடையினா படுகதுயாமக
லப் புரண மேனோககால், புறஞ்மவிடயத
தோற்றமெலாம் போககி லதூநீ யாவாயே.

சத்தி னுண்மை நன்றாகச் சங்கைதீர
வுணர்த்திடினோ, முற்றுந தானாய் முனாக்
கின்ற மோகத்தோற்றச் சகமாய, பற்றொன்
நின்றிக் காண்பானும பரவு காட்சிப் பொ

நுளிடையில, சித்த மாக நடுநின்று நிகழ்
ஞா னமதார தெரிவாமே 9

சித்தின விலாச நன்றாகத் தெளிய
வேண்டிற் நிரணமுதல், விதநி னுள்ளும
பிரமணமுதல் விரிந்தச்வ கோடிகளுந், தத்த
நிலையில் வளாததோங்கிச் சராசரங்க ளாய்
நிறைந்த, வத்த னுண்மை கண்டுமனத் தன
ந்தா னந்த மடைவாமே 10

சுறசின மயமான தனதுண்மை சங்கை
தீர சாவ நற்குத், துச்ச வுலகா யுயிராகித்
தொடாகா ரணமாத தோன்றி நின்ற, விச
ஸை வடிவாந் தனதறிவின் விரிந்த விலாச
மெனக்கருதி, நிச்ச யித்துப் பேரின்ப நிறை
வா முண்மை காண்போமே. 11

தானே தானாத திகழ்நிலே சர்வாத
தத்தின ருரகமாம், வானே யஸையுமன
மாகி வளாகிற நறிவாயப் பலவடிவாய,
வானே முதல் வைம்பூத வயமாத தார தம
மியமாயத், தானே தோன்றி விளையாடித்
தானே கண்டு மகிழ்கருமே. 12

காணுமறிவேநீயென்றுங் காட்டு மறி
வே யாமென்றும், பூணுமாறிங் கெடுத்த
துணர்ததும பொருவில விசிட்டாத வை
தாதரும், நாணி வேரூய நோக்காத நலங்
கூட ஞானக் கண்கொண்டு, சேணின் ரொ
விருங் கதிர்போலத் திகழ்ந்தொன் றுகச
சுகிப்போமே 13

ஒன்றஞ் சத்தின் சித்தினிடத் துண்
டாஞ் சித்தஞ் சகமாகி, நன்றே பலவாய
விரிகின்ற நாநா நாம ரூபமொடு, துன்ற
ரோபப் பதிபலனந தோன்ற வதனைச சத்
தியமாச, சென்ற தரித்துத தாழாமே திகழ்
மே னோக்கிற் சுகிப்போமே. 14

சீத்த மிதயாம் பரததியையே திகழ்
நேய் நிட்டை பெறு, மததன் னிலையி லா
னநத வகண்டா கார வடிவாவாம், சுததமாய
சிதாகாயத் தொடர்பாயநின்ற சாதகத்தால்,
நீதத மாண நிலைமேவி நிறைநீ ஞாலகிற் சுகி
ப்போமே. 15

பூதா காய மனாகாயம பொருவிலசி
தாக்கா யமதாக, வேதா காய மூன்றினிடத
துணாவா கியஞா னாகாயம, வேதா திகளா
ல விளக்கியவா விடந்தெல லாமாய நிறைந
தாலும, போதா நிறை திரிபுடியி னடுவாக
கண்டு புணாவோமே 16

அகமவிருத்தி யாற்றேன்று மறிவான்
விடய மெனவிரணடிந், புகல வொண்ணாச
சிவானந்தம புரண மாயொன ருய்நிற்கும,
சுகமா நாநா பேதமதாச சாரதாமாயும் விடய
சுகம், நிகரில பிரமச சாயையதா நிகழ்தல்
கண்டு சுகிப்போமே 17

காண்பா னாயுங் காண்பனவு மாகிக்
கலங்கா மெயஞ்ஞான, மெண்பா வணைகட்
கெட்டாதா யிருநது நிறைநத பொருளாகும
மாண்பாயக காணும் பொருள்விட்டு மற்
றோ பொருளை நாடுமுனம், வீண்பா வணை
தீர் மெய்யறிவா மென்ன வாறிக் சுகிப்போ
மே 18

காண்பா னென்றை மற்றென்றோக்
கருதி மறந்து நினைக்கின்ற, வீண்பா வளை
யா மவததைகளை மேவிச் சுழலுஞ் சிதாபா
சன, பூண்பா வளையிற றேனறுபொருள்
பொருந்து காட்சி மிததையதா, மேண்பா
வளைதீர் முதலொளியை யிதயத தூன்றிச்
சுகிப்போமே 19

அறிவா னறியும பொருளினிடை ய
ணுகு மறிவா னந்தமதே, பிறியா தொன்ற
யெங்குநிறை பிரமா னந்த லேச மதாஞ்,
சிறிதா முயிர்க டொறுமெனதியா னெண்ண
ச் செறிந்த பேரொளியை, நெறியே நாடிச்
சிறுதிதது நிறைபே ரின்ப மடைவோமே 20

இதயாம பரத்தி லுதித்தொளிரு ப்
ணையி லாதம தேவதையைத, திதமா நோக்
கிச சிறுதிததுத தெளிந்தே காகர சித்தமொ
மும், விதமார் நானாத் தோற்றமெலாம் விரிந்த
தனது லீலையதாச், சதமாதகண்டு கலங்கா
தே தனிவாழ் வதன்றி சுகிப்போமே. 21

வழிவீற் சம்பா வணைமேவி நமலானந்
த சித்தியதாம், குறிதீர் தனதுண் மைய
நாடிக்கொண்டு சுகத்தை நேசுகருங்கால, பிறி
தேகா பொருளும வேருகப் பிறங்கா வனு
பூதியினாலே, வறிதே தோன்று மவிததை
ம்கட வளர்ப்பேரினப் மடைவோமே 22

சுகல வுயிரி னிடத்திருநது தானே
சரிசுகு மியனமறந்தே, அகலித தேகத தள
வாக வறியா மையினுற றளாமயக்கில, புக
லுற றனந்த பேதமதாப பொருநது ஜா
ல சங்கற்பம, மிகலுற றிடரின் மூழ்காமே
மெய்யா ருணர்விற சுகிப்போமே 23

பெண்ணைப் பலவா முருவாகப் புணர்
ததி வீருப்பு வெறுப்புறலபோல, தன்னைத்
தானே வெவவேருச சமைத்துக் கண்டு
விளையாம, எனனைத் தேகத தளவாக
யெண்ணுமோக மொழிவதனால, முனைப்
பரிபூ ரணரிலையின் முத்தியடைநது சுகிப்
போமே 24

இடையொன நினறி யெங்குநிறை
 யெனதா ரொளியின் மிளிரகினற, விடய
 மான தேகாதி விரிந்த வண்டப பரபபெல்
 லாம, திடமா ரெனது சங்கற்பச சித்திரத
 திற றேனறிமறை, சடமார லீலா பிம்ப
 மெனச சாட்சி யாகக் கசிப்போமே 25

எங்கும யாமே நினறொளிரு மியல்பை
 நன்கு விரித்துரைக்கில, தங்குந தூல விடய
 மதைச் சரிக்குங் கனமேந தியததாலும்,
 இங்குத் தூயத் துன்பொருளே யிலகுளு
 னேந தியததாலும், மங்குண் மறைந்த
 பொருளுெல்லா மனனத் தாலுந தீண்டுத
 லால 26

இயாமே வி பு வா ம வியாபியுமாம
 மெமமை யளக்குங் கருவியில, இயாமேயெ
 மை மதித்துணரு மேகசற்சிற சொருபம
 தாம, இயாமே யெம்முள விளையாடு மிந்த
 வனந்தா னந்தக்கூத, தியாமேகண்டு நிரந்தர
 மா யகண்ட வாழ்விற் கசிப்போமே 27

அணுவுக கணுவா யெவகுநிறை யாமே
யட்ட மூாததமதாம,கணித மிறநத வெல்லை
நிறை கருத்தாவாகி யாங்காங்கும், நணுகு
நாம ரூபதாம நாநா பொருளி ணுடபுறணும்,
மணியி னெளிபோ லெமைககண்டு மாறா
வாழ்விற சுகிப்போமே. 28

இவ்வா றுமாநத வெனதொளியை யிர
விழுதலா வெப்பொருட்தும், தவ்வா மூலப்
பேரொளியாத தழைந்தெல்லாமாய் நிறைந்
தமையால், அவ்வா'னெடுநூ ரதததனை ■
ளாவினோக்குங் சட்புலனால், செவவே நின்
றிகு குணாதெவகுந திகழுமெம்மூட் சுகிப்
போமே 29

விடய நோக்கா லென துண்மை வெளி
யாகாது நெடுங்காலம், மடமை யாலே பிறந்
திறநது மகிமா யையிலே சுழனற்றிளாததுத,
திடமார ஞானக ருருவருளாற் சித்தநதெ
ளிகது மேனோக்கிப், புடமா யெனையான
பெற்றதனாற் புரணவாழ்விற் சுகிப்போமே.

இங்குதேகத திடையன்றி யெங்
ங் கிருது மெனைநோக்கில, அங்கங் கியா
னே முதலாக வளைநதி னுள்ளும புறத்து
நிகழ், துங்கச சுறகின் மயமாகத் தொடர்
பேரின்ப நிறைதலினால், சுவகை யின்றிச்
சாவாத்த சாட்சி யாகச சுகிப்போமே. 31

சுரத்தி ரங்கன யாவற்றின் சாரமான
வெமைப்பெற்றோம, தோற்று முலக சாலத்
திற் குழ்ந்த வினோதா டம்பரத்தின், குத்தி
ரமயா மெனவறிநது தொடருந் தியான
சமாதியதாப், போற்றுமெமமை யெமமுள
னே பூசித தினிது சுகிப்போமே 32

அறிவா னாதப் பெருவெளியா வராக
தவெனையான பூசிககச, சிறிதாமலாநீ முத
லாய திரவியம்போ தாமையினால், நெறியா
ரிதய மறிவுசம சந்தோடமதா நிறைமலரா
ல, குறிவே றறநின் நெனைநோக்கிக் குளிர்
பூசனையாற் சுகிப்போமே. 33

தேகத தளவா வெனைககண்டு திகைத
தகாலத தெனதுநிலை, மோகததாலே மறை

ந்தருன்கூர் முதல்வன் குருவாய முன்னின்
அ, சோகந் தீர வெனைததானா தூரியநிலையி
ற கூட்டியதால், தாகந தீரக் குளிர்ந்துள்
ளே சமபா வனையாற் சுகிப்போமே 34

நுனதா ரொளியின் விலாசத்தைச் சங்
கை தீரக் கண்டுகா, கனதா கமதா மாயை
மயல் கடந்து சனகன் மொழிவழியே, மன
தால விளைந்த விடயசுக மதிப்பிலாதெல்
லாமொழித்துப், பினதா கமிலாப பெரு
வெளியிற பிறங்கல்போலச் சுகிப்போமே

சுகச நிலையைச் சாரந்துண்மை சாதித்
தற்கிங் கமையுமதோ, தருமுத தியிஞற்
சாற்றுமெனிற் சற்சின் மயமாஞ் சர்வார்த்த,
மிகுமா மகததா மரசாட்சி மிளிர்மா போகப்
பேரின்பம், சுகமாய் நின்று சாட்சியதாய்த்
தொடர்பொன் தின்றிச சுகிப்போமே. 36

தொடர்பொன் தின்றி யெனப்புகன்ற
சொல்லின் பொருளை விரித்துரைக்கில்,
இடர்தீர் யாமே யொருமுதலா யிரண்டாம்

பாகத் தனுமில்னும், அடர்பே ருருவ மோடு
திரும மனநதகோடி சித்திரங்கள், திடமா
யென்னுட் டோனறிடினுஞ் சிதைவில
படம்போற் சுகிப்போமே 37

நசன் முதலா யெப்பொருளி னிடத
துஞ் சதசின் மயமாக, வாசமாகு மென்னி
டததே வயங்கா ருயிரியான் யானென்னப்,
பேசு மல்லால் வேராகப் பிரித்துந் கூறற்
கிடமுண்டோ, நேச மாகு மென்சார்பால்
நிகழுஞ் சாவ மாசுகிப்போம 38

ஒன்றே பலவாப் பிரிந்தனந்த வருவ
நாம மொடுவிளங்கி, நின்றே மறைந்து
தோன்றிவளர் நிலைமாறாது பரம்பரையில்,
நன்றே புணாநத சங்கற்ப நயநதுதிருக்கூத
தாடலதனை, இன்றே யென்னுட் கண்டுமகி
ழந திணையில் வாழ்விற் சுகிப்போமே 39

தனனைத தானே வேராகத தகைநது
தேடும் பாவனையால், பின்ன மில்லா வருள்
வெளியைப் பிரிந்தே னென்று பலபிதற்

ஆம், முன்னை வினையி னெழிவதனால முன
னின் றருளுங் குருவாக்கால், மன்னு நிலை
யிற பவமொழிநது மயலற னென னரசு ககிப்
போமே 40

கால தேச வத்துவெனக கருதும் பா
வா தீதமதாய, மூல மாகி யாதியநத முளைத்
தல வளாதல நாசமுறல், தூல சூக்க காரண
மாத தொடர்பேருருவ மிலா துளநாம, நாலு
வேதப பொருளான நமைநாங் கண்டு ககிப்
போமே 41

சுததுச சித்தா னந்தமதாந் தனியா ரக
ண்டப பெருவெளியில், வித்தின மரம்போ
ன் மணியொளிபோல விரிநத புவனப் பரப
பெல்லாம, சித்தத துணடாய விரிநதொடுங்
குஞ் செயலை றோக்கிச சலனமிலா, முததி
பெறுமி, தேகமொடு முழுதுங்கண்டு ககிப்
போமே 42

என்றுஞ் சலன மறுசாட்சி யெனவே
நிறையென் சன்னிதியில், துன்று பலசங்

கற்பமதாத் தொடரும் சித்தத் துண்டாகி;
நன்று விளங்கி மேனமேலு நிகழுஞ்சகசித
திரங்களெலாம், நன்றுநோக்கி யருளவெ
ளியே நாட்ட மாகச் சுகிப்போமே 43

இல்லை யிருந்தாற் காணோமோ வென்
பா மயலை நீக்குதறசே, நலலோ மொழி
யுரு சுருதி யுத்தி யாலே நணுகு மதுபவத
தால், எல்லோ ருள்ளத் தினுநிறைந்தவென
துசாட்சி சாட்சியதாச், சொல்லால் விளக்கி
மோமலலாற் சுமமா யிருந்தே சுகிப்போமே

காணோமில்லை யென்பாராக கண்டே
யெமது புரணநிலை, ஏனார்கருவி யுடன்கூடி
யிங்ங னெவருந் தெளிந்தாயய, மாணா
விருத்தி கொடுபலவும வருத்துக கூறி னோ
மல்லால், வீணே யுழைகரு மறிவிலா
போல் வீணைய மின்றிச் சுகிப்போமே 45

சங்கற் பததால் வேறுகச்சார்ந்த பொ
ருளைக் கண்டிருந்தும், இங்குத்தம்மைக கா
ணோமென் றிசைப்பார் காட்டிந் தனைக கா
ணார், தங்கம்பணியா யிருந்திடவுந் தளாந்

தே யிழந்தே மென்பார்போல், எங்த
மிருநது விளங்குமெமை யெம்முட் கண்டு
சுகிப்போமே. 46

கனவு போல நனவிடத்துங் கருது சங்
கற் பததளவாய், மனவா னகததே விரிந்
தொளிரும் மகத்தாஞ் சகசா லங்கனெல்
லாம, சனன மரண மிலாவெம்மிற் சார்ந்து
மறையுங் கற்பிதமாய், அனக வறிவு சாட்சி
யதா யமர்ந்து கண்டு சுகிப்போமே 47

அததன் சிதத் விசசைவழி யடைந்த
வித்தே கம்பெறுமுன், சுதத மாய சிதாகா
யத் தொடர்பா யென்று மழிவிலனும்,
நிததமாகு மென்னிடததே நிலவு சகத்
தோற் றங்கனெலாம், பததிடாய்ந்து மறைந்
திடினும பவமற்றென்றிச சுகிப்போமே.

பிறத்தலிறத்த லெனும்பான்மை பேத
மான சிதாபாசன், மறப்பில்வினைந்த போக
மலான் மாறாச்சூத்த நித்தநிறை, திறத்த
ஞான காயமதாத் திகழ்வேம் வேரூந் திரி

புடியில, நிறததகாட்சி மாததிரமா நிகழ்ந்து
குன்றிநது சுகிப்போமே 49)

சுநதத மெமழு ணீங் கா த் தனியா
சாட்சி பெற்றோம், சுநதனையொன்று மின
றிக் கிதமபரமாகி நினோம, பநதபா ரங்க
னெல்லாம பரிசாலா சுமநதளிககத, தொநத
மொன றினறி கிதய தூரியவாழ் வதிறசுகிப
போம் 50)

எனனிற்றோனறி யெனதேவ லாளா
வெனது சநகிதியில, மன்னிச சமட்டி விய
ட்டியதா மருவுமையேழ் தததுவங்கு, தன்
னிற் சகல கேவலத்திற சகசவிநோத நடம்
புரிநது, மின்னின மறைதல் சாட்சியதா
மெமழுட்கண்டு சுகிப்போமே. 51

தனமய மாக வெங்குஞ் சகஜநோக்
கம்மயப் பெற்றால், பன்மையா நாபரூபம்
பயப்பைய நீங்கிப் போகும், புன்மையா
மனோசங் கற்பம் பொருந்துருச சலனந
தீர்ந்த, மின்மய மாஞ்சிற் சோதி வேற்ற
விளங்கு மன்றே. 52

மன்னுந தனது லீலையதா மருவு
மன்னத வினோதமதாத, துன்னுஞ் சிவேஸ
வரசகமாத தொடருஞ் சித்தி நடந்திடவும்,
பின்னுமுணர்வின் மையினாலே பேதசித்தி
பெறவெண்ணும், பன்னு மகதத வாதனை
தீர பரமநிலையிற் சுகிப்போமே. 53

பரவியா பகததி லண்ட மெலாம
பயிலும் பலபந் துகளாகத், திரமார பஞ்ச
மூததிகளுஞ் சோநதுவினையா டரங்கத
தில, தரமாரதேவா நரநரகா சாரத
நாளு வுயிரககுலங்கள், விரவும் லீலா பிம்ப
மதாம் வினோதங் கண்டு சுகிப்போமே 54

காலதேச வததுவெனக் கருதாரின்ற
பாவனையில, ஞால மதனி லிததேகம
நணுகுநிலையை நோக்குங்கால், தூலஞ் சட
மா மிந்தியங்கள் சூககம மவததைகளின்
மாவும், சாலதுணிந்தா முயாசரிததுச ச்மித்
தல்கண்டு சுகிப்போமே. 55

தூலம்வியட்டி சமட்டியதாச சூழ்ந்தே
யெமதா டரங்கத்தில், சாலவெழுந்து பல

வேடந் தரித்துவினோத வாடல்செயும், மூல
மான விநதியவகண முதலாயுழி யுழி
தொட்டு, ஞால மதனின் மாறாது நடிததல்
கண்டு சுகிப்போமே. 56

தலையாம் புரண சிற்சபையிற் சமைந்து
நடிக்கும் பலபிம்பம், நிலையிலிவையொவ
வோமுதலா நிகழ்தலவினோத மாத்திரமே,
அலைதீர்ச்சகசா னந்தமதா மமலநடன முண்
னோககிக், கலையாபொருள்யா மாயநினை
கலங்காநிலையிற் சுகிப்போமே. 57

இந்தப் பரமா னந்தசதோ தயமா
யிலங்குபரஞ்சுடரில், தொந்தித திலகுஞ்ச
கததோற்றஞ்சுழ்ந்தகடலிலலையாதி, வந்து
தோன்றி மறைநகிடல்போன் மாயாமனோ
மாத்திரமாகும், சிந்தித்திடுங்கால் விவர்தத
மதாந் திகழ்மா மறைவாக கியமிதுவே. 58

அருட்போ தமதா நிறைந்திருந்தே
யமல வதுபூ தியினுண்மை, திருத்த மாக
வினங்குதற்கே சித்தமொருப்பட் டிரைதத
தலால், மருட்கே வலமுஞ் சகலமும்போன்

மாயாமோக மலாயயினுல, திருநகோடு
நாந்நிருசியழந திகழ்தலெமழட் காண
போமே 59

சீவ போதம போயருளார சிவபோ
தமதாத திகழ்ந்திடலே, யாவநீரு முத்தி
யலா லுணுகுஞ்சகல கேவலங்கள், ஓவற்கா
மோ வுடலுளமட தெருநததவ சாட்சி
யதா, எவற்காசா வீருந்தென்று மிறவா
தெம்மைக காணபோமே 60

சுததா சாமாநிய ககோடி தானு
மெனது சநநிதியில், விததாயத தோன்றுரு
சிறசததி விவிதநாநா சுததிகளின், சிததாம
பல்லா யிரககோடி திகாநதததுள்ள வண்ட
மெலாம், முததாகா மாயநின்று மோகமின
றிக காணபோமே. 61

சுததுச சித்தா னநதமதாஞ் சமமா
விளங்கு பரிஞ்சுடரில், சுததுசிததா னநத
மதாச சமைநதஜீவேஸ் வரசகங்கள், சுததுச
சித்தா னநதமதாஞ் சகலவீரோத நடம்

புரிந்து, சததுச்சித்ததானந்தமதாத தழைத்,ர
லென்றுங் காண்போமே. 62

சுததேசித்தா யானந்தந தானாச சிவ
மாப்பறமாகி, ந்ததாந்தத பூரணமாங்கிழ்சா
வாதத தாரகமாய, விததாரமதாஞ் சகச்வ
விவகாரமதாச சலனந்தீர், முததாகரமாய்
நின்று முழுதுங்கமுதல காண்போமே 63

ஞானாகார மாயநின்று நடிக்கு நமது
லீலையினில, ஞானாகாரமாத தோன்றிநடிக
குஞ்சீவேஸ் வரசகங்கல், ஞானாகார மாய
நின்று நயக்கும் விநோத நடம்புரிந்து,
ஞானாகார மாம மெமமுணனுக்கென்றுங்
காண்போமே. 64

அறிவா னந்த விலாசமதா மழிவில்
பதத்தில யாமிருந்தே, அறிவானந்த விலாச
மதி லணுகுஞ்சீவேஸ் வரசகங்கன், அறிவா
னந்த சத்தியிஞ லனந்த விநோத நடம்
புரிந்தே, அறிவா னந்த சத்தினிடத தமந்த
லென்றுங் காண்போமே. 65

நீரணமுதலாக் கற்பநமீ ருசுததிகமுந
தாவரமும், தரமாரெறுமபு முதலயானே
யீரூச செறிநத சங்கமமும், சிரமாதியபா
தாநதததூந திகமுஞ்சிருடடி சமதகாரம,
வரமாரமது சிறசுததி மகாதமியங் கண்டு
மகிழ்வோமே 66

வகமாகி யாருயிரா யஞ்ஞானமுஞ்
னமுமாகி, போகமாகிப் போகியுமாய்ப்
பொருநதுசுகமுந துக்கமுமாய்ப், கெமாகி
யெல்லாமா யிருநதநமது சிற்சொருபம,
சோகமடைதற் கஞ்ஞானந் துணையாவரு
தல பேதைமையே. 67

தானேபலவாப் பதிபலிததுத் தமைத்
தாம வெவவேராக்கருதி, தானேமறப்பா
மாயைவழி சன்னமரணசுகதுக்கம, தானே
கற்பித துவந்தூழி சங்கேதமதா வினையா
டல, தானேகண்டு சலியாது சமமா நிகழ்த
வற்புதமே 68

சர்வபிரம்மயமென்னசாற்று மகாவாக்
கியபபடியே, சாவம்நமது பாககியமாச சம

மாயக கண்டு சுகியாமே, சர்வாரணிததஞ்
சடந்துககஞ் சறலும் பயனின் நென
லிகழநது, சாவம பிறவிக கேதுவெனச் சந்
கிபபதஞற பவமநமோ 69

அகப்பற்றகல்ப் புறப்பற்றா மனைத
தும் விடுதத வன்பர்ப்பலா, சகததிற்க்சகலத
தியாகிகளாச சரிததேழுததி யடைந்தா
லும், இசுததிற்பொறியின் வயமாக விய
லுஞ் சீவேஸ வரநியதி, யுகப்போ டிலகை
விநோதமதா யுணாவ தல்லா லொழியு
மதோ 70

ஏதுவிதியேவாவேண்டு மதுவேவருக
வ்வவுடற்கு, ஏதுநீங்க வேண்டுமதோ வது
வேநீங்க விவவிரண்டின், ஏதுவாகு நியதி
யினு வியைநதபகுதி நன்குணர, ஏதுவா
கும் புரணநிலை யிருந்தே காலங் கழிப்போ
மே. 71

ஏதேதினிதா வநதுறினு மேதேதிந்
யம விருப்பறினும், ஏதேதிடராய நோக
திடினுமேதே துள்ளந் தளர்வுறினு, ஏதே

தாமரு சன்னிதியி லியனற விநோத
மாரோககி ஷீத துகுஞ் சலன மின்றி
யிரவி போலக காணபோமே 72

தோத தோம பெற்றிருந்த சீவன்
முத்தி கிலைமைதனை, ஊகத தோடு தெரிந்
துரைக்கி லுளதாஞ் சித்தஞ் சத்துவமாய்,
ஆகத் திதய புண்டரிக வமல வானி னடித்
தமாந்து, சோசந நீரச சமாதியதாந துரிய
வாழ்விற் சுகிப்பதுவே 73

எங்கு நிறைந்த தனதருளி லீலங்கு
கியேஸ் வரசுகதைசு, சங்கை யின்றிச் சதா
நோகசிச் சலன மிலலா திருக்குநிலை, தங்கிப்
பரிபூ ரணச்செலவஞ் சாவ தலலா லுட
லொழிந்து. பங்க முறுதன் முத்தியதோ
பறற்ற நெனறும பிறவோமே. 74

பிறப்பு மிறப்பு மெனறுமீலோம பிறந்
தா லனனோ விறப்புளதாம், மறப்பாம பந்த
முண்டாணை மயநீரமுத்தி பெறவேண
ம, சிறப்பிறேந் மெதந்நயோ திகழு

மேமதாடரங்கத்திலு,⁹ ஆரபடொய வேடங்
கொண்டாடடடகலாநெனறுங் காண்போ
மே 75

சங்கற்ப விகற்ப நீங்கிச் சகமெது யா
மா மெனனெ, சங்கற்ப விகற்பத் துண்டாரு
சகந்தனில் வேறன மெனறு, சங்கற்ப
விகற்ப மிலலாத தனைப்பற மாக நோக்கி,
சங்கற்ப விகற்பமில்லாத சாதகார மடைவா
முத்தா. 76

மேலுங்கீழு மிடைகீவும வியாத்த
நிருகருஞ் சித்தினினை, ஞால முதற்பல
லாயிரமா கோடியண்டம நனீதோனறி,
தூலகுகக காரணமாத தொடர்பலபொருள்
னுப்புறனு, சால நிறைந்த பேரறிவாச
சாட்சி யாதல சத்தியமே. 77

யானு ரிந்த வுலகமே திவைகரு மூலப
பொருளேது, தானே தோன்றிற மெனி
னிதனை யியகருஞ் சத்தி யாரதென, வாரு
வீராரம பித்தாரவே யண்ணல குருவா

'யெயிதோனறி, யுனருடவி நீதானு
பென்னு முணமை விளக்குவரே 78

நற்சங் கததா விமமையினு, நனுகு' மம
ஸுப பயனபெறலாம, நற்சங் கததாற றாச
சங்க நணனு தசு, த, வாசனையும, நற்சங் கத
தாற பலபிறவி நனுகும் வினைகடாந்தகலும,
நற்சங் கததா விமமையினு நணணற்' கரிய
பொருளிலையே 79

சிறறம் பலமே யெவதுகிறைந் திருக்கு
நிலையு கிததுணர்ந், சிறறம் பலமே யெவ
யுயிரக்குஞ் சித்த மா கி ப பாவனைபோல,
சிறறம் பல, தி லெவவெவையுந் திகழ் வின
யு மநுபவத்தால, சிறறம் பலமே யானீயா
சிறத்த சிவாகா ரமதாமே. 80

சீ, த சாந்தஞ் சிதமபரமாந் தானே
திகழு மநுபவத்தைச, சித்த சாந்த முளமே
லோர் சிவோகம பாவிந் தடைகினரா.
சித்த சாந்தம் பெறவேண்டிற செறியுமபல
பா வனைநங்கிச, சித்த சாந்தஞ் சாதனந்தத
திகழ் மா நடஞ்சே வித்திடவே 81

ஐத்யா தாமா யனையதிருக்க மெனத
யா சீபபா மெனதருக்கி, எதுக காச வசந
கரிப்பா மெனதககண டிகழுவா விரோதிப
பார, எதுக குந்தா மாதார மெனவே வியந்து
மகிழுவதலா, லேனுகருந்தாந், சலன மீனந்
யிருந்திங் கெல்லாவ காண்டாரே 82

யுனமே யுலகாய விரிந்நிருசுரு மாயாத
தோற்ற மிகவளாந்து, கனவு போல நனவில
வருங் காட்சி மோகச சிற்றறிவால, பின்னி
லுலகைப் பரித துணருய் பதநீங்கு பேரறி
வாம, நீனைவி லேக பாயனையா னிலைபெற
றிருப்பார மேலோரே 83

அறிவிற சம்பா வளைசாந்தி சுந்தோட
மதா மமலநிலை, நெறியே மனததை நிறுத்தி
யிவ ணெழுது விரிந்த சுகத்தோற்றம், சிறி
தாப்பெரிதா மேனோககிறறிகழ்வித துள்ள
முகமலாந்து, செறிபே ரினப் பயமாகத
திகழ்ந்து சரிப்பார மேலோரே. 84

சீதத சாந்த மேசிவமாத திகழ்பே ரறி
வாம பரமநிலை, சீதந் மான வநிலையிற

சுவாநுபவமாசுகிததிருநது,மெய்ததவின
சொலனபனெயிமேலாமருளுமெவவுயிரக
குரவைததுசசோதமோகமெலாம
மாறழிந்ற்பாரமேலோரே 85

தேற்றறுஞ்சகமோகத்தின்வழிததொ
டருமிச்சாசங்கறபம,சாறறுமணமாபுயிரக
ன்னுட்டங்கிநெடுங்காலவாசனையால,
போததற்கரிதாயிருந்தாலுமபெரிதுமுயன
றிகநூனமுறையே,தேற்றறுமுணமைநிலை
யுணாநதுதீக்ககலேணடுஞ்சாதகரே. 86

முற்றிற்று.

உ

சொருபலக்ஷண விநுத்தி.

குருஸ்தோத்திரம்.

சச்சிதாநந்த தற்பர மூர்த்தியாய
 இச்சா கிரியை யீடணை யிலராயக்
 கருணா கரமெங்க காட்சியிற் சிறந்த
 கனக சபைகருரு நாத¹ைக் கருதும்
 மனக்கம லத்து வயங்குமெயப் பொருளை
 அனைத்தினு நிறைந்த வமலமாப் பிரபுவை
 திரிகர ணங்களாற் சோந்தவாக குரிய
 நிருவிகா ராதியா நிகழ்த்துதூற நெட்டுப்
 பொருவரு நாமப் பொருடனை விட்டு
 விடாதலட் சணையால் விளக்கியவ வருளாற்
 சடாதிவிட் டிந்திய சாட்சியா நிறைந்த
 மறையினுட் பொருளை வரனமுறை யுரைப்

பாம.

நூல்.

1. நிதித்தியாசன யுகதி

—||—

1. நிருவிகாரி.

சிதன்துட்டய சம்பன்ன ஞான
 சறசீ டனகுரு சாணடைந தன்பால
 அருட்தரு பாவவி காரமெவ னனமென
 சங்கர சாட்சாத குருவருள செயலா
 பஞ்ச கோசங்களிறுபற் றெறமக கிலதால
 சன்ன மரண விகாரந தவிர்ந்தேம்
 அன்ன மயமா மாகநா மனமையாற
 சடபா வமதாச சார்விகா ரமிலேம
 மன்னிய பிராண மயமெமக் கின்மையாற
 பசிதா கங்குள படாதரா தெமகரு
 மனோமய மினமையின் வராதுரா காதி
 விஞ்ஞான மயமு மினமையிற காத்நுரு
 ஆதிர விகார மறபமு மனடயேம்
 ஆனந்த மாமய மாகாமை யினாற
 சுமுத்தி யோகத் தொடர்பெய்க கிலலை

என்னென்ற கோசத்தியலுந் யாக்ஷமம்
 ஆன்னவை தொழிலு மறிதரு ஞான
 சொருபணி விகாரனைனச் சொலுஞ்சுருதி.

2. ஞானசொருபன்.

ஞான சொருபன மெவங்ஙன மென்னிற
 கோசங் களுக்கருங் குறிக்கொளு மவற்றின்
 பாச விகாரப் பற்றிலா தவைபுரி [வின்
 தொழிற் கும விலட்சண றாயிருந் துணாத
 யாமே யசங்கன ஞானியன் றுணர்வாம

3 அசங்கன்.

அசங்கனென்ப தறிதர வுணர்த்தின்
 நாம ரூபமா நவில்கக திருசிய
 பாவா பாவம் பற்றலும் வெறுத்தலுஞ்
 சாற்று மலின வாசனைச சங்கமாந
 தோற்றுமுத் தேக கோசமைந் துந்தொடர்
 நிதிநா சங்கன் சித்தா மெமக்கிலை [சன்
 கிருட்டியின் முன்பினுந் திகழ்சயம் பிரகா
 ஆதலின் யாமே யசங்கனென றுணர்வாய.

4 சு வயம்பிரகாசன்.

சுவயம்பிரகாச சோரபொருள யாதெனிக்
 பரப்பிர காசமா ம பரிதி மதிமினல
 தீபந் சததிரஞ செறிநதிடு மனமுதற
 புத்தியிந திரியமாப புகலகப ப்ரகாசம
 மாயா மயமா பாதலி னுனமா [குரு
 இவற்றினுல விளங்கா தெவறறையும் விளக
 சொப்பிர காசமாஞ சுவயம்பிரகாசன
 நீயு மாமென நிச்சயித துணாமோ

5 சோபிபிரகாசன்.

சோபிபிரகாசமாத துணிதலெவ வாறெனிக்
 சுடாயமற றினறித தானே விளங்கலின
 அன்ன கோசாதி திருட்டா வாதலின
 தனைத்தா னறியா னாபுவேண டாமையால
 அனந்தா னந்தசோப பிரகாசனு மாமே

6 அநந்தன்.

அவததையிற் சுழல்வேற சானந்த
 மேதெனில, இகபர லோக விபைசித திக்
 காம, புண்ணிய பாபம புணாததிரு கரும

மும், பஞ்சகோ சங்கனாற பயன்பெறச் செய்
தவின, சுசுதுந் கங்குலிற் சுடினறிமி மவற
றின, தொடர்பிலாச் சாட்சி சுதத சத்திய
னால, யாமே சத்தியா னந்தனன குணாதி

7 சத்தியன்.

யாமே சத்திய னாதலெங் னனமெனில
அவத்தையிற் றேனறி யகல்கோச மல்லன
காலகன் மததாற் கழிதரா வறிவியான
நிஷ்கிரி யனுமா நிறைவுறோ படிற்றாய
ஆதலிற் சதாசத தியனென லாமே

8 நிஷ்கிரியன்.

நிஷ்கிரிய னாக நிற்பதெங் னனமெனிற
சுழுப்தி யவதையிற் சுசுமாத திரமா
இருதத லறுபவ மெவாகு மிவகுளதாற்
கோசகன மததாற் குறித்திமி சுசுசுசுரு
சாக்கிர சொப்பனந தனிலநு பவிக்கும்
இவைககதிட் டான சாட்சியா முததன்
ஆதலி னிஷ்கிரி யனமெனப் படுமே

9) மந்தீநன்.

மததன மென்பதை முறைபெற
 வுணாததிற, கோசபா கததாற் குறிததகன்
 மங்களுக, காசறு சாட்சியாளு ஞானவத
 திசையினும், யானே சிததா யழிவிலனென்
 றுளு, சஞ்சிதா காமியந தருமபல மெனக
 கிலை, அகாததா வாதலின முததனு மாமே.

10) அகர்த்தன்.

அகாதத வென்ப தறிதா வுணாததிற
 சுபாநு பவமாசு ககிகுரீப் போதும
 கோசமோ கததாற குறிகருமெக கருமமும
 பாசில விலட்சண னுமெனை மருவா
 பகயக தியாகியா னிறைபரி பூரணன
 நெபர சொரூபி செயலறு சாட்சியான்
 ஆகா மியாளு சிதமெனை யணுகா
 அபோகதா வாதலின அகாததனு மாமே.

11) அபோக்தன்.

அபோக்தா வென்ப தறிதா வுணாததில
 இராகத் துவேஷத தியலபஞ்ச கோசம

பிராரத் தாக்நரம் பிரிததகன மங்களை
 அருபவித திடுதலை யறிந்தனை சித்தியான
 தேயத தியாகியாத திகழ்ந்தெலாளு செறி
 பற்றிலா நிருபபத திரவனா தலினால நன
 அபோகதா வென்பதந் கையமொன்றிலை
 , [யே

12 நிருவுபத்திரவன்

நிருவுபத திரவ னென்பதெவ வாறெனின்
 மண்ண விடமிககட ம்ருவுந முறைபோல
 வாத பித்த சிலேதமசம் பந்தமாய
 வியாதிகள் பலவு மேலிய ஞாலமும்
 காரக குரோதா தியகடுங் குணங்கள்
 சாந்தி தாநநி யாதிசத குணங்கள்
 மருவிய வங்கமும் வருத் ஜமதாம்
 காரண தேகமும் கருதவைக குறுபிணி
 சிதாபா சனையுஞ் சேரா தென்னில
 சாட்சியாஞ் சிதம்தனைச் சார்கிலா நோய்கள
 நிலைப னாதலின் நிருவுபத் திரவனே.

13 நிவேபன

நன்னபரதவ கதனறில் வெனகது
 ஸ்ரீலே பததுவம் நிகழுகதலெவ வாறெனில
 ஆகா யுகிலா ரோபமாத தோனறும | தில
 கீலவன் னமபோ னிகழ்ததுமென னிடந
 மோசமுங் கோச விகற்பமு தோனறி
 மறைதலக தியாச மாகிய பிராகதியே
 டெயததி யாகியா நிகழ்வனோ படிந்ருய
 ஆகுநாச சம்பந் தமசா கியயான
 நிலைமை யோததைத்தநாம ஸ்ரீலேப னுமே.

11 நிவேபநதது.

சங்கமுற றுடையனிரா சம்பந், னெனப
 | தென
 அவித்தியா மோகத தடைபளுச ஸ்ரீசந
 தவததினுரு சாடசி சைதனய மாகா
 அவிநாசி யான நிரந்தர வானமா
 திருசிய மாகத திகழ்தரா திருநதும
 அபரோடச மாகி யவற்றொடுத் தொடககில்

கூடஸத மாகக குறிதநிடப படுதலின்
நிரகம பந்தமா நிலைபெறு மனெற்

15 கூடஸதம்.

விவகா ரத்தில் விகாரியா மெனகரு
கூடஸத னாகுங் குணமேது குருபரா
ஆய்விகா ராக ளனைததையு மாறற்
பறபல தொழிதரும பயனடப புரியினுந்
தானொரு விகாரமுஞ் சாவிலகூ டம்போல்
என்னிற் சிலேஸ வரஜக மாயை
தோனறி யொடுங்கினுக் கொ டாப்னிர
ஆதமா வாதலிற் கூடஸத னுமே [விகார

16. ஆத்மா

குடும்பியா னாதம குணம்வருமா நென
தேநேநதிரி யாதி திகழ்கோச நாமமும்
தாரபுத் திராதியாச சாரபுற விடயமும்
வெவவே ருகி விளங்கிரு பறறினும்
யானென தென்ப தவததையின் மாறலின்
அவைககதிட் டான விலட்சண னுனமா

ஊமென்னும் பொருட் டு லடசெய மாகி
நா தகீகா டு னென சுக்யநு க மாபீவ

17. கிழிழிபடி

நிழிழிதா டு மென்ன நிழிழிததெலங் டன
வாத பிசுத சிசீலதடா தியதொடா [மாம
தூலகீச கததினுட சொடரிரா காரிய
சமெண குணதத விலிங் தேகததினும
ஞாஞஞ ஞானமா நவிலசீவ மூலமுரு
சடாசட பூதபெள திகமாச சாரந்தகல
சோடிமுண டவறறிற் குகமா ந்றைநத
அப்பிர மேயஞ யமைசிதா காயன்
நாததேதாவு மென்ன ந்ச்சயித துணாமோ

18. அப்பிரமேயம்.

அப்பிர மேய னைவகை யேதெனில்
பஞ்சேக திரியம பகுததறி விஷயம .
ப்ரமேய மெனப்பதம் பேசமுட் கரணம்
மனததா லறிவது வருகால திகருகன
பாகியாக தரத்திற பயிலிவற நினறொழில்
பகுததறி வேததியன் பகாசிதா காசன்

பிரதயட்சனாநீத ப்ரீவ்லாப புரணை
 ச்சிதா னாத் சாட்சயப ப்ரதமயா
 னெபது எமாநியி னிருதுநல குணாத்

19 பிரதயகூடம்

கூழுத்தியிற குனியனெ றெடாபாத யட்ச
 ட்ரோ, ப்ரதகுண காரியத் ததவ முப்பா
 ட்ரோன, தவதநீன யானென தெனதலு
 பவிககையிற, சாவாபி மானியாச சாதமு
 மீசனாக, டேகாபி மானியாச செபபுது சீவ
 னும, பிரமகூ டஸதரூப டேசிரு பொருட
 குங், காலமு மவதவதயு மாறினுங் கலக்க
 மில,சாட்சியாத மானான சததா ம்நுமயன்.
 ஆமபிரத யட்சனென தனுபவித தநிவாம

20 அனுபவம்

தூல ரூபியான குக்கணு வெண்பதென
 கவாட்சத துறற கதிரனு சாவ
 கதமா யிருப்பினுங் சட்டில னநியா
 ககனம போலக கருதொரு வடிவின
 ஆதிசூகக மானமா வாதல் னிகநியம்

ஆதிய தததுவத தந்வினிச சீமன
புதவி னன்னுவுக கருவென வுணாவாய

21 அசர்மர்.

சீர் யானெனை யசீரியென தறிவ
மென, ப்மம ஸூத்யந் கூவரந் தததன,
நாட சூபங்க ஸூநா பீபதமாம புருடமுட்
கணமிகன் யாகுக் கொனறும், உலகபா
லகரு முயாவிராட் டாதிபுந, துலகுக கும
ஜீவஸவரத் தொகுதியுந, துநிகுண கறப்த
மாயா மயமாம, யானறி டொருளா யறிபடு
முததிடால, அனூதரு சடநதுக கணிததி
யங்கண்டம, இவைககதிட டான சிதரூப
ஸூதலின, யாதொரு சீரமுங் கருமமு
மெனக்கலை, சீர்நதிரிய லுக் கக/சீர்மியே

22 நிர்ந்திரியன்.

படைததுள விநதிய ம பயின்றில
னென்பதென, பஞ்சேந திரியம் பகுததறி
விடயம், ஒவவொன றேயலா லொனறை
யொன றறியா, சீர்ககிரத துளதாயச சுழுதி

யின மன்றதலின, இவைகளு விகாசகவ
 டிகாசவ்யா பாரா, அற்பொருள யானபுக
 காலுமுண டதஞல், ஁டபிராணனு நி
 திரியனு பாரணே

23. அபரணை.

புதிதா கங்குள பயிலவனப ராணமீன,
 அன்னபா னுதுடா ஁டைபலா பலமுரு
 ஁சனிததலு மரிததலுரு ஁சர்பலல்காரமு
 கணவினிதகட நடிததுமீவற தவததையில
 மரைபடு ப்ராணனு மறநதனதொழி லுங்
 கணகுணா சித்தாய்க கலககமில்லாடசுயாம
 அமனச ஁தலின அபராண ஁மீம

24. அமனகர்

அனநதசங கற்பியா ஁மனச ஁ன்னபதேள்
 ஁ருகூத தாடிபல வேடமுற் ஁டலபோற
 காரா தியகுணங கலநதுறு மனமீம
 நனவினில ஁வ்ளச்சக மாதி நடிததிடுங்
 கணவினி ஁டசக ஁கிக கலங்குரு ஁சாபல
 கழுததிமிற் ஁ருனரு தோடுங்குமிமமனச

'கண்ணனார் சாட்சி கருதரு ருடலன்
ஆதலி னுனே அமனச னுடம

25. நிநுமலவ

காவதா டல்னன்னயான் சாறறுநாமலனெ
மண்ணினி லுவாபபு'மலஞ்சே ருதிய [வன
அபபுவி லுபபொடு மூத்திர மாதிய
அனலிற புகைமுத லாகிய வசடுள்
வாயுவிற் பறபல வாசனை சலனமும
ஆகா யத்தினி லஹுசகு னியமுள்
மலங்கா யத்தில் வருளுசிலேத மாதிய
லிங்கதே கத்தில நகழ்வகா மாதிய
ஞாளுஞ் ஞானம நல்தருஞ் சீவனிய
சசனிற பஞ்ச கிரத்திய மயலவன
ஆதலி னுனமா வதிஷ்டான சுத்த
ந்ருமல னென்ன நிசசயித தறிவாம

26 சுத்தம்.

வசுத்தனான சுத்த னானவா தேற தெ
னில, வாஞ்ச சிரமும் வகுத்ததர் மங்களும,
அவைதரு நகசொராக காதிய பலங்களுஞ்,

சேடமா மனந்த டேகாடி ஜனங்களுக்கி,
 தொடர்ச் வாகுளு துயருறு மலமாம,
 கங்கை வதுககிர நிகழ்ததவ தாரமும்,
 பஞ்சகிர தியங்கனும் பரமே சற்குள, ச்வு
 சங்கத்தாற நிகழ்புத மலமாம, இவைக
 கதிட்டானமா யிலங்கிய சாட்சி, எமம்ஸ
 விவாந்தமா யிவைகடி நிறபினும், அசுதத்
 மில புத்தனா னாதலிற் சுத்தனே

27 புத்தன்

புத்தனா னென்னப் புகலவதெவ வாறருல
 பூதபெள திகமாப் புகலசூட படமலை
 ஆதிய வென்று மறிவரு சடமாரு
 சீரத திரயந் தருச்வன மாயையுரு
 சடாசட மாகிச் சரிகுமென சாபால
 தனித்தனி விசாரித தாலவைக கறிவிலை
 எகசா வருளு லிவற்றினை வினக்கும
 போதநா னாதலிற் புத்தனென் றுணாமோ

28 சர்வஞ்ஞன்

சர்வஞ்ஞ னென்னச சாற்றுவ தெங்ஙனம்
 திரிபுடி யாகத் தெரிதரு விட்டம்

• தூல சூகசுமங் காரணந் தொடாதரும
 மூவகை யவற்றினை மோகமா யறிந்ததும்
 ஆறியா ததுமே ஞானவஞ் ஞானமாம
 இந்நியங் கண்ணஞ் ஜீவனிவற்றின் [குஞ்
 பிரவிரத்தி நிவாததமாப பேசுமெத தொழிற
 சமட்டி திரிபுடி சாட்சியா நிறைந்து
 முறமுற றுணாபவன யானலால் வேறிலை
 ஆகவிற பரமா னந்தபூ ரணனயான
 சாவஞ்ஞ னென்னச சாற்றிடத் தகுமே

29 பரமாநந்தன்

|| பரமா னந்தனும் படியெனக் கருளின :
 சுகமதாகுகொண்டு தொடாமனை ஸ்லக்தனம்
 அழிவுவந் துற்ற வாபதது வேளையில்
 அவற்றினு மைந்த னதிகமாம் பிரியம்
 அவனினுந் தனதுட லதிகமாம் பிரியம்
 இந்நியம் பிரிய மிவற்றினும் பிராணன்
 எனஞற் பிரியமா மிவைக்கெலா மேலாம
 ஆதமா பிரிய னழிவிலபூ ரணனாக
 கற்பாந் தத்துங் கலக்கமி னிதநியன்

பராபா சமபுவாம பரம்பொருளாகிய
பரமா னந்த பாத்திப னுமே.

30. சம்பு.

சம்பு வென்னுஞ் சத்தாத்த மேசெனில
விடயஞ் சுழுத்தி மிகுசொர்க்க போகமும்
உபேட்சா சமாதி யுணர்வுறு நித்திரை
இவற்றினிற் றேனறு மிலேசவா னந்தம்
அந்தக கரணத் தணுகாத்ம் பிம்பஞ்
சுகமாத தோனறி மலையுமித தொடர்பால்
அவைபோல யானனித் தியமா காத
அசுலஞ் ஞாதலி ஞானந்த காரண
சம்புவா மெனனச சங்கையற் றுணர்நி

31 அசுலன்

சுஞ்சரித் திடுமியா னசுலனென் பதுமென
சட்கோச தததுவச சரீரியாத திரியினுஞ்
சூகசூம தேகியாச சுலவினு முலகெலாம
அவத்தையின் விததையி னலைச்வருயினும்
அவததையிற் சுழலசிதா பாசவி சிட்டஜுஞ்
சமட்டியாந் தூல சூகசூம காரண
சரீரமும் பூத பெனதிக விராட்டினும்

உண்டாண்ட வக ளனைத்திற்றுஞ் சாட்சியாய்
உச்சைவழி நீரக்குண னசலனு மாமே.

32 நிககுணன்.

கடவு நீத னென்னன் குறிப்பது மெங்ஙனஞ்
சகலவ குணநிற சாருமீ சீனையும
பிராணச குணநிற சீவ சமட்டியுந்
பாமத குணநிற சாவொரு சகததும
படைத்தவரித தகற்றிப் பஞ்சகிராத தியஞ்
[மசய
பிரதான யதிட்டப் பிரமமா யுகந்தொழும்
அபரித சின்னமா யுனையுமக குணமிலா
நருவி கற்பனுமா நிரக்குண னயாமே.

33. நிருவிகற்பன்

நிருவிகற பமதா நிலைமையெவ வாறெனில
விளங்குந் மையேழ விகற்பத்த துவங்களுக
கப்பா லாகி யவைக்கதிட டானமாய்
அதது விதசின மாதநிர மாகுநாய்
அவற்றொடுங் கூடினு மதீதபாந தன்னினும்
விகற்ப மற றொளிரும வெயிலபோல விள
[யகி

படிகத தெத்திராத பறபல நிழலபோற
 பறறினும பறருப் பாணமை மாருது
 தசதுவ ஷடாதிதீ சதாசுரா காரண
 ஆதலி னுனிரு விகற்பனு மாமே

34 நிராகாரன்

நிராகா ரமதாய் நிகழ்வகை யேதெனிற
 சிதாகா யமதாச செப்புமோர வேதம
 ஈரம ளுப ரகித மமூர்த்தம
 எனறதோர வேத மிபபரம பொருட்கு
 முன்னிலை பின்னிலை யுள்ளிலை புறனிலை
 சாவ வவத்தையிற சாட்சியாஞ் சித்தாம
 எனருரு வேத மியமபிய மறறும்
 சதென வறியவு மறிபடா ததுமல
 இவவிருவகைககய லிருநதெலாம விளககும்
 ஆறிவே வடிவமா ஸ்ஹபர மென்ன
 மற்றொரு வேதம வருததமை யாலே
 தொண்ணூற் றைநது லட்சயோ சனையில்
 இருந்தொளி பறப்பு மேகலான் கதிராம
 ஆகிதத பிமப மறிசிதா பாசனை [டினுங்
 லானகொடி வெட்டினும் மன்கொடி வாட்

கைவருத தமலாற காயமோர் சிழிதுருன
 எனபபல சுருதி யுத்தி யறுபவம
 ஆகவ நித்திப முததன மாநலி
 ளிராகார னென்றே நிசசயித் துணாவாம

35. நித்ய முத்தன்.

பெததன னித்திய முததனம் வகையெது
 கருமகாண டப்படி காததனப் போகதனத்
 தருமா தருமச சராபுள னாகி
 ஜீவனச சனன மெடுககுமென் றுரைக்கும்
 உபாசன காண்ட முரைகருமப் பிரமாதா
 மாயா கன்ம மலசம் பநதமாய்த
 தோனறிய ஜீவேஸ் வரஜக மூலமும்
 யாதென விசாரித தறிதர வுணர்ததும்
 ஞான காண்டமஞ் ஞான விசிட்டனுக்
 கண னிய மாண வகண்டமாம பிரமம்
 பநதமில் சுதத பரமசை தனயமாம
 அனாகி முத்தனீ யாமென வறைதலின்
 நித்திய முத்தனம் நிசசயித் துணர்மோ.

36. அருதிமுத்த

அருதி முதலு யமைந்தவா றெனவன் ம
 ளாயா கறபித ல்லெனுஞ் சுகத்தும்
 றாசனுங் குளனா யிலங்குமும் மூததனியு ம
 அளித்ததிடு முததி யறித்திய மாதலின்
 பிறத்திரந் துழலும் பேதமு டைத்தாழாத
 துன்பமவிட் டகலாத தொடர்புந் தாகும்
 ஆதலி னவறற்றிற் கதீதமாய நீகமில்
 தானே தானுஞ் சச்சிதா னந்த
 தற்பரம பாமெனச் சாதத்திரத துணாந்து
 ஐயெழு தததுவத தப்பா னின்ற
 நித்திய சாட்சி ந்ரந்தர வச்சுதன
 ஆதலி னாலே அருதி முததனே

37. அச்சுதன்

அச்சுத-னும்பெய ரருத்த முறைகளில்
 நழுவல சுதம்மு வாமையச் சுதமாம்
 ஆறுத்த துவமந் துலதூ ருணமில்
 சுகம மிருபதூத தொடர்புத் தைந்தும்
 ப்ரளயத் துதித்திய பேசுவைக் காத்தியாம்

அவிதலத மாயை லுவேச னென்ப
 சக்திய விசாரந தலைபட்டின் மறைநதுபோ
 சச்சிதா நந, ததபர மெனறும [ஞ
 நபூஷா ந்ததியம நாமா யினதால
 கேஷ, த்திரக கியனச சுதனெனத தோவாம.

38 கேஷ, த்திரகியன்

கேஷ, தரக கியனெனச செபய்ய தெதனால
 மூலாரு ஞான காரிய மான
 சரீர, த திரயம் கேஷ, த்திர மென்ப
 பூவ, நறினினற டவன கேஷ, த்திரக கியனம்
 காரியம பொய்யெனிற காரண மதுவே
 ஆதலி னஞ்ஞா னநதனை யுணாததில
 நீயுரை பொருளறி யேனென லபாவ
 ஞானமே மூலாரு ஞானமா நவிலவா
 அறிபொரு ளாயிருந த்நியே னெனபதில்
 அறிவறி யாமையா மனாதியா மோகம்
 ஆதமா ரோப வாபாச மாதலின
 நானெனத தேகா தியைநவின் றுழன்று
 பூவதே கான்ம புத்தியே மேன்மேல
 வருஷ, தக வானம வாசனைப் பிராந்தியாந

தேகஞ் ச தேகவஞ் ஞானமூ லங்களை
 ஆயந்தறி யதிட்ட வானமசை தனயமே
 மனோவாக ககோசர மானமிய மதனாற
 கேசிதரக கியனெனச செப்புல சுருதி

39 மனோவாசாமகோசரம்

சுலன மனோவா சாமகோ சரனெனல
 யுநதியங் கரண மிலைகளாற காணா
 மெய்ப்பொரு டனனை விளக்கிய பெயராம்
 ஆதலிற் சூனயம தாகுமோ வென்னில
 ஆஸ்தி டாதிப் பிரியமென றனநத
 மறைநளி புகன்று மதிததுணாந தமைநது
 மெனனமாக காட்டி மற்றுநீ யநதப
 பிரமமா மெனனப பேதமற றுணாததலின்
 அவத்தை மூன்றினு மறிந்துரை யிநதியம
 மனமன் வயவெதி ரேகயுத தியினான
 மறைதனு மெழுதலு மதிததுணா சாட்சியே
 யாமென வனநத மறைமுறை யிதெலின
 அவ்வியா கிருதனா மாதவி னாலும
 அலைமனோ வாசா மகோசர னாமே.

40) அவ்வியா கிருதனென்

அவ்வியா கிருதனென் றறைபெயர்ப்
பொருளெனது, செவ்விய நாம முருவொடு
நிகழ்ந்து, விவகரித் திடுவது வியாகிர்த மெ
னப, அவையிலா ததுவே யவ்வியா கிருத
நாம, பீரமமென றுறைசெயும பிழையினு
மறைகள், ஜகதகா மணம்தைச் சாங்கியா
முககுணப, பிரகிரதினென பாரிது பேத
மாய நீங்குகாற், பிரதானமே காரண மெனப
பல பேசுவாரா, ஆதலிற் சாவ சத்தித் தம
தாளு, சிற்பர மாகித் திகழ்தரு பிரமமே,
அகடிர மாகி யமைந்துமே நின்றலின, அவ
வியா கிருதனென் றறைநதிடப் படுமே.

41) அகடிரம்.

அகடிர மெனன வறைபொருள் யாதெனிற்
கடிரமெனல நாச மகடிர நாசமில் [றுவ
பொருளெனப் படுது ருணமினிற் பொன்
ஆலமே பிரளயத் தொழிதருஞ் சூக்கம

ஞானே தயத்தி ன்முவுநா ரணமும
 போனசியாது பொருந்தவைக கதிபுட்டமா ர
 ப்ரமமே யகடிர மெனப்படு மேலுரு
 கடிரமெனல வேத மகடிர மதனபொருள
 ளனுமருத தத்துணம் மாமசன் சங்ஸக
 மனுடன முதற்பிர மாந்த வானந்தம
 தருந்தார தமமிய கன்மம விதிசுரும
 அநதாக்க தாவர ஐன்மபரி யதேம
 வருதுக்க தாரதம மீயக்கன மங்களை
 விலக்கிய வேதம மெய்ப்பொருட் கலவோ
 ளனப்பல திருசிய நாமரு பமதாரு
 ஜீவேஸ வரறகுளே நிகழ்ந்த மறைந்துபோ
 விவித சங்கற்ப விகற்பமில் நிஷ்கிரிய | ம
 சுதசித தமதாரு சுத்தவான் மாவே
 சொருபமி லதனாற சுகாசுகந தாககா
 வகமாம புருடனென் றுபந்தத தியரபும
 அம்மகா புருடனே யறிந்தவ னாதலே
 திருக்கெனும சாவ சாட்சிசிற் சொருபம்
 ஆகவுத் தரம் மாமசனட் சுரமென
 சகலசங் கைகளுந் தகைந்துரைத ததுவே.

42 திருக்க,

திருக்கெனும் பதப்பொரு டெய்தா
 டுணர்த்தின, அறிபொருளாயவழிபதமெய்ஞ
 ளான, அதனிற ஸ்ரேனறிய வகண்ட சங்
 கற்பமே, ஸ்ரீவேசவாஜக மாகிய திருசியட,
 அனைத்தையும விளக்கு ந்ராலமப வான்மா
 எனபபுகல சுருதிசிக தாந்தமஃ தினுவே
 டீதநமே யானமா செறிப்போக மோக்ஷரு
 ஸோகமாந துன்பந தொடரந் கமதாங்
 காரணப்பொரு ளவே மூளத்தனும் கட்டுரை
 ப்றமையெற முதலென்ப பேசுமலோ காய

[தன்
 தேகநின் றிந்தியரு செறிப்பொரு ளறிதலின்
 சந்தவிந் தியமெனச சாருவா கனசொலும்
 இந்நிதி யங்களுக காதியாம பிராணனை
 ஆதமா வாமென வறைவாதத வாதியா,
 சரீரேந தியமுயிரக காதியா மனமே
 பந்தமு மோக்ஷமும் பகாதரு காரணம
 மஹோபா வணையே வடிவமா மென்றும்
 'சேதமே' தவ்ன்மன டேதிரு" உணனும்

உடாசகன றனைமழத தோது தாாககிண
பஞ்சநி புநதியாற படாமன நடிததலின
ஆதமா புநதியென றவனரனைபபெளததன்
சுபுததியி லொன றுந தோனறாதிநததலின
குன்யமே யாதமா வெனசசொலு மவனை
அவிததியா விசிடட சீவனாத மாவெனப
பட்டா சாரியா பகாவாபற பலரும [மாக
கொண்டசித தாந்தங் குறிககொளா ரோப
கண்டவந தகரெனக கருதின ரெனமநி
எண்டகு வேதாந் திகளிவைக கங்பட்டமாரு
சச்சிதா நந்த சாட்சியர் மெனபா
அவிததியா விசிட்ட னவனுடன் கூடி
அறிவாய்ப புநதியா வகனமன மிந்திய
சம்பந்த மதாயச சரீரமாய விளங்கி
ஞாயசந் திராதி துனை கொடு திருசிய [ல
பிரபஞ்சத தோற்றம் பேசுசொப் பனமடோ
அறிவினிற ரோன்றி யடங்கனு பவததல
ஆதமா பிரத்தியக காகிய திருசுகென
நிச்சயித தகண்ட வறிவுரு வாகச
சுருதியாற் குருவாற சுவாத்மனா யுணாவாம

43 பிரத்யக்து.

பிரததியக் கென்னும் பெயாப்பொருளயாது
 உணனுட்டதத விருத்தியாலுணாபொருள
 அவ்வாத மாவே வலிததையைக கூடி
 ஜீவாத மாவாந திகழ்கா ணததொடும
 பிரமாதா வாமபின் பவன்பொறி யைநதின்
 கூட்டுற வாலே பிராணனுவ கூறவன்
 வெளியெனுமபிராகு விருத்தியானோக்கிச
 சாவப்பிர பஞ்ச சாட்சியாந தேவா
 மகேசவா பேதமு மதிததுணர் சாத்திர
 அததப் பிரமேய மறிந்துவழி பட்டுப
 புருஷாதத மோட்சம பொருநதியா னைந
 நித்திய பூரண நிருமலான் மாவைத்
 தானென வறியத தருமெனும் வேதம
 வாகவிய வழியே மருவு தசேநதியங்
 கரண னென்னக கலங்கல்பல் விடயம
 எனதெனு மோக மியாவையும் விட்டுப்
 பிரதயக விருத்தி யெனுமபெயா பெற்ற
 தனையுணா லட்சண விருத்தியாற்சாரநது
 யாமே யேகசின் மாததிர வறிவென
 ஊகமா யுணாந்திங் குளங்குளிர்ந தமைதி.

44 சின்மாத்திரன்.

சின்மாத திரனெனச செபபிய தெநாணம்
 ஓயற்கை யறிவ திலாசசடப பிரபஞ்சம
 செயற்கை யறிவாற் றிகழ்சரீ ராதிய
 மூன்று தனுவையு முறையுண ரியற்கை
 அறிவா யிருந்தவை விளக்கியுந தானே
 தானாய் விளங்கிச சத்தெனப் படுமசால்
 யாமே சின்மாத திரமென லாமே

4⁵ சத்து

சத்தியா மென்னச சாற்றலெவ் வாறருல
 அவததாத திரய மவறநுளுண் ணுட்டமாய்
 நானெனத தோனறெழு நான்குதத துவங்
 [களும
 வெளிநாட் டமதாய விளங்கேழ்தத் துவம
 ஆகிய முப்பா னைந்துநின் றெடுகெனு ம
 அழிவறு காலா தீதமா யமைதலின
 யாமே நிர்ஸ்வர சத்தெனப் படுமே

46 நிர்ஸ்வரன்

நிர்ஸ்வ ரததுவ ணேமையே தென்னிற்
 இருட்டி திதிசங் காரமுத தொழிலும

திசிராபு வமுமனு கிரகமுஞ் செய்யும்
 பிரமா தியவைங் காரணேசு வரரும
 வைஸவ சூத்திர வந்தரி யாமியுங்
 காரிய வங் பரமாங்ச ரைவரும
 வீராட்டோ டிரணிய கற்பவவ வியகதனும
 அவ்வியகத சுதத பேதசந திகளுஞ்
 சமானமா மிவாகஞ்ச சரிஞான யோக
 சம்பந்த மாய விநாயகா சண்முகா
 முதலா முபயோஸ் வரமுது பேதமுந்
 தவரிசு நதி சண்டேச ராதிய
 மகாயோகி யாகஞ் மாதார மாகிய
 மாயா சததி விசிட்டமா நமமிற
 சததிகள சததி மானகளா மிவரெலாந்
 தோற்றலிற பஞ்சகிராததியந் தொடாதருந்
 அண்ட சிவசீவ னிச்சனு மாமே.

17 நிச்சீவன்

நாசசீவ னுன வெறியெது புகலெனில் [மே
 ஆவிததை யிறப்பி நி பல்யாதமசை தனய
 சிதாபாச சீவ னுகச செனிததுச
 வெகரிசு சியஞ்சந திபமெனத திகைத்தல

நாலேழு தத்துவ நானென மயங்கல்
 கன்மா கனம காததபோக தாவெனல்
 தானு மீசனும் வேறென ததளாதல்
 சேதன ஞாதனைத் தேகியென றறிதல்
 ஆகிய பஞ்சப பிராந்திமோ கத்தாற்
 சுகாசுநத தமுநதிச சோகமே விடகிச
 சாதன சதுஷ்டய சம்பனன ஞகி
 சீவகா ருணய மீஸவர பகதி
 பாசவை ராககியம பரமமா ஞான
 விசாரணை யான்மனோ விகற்ப மொழிநது
 சிரவண மனன நிதிதயா சனததாற
 சமாதி சாட்சாத கார மீடைநது
 சீவபா சங்கெடப் பிம்பசே தனமாயச
 சீவன் முததனாயத திகழ்தலின யாமே
 நிஷ்ப்ர கிாதியாம் நிாசசீவ ஞமே.

48. நிஷ்ப்ரகிர்தி.

நிஷ்ப்ர கிாதியென நிகழ்த்துவ தென்னோ
 சததுவ குணத்தி லீசனு மிராஜதந
 தள்ளிற் சீவ சகாகோடி சங்கமுந
 தாமதந தன்னிற் பூதபௌ திகமுந

•தோற்றமா மாயாப் பிரகிதி தொடர்தலின்
 பிரமநிஷ ப்ரகிதி யெனும பெயாபெற்ற
 நாயினுந் துவிதத திதகிட மாகிய [கு
 தென்னெனச சாங்கிய னிசைதத சங்கைக
 இரசசுவிற் காணலிற சாபபநீ ரினமைபோற்
 கனாப்பிர பஞ்சங் கண்டுண ரறிவலால
 அற்பமு மிலாமைபோ லகமுறு சாககிரம்
 அறிவினிற ரோன்றி யகலபிர பஞ்சமும்
 அறிவாம் பரமாத மாவெனத தனைததான்
 கண்டவ னனறிவே நின்றெனும வேதம்
 அறைதலி னுலசங் சூரியாய நின்ற
 நிஷபர கிதியென நிசசயித துணாதி.

49. அசம்சாரி.

அசம்சாரி யாக வறைதலெவ் வாற்றால்
 மாயா கற்பித மாகிய சகத்தில்
 வருணை கிரம பேதம மதற்குள
 தாமா தாமந் தருசொக்க நாகமுஞ்
 சேடமாய நினற னெனன மரணமுஞ்
 சம்சார மென்னச சாற்றிடு பநதமாந்
 தேகநா னென்னச செறிமோக மினறிச

கிறத — பேதா தெரிசிதாபாசனும்
 அசமசாரியென்னி லறிதருசாட்சியாய்
 அபெததனா யெனறுநின் றறிந்திட லாலே
 அசமசாரி யென்ன வையமற் றுணர்மோ

50 அபெத்தன்

அபெததனா நிலைமை யாதென வினவில்
 பெததனே கட்டுப் பட்டவ னபெத்தன்
 கட்டுவிட் டினபக் காட்சியா நிறைந்தோன
 தனைமறந் தாகந் தனைத்தா னெனறு
 தாமா தர்மந் தையபய 'மீலசசை
 காமக் குரோதா தியகடுங் குணங்கள்
 கருதுறு பாசம தாத்தனைக கட்ட
 தேகாபி மானவஞ் ஞானத திருடனும்
 ஈகாசக சன்மத தொடர்பினாற் கலங்கித்
 தாபத் திரயத் தாற்றனர் வெய்தி
 பிரமோ பாசனை யாற்பேத நீங்கி
 அகண்டா னந்த நிரவய வனுமாய
 நிறைதலி னபெத்த னெனத்தெளி தரவே.

51 நீரவயவள்

நிரவய வனுமாய நினறமையேதெனிற
 கரசர னுதியாற் கவின்கொளதே கததுக்
 கன்னிய மாஞ்சிதா காச வடிவாய
 அவததாத திரய சாட்சியா மாதலின்
 தனதெனப் படுமோ ரவயவ மினமையின
 அசததாஞ் சகந்தனி லாரோப மாதலின
 அபரோ க்ஷினுந்ர வயவனு மாமே

52. அபரோக்ஷின்

அபரோட்ச னெனனு மாததமேதெனனிற்
 கன்மகாண் டத்திற் கழறிரு கருமமும்
 அவற்ற லடையனு போக பலன்களும்
 பத்திகாண் டத்திற் பகாதெய வங்களும்
 பிரததி யட்சமின்றிப பரோட்ச மாதலின்
 ஞானகாண் டத்தி னவில்பர மர்தமா
 சுருதியாற் குருவாற் ருடரனு பவததால்
 உபதேச மாதஜிரஞ் தாஞ் யுணர்தலின்
 சுவய மபரோட்ச சுகவடி வாமே.

53. சுவயம்.

சுவயமெனச் சொல்லுந் தொடர்பியாதென்
தானே தானாய விளங்கலிற் சுவயமா[னில்
அஞ்ஞான தசையி லன்யமா மேழும்
ஞான தசையினி னவிலுநா லேழும்
ஆகிய மும்பா னேந்தாதத் துவத்தினுந்,
தானே யகேய தத்துவ மாதலின[ணாமோ
சுவயமாந் தனிப்பொருள் துணிந்துநன கு

54. அகேயன்.

அகேய னென்னு மருததமே தென்னில
இதுவெனத் தள்ளுவ கேயம கேயங்
கொளப்படும் பரமிரு குறியுரு வுடையது
மூர்த்த மமூர்த்த மெனச்சொல்லும வேதம்
அல்லவீ தலலவீ தெனுநேதி வாககியந்
தள்ளுவ மூர்த்தமோ வமூர்த்தமோ வென்
[னில
தூல சூக்ஞமப் பிரபஞ்சமே மூர்த்தமாஞ்
சத்திநா னந்த வாதமா வமூர்த்தம்
பரமார்த ததைப் பகுத்துணா சுருதி
உத்தி யறுபவ மொத்தினு பாம்பல

பழுதையென் றுணர்தல்போற பகாபிர பஞ்
விடயமே கேய மெனநேதி செயது [சம
நேயமாந் தானே பரமார்தத மாண
அநுபா தேயனு மாதவி னாலே
அகேயனா மெனபதற கையம திலையே.

55 அநுபாதேயன்.

அநுபா தேயனா னுனவா நெங்ஙனம்
தேடிய பொருளுபா தேய மெனப்படுங்
தேடிய தானே யநுபா தேயனாவ
கனமகாண டப்படி கருதுசொக காதிய
போகம விருமபிப் புரிந்தத னைமிதத
காமிய மொடிபிராச சித்தநாற கருமமுஞ்
சாங்கமா யதுஷ்டித தவரவை சார்வா
பத்திகாண் டப்படி பதமுத்தி வேண்டி
சமய விசேஷ தீட்சா சுததியான [னோர்
மந்திர தந்திர யந்திர மரபொடி
குருஷுப தேசக குறிநெறி வழாது
பூசை தோத்திரந தியானபோ சனமுதல்
முறையே சாங்கமாய டெடுங்கான் முயன்
தேவ சாட்சாத் சித்தியுண்டாமெனும்[ரால்

ஞானகாண டபபடி நவையறப் புகன்ற
 நிதயசா யுச்ச முததியி னிலைபெறச்
 சாதன சதுட்டய சம்பன்ன னாகி
 சிரவண மனன நிதித்தியா சனததாற்
 பாசமாம பிரதி பந்த நிவிரத்தியால்
 தேடிய பொருடா னுகத திகழ்ந்து
 ச்சசிதா னந்த சாட்சியா நிறைதலின்
 அப்பிர விராதத னநுபா தேயனே

56 அப்பிரவித்தன்.

அப்பிர விராதத ஞானமை யுணாததெனில
 பிரவிராத்தி தொழிற்பட லப்பிர விராத்தி
 தொழிலொழி வாருந் தோன்றிய மரககலம்
 நடத்து மிகாம னுடிய கரையில்
 மரமுதற் பொருளோ கிவதெனக் கண்டும்
 உண்மையில் மரககல மோடுத லுணாவன்
 கப்பலிற் படுததுக் கணவளா போதினுஞ்
 தீவாந் தாநதான செலல்பிழை யாமைபோ
 இகபர சித்திகட் கியலகங் காரி [ல்
 நாலெழு தத்துவத் தொடுநடந் தாலும
 அகமுக மாகி யமைந்திருந் தாலும

பிரவீர்த்தி நிவிராததி பேதமா மிவறறின
சாட்சியாத தொடக்கறு சனமாத நிரமாரு
சிவமா தவிறறிக ழுப்பா விராததனே.

57 சிவம்.

சிவமெனும பொருனெது திருகதமா யரு
[மன்னில
நாலாம பதமென நானமறை நிகழ்த்துரு
செறிதரு சாககிரரு சொப்பனரு சுழ்சுகி
ஒன்றினி லொன்றிலா மாயையா யொழி
[தரும
பரபஞ்சமன் றினுகீருரு சாட்சியாந துரியம்
சுகாதி விசாதி சுவகத பேதமிலா
அதவய வமிாதசின் மாததிர மதனாற [மே
சிவமென வுனாநியாத திகழ்தொளிர தரு

58 அமிர்தன்

அமிரதன்யா மெனனு மருத்தமே
தென்னில், அழிபொருண் மிரதமஃ தில்ல
தே யமிர்தமாம, யோகா மிர்தமஃ துண்ட
மா யோகியுந், தேவா மிர்தமஃ துண்டுறை
தேவரும, பிரளயாந தததுப் பிரிந்தழிந

தொழிதலால், அநந்தா னந்த வான்மா நித்
தியன, அருபனா மமிாத னழிவில னாமே

59. அருபன்

அருபனாய நின்ற வமைதியே தென்னிற்
புலனா லறிபடாப் பொருளாரு பமதாம
பூத பென திகப் பொருளுரு ஷுளதாம் ,
அவைகளைக் காண்பொறி யருபமென் பார
இருதிரி யங்களை யியக்குறு மனமும் [சிலா
சஞ்சல மனதைத் தகைநதுணர் புநதியுங்
காததபோக துருவைக கண்டறி விசிட்ட
அருபமாசசிற்சில ரறைஞ்வரவைக்கும் [னும்
மூலமாம் பிரகிருதி யெனசசிலர் மொழி
இவைககெலாஞ்சாட்சி சாநதபூரணனே [வார
அருபனா மெனப தனாதிசித் தமதே

60 சாந்தன்

சாநதனா மென்னச சாற்றது போகமென
அரணியிற் றேனறன லரணியுந் தகிததல்
சாததிரவிசாரநதலைப்படுமவிவேகம [போற்
அகண்டா கார விருத்திஞா னமதே
ஃரம்பொருட் கயற்பிர இருதியிற் பலவாத்

தோற்றுறு சீவேஸ வரஜகத தொகுதியுந
தகிததுத தானே சாட்சியாச சமைதலின்
நிஷ்பர பஞ்சனம நிறையுப சாநதனம
அபயனு மாமென வகமகிழ்ந துணாமோ.

61 அபயன்

அபயனா மென்னு மறபுத மேதேனில்
ஒன்றினுக கொன்று பயமுறும் படசி
மிருக மானிட ரரசர்க ளிருடிகள்
தேவாகந திருவ ரிராககத ருலக
பாலகா பிரம விஷ்ணுவா தியாகள்
போலொரு பயமும பொருநதிலம் யாமே
வவ ராலு மெமைச்சே திககவும்
பிடிக்கவு மடிக்கவும் பின்னப் படுத்தவும்
நனைக்கவுந தகிக்கவு நாச மாக்கவும்
என்றுமே லாமையா லியற்பெய ரபுயன்
நித்தியா னந்த னிகரில்பூ ரணனே.

62 நித்தியானந்தன்.

நித தியா னந்தி னெனுமகாத் மியமெவன்
ஓரொரு குடும்பியுங கிராமகா வலரும்

சீரமை யிராச்சியச செலவமுன னவரும்
 பெறுஞ்சுகம விடஞ்சோ தேனைப் பெர்
 ஆதி வியாதி யடுபகை சோரா [து
 ஹிமமழை யனலா வீடாபல சாரதலின்
 அணிததிய சுகமா மதனினு மேலாம
 அகண்டராச சியமொரு குடைகீழ் ழாண்ட
 நெடுங்கால ரோக திடகாத திரனாய
 ஏகவீரனா யிகலபகை யிலனாய
 வேத சாததிர விதியுணா கலைஞனாய
 உலகுபுகழ் சாவ பெளமனா மொருவன்
 சுகமே மனுடா னநதமாச சொலவார
 இதற்குமே னூறு நூறுபங் குயாநத
 மனுகந திருவர் தேவகந திருவா
 பிதூர்தேவ ராதி தேவரோ டிலக
 பாலவிந திராதி பிரஜா பதியொடு
 பிரமா 'விய்ஷ்ணு வருததிரா சுகமும
 காலாந தரத்திற் கழிதரு மாதலின்
 அகண்டா னநத வாரியாத மாவிற்
 நிவலையா மிவற்றிற்சாட்சியாச சிறந்து
 காலா தீதனாக கவலைசற நிலனய்த

தானே தானொரு சச்சிதா னந்தத [வின
தனிப்பெரு வாழ்விற சலனமற றிருத்த
நாவிட யனுமாம ந்ததியா னந்தனே

63 நீர்விடயன்

நிர்விடயனான நிலைமையே தென்னில
நிருபித 'மகப்பிர பஞ்ச மனைததும
அஸ்தி பாதிப் பிரியவான் மாவாய
இருந்த விளங்கி ரமிக்கு மிதற்குவே
ருகிய விடய ஜகமவே நினைமையால
நர்விட யன்னென, நிகழ்த்தலா கியது
புதரமித ராதியாப் பொருந்து சுகாககந
தனதெனக கொளல்போற சத்தாக தனகரு
வேருபபிர பஞ்சம விளங்கவந ததுமிலை
போனது மிலையொரு போதுமா தவிஞல
ஆதமா புராணன பறநினிர விடயனே

64 புராணன்.

புராண னென்னப் புகன்றது மெவ
வகை, தூலதூ றுணடினுட் டோனறியே
மறைபுஞ், குககுமம பிரளயத நொடுககு'மித

ற்குமுன், காரண விசிட்டன கலைஞானத்தி
னால், தோன்றி யொடுங்குமுன தொடர்பா
யிருந்த, யாமே புராதன புராணனு மாமே.

15 புராதனன்

புராதன னாகிய பொருத்தமே தென்னிற
சமட்டி தூல சரீரப் புரத்தினுஞ்
சமட்டி சூக்க சரீரநீள புரத்தினுஞ்
சமட்டி காரண சரீர மெவற்றினும்
யாமே பரம்பரை யாயவிலை யாடலாற்
சூன்யன் புராதன னென்னசொலப் படுமே

16. சூன்யன்

சூன்ய னென்னச சொற்றிட லெனனோ
சகலமுஞ் சிற்சட மாகவே தயங்குஞ்
சடஞ்சித தன்றிச சததா காமையாற் [யின
சத்தி லட்சணஞ்சட லட்சியத தினமை
இதற்குமேல் வத்துவே றிசைத்திடற் கின
[மையின

வேதமு மௌனமா விளக்கிய வதனால்
யானே சூன்யன் மகாசூன்ய னாமே.

67. மகாசூன்யம்

மகாசூன்ய னென்ன மதிப்பது மெதனால்
அறைநதவச சூன்ய மறிவினிற சூன்யமாய
அபாவமா யறிகை யினாலறி ஞானமும்
அமாதரு ஞான பாவமா யிருத்தவின
அவவுழி வொடுசூ னியமுமின ருதலால
* முப்பா ழொடுமா றந்தமுங் கடந்த
நிவாததனா மகாசூ னியனென லாமே

* முப்பாழ் = மத்தமாபபுல மாறிய
விடத்தே மன்னுயிர் வெளிப்படு மொருபா
ழ், பெத்தமாமுயிர் மாறியவிடத்தே பெரும
பரம வெளிப்படு மொருபாழ், முததமாம
பர மாறிய விடத்தே மூலநற சிவமுறு
மொருபாழ், சுத்தமாஞ்சிவ மாறிய விடத்
தே தோன்றிடும் சுவயம்பிரகாசம்

ஆறந்தம் = வேதத்தி னந்தமு மிகக
சிதாந்தமும, நாதத்தி னந்தமும நற்போத
வந்தமும, ஒத்ததரு மெட்டென யோகத்தி
னந்தமும, ஆதிககலாந்தமு மாறந்தமாமே.

68 நிவர்த்தன்

நிவர்த்தனா னுன நிலைமையே தென்னிற
 பஞ்சமா பூதப் பிரபஞ்ச விடயமும்
 நாமல வவற்றின் விகாரமும் நமக்கிலை
 தூலசரீரநா மனநெனத தொலைதலின
 பாலய யவவன வாரத்திக மோடு
 நரைதிரை மூப்பு ஜனன மரணமும்
 சூகசூம சரீரநா மலலவாந துணிவால
 மறப்பொடு கினைப்பு விகறப விகாரமுஞ்
 சீவ விசிடடனா மலவெனத தெளிதலின
 அறிவறி யாமையாம விகாரமும் மடைகிலம்
 சாவேஸ் வரததுவஞ் சர்வஞ் ஞததுவஞ்
 சாவாந்திரி யாமியாம பஞ்சகித தியமும்
 இலாநமக கொருவிகா ரமுமிலா மையினால்
 யாமே யகாமன் நிவர்த்தனு மாமே

69. அகாமன்.

அகாம னென்ன யறைந்ததெவ் வாறனால்
 மயிராகந் தோறசை யிரத்த நிணநதொடா
 கக்கிலம் வழுப்பொடு கோழை மலஞ்சலம்

ஃவாவை குதுமபி யழுககாதி தோஷம்
 மருவதே கத்தின் வளமையை யந்நதும் [ம்
 மதிததவை கேட்பினுவ கண்டுதொட்டாலு
 ஁ருவருபுண்டா யகனறுடன் குளித்தலின்
 பெரிதுமித தோஷமாம பேதையா வடிவி
 புத்திசூரஹபத்தி மாததிரம்புணாவதாற[னே
 பறபல மாதரைப் பரிநதுனம வியநது
 கண்டுமோ கிததுக கலந்திடு காமிகள்
 தளர்வொடு மருகைய சாரத னன்குணர்ந்த
 பெரியோர வெறுததுத துறந்திட வாலே
 ஞானியே யலோப னகாமனு மாமே

70 அலோபன்.

அலோப னென்ன வறிதலெவ வாதேனில்
 அகண்டமுற றந்தா னெனவறி ஞானி
 உலகுள பொருளெலா முடையவ னாதலின்
 மருவிய பொருளெலாம வழங்குறு வள்ளல்
 [போல்
 இரந்தவர்க குடன்முத லெவற்றையு மளிக
 உன்னத னாதலி னலோபன மனதே. [கும்

71 உன்னதன்.

உன்ன தனான வுரிமையே துரையெனிற
 சிதாபா சதகுமேற காரண முன்னதம
 அதற்குமேற சூகக மதற்குமேற ஸூலம
 அதற்குமேற பஞ்ச பூத மதற்குமேல
 மாயை யதற்குமே லீசனதற்கு மேல்
 உன்னத தமாதம மியமுன விவைககெலாம்
 பரமவுன் னதனெனச சுருதிபன னுதலால்
 அக்குரோத னென்ன வறைதாப் படுமே

72. அக்குரோதன்.

அக்குரோத னான வமைதியே தெனனிற்
 கன்ம காரண காததாவிடத்தினும்
 பஞ்ச பூத பெளதிக மனைத்தினுந்
 தேவா முனிவ ராசாமேற் பற்பலா
 பசுமுதன் மிருக பட்சிக ளிடத்தினும்
 பகைநட பால வருளு சகாசுக பேதம
 மனததிற் பற்றினு நமைமரு வாமையால்
 நிதயஞ்ச சமாதியி னிருவிகற் பாங்கமாயக
 சாந்தா னநதத் தடங்கட லாதலின

அக்குரோத நென்ன வறிதரக கடவாய
சமாதி யுகதிமேற சாறறுது முறையே.

2. சமாதி யுக்தி.

73 நித்தியன்

நித்திய னாக நிலைததவா நெங்ஙனம்
எததே யத்தினு மெககா லத்தினும்
வானமோர படிற்றாய மருவுதல போலச
சுததாந தமதாயத் தொடாதரு மகிலப்
பிரபஞ்சகோ சங்களுட் பிரிபடா திருநது
நாமே சாவ கதனித தியனே [ணா

74 சர்வகநன்

சாவ கதனெனச சாற்றிய தனமையென்
சாடசியி லேக தேசமாச சமைநத
மாயையு மாயப பரதிபிமப மான
விராடடாதி பஞ்ச விகிதமூாத் தங்களும்
இவைகளிற பூத பொளதிக பேதமும
ஏகதே சமதா மிவைகளிற் நேசமும
கிராமமு மவற்றிற் கிருகமு மவற்றிற்

சரீர மவற்றிற் சரிகருமிந தியங்கள் [ரூபிய
இவையெலா மொன்றினுக் கொன்றுவே
அகிலப் பிரபஞ்ச மனைததையுங் கெண்டு
சாவா தார சர்வககத னாமே

75 சர்வாதாரன்.

சாவா தாரஞ்ச சாற்றிய திறமெது .
அவித்தியா விசிட்டனுக் காதார மாகிய
சூகரும சரீர மதற்குமேற் றால
சரீர மனைத்தினு தார வீராடடினுட்
பிரபஞ்சமா மதற்குப் பூர்கிரத்தியா தாரமா
அவற்றிற் பிரதிபலி யீசனா தாரமாரு [ம
சச்சிதா னந்த சாட்சிநா மாதலின
நிராதார சர்வா தாரனு மாமே.

76. நிராதாரன்

நிராதார னென்று நிகழ்த்துத லெனனோ
அண்டபல் கோடிக் காதார மீசன்
பஞ்சகிர்த தியமாம பற்பல தொழிற்கும்
ஆதார மாநமக் காதார மின்றி
நாமே நமக்கா தாரமா நினைதலின்
நிதானமா மாஜி நிராதார னாமே.

77 ஆதி.

ஆதியென் றருமறை யறைநதவா றெஙங
பௌதிக சரீரம பலவகைக காதி [னம
பஞ்ச பூசமா மவைக்குவிட் சேபம
மாயை யவீததை வருமவைக காதி
எவற்றினு மாதியா மீசசை தனயஞ [ம
சிருட்டிதோ றுண்டாங் காரண விசிட்டனு
உண்டாஞ் சூகக வுடலுள் மட்டிந
தூல மநேகந தோனறியே மறைதரும
பிரளயந தோறும பேதமாஞ் சூககுமம
விசிட்டனிற ரேன்றி விளிந்திமி மநேகம
காரண விசிட்டனுங் கருதுஞா னததினற்
கரைநதுபோ யாதியிற் கலநதுநா மாகும
ஆதலி னனாதி யாமென லாமே.

78 அனாதி.

அநாதியா மென்று மறைநததே னென்னில
எவற்றினு மாதியா யிசைநதிடு நமக்குமுன
ஆதிபாம பொருள்வே நிலாதவத் தன்மை
கன்மமஞ்ஞானம்வேதமோடியின்பரன் [யாற்

ஆகிய வைநதுசோ பாதிக வநாதியாஞ்
சகத்தினு மேலாந தனிப்பரம பொருளங்
வைந்தினுக காதியா மதிஷ்டான சித்தே
நிருபா திகைச தன்யமாய நிகழ்ததும்
விபுவா மனாதி சனாதன மாமே

79 விபு.

விபுவாய நிறைநத மேன்மையே தெனனிற்
சிதமறு விசிட்டனில் விபுருகக தேகம
இதனினுந் தூல மிதனினும பிருதிவி
இதனினு நீரகன விதனினும வளியாம்
இதனிநா காய மிடநதரு விபுவாம
இரணிய கருப்ப னவ்வியா கிருதன்
அவவியகத னிவனிற் சுததமே விபுவாம்
இவைககெலா மட்டறு மியல்பதாயநிறைநத
அஸ்திபாதிப் பிரய வாதமா வான
எமைததனைந் தறிய விபுவே றின்மையால்
யாமே மகத்தாம விபுவென லாமே

80 மகத்து.

மகத்தெனு மேனமை வருநாம மேது
அதமதா வாததினுஞ் சங்கம மதிகமாம்

அவற்றினு மதிக மதமசண் டாளா
 அவாகுமே லுத்தம சூதராதி நாலவா
 அவரினுட் கனமிக ளவரினுந தீக்ஷதர்
 அவரினு முபாசக ரவரினு மிருடிகள்
 அவரினும பிதிந்தே வாகளவர் தமமினு
 இநதிராகி லோக பாலக ரவாகுமேற்
 பூதாநி யாகப புகலுமம முாதிகள்
 மகேஸவர சதாசிவ தேவசத திகட்குஞ்
 தாரதம் மியமா மகதவமுண டதனூல
 அவாகளாற் பத்திசெய் யகிலா தாரமானு
 சச்சிதா னந்தமே சமனமி றனிபபொருள
 நிரஞ்சன மாதவி னிலைபெறு மகததே

81 நிரஞ்சனவர்

நிரஞ்சன னான நிலைமையே தென்னில்
 நெடுமபுனை மூழ்கினந கீருடல் படிதல்
 .[பொற

சகத்துடன கூடி யவத்தைகள் சாரினுந்
 தத்துவத் துட்புறஞ் சாராதசுத தாநதமுங்
 கூடிய வற்றிற் சூறைவற ள்றைநதும்
 அஞ்சனப் பற்றிலா வாகா யம்போற்

சகலகா ரணகா ரியமா யிருத்தலின்
நிரஞ்சன னென்று நிச்சயித துணர் தி.

82. காரணம்.

காரண னென்னக கருதலெவ் வாறெனின்
மூலவகை யுடற்கு மூலமாங் கன்மம
ஐம்பூத மூலமா மவைக்குமுன் மூலஞ்
சூகசும பூதமாந் தொடாதரு மவிததையிற்
சீவனு மாயையிற் திகழ்சன் மூலம
இவைக்கெலாங் காரண மேகசை தன்ய
சசசிதா னந்தந் தனிற்றிகழ் காரியந்
தனைவிடுத திலாமையிற் சாவகா ரணமாம்
அகாரண னெனவு மறிதரப் படுமே.

83. அகாரணம்.

அகாரண னெனவு மறைந்ததே தென்னிற்
சகலகா ரணமாத் தானிறைந் திருத்தலின்
தனக்குமேற் காரணஞ் சற்றும்வே நினைமை
[யால்
சாட்சியாந் தானகா ரணனைத் தாருமே.

84. சாட்சி

சாட்சியாய நிறைந்த தன்மையேதென்னில
ஆதிதத சநிதா னத்தினி லகில
சகலேந தியவிவ காரமுஞ் சமீமதல்போல
தானேதாளுஞ் சைதன்ய மாததிரம
பிரவிரதத நிவாதத பேதவியா பாரம்
இயற்றா தொன்றா வியற்றிடா திருக்கவும்
விளக்கலமாத திரம்விவ கார நடத்தலின்
தாணுவா மதனற் சாட்சியென் றுணாவாய்.

85 தாணு

தாணுவா யசைவறு தன்மையே தென்னின
மனமுத விந்திய மருவிய தூலமும்
பஞ்சபூ தங்களும பரிதியு மதிமுதல
நடசத திரங்களு நடக்கினு நடவாத
தோற்றமாய வைஸ்வா நரன்முதற் சுதத
ஆகியவகிலப் ப்ரபஞ்சமே தணுவாய் [மும்
நானென நடிக்கு நவையறு மீசனுட்
சேதன மாகத் திகழ்நதுமே சலனமில்
காரண வகண்ட சாட்சி சைதன்யமே
அறிபரி பூரண னசைவறு தாணு.

86 பரிபூரணம்

பரிபூரணனென்பனனிய பான்மையென்
 சலம்பூரிதத கடமெனச சரீரம
 ஆன்ன மயமா மதனுட் பிராணன்
 மனோமய மதனுண் மருவுடவிஞ ஞானம்
 ஆனந்த மாஞ்சிதா பாசன றனனிநும
 சாவாதம ஞான தன்மையை யுணராததிற
 சததம பரிசம ரூபரச கந்தமாம
 பஞ்சதன மாதரையிற் படாபூத மைநது
 ஒன்றிஞென் றுயாநது டிறுவுரி மையதாம
 பூதா காயம் புகன்றிடி' னுண்ணிதாம
 மனாகா யமுமோ றதனிநு துண்ணிதாம
 ஞான காயமே நவையற நிறைந்தது
 படிக்க குடத்து னேற்றிய தீபம்
 படாநது வெளியிற் பரவுதல் போல
 விண்மணிக குளளாய விரிந்தொளி பரப்புக
 கண்மணிக்குள்ளாய்க்கலந்தெலாம்விளக்கும்
 மனமொடு புந்தியாயவளாநதுமேனெடிதாச
 சகலகே வலத்திற சாட்சியா நிலைபெற்றி
 அனுஷக கணுவா யமாசிதா காயம்

எணுநதனு புலனகர ணங்கள் ன் றிலங்கும
 பூரணத மாவே பொருநதிய லீலையால
 ஆர்ண மளவிடா வனநத சத்தியிஞ்
 காணபடு சகமுதற் கணிதமி லீண்டந்
 தன்னுளே தோன்றச சதானந்த னாக
 மாயா விசிட்ட மகேஸ்வரன றுஞ்ச
 சமட்டியாம பூத பௌதிக சாட்சியாம
 பரிபூ ரணனெனப் பகாதருளு சுருதி
 சற்குரு வருளதத துவமசி வாககிய
 வழியே தனைத்தா னுணர்நதமா யோகி
 சிவோகம பாவித திவெருந திறத்தால்
 மாகாதத னாகி மாபோகி யாகி
 மாததியா கியுமாய மகிதலம போற்ற
 அகண்ட ராச்சியத தனியர சாட்சியிற்
 காலா தீதனாகக் கலககமின் ஞான [வில்
 போகந திரஞ்சப் பொருவினமெய வாழ்
 தானே தானாரு சகலசம பததொடும்
 சங்கறப் விகற்ப மெல்லாந தணிநது
 நிறைபரி பூரணன நித்தியா னநதன
 ஒதலி னாலே யனீநதனு மாமே.

87 அனந்தன்

அனந்தனை ஹரைபெய ரருததமே தென
[னில்

தாலகை கத்தாற் றொடாபொரு ளாதமாம
இந்திரி யங்களா லெட்டுமேற் சிலபொருள
அந்தக காரண மவைகருமே னெடிதாம
பஞ்சமா பூத பௌதிக சமட்டியும் ' [ம
மாயா விசிட்டனும் வளிர்த்துமே னெடிதா
இவைககெலாங் கால தேசபே தத்தால்
அந்தவ காண்கினு நமக்கஃ தின்மையால்
சாவ சமனா மனந்தனுமாமே

88 சர்வசமம்

சர்வ சமனாக தன்மையே தென்னில்
சர்வோன னதமாஞ் சுத்தசத நினைதீழ்
மகத்து முதலாக் கடினபரி யாதம
பத்தினோர் பங்கு தாரதம மியமாம
தேவ மானுட பாகமாத் திகழ்தரு
பூத பௌதிகப் புலனபே தங்களும
உத்தம மத்திம மதமமாத் தோன்றிய

பீரமரதி ஸதமப பேதமாஞ் சரீரம
 பாமரன் கனமி யுபாசகன் யோசி
 ஞானியோ டிச னா னே பேதமாம
 சாவ சாட்சி சததா காரமாயத்
 தாரதம மியமறச சமமா யிருத்தலின
 சாவா திட்ட சாவசம னமே

89 சரீவாதிஷ்டர்

சாவா திஷ்டாந் தன்மையே தென்னில்
 சூகம சரீர விசிட்ட னவற்குமேல்
 தரல சரீரம பூதமைந் திவைககுமேல்
 மாயையும விசிட்ட னு மதிஷ்டான மாகும்
 சுத்திகா விரசிதத் தோற்றமா வதுபோல
 லாசா மாததீர மன்றிவாஸ் தவமல
 அகண்டமாஞ் சிததே யனாகியா யிருத்த
 சாவா திஷ்டாந் சாற்றிடத தகுமே. [லின்

90 அகண்டர்.

அகண்ட னென்றுரைத்த வருமையே தெ
 [ன்னில்
 இன்னகா லத்துள தின்னகா லத்திலை

இன்னதே யத்துள தினனதே யத்திலை
 இன்னதிற கண்டதொன தினனதி லின்
 கால தேச வஸதுபே தத்தால [நென
 கண்டப படாப்பொரு மகண்டமா மேலும
 உலகவா பலவா யுரைத்திடு முததிகள்

அருகபுத தாகம மதனாற் கண்டமாம் [ம்
 அவைகளகந திருவர கமங்களாற் கண்டமா
 பிரமனா கமத்தாற பேசவை கண்டமாம்
 விணடுவா கமத்தால விதநதனை கண்டமாம்
 உருத்திரா கமத்தா லொழிந்தெலாங் கண்
 ப [டமாம்

புராணவிதி காசம பொருளெனப் புகலும
 நீதியா சார காண்டமே நிலையெனும் [கும
 உபாசனா காண்டமே யுயர்ந்ததென் றுரைக
 இவையல வலவெனக் கண்டிகண் டிகும்
 அனந்த உபநிஷத தறைநதமா வாககியம
 பிரமாண மதற்குமேற் பிரமாணம்வே நின்
 [மையால

சர்வசே காமாஞ் சாட்சியாத் திகழும்
 பொருவரு ச்சசிதா னந்தமெய்ப் பொருளே

அபரிசு சின்னனென றருமறை புகறலினை
அகண்டனா மென்பதற் கையம திலையே

91. அபரிச்சிதன்.

அபரிசு சின்னனா ம பரிசி யாதெனில்
பரிச்சினை மென்பது பலவாப் பிரிதல்
அவித்தியா பிம்ப வாபாச விசிட்டன
ஐந்நானகு தத்துவ மாகிய சூகருமம
மூவீரு தத்துவ மாகிய தூலமும
இவைககெலா மூலமா யிசைபஞ்ச பூதம
மாயா விசிட்டனும் பூரிச்சின்ன மாதலன்
அநாவிர்த னாக வமைதரு சாட்சியாம்
அபரிசு சின்னனென் றறிதரப் படுமே.

92. அநாவிர்தன்.

அநாவிரத மொனறை யாசரி யாமை
அவித்தியாவிசிட்டனாக காவிரதஞ்சூகமும்
தூலமா மதற்குத தொடர்பஞ்ச பூதம
விராட்டி முதலிய பிரபஞ்ச விசிட்ட மும
ஒன்றைப்பொன ஸூட்சித தூளதா மவாகுக

ஆராவீர ச மரியாமே பனவககெலா மாவீர, தா
சாவகா ரணனென சாறறிடத தகுமே

93 கீவகாரணம்

சாவகா ரணனென னுந் தனமையே தென்னில
காட்சியா மவததை மூன்றன்றி கலந்து
சாட்சியா மெமமிற் சாாதரு சகங்கு
தானறிநீன ரெடுங்குந் தொடாபாலெ
[வைக்கும

சாவகா ரணஞ் தானழி வின்மையின
சுத்தா சாமா னியசுத்த தற்பரப
பமமயா மாசலிற் பேசவே நிலதே.

94 பிரஹ்மம்

பிரமமென் றுரைக்கும பெரும்பெய ரருத
[தன

ஆதா யம்போ லளவிலா தொன்றாய
முககா லங்களு முதுபொரு ளாகி
பிண னு பிணனமில் பேருணா வாகி
நிதந் ய சுத்தமாய் நிறைபொரு ளாகும
யாமே யேகசுத வஸுதவா யிலங்கிச

சாட்சாத் கார யத கிமேத சாநதது
மகிகாத் தி யாக வயங்குத ஸாலே [காண
பிரமமென் றருமறை பெரிதுவரத தது
சாட்சாத் கார யத கிமேத சாநதது

3. சாட்சாத்கார யததி

—(க)—

95 ஏகசதவஸ்து.

ஏகசத வஸ்து வெணுமபேயரெதனூல
உளதெனப படுமபொரு ளொணறே யாகும
சுனவினிற் றேறறமாஞ் சிவேச வரசுகம
ஆதனிர் கண்டடை யனெகமாஞ் செயல்
[கன
அறிவுமாத திரததிற் றேற்றி யடங்கல
[போல
சாகரப்ர பஞ்சை தனனிலே தோன்றி
வேதா கமசாத திரவிசா ரணைமுதல்
தாமா தாம சாவவியா பாரமும
அறிவினி லுண்டாய்ச் சுமுத்தியின் மறை
[தவின

காலத திரயமுங் கழிவிலா தொழிவிலாச
சாட்சியானு சாவாத மாவா யிருத்தலின்
ஏகாத வஸ்துவா மெனச்சென்ற தமைது

96 சர்வாத்மன்

சர்வாத மாவெனச் சாற்றிய முறையெது
கதிரவ னொருவனை யவரவா கண்ணினு
சம்பந்த மாகச் சகல்மும விளக்கியும
தீமதி பண்டுகு தெளிந்தநீர் முதலிய
பொருளபல வற்றினும் பொருநதுபல பிம்
பமாயத

தோற்றுதல் போலவுந் சோலப்படும

வயஸ்குளம

நதிசமுத திரததெலாந் சலமே போலவும
கடமனை மாட கூடகோ புரங்கள்
மண்ணலாற் பிறிதிலா வணமை போலவும
பட்சி மிருக மானிடா முதற்பல
தேவரோ இலக பாலகா வைஸவா
நயனமுத லாகியோர மாயா வலிததையில்
பிரதிபிம்ப சூட்சு பூனறுகோ லாகிய
நாவென யிருந்தாங் காங்குமே நவீனது

சகலாலோ ப்பாது தாந் தா மயிட சலா
 சகலாலோ கங்குளுந் தாந் தா ன் தமர்
 இந்ருநது வினங்கி யினப மா ன்நைந்த
 இழிவரு தனதா மிலககண மலமதலின்
 தனையலாந் பிறிகோர சகப்பொரு ள்நமை
 யால

சாவா காரமாந் தனமையா லெனது
 சாவாத மாடுவனச சகசமே வகமே

97 காரமாந்

சாவா கார மாந் சமைச்சவா தோடு தனி
 கனவினிர டோனா காரம்பு சகமலா
 தனதா காரமாந் தன்மையோடு சாக்கிரப
 பிறப்பிசமுந் தனலுனே பிசமாந் தோன
 டுந்

கமுதலியிற் சகமாந் திரவறி வாகிய
 சததாந் தமதீ காரமாந் சமைதலின்
 நமையலா லுருவமு நாமமு மதற்கிலே
 அநேக ருபனென நறைதரப படினும்
 சசகிதா னததமே சர்வா காரமாந்
 எனசசதா சாட்சீரத காரமெய் துகவே

98 அநேகரூபன்.

அநேக ரூபனு மானவா நேதெனில
 பாம்பிர சிதமெனப் பாபபது பழுதையும
 இப்பியு மலாதுவே நிலாதது போல
 பலநிறம வாசனை படைத்திடு நீர்போல
 நிஷம்பல பெயாபெறீஇ நிகழ்தரல போல
 ஒருகூத தாடிபல வேடமுற ரூடலபோல
 ஜீவேசு வரசுகந் திகழ்வேத சாததிரங்
 கால தேசமொடு கருதுபற பலவாம
 வருணாச சிரம வழிவழாழு கறங்குள
 அவைதரு சுவர்க்க நரகபே தங்குள்
 ஐயெழு தத்துவ மாகிமே னிறைந்த
 சச்சிதா நந்தத தனிப்பரம பொருளே
 நாந்ர ரூப நாமபே தங்கொடு
 நடித்தவி னேக னனேகரூ பனுமாந்
 தோற்றன மாததிரமெனத் துணிந்தொளிர்
 [தமவே

99 ஏகரூபன்.

ஏக ரூபனென றிசைக்கவு மானதென்
 பலகட சலத்திற பிரதிபிம்ப சந்திரன்

கை நனேகஞ யிலங்குடப படினும
 பறபலா கணகளிற் பரிதிவே கிருணும
 பழிகமண டபத்திற் பததியாந் தூணில
 பிரதிபிம்ப ஞாள் பேதமாத தோற்றினும
 ஒன்றேயல்லா லுணமைவே றினமைப்பால
 கனவுபோ னனவிற் சங்கற்ப காட்சியாம
 பிரபஞ்ச ஞான பேதமாத தோற்றினும
 ஏகமாஞ் சச்சிதா நந்தமே யியல்பாம
 பரமாதத னென்னப பாரததுந் கலைநி

100 பரமார்த்தம்

பரமாதத னென்னப பகாபானாய் மெது
 ஆதிதத சன்னிதா நத்தினி ல்லந்த
 சகவிவ காரஞ் சாரதிடல போல
 தோற்றமாஞ் சாபப மிரசிதஞ் சலகிறம
 தேற்றமா நிரூபித திடப்படு கால
 பழுதை கிளிஞ்சில பரிதிவா னுமபோல
 அபர மாததஞ் சொப்பனப் பஞ்சம
 சாககிரபயிர பஞ்சமோ சத்திய மென்பதும
 மின்னமே கமழ்போல விரைவினின மன்ற
 தரும

௧. ஸநிலந் தனமொடு மனைவிபு மககளும்
 ௨. ஸயல வெனப்பர மாததமா நினைதரும்
 ௩. வாககாதிபோகஞ் சுகமதாத தோற்றிலும்
 ௪. ரபத மாமுதற சொலப்படு மவுணரால
 ௫. பிபடு மிராவண தியருமே யறிவார
 ௬. ராட்டாதி பஞ்ச விவகார பேதமும
 ௭. சாரித திடலனித தியவாச்சியமாஞ்
 ௮. கமலால நிலையிலாத தோற்றமா மறைச
 [லின்
 ௯. வற்றொடுங் கூடித தோற்றமற் றிறப்பி
 ௧௦. சிதா னந்த சாட்சிமுக காலமும [லாச
 ௧௧. ரமாதத வஸது வாத்தலும் பண்பே.

101. வஸ்து

௧. ஸ்துவென் றுரைதத மாமமே தென்னில்
 ௨. ஸ்ளதே வஸ்து மற்றவை தோற்றமாம
 ௩. ரபஞ்சமே சாபப் பிராந்தியாக தோற்றம
 ௪. பாம்புபோற் றோற்றிய பழுதைபாம்பென
 [லாம்
 ௫. ரவயப் பிரமமெவ் வாறுநீன் ப்ரபஞ்சமாம்
 ௬. பன்னிறம் பளிங்கு படைததது போலவும்

வெள்ளிப் புகழ்க ளிரவுச்சுந் திறம்பால
இன்னிய குளங்கடப் பேறுதல போலயும
நசிகுண்ப பிரமம் சகுணப்பிர பஞ்சமாம
தோற்றனமாத திரமனச் சொல்லுவ தெந்

[நுனம

விளங்குமத் தெளிவாய விரிததுந் கரு

[மொனில

ஒளியிரு ளிரண்டுமே றுளவென்ப புகல

[வார

ஒன்றுறு போதி லொன்றிலா ததுபால
எங்கு யிருந்தவை யெங்கு மறைந்தன
கண்ணிலுட் கதிரினுட் கலந்துறை சித்தே
யன்றிலே றடைந்தது மகன்றது முளதோ

அகலி னுனம வகண்டசுத தியினுல

சிதாகாய மொனதே செகமாய விரிந்தது

சித்தின தனவே சித்தடா கியது

மனாகா யத்தினுல் வளாபூத மைநது

ஒவ்வொரு மாததிரை யுயாந்தவை விரியும

வானின் றசைதலின் மாருத மாயது

மாருதம் விளங்கலின வருமன லாயது

அனலின் றடிப்பே ய்ப்புவா கியது
 நீரின் றடிப்பே நிலமா கியது
 குக்கவைவம பூத பஞ்சக் கண்ணமே
 தூல வைவமபூத பௌதிக மாயது
 தூலமாத தோற்றினுஞ் சொனயாத த்ரியமே
 தததுவம பயின்ற சுத,சலா ச்லையோடு
 சகமெலாந தனவய மாகக் சடை நத
 ஞானசை யோக நயத்தமா யோகியா
 சுதயசங் கற்பமே சரீர மாச சரிததல
 வாசுட்ட மாதி வுதததபல சாத த்ரிம
 ப்ரமாண யாங்காட்சிபச் ச்ரமாணமே லுரைக
 [அன
 அசைகட லலைதுரை திவலையா குதலப்பால
 ன்சகன கமதே நிகழ்பல பண்போல
 இந்திர சாலத திலங்குறு நகாபோல
 மாயா விததையால வளாபடை யீகலபோல்
 ச்சித்தா னநதத தனிப்போரு னொன்றே
 தன்னுளாம் லீலா சங்கற்ப மாத த்ரிம
 லாமரு பபப்ர பஞ்சமாய நண்ணுதல்
 தோற்றினயாத த்ரிமெனசு சூழ்ந்துண்
 [குணாவாய்

இங்ஙனஞ் சோபமா மிவைக்கதிட டான
 ஈட்பிர பஞ்சமா நிலைபெறு வஸ்து
 எடையலா லெதாந்தமா யிலையென
 [முணாமோ

102 நிஷ்பிரபஞ்சன்

நிஷ்பிர பஞ்ச னென்னவ நிகழ்ததென
 சுவாககாதி டீபாகந தோயதாற கியாகம
 விதிததல போலவேதம மேனமுததி சேரத
 துவைதப பிரபஞ்ச தோற்றமாற நசசொ
 [ஓம

இருட்டினி லுனபொரு னெடுக்கவவவிருளை
 ஓர்மொடு விலகி யுணர்ந்திடல போல
 மாயா வரண மறைப்பற நெகிழ்ததுத
 தானெனத் தோன்றுதே காதிய தததுவம
 ஁னயமாம பிருதிவி யாதிய பிரபஞ்சம
 இருக்கல் மில்லா தொழிதர வியற்றியு
 வசிட்டா யாககிஞ வலகா சுகரொடு
 வாழ்தே வன்முதற் தட்சிண மூர்த்தி
 ஐதி முததரா லபாவமா யிறறெனில
 இன்ன முந தோற்றற கேதுவே தென்றல

பத்தகா சத்திஞாந பேதமாநு 4ந,சிமன
 கதிரவன் பலவாக கணகள் ற ரோ ன்றினும்
 ஒவ்வொன றேயலா லுணமையே றின்மை
 [போல

சினமாத திரமாத திகழதரு நமர்மில்
 அஞ்ஞான கற்பனை யானும ரூபப்
 பிரபஞ்சத தோற்றம் பேதமா யிருந்த தாழி
 அவததையைக காணு மறிவாத் மாவென
 எதாரத்தமா மறையுப தேசிககு மேலுஞ்
 சொப்பனம் போதசகந தோற்றனமாத திர
 [மார

நானு ரூபஞ் நவின்றிடப் படினார்
 முககா லத்து முணமையா யினநென
 திடப்பிரஞ்ஞ யாகக சினமாத் திரமார
 திடபிர பஞ்சஞ் நிலைநில பெறவே

10-3 நானாதபத்

நானு ரூப னாகிய பான்மையென்
 நானு ரூபமா நவின்றிடு ஐகததை
 ஈதல வலவெனு நேதிவாக கியததால்
 நீக்கி யழ்வைத சினமாத் திரமே

நிலையென நாட்டிய நெடியநீள சுருதி
நாநா ரூபனா நவின்றது மேதெனில
கதிரவ னொருவனே கடங்குள முதற்பல
சலதநி னுளவுரு சாரநதுதோற்றுதலபோல
அவித்தியா வுபாதி யா லாதமசை தன்யமும்
நாநா ரூபனா நவினமுப சீரித்ததும
அபேத னுதலீனா லமையுமென றணாமோ.

104. அபேதன்

அபேத னென்ன வறைந்தவா றுரைக்கில
காட்சியாக நோற்றப் பூதபென தேநதியம
வசு வரசுக பேதமா னைக்கும்
அதிட்டான சேதன மாகிய நாமே
ஏவைககு மாதாரமா யெங்குமாயிருத்தலின்
அபேதனார் விசேட னுமென லாமே.

105 நிர்விசேஷன்.

நிர்விசே டததுவம நோந்தவா நேது
நற்பன விருப்பன படுப்பன நடப்பன
சதுரபா உட்டமா சாயந்ததியச தெவ்வை

யாய

நெடியதாக்குறியநா ந்கழ்த்துபலவிசேட
 சாவர சங்கம சகபதாரத் தததில்
 கூடிய வெயிலபல கூறதாய விசேடச -
 சொழிலபல வடைதலாத தோற்றினு
 [னரு.

சலனமற் றிடலமோற் சச்சிதா நநதம
 சாவா சாரமாச சாரநதிருந தாலும
 அசங்க சிதருப னாகுமெயஞ் ஞானி
 அதவைத னாதலி னசைவினார் விசேடல்
 ஆமெனப் பாவித் தமைதர வமைதி

106 அந்நவாதன்

அத்வைத டென்ன வறைதலெல் வாறரு
 தாவர சங்கம முதற்பல பதாரத்தம
 நிலத்திற் றேனறி நிலத்தின் மடிதலபோ
 அந்நவாதையாற் றேனறி யகல்பிர பஞ்ச
 சாட்கூபா நமமிற் சார்ந்தொடுங் குதலால்
 எனாத் வைத னெமையலாற் பிற்திலை
 சர்வா பாவனும் யாமெனத் தகுமே.

107 சிந்தாமணி.

வா பாவஞ் தனந மயே தென்னில
தா நகதத தனிபபொரு னொன்றன
புறப மாததிரஞ் சாரதரு மையேழ்
ததுவத தோற்றஞ் காற்முத தியதாம
ராக பாவய பிரதநுமசா பாவம்
னனி யெழனவிசுமாடு மத்தியந்தா பாவம்
கிய பிரபஞ்ச மபாவமா தலிஞல
சாதி விசாதி சுவகத பேதமதாம
பாண்டாம வஸதுவே நினைமயி னாலே
வடேநா முக மாஞ்சாவா பாவனை

108 சிவதோஷகர்

சிவதோ முகனெனச் சாற்றய் நிலையேது
நாஞ் காயமே நவையற நிறைந்தது
புருகா லத்திள தொருகா லத்திலே
புருதே சததுள தொருதே சத்திலே
புருவஸ் துவிலுள தொருவஸ் துவிலிலே
புருதிக் கினிலுள தொருதிக் கினிலிலே
புருவா னததுளி தொருவா னததிலே

141) வேதாந்த மநநசிந்தாமணி.

ஓராசிம மததுள தோராசிம மத்திலே
 ளெஹும்பரிச சேத மிலாதெண் டிசையினும்
 மேலகீ ழினடயெனும் வேற்றுமை யின்ற
 சாவ சாட்சியாக தான்கூடி யிருநது
 அகண்ட சங்கத ' மனசா யமதாய்ச
 சூககவைம் பூதத ழெ. 2 -ர்பாய விரந்து
 பஞ்சீ கரணத தாற்பரம பீடையாயப்
 பூதா காயம் புணர்வளி யனல்புனல்
 பாதல மந்தமாய்ப் பரந்து விரிந்த
 சாவார்த தங்களுஞ் சன்னிதா னததில்
 சர்வ வியாபாரந் தன்னிலே சமைதப
 அகம்புற மெங்கு மனந்த மயமாய்
 நிறைபரி பூரண-நிலையதோ முகமே.

வேதாந்த மநநசிந்தாமணி

முற்றிற் று.

